ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார்

அருளிச்செய்த

அருளிச்செயல்ரஹஸ்யம்

உரை தொகுத்தவர்:—

ஸ்ரீ உ. வே. வாகம்ருதவர்ஷீ

வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமி

கிடைக்குமிடம்:—

S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்.

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

விலை ரூ. 2-50] [தபாற்கூலி 50 பை.

ஸ்ரீநிவாஸம் பிரஸ், புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி.

ஸ்ரீ:

அருளிச்செயல்ரஹஸ்ய வ்யாக்2யான முன்னுரை

ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், 'ஸுத3ர்ஶனம்' ஆசிரியர்
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஆசார்யஹ்ருத3யம் அருளிய அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார், ரஹஸ்யத்ரய விவரணமாக அருளிய க்3ரந்த2ம் அருளிச்செயல் ரஹஸ்யமாகும். இந்நூலாசிரியர் நம்பிள்ளை ஈட்டை ஏடுபடுத்திய வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையின் இரண்டாவது குமாரர் என்பதும், அஷ்டாத3ஶரஹஸ்யமருளிய பிள்ளையுலகாசிரியரின் திருத்தம்பியார் என்பதும் ஸுப்ரஸித்3த4மானது.

இவர் திருப்பாவை ஆறாயிரப்படியும், அமலனாதிபிரானுக்கும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புக்கும் விரிவான வ்யாக்2யானங்களும் அருளியதோடு, ஆசார்யஹ்ருத3யம் என்னும் அத்பு4தமான தி3வ்யரஹஸ்யக்3ரந்த2த்தையும், இவ்வருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்தையும் அருளியவர். ஆசார்யஹ்ருத3யத்திற்கும் அருளிச்செயல்ரஹஸ்யத்துக்கும் உள்ள தனிச்சிறப்பு யாதெனில்; அருளிச்செயல் சந்தைகளைக்கொண்டே பெரும்பாலும் அவை தொகுக்கப்பட்டவை என்பதேயாகும். ஸ்ரீவசநபூ4ஷண (159) ஸூத்ரவ்யாக்2யானத்திலும், முமுக்ஷுப்படி (129) ஸூத்ரவ்யாக்2யானத்திலும் மணவாளமாமுனிகள் இவ்வருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்தை எடுத்துக் கையாண்டிருப்பதிலிருந்தும், இந்நூலின் நடையிலிருந்தும் இந்நூல் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் அருளியதே என எளிதில் நிர்ணயிக்கலாம். அருளிச்செயல் சந்தைகளைக் கொண்டே தொகுக்கப்பெற்றிருப்பதால், பெரும்பாலும் நல்ல தமிழ் நடையிலே அமைந்து அதி4கமான வடமொழியறிவில்லாதவர்களுக்கும் எளிதில் விளங்கும்படியிருப்பது இந்நூலின் தனிச்சிறப்பாகும்.

மாமுனிகளின் ஆறாவது நூற்றாண்டு விழாவையொட்டி— ஆசார்யஹ்ருத3யத்துக்குப் போலே மாமுனிகளின் வ்யாக்2யானம் அமையாத குறைதீர, இந்நூலை ஓர் வ்யாக்2யானத்துடன் வெளியிடவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அடியேற்கு

ஏற்பட்டது. அதை நிறைவேற்ற, வாக்3ம்ருதவர்ஷீ ஸ்ரீ. உ. வே. வேளுக்குடி வரத3ாசார்ய ஸ்வாமியை இந் நூலுக்கு ஓர் வ்யாக்2யாநம் எழுதித்தரும்படி ப்ரார்த்தித்தேன். அவரும் பெரும்பாலும் பூர்வாசார்ய வ்யாக்2யாந ரஹஸ்ய ஸூக்திகளைக்கொண்டே "அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ4ஷணம்" என்னும் அத்3பு4தமான வ்யாக்2யாநமொன்றைத் தொகுத்தளித்தார். பரித4ாவி கார்த்திகைத் திருவோணத்தில் ஸுத3ர்ஶனம் வெள்ளிவிழாவில் பூ4ஷணத்தால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் வெளியிடப்படுகிறது.

கோல்விழுக்காட்டாலே இந்த வ்யாச்2யாநம் அவஶ்ய கர்த்தவ்யமான மற்றொரு காரியத்தையும் தலைக்கட்டிவைக்கின்றது. அதாவது :—ஸமீபகாலத்தில் தே3ஶிக ஸம்ப்ரத3ாயஸ்த2 வித்3வான்களில் சிலர் சில நூல்களை எழுதி அவற்றில் தென்னாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகளில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்டி, இவ்வாசார்யர்களும் தே3ஶிக ஸம்ப்ரத3ாயக் கொள்கைகளை ஆதரிப்பவர்களே என எழுதினார்கள். இவ்வாசார்யர்கள் தம் நூல்களில் பலவிடங்களில் அக்கொள்கைகளைக் கண்டித்திருப்பதை எடுத்துக்காட்டுவதன்மூலம் தென்னாசார்ய ஸம்ப்ரத3ாயத்தின் தனித்தன்மை இவ்வருளிச் செயல் ரஹஸ்யபூ4ஷணத்தில் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. இதைக்கண்டபின்பாவது அவ்வித்வான்கள் ஸம்ப்ரத3ாய பே4த3த்தை இசைந்து சகிப்புத்தன்மையுடன் வாழ்வார்கள் என்று நம்புவோமாக.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்தில் தி2வ்யப்ரப3ந்த4ப் பாசுரங்களின் ஆகரங்களைக் குறிப்பதில் உதவிய ஸ்ரீ. உ. வே. சதாபி4ஷேகம் கோ3ாவிந்த3 நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமிக்கும், கோயில் அத்4யாபகம் ஸ்ரீ. உ. வே. R. பா4ஷ்யமய்யங்கார் ஸ்வாமிக்கும் நமது நன்றி உரித்தாகும்.

பரித4ாவி
கார்த்திகையில் ஸ்வாதி
3—12—72

ஸ்ரீவைஷ்ணவ தா3ஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்

விஷயஸூசிகை

பக்கம் திருமந்திரப்ரகரணம்

1 திருமந்த்ரப்ரகரணபூ4ஷணாவதாரிகை
,, ஈஶ்வர க்ருஷி பரம்பரை
2 ரஹஸ்யத்ரய உபதே3ஶ ஸ்தா2நங்கள்
,, ரஹஸ்யத்ரய உபதே3ஶ பாத்ரங்கள்
,, முமுக்ஷு ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய நாம நிர்தே3ஶஹேது
,, இப்ரப3ந்த4த்தின் ஆப்த தமத்வாதி3
3 அருளிச்செயல் ரஹஸ்யாவதாரிகை
,, ஆத்மத்ரைவித்4யம்
4 இப்ரப3ந்த4ப்ரகாஶநஹேது
,, ஸம்ஸாரிகள் படும் அநர்த்த2ங்கள்
5 ஆத்மஸங்கோச விகாஸ நிரூபணம்
,, ஸம்ஸாரிகளுடைய ப4க3வத3நுப4வ யோக்3யதை
6 ஸத்தான ஆத்மாவுக்கு அஸத்த்வம்
,, ஸத்த்வாஸத்த்வ நித3ாநம்
,, ஸம்ஸாரிகளுடைய அநர்த்த2பரம்பரை
7 ப4க3வத் க்ருஷி
,, ஶாஸ்த்ரவைவித்4யம்
8 ப3க4வத் கர்த்ருக மூலமந்த்ரோத்3த4ரணம்
,, இவ்விஷயத்தில் த்3ருஷ்டாந்த த்ரைவித்4யம்
,, ஏதந்நிரூபணம்
9 ருஷிச் ச2ந்தே3ா தே3வதாதி3 ஜ்ஞாநாவஶ்யகத்வம்
10 மூலமந்த்ர வைப4வம்
,, திருமந்திரத்தினுடைய பரிக்3ரஹாதிஶயம்
11 மந்த்ராந்தரங்களின் தாழ்ச்சி
,, ப4க3வந் மந்த்ரங்களின் க்ஷுத்3ரத்வம்
,, விஷ்ணுவாஸுதே3வ மந்த்ரங்களின் குறைவு
,, ஓடித்திரியும் யோகி3கள்
12 மூலமந்த்ர வைப4வாதிஶயம்
,, திருமந்திரத்தின் அங்க3த்வமும் அங்கி3த்வமும்
13 ஶப்3த3 ஸாமாந்யத்தில் மூலமந்த்ரவைப4வம்
,, ஆசார்யஸம்ப3ந்த4ஹேது பரம்பரை
14 மந்த்ரத்தைப்பேணும் முறை

15 திருமந்த்ரம் அர்த்த2 பஞ்சக ப்ரதிபாத3கம்
,, ஏதந்நிருபணம்
16 மூலமந்த்ரவாக்யார்த்த2ம்
,, ப்ராப்யத்தின் ஸ்வரூபாநுரூபத்வமாவது ஏன்?
,, திருமந்த்ரத்தின் அக்ஷராதி3 ஸங்க்2யை
17 ப்ரணவார்த்த2ம்
,, ப்ரணவத்தின் அஸம்ஹிதஸம்ஹிதாகாரங்கள்
,, ப்ரணவத்தின் உபா4ய ப்ராதா4ந்யம்
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்த நிரூபணம்
18 ப்ரணவத்துக்கு ஆத்மஸமர்ப்பணமும் அர்த்த2ம்
,, ப்ரணவத்தின் ஸகல வேத3 ஸங்க்3ரஹத்வம்
,, ஓங்காராவஶ்யகதை
19 அகாரார்த்த2ம்
,, அகாரத்தின் ப்ரக்ருத்யர்த்த2 தா4த்வர்த்த2ங்கள்
,, ஸர்வரக்ஷகத்வ நிரூபணம்
20 எழுவார் பாசுரார்த்த2ம்
,, ரக்ஷணப்ரகார நிரூபணம்
21 அகாரார்த்த2ம் ஶ்ரிய:பதித்வம்
,, ஏதத்3 விஷயே த்3ருஷ்டாந்தத்3வயம்
,, பிராட்டியின் ஸ்வரூப நிருபகத்வாதி3
,, பிராட்டியின் ப்ரமேயத்ரய ஸம்ப3ந்த4ம்
,, பிராட்டியின் ப்ரமாணத்ரய ஸம்ப3ந்த4ம்
,, ஸ்ரீராமாயண ஸாரார்த்த2ம்
,, ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான் வாழ்ச்சி
22 லுப்த சதுர்த்த்2யர்த்த2ம்
,, அகாரத்தின் மேலே விப4க்தி விசாரம்
,, குத்3ருஷ்டி பக்ஷ நிரூபணம்
,, தத்ர விரோத4 நிரூபணம்
23 குத்3ருஷ்டி பக்ஷ நிராஸம்
,, ஶேஷத்வஜ்ஞாநாபா4வே அநர்த்த2ம்
,, அகாரார்த்த2 சதுஷ்டயம்
,, உகாரார்த்த2ம்
24 உகாரார்த்தா2வஶ்யகதை
,, அந்ய ஶேஷத்வ க்ரௌர்ய நிரூபணம்
25 ஈஶ்வரஶேஷத்வ வைப4வம்
,, அகார சதுர்த்தீ2 உகாரார்த்த2ங்கள்

25 மகாரார்த்த2ம்
26 "மநஜ்ஞாநே" தா4த்வர்த்த2ம்.
,, தத்வ ப்ரதிபாத3காக்ஷரங்கள்
,, ஜ்ஞாத்ருத்வ ஶேஷத்வங்களில் ஶேஷத்வ ப்ராதா4ந்யம்
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்த நிருபணம்
27 மகாரம் ஆத்ம ஸாமாந்யபரம்
,, மகாரம் அசித்3வ்யாவர்த்தகம்
,, அக்ஷரத்ரயார்த்த2 நிருபணம்
28 நமஶ்ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, நிஷேத4பூர்வத்வஹேது நிருபணம்
,, சதுர்த்தீ2 நமஸ்ஸுக்களின அர்த்த2பே4த3ம்
29 அஹங்கார மமகார க்ரௌர்யம்
,, ஏதத்3விஷயக த்3ருஷ்டாந்தம்
,, ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் இருவர்க்குமவத்3யம்
,, இவ்விஷயத்தில் த்3ருஷ்டாந்தம் பிராட்டி சரிதம்
,, நமஶ்ஶப்3த3த்தில் ப4க3வானுடைய உபாயபா4வம்
,, நம:பத3த்தில் ஆர்த்த2மான அர்த்த2ம்
,, ஶேஷத்வத்தை ஓடவைத்தல்
30 பா4க3வதஶேஷத்வே விரோத4பரிஹாரங்கள்
,, பா4க3வதஶேஷத்வே ப்ரமாண நிருபணம்
,, ஏதத்3விஷயக த்3ருஷ்டாந்தம்
,, ஏதத்3விஷயக விசாரம்
,, ப4க3வச் சரீரங்களில் உத்3தேஶ்ய த்யாஜ்ய விபா4க3ம்
31 ப4க3வந்நிக்3ரஹாநுக்3ரஹ விஷய நிருபணம்
,, நமஶ்ஶப்3தா3ர்த்த2ம் உபாயம்
,, ஸ்தா2ந ப்ரமாண நிருபணம்
,, நமஸ்காரம் ஶரணாக3தியாம்
32 காகாக்ஷி ந்யாயம்
,, நமஶ்ஶப்3த3த்தால் கழியுறுக்கிறது
,, ஆந்தராளிக வைஷ்ணவபத3ம் நம:பத3ம்
33 நாராயணபதா3ர்த்த2ம்
,, அகார நாராயண பத3ங்களுக்கு அர்த்தை2க்யம்
,, அகார நாராயண பத3ங்களின் ஸங்க்3ரஹ விஸ்தரபா4வம்
,, விவரண ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, விவரண நிருபணம்
,, நாரஶப்3தா3ர்த்த2ம்

34 ஸ்வரூபதோ நித்யத்வம் ப்ரவாஹதோ நித்யத்வம்
,, நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2த்ரய நிரூபணம்
35 வ்யாப்தி பூர்த்தி நிரூபணம்
,, நாரஶப்3த3ார்த்த2ங்கள்
,, பிராட்டி நாரகோடி க3தை
36 நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2ம் மிது2நம்
37 பொங்கு புணரிக்கடல் பாசுரார்த்த2ம்
,, அயந ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, நாராயண பத3த்தில் ஸமாஸத்3வயம்
,, கு3ணங்களிலே ப4க3வானுக்கு வ்யாப்தியில்லை
,, நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2 சதுஷ்டயம்
,, ஸமாஸத்3வய ப2லிதார்த்த2ம் பரத்வஸௌலப்4யங்கள்
38 வ்யாப்யதோ3ஷம் தட்டாமை
,, அயநஶப்3த3ார்த்த2ம் உபாயோபேயத்வங்கள்
,, அயநஶப்3த3ார்த்த2ம் ஸகலவித4ப3ந்து4த்வம்
,, நாரஶப்3த3ார்த்த2 ஸங்கோசம்
39 வ்யக்த சதுர்த்2யர்த்த2ம்
,, ஏதத்3விஷயகப்ரமாணப் பாசுரங்கள்
,, மூலமந்த்ரார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்
,, சேதநஸ்வரூப நிரூபணம்
40 ஶேஷத்வம் ஶரீராத்ம ப4ாவநிப3ந்தந4ம்
,, மூலமந்த்ரம் ஜீவஸ்வரூப யாத2ாத்ம்யபரம்
,, திருமந்த்ரத்தின் ஆபந்நிவர்த்தநப்ரகாரம்
41 மூலமந்த்ரார்த்த2 நிக3மநம்
,, மூலமந்த்ரார்த்த2ப் பாசுரங்கள்
,, வ்யாதி4து3ர்பி4க்ஷதஸ்கர நிரூபணம்
,, மூலமந்த்ர ப்ரகரணஸமாப்தி

சரமஶ்லோகப்ரகரணம்

42 சரமஶ்லோகப்ரகரண பூ4ஷணுவதாரிகை
,, சரமஶ்லோக மந்த்ரரத்ந பௌர்வாபர்யகத2நம்
,, ஏதத்3விஷயக தாத்பர்ய வர்ணநம்
,, ஶரண்யாபி4மதம் சரமஶ்லோகம்
,, சரமஶ்லோக ப்ரத4ாந ப்ரதிபாத்3யம்
43 சரமஶ்லோகார்த்த2த்தின் சீர்மை
,, எம்பெருமானுர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஐதிஹ்யம்
,, சரமஶ்லோக ஶ்ரவணுநுஷ்ட2ாநாதி4காரீ

43 எம்பெருமானுர் என்ற திருநாமம் ஏற்படக்காரணம்
,, திருமந்த்ர சரமஶ்லோகங்களின் பௌர்வாபர்யம் (பூ4ஷணம்)
44 ,, ,, ,, (மூலம்)
,, "வதரி வடமதுரை" விஶேஷார்த்த2ம்
,, ஆசார்ய ஹ்ருத3ய உத3ாஹரணம்
,, நம்மாழ்வார் ப்ரப3ந்த4 சதுஷ்டயமும் ரஹஸ்யத்ரயமும்
45 ஏதந்நிரூபணம்
,, மூலமந்த்ர சரமஶ்லோக ஸாரார்த்த2ம்
,, பரமப்ராப்ய ப்ராபக நிர்ணயம்
,, அர்ஜுநனை அதி4காரியாக்கிய ஸ்ரீ க்ருஷ்ண சரிதம்
46 சரமஶ்லோக ஸங்க3தி நிரூபணம்
,, ப4க்திப்ரபத்திகளுக்கு வாசி
,, ஸ்வரூப ப்ராப்யாநுகு3ண உபாயம் சரமஶ்லோகார்த்த2ம்
47 ஏதந்நிரூபணம்
,, கீ3தை 18 அத்4யாயங்களின் ஸாரார்த்த2ங்கள்
,, கீ3தோபதே3ஶத்தில் அர்ஜுநன் வ்யாஜம்
48 அர்ஜுநஶோகநிரூபணம்
,, பரமப்ராப்ய நிரூபணம்
,, ஐஶ்வர்ய கைவல்ய நிரூபணம்
,, நஞ்ஜீயர் வார்த்தை
49 ஐஶ்வர்ய கைவல்ய தோ3ஷம்
,, பரமப்ராப்ய நிரூபணம்
,, பரமப்ராபக நிரூபணுரம்ப4ம்
,, கீ3தாஶ்லோக நிரூபணம்
50 "யத2ாத3ாருமயீயோஷித்" ஶ்லோகம் (பொம்மலாட்டம்)
51 த3மயந்திக்கு அல்வழி காட்டிய நளன்
52 சரமோபாயம்
,, அர்ஜுநன் நெஞ்சை ஶோதி4த்தல்
,, பித்தனைத் தொடரும் மாதாபிதாக்களைப்போலே
,, அபி4சாரதி3விதி4 தாத்பர்யம்
,, ஸம்ஸாரிகளை ஸர்வேஶ்வரன் நல்வழிப்படுத்தும் முறை
,, ஆற்ற நல்லவகை காட்டுமம்மான்
53 "மஹாக்ரம:" ஸ்ரீபராஶரப4ட்டர் ப4ாஷ்யம்
,, வேத3ார்த்த2 ஸங்க்3ரஹ தாத்பர்யதீ3பிகா
,, கீ3தாப4ாஷ்யம்
54 தாத்பர்ய சந்த்3ரிகா

,, ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யானம்
,, ஆசார்ய ஹ்ருத3யம்
,, சரமஶ்லோகார்த்த2ம் பரமரஹஸ்யம்
,, "கோவிந்தே3தி யத3ாக்ரந்த3த்"
55 சரமஶ்லோகார்த்த2 வைப4வஜ்ஞர் பாசுரங்கள்
,, சரமஶ்லோகார்த்த2 கௌ3ரவம்
,, எம்பெருமானுர் முதலியாண்டான் சரிதம்
,, "மாலெண்கோ" ஈடு
,, ஆழ்வான் சரிதம்
,, தேர்த்தட்டு சேரபாண்டியன்
,, மூன்று தத்து
56 சரமஶ்லோகாதி4காரிகள்
,, "விட்டு சித்தர் கேட்டிருப்பர்" விஶேஷார்த்த2ம்
,, சரமஶ்லோக வாக்யார்த்த2ம்
,, சரமஶ்லோக நாம நிர்தே3ஶ ஹேது (மூலம்)
57 சரமஶ்லோக வாக்யார்த்த2ம்
,, அதி4காரி க்ருத்யலேஶமும் உத்தரார்த்த2ம்
,, ஶரண்ய ஶரணுக3த க்ருத்யங்கள்
,, சரமஶ்லோக பத3விப4ாக3ம்
,, ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ சரமஶ்லோக வ்யாவ்ருத்தி
,, "மாஶுச:" ஓரேபத3ம் என்ற விசாரம்
58 ஸர்வத4ர்ம பரித்யாக3 விசாரம்
,, ஸர்வத4ர்ம பரித்யாக3 விஷயக பூர்வபக்ஷம்
,, ,, ,, ,, ஶாஸ்த்ர விரோத4ாதி3 நிருபணம்
59 ,, ,, ,, ஸித்3த4ாந்தம்
,, ,, ,, ,, ஶாஸ்த்ர விரோத4ாதி3 பரிஹாரம்
60 அதி4காரி பே4த3த்தாலே விரோத4 பரிஹாரம்
61 த4ர்ம ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, த4ர்ம பர த4ர்ம பரமத4ர்ம நிரூபணம்
,, த4ர்ம ஶப்3த3ார்த்த2 ஸங்கோசம்
,, தத்ர ஹேது நிருபணம்
,, கே3ாப3லீவர்த3ந்யாயம்
62 ப3ஹுவசநார்த்த2ம்
,, ஸர்வஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ப்ரபத்திக்கு தே3ஶகால நியமாத்3யபா4வம்
63 ப்ரபத்தி ஶ்ரவணுநுஷ்டா2தாக்கள்

63 அதி4காரஶோத4நம்
,, வேல்வெட்டிப்பிள்ளை ஸம்வாத3ம்
,, இராமனும் க்ருஷ்ணனும்
64 "பரித்யஜ்ய" ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, த4ர்மதே3வதா வசநம்
65 உபாயாந்தரங்கள் ஸ்வரூபவிருத்3த4ங்கள்
,, ஸ்வரூபவிரோத4 ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ஏதத்3விஷயக ஆக்ஷேபஸமாத4ாநங்கள்
,, வார்த்தாமாலை உத3ாஹரணம்
66 ஶோகத்ரயம்
,, ப்ரபந்நனும் ராஜமஹிஷியும்
,, ஶக்தனும் ப்ரபத்திக்கதி4காரி
67 த்யாக3 விதி4
,, "ஸ்நாத்வா பு4ஞ்ஜீத" வாக்யார்த்த2ம்
,, த்யாக3ாநுவாத3 பக்ஷம்
,, முமுக்ஷுப்படியில் வேத3ாந்த ஸார நிஷ்கர்ஷம்
68 த்யாக3 விசாரம்
,, ஸ்வரூபத்யாக3மன்று, பு3த்3தி4த்யாக3ம் என்ற விஷயம்
,, ஏதேந, குறையும் புநருக்தியும் இல்லாமை
,, "பரி" உபஸர்க3ார்த்த2ம்
69 ப்ரபந்நனும் பதிவ்ரதையும்
,, நஞ்ஜீயர் வார்த்தை
,, த்யாக3ாங்க3க ஸ்வீகாரம்
, உபாயாந்தர த்யாக3ம் யுக்தம் என்ற நிருபணம்
70 "மாம்" ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, உபாயாந்தர தே3ாஷம்
,, சணற்கயிறு கண்ட ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரம் போலே
,, ப4க3வானுடைய நிருபாதி4க த4ர்மத்வம்
,, ப்ராபகாந்தர த்யாக3 விதி4தாத்பர்யம்
71 ஸாக்ஷாத்3த4ர்மம் ப3க4வான்
,, ஸித்3த4ஸாத்4ய ஸாத4ந தாரதம்யம்
,, "மாம்" என்ற பத3த்தாலே வ்யாவர்த்யம்
,, பரவ்யூஹ ஹார்த3 விப4வ தாரதம்யம்
72 ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாத3க கு3ணப்ரதிபாத3கம் "மாம்" பத3ம்
,, வாத்ஸல்யாதி3 ஶப்3த3ார்த்த2ம்
வாத்ஸல்யாதி3கு3ணுவிஷ்கார தாத்பர்யம்

74 "மாம்" ஶப்3த3ார்த்த2ம் ஶ்ரிய:பதித்வம்
,, வித்4யநுஷ்ட2ாந வாக்ய ஜகார்த்2யம்
,, "மாம்" "அஹம்" பத3ங்களின் நோக்கு
75 அவதார ரஹஸ்யம்
,, அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாந உபயோக3ம்
,, ஸ்வாதந்த்ர்யஸௌலப்4யங்களின் பரஸ்பரோபகாரம்
,, ஏதத்3விஷய த்3ருஷ்டாந்தம்
,, "மாம்" "அஹம்" ஶப்3த3விவக்ஷிதம்
76 எம்பார் வார்த்தை
,, 'மாம்" ஶப்3த3 விஶேஷார்த்த2ம்
,, நம்பிள்ளை வார்த்தை
,, 'மாம்" ஶப்3த3ார்த்த2 நிக3மநம்
77 "ஏக" பத3ார்த்த2ம்
,, புறப்பகை உட்பகை விவேகம்
,, "ஏக" பத3ம் ஸ்த2ாநப்ரமாணத்தாலே அவத4ாரணபரம்
,, ஸ்வீகாரத்தில் உபாயப4ாவ வ்யாவ்ருத்தி
,, ஆபாதப்ரதீதிஸித்3த4ம் ப்ரபத்த்யுபாயத்வம்
,, ஏக ஶப்3த3ார்த்த2ங்கள் பல
78 ப்ரபத்த்யுபாயத்வ விசாரம்
,, ஸ்வீகாரத்தின் அங்க3ப4ாவ நிவ்ருத்தி
79 கிஞ்சித்கார நிரூபணம்
,, ஸித்3தே4ாபாயத்தின் நிரபேக்ஷத்வம்
,, ஸ்வீகாரம் செய்கிற கார்யம்
,, ப4க3வது3பாயத்வம்
80 அதி4காரி விஶேஷணம் ப்ரபத்தி
,, அதி4காரி விஶேஷண விசாரம்
,, ஸித்3தே4ாபாய வைலக்ஷண்யம்
,, ஸ்வீகாரத்துக்கு ஸாத4நத்வ அங்க3த்வாப4ாவம்
81 ப்ரபத்தி அப்ரதிஷேத4 த்3யோதகம்
,, உபாயத்துக்கு விலக்கு
,, ஶரண ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ஶரண ஶப்3த3 வ்யாவர்த்யம்
,, ஆக்ஷேபத: ப்ராப்தாத் ஆபி4த4ாநிகஸ்ய க்3ராஹ்யத்வம்
82 'வ்ரஜ' ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, பூர்வார்த்த4ார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்
,, விறகு தலையரைப் போலே

82 மாணிக்கம் பார்ப்பாரைப்போலே
,, பதர்க்கூட்டை விட்டுப்பர்வதத்தைப் பற்றுவாரைப்போலே
,, அங்க3ம் அதி4காரி விஶேஷணம் உபாயம்
83 உத்தரார்த்த4 நிரூபணம்
,, அஹம் பத3ார்த்த2ம்
,, அஹம் ஶப்3த3ப்ரயோக3ப்ரயோஜநம்
,, அஹம் ஶப்3த3ார்த்த2ம் அத்3பு4த ஶக்தி
84 பாரதந்த்ர்யமும் ஸ்வாதந்த்ர்யஸீமாபூ4மி
,, ஸௌலப4்ன் பரத்வத்தை வெளியிடக்காரணம்
,, அஹம் ஶப்3த3ப்ரகாஶித கு3ணங்கள்
85 ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 ப்ரயோஜநம்
,, ஏதத்3விஷயகமான பாசுரங்கள்
86 அஹம் ஶப்3த3 விவக்ஷிதம்
,, "மாம்" "அஹம்" ஶப்3தே3ாக்த கு3ணபே4த3ம்
,, தத்3தே4து நிரூபணம்
,, அஹம் ஶ3ப்த3 உக்த ஶக்தி கிம்ரூபை?
87 ப4க3வச் ச2க்திவைவித்4ய நிரூபணம்
,, ஜ்ஞாநாதி3கு3ணங்கள் ஜீவேஶ்வரோபகாரகங்கள்
,, "மாம்" "அஹம்" ஶப்3த3விவக்ஷிதகு3ணப்ரகாஶகப் பாசுரங்கள்
88 "த்வா" பத3ார்த்த2ம்
,, த4ர்மாத4ர்ம நிவர்த்தகவேஷம்
,, உக்த்யநுஷ்ட2ாந விபரீதவேஷம்
,, "அஹம்" "த்வா" ஶப்3த3ார்த்த2ம்
89 "ஸர்வ பாபேப்4ய:" ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, பாப ஶப்3த3ார்த்த2 ஸங்கோசம்
,, த4ர்மஶப்3த3த்துக்குப்போலே பாபஶப்3த3த்துக்கும் அர்த்த2 ஸங்கோசம்
,, பாபஶப்3த3ம் புண்யத்துக்கும் வாசகம்
90 ப3ஹுவசநார்த்த2ம்
,, ஸர்வஶப்3த3ார்த்த2ம்
91 மோக்ஷயிஷ்யாமி ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, அநிஷ்ட நிவ்ருத்திமாத்ரோக்தி தாத்பர்யம்
,, ஸேதுப4ங்க3ஸ்ரோத: ப்ரவ்ருத்தி ந்யாயம்
,, ஏதத்3விஷயே நிர்வாஹாந்தரம்
92 விஶிஷ்ய விரோதி4 நிவ்ருத்திகத2ந தாத்பர்யம்
,, ப4க்தப்ரபந்நர்களுக்கு வாசி
92 ப்ரபத்த்யுத்தரக்ஷணத்தில் மோக்ஷாப4ாவ ப்ரயோஜநம்

93 அதி4காரி வைகல்ய உபாய வைகல்ய ப்ரயோஜகம்
,, ஆழ்வாருடைய ஶரீரஸ்த்தி2திக்குக் காரணம்
,, ஶரிஜர்த்த2ம்
,, "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்ற உத்தமபுருஷாபி4ப்ரேதார்த்த2ம்
94 யத்நப2லித்வங்கள் ஈஶ்வரனுக்கே
,, "மாஶுச:" ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ஶோகநிவ்ருத்தி ஹேது நிரூபணம்
95 ப்ரபத்த்யதி4காரி நிரூபணம்
96 ஶோகநிவ்ருத்தி விதி4
,, ஏதத்3விஷயக விசாரம். விதி4பக்ஷ தாத்பர்யம்
97 ப்ரபத்த்யநந்தரம் ஶோகம் விருத்3த4ம்
,, "மாஶுச:" நிஷேத4 பூர்வத்வே தாத்பர்யம்
,, ஏதத்3 விஷயக த்3ருஷ்டாந்த நிரூபணம்
98 ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லாமை
,, உபாயாதி4கார நிரூபணம்
,, முன்புற்ற பின்புற்ற ஶோகாநுவ்ருத்தி ஶோகநிவ்ருத்திகள்
,, ஸாத்4ய ஸாத4ந யாத2ாத்ம்ய ஜ்ஞாநம்
,, ஸித்3த4ஸாத4ந யாத2ாத்ம்ய ஜ்ஞாநம்
,, த்யாக3ஸ்வீகாராந்வயாநந்வயங்கள்
99 சரமஶ்லோகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்

த்3வயப்ரகரணம்

100 த்3வய ப்ரகரணுவதாரிகை
,, ரஹஸ்யத்ரய தாத்பர்யார்த்த2ம்
,, ரஹஸ்யத்ரய பௌர்வாபர்ய நிரூபணம்
,, த்3வயம் இதர வ்யாவர்த்தகம்
,, அதி4கார்யந்தர வ்யாவ்ருத்தி
,, ப்ரியப்ரியதர ப்ரியதமங்கள்
,, ஹிதஹிததர ஹிததமங்கள்
,, உபேயத்தில் ஆசை உபாயத்தில் துணிவு
101 த்3வய நிர்தே3ஶஹேது
,, ஜ்ஞாநப2லம்
102 ரஹஸ்யத்ரய ஸம்ப்ரத3ாயம்
,, ரஹஸ்யத்ரய பௌர்வாபர்ய நிரூபணம் (மூலம்)
,, பூர்வோத்தர வாக்யாநுஸந்த4ாநாவஶ்யகதை
,, அதி4காரி த்ரய வ்யாவ்ருத்தி
103 ஶிஷ்யத்ரயம் ஸ்த2ாநத்ரயம் ரஹஸ்யத்ரயம்

103 ரஹஸ்யத்ரயத்துக்கும் ஒருசேர உபதே3ஷ்டா பெரியபெருமாள்
,, மந்த்ர ஶ்லோகங்களும் த்3வயமும்
,, வ்யுத்க்ரமஹேது நிரூபணம்
,, வ்யுத்பத்திவேளை அநுஷ்ட2ாநவேளை
,, திருப்பாவை த்3ருஷ்டாந்தம்
104 த்3வயோபஷ்டம்ப4க ப்ரமாண நிரூபணம்
,, த்3வயத்தினுடைய வைதி3க பரிக்3ரஹம்
,, ரஹஸ்யத்ரய பரிக்3ருஹீதாக்கள்
,, வேத3தத3ர்த்த2 தத்3த4ாரகர்கள்
,, பௌ3த்3த4ாதி3 த்யாக3 ஹேது
105 த்3வயத்தின் பரமகு3ஹ்யத்வம்
,, ரஹஸ்ய த்3வயத்திற்காட்டில் த்3வயத்துக்கு ஏற்றம்
,, த்3வய வைப4வம்
,, கற்றவரும் கற்பித்தவரும்
,, செல்வநாரணன் என்ற வழிப்போக்கன்
,, ஶ்ரீரங்க3பதி யதிபதி ஸம்வாத3ம்
,, ஶப்3த3ார்த்த2யோர் வைப4வம்
106 தோற்கன்றுக்கிரங்கும் ஸுரபி4யைப் போலே
,, ப4ட்டர் திருவாக்கு
,, பிள்ளைக்கு ஜீயர் அருளிச்செய்த வார்த்தை
,, த்3வய வைப4வம்
107 ஸம்வாத3ங்கள்
,, உய்யக்கொண்டார், மணக்கால்நம்பி, பெரியமுதலியார்
,, திருமாலையாண்டான், திருக்கோட்டியூர்நம்பி, ப4ாஷ்யகாரர்
,, எம்பார், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் வார்த்தைகள்
,, ப4ட்டர் ஐதிஹ்யம்
,, நஞ்ஜீயர் நம்பிள்ளை வார்த்தை
108 பெரியகோயில் நாராயணன் மகன் ஐதிஹ்யம்
,, ஆழ்வான் அநந்தாழ்வான் ஐதிஹ்யங்கள்
,, ரகு4ராக்ஷஸ ஸம்வாத3ம். நஹுஷப்3ருஹஸ்பதி ஸம்வாத3ம்
,, வ்யாக்4ர வாநர ஸம்வாத3ம். மறவன் ப4ட்டர் ஸம்வாத3ம்
,, ப4ாஷ்யகாரர் வார்த்தை, உடையவர் அம்மங்கியம்மாள் ஸம்வாத3ம்
109 ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரஸார தாத்பர்ய நிரூபணம்
,, ஊற்றத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் முறை
,, ஶப்3த3ங்களில் வாசி

,, வாச்யவாசக வைப4வம்
,, ஆத்மேஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம்
,, ஆத்ம பரமாத்ம பாரதந்த்ர்யம்
110 ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வ ஶேஷத்வங்கள்
,, பங்குனி உத்தர நன்னாள்
,, த்3வயவாக்யார்த்த2 நிரூபணம்
111 ஸ்ரீமத்பத3ார்த்த2ம்
,, க2த்3யமும் த்3வயமும்
,, ஸதா3சார்ய ஸம்ப்ரதா3ய க்ரமம் க3த்3யத்திலே
,, பிராட்டியும் விபூ4தியிலே ஒருத்தி
,, க3த்3யத்திலே நமஶ் ஶப்3த3த்துக்கு வ்யுத்க்ரமவ்யாக்2யாநம்
112 புருஷகாரகு3ண விக்3ரஹ யோக3ம்
,, ப்ரத2மபத3ம் ஸமஸ்தம் அஸமஸ்தம் என்ற விசாரம்
,, த்3வயம் ஷட்பத3ம்
,, முற்பட பிராட்டியை நிர்தே3ஶிக்கக் காரணம்
113 ஸ்ரீஶப்3த3ார்த்த2ம்; பிராட்டியின் ப்ரத2ம நாமம்
,, ஸ்ரீஶப்3த3நிஷ்பபத்தி
,, அகாரம் போலே ஸ்ரீஶப்3த3மும்
,, அகார ஸ்ரீஶப்3த3 விவக்ஷிதங்கள்
114 ஸ்ரீஶப்3த3வ்யுத்பத்தித்3வயம்
,, வ்யுத்பத்தி த்3வயார்த்த2ம்
,, புருஷகார க்ருத்யம்
115 புருஷகார ஶப்3த3 வ்யவஹாரஸ்த2லம்
,, புருஷகாரம் ப2லத்துக்கு பரம்பரயா காரணம்
,, ''அர்த்த2ஸ்வப4ாவ'' என்ற காரிகையின் அர்த்த2ம்
116 ''வாச:பரம் ப்ரார்த்த2யிதா'' என்ற வசநம்
,, கர்ம கர்த்ருப4ாவ விரோத4 பரிஹாரம்
,, பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வம் அஸாத4ாரணம்
,, ,, உபாயத்வமில்லை என்ற நிரூபணம்
117 ப4க3வானுக்கு அஸாத4ாரணாகாரம்
,, பிராட்டிக்கு அஸாத4ாரணாகாரம்
,, ஏதத்3 விஷயக விபுல விசாரம்
118 பிராட்டிக்கு உபாயத்வே வரும் விரோத4ம்
119 ஸ்வரூபநிரூபகத்வேந அந்வயம் பிராட்டிக்கு ஆயினும் உபாயத்வாப4ாவம்
,, ஈஶ்வரனைப் பற்றும்போது புருஷகாரத்3வாரப4ாவே யுக்தி

120 ப4க3வத்3கு3ணோத3யத்துக்குப் புருஷகாராபேக்ஷை. அத்ர ஶங்கா பரிஹாரங்கள்
,, ப4க3வானுடைய ஸித்3த4த்வ நிரபேக்ஷத்வ ஹாநியில்லாமை
,, ''மாம்'' ''அஹம்'' ஶப்3த3 விவக்ஷிதம்
,, ப4க3வானே உபாயம் என்ற நிர்ணயம்
,, ப்3ரஹ்மஸ்வரூப க்3ராஹகப்ரமாண விசாரம்
121 ப4க3வச் சா2ஸ்த்ர பர்யாலோசநம்
,, ''புருஷகாரத்வ'' பரிஷ்காரம்
,, ''உபாயத்வ'' பரிஷ்காரம்
122 ''மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி'' ஶ்லோகார்த்த2ம்
,, ''அஹம் மத் ப்ராப்தி'' ஶ்லோகார்த்த2ம்
,, பூர்வமீமாம்ஸா உதா3ஹரணம்
,, வ்யவஸ்தா2ம்நாநம்
,, ப்ராபகவாக்யப்ராப3ல்யம்
123 ''ஏதஸ்யாஶ்ச'' ஶ்லோகார்த்த2 நிர்ணயம்
,, ''உதா3ராம்'' இத்யாதி3 வசநங்களுக்கு அர்த்த2 நிர்வாஹம்
124 ஸ்ரீராமாயண நிர்ணயம்
,, ப்ரதிவாதி3 ப4யங்கரம் அண்ணாவின் நிர்ணயம்
, பெரியபிராட்டியார்க்கு புருஷகாரத்வம் முக்2யம்
,, மற்றையோர்க்கு புருஷகாரத்வம் ஔபாதி4கம்
125 தீ3பஸங்க்3ரஹத்திலே ஜீயர்
,, பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வே வரும் பாரதந்த்ரய விரோத4 ஶங்கா பரிஹாரம்
,, ஸ்வதந்த்ரனுக்கு அந்யாதீ4நாதிஶயம் கூடுமா என்ற விசாரம்
,, ப4ட்டர் நிர்ணயம்
,, ப4ர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாத மாதாவைப்போலே
126 பிராட்டிக்குண்டான உப ' ஸம்ப3ந்த4ம்
,, இளையபெருமாள், கீழ்மகன், மற்றோர் சாதி, சிறுகாக்கை இத்யாதி3
,, ''கமலா'' ஶப்3த3 வ்யுத்பத்தி
,, பிராட்டியின் புருஷகாரத்வே பாசுரங்கள்
127 ஓடமேற்றிக் கூலி கொள்ளுவாரோபாதி
,, ''ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி'' என்ற வ்யுத்பத்தி நிரூபணம்
128 ஈஶ்வர ஸௌஹார்த3 நிரூபணம்
,, ஸௌஹார்த3 கார்யங்கள்

129 ஸம்ஸாரி செய்யும் அபராத4ங்கள்
,, புருஷகார ஸமாஶ்ரயணம்
130 ஸம்ஸாரி சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்பது
,, ஈஶ்வரனைக் கேட்பிப்பது
,, விஷ்ணு தத்பத்நீ ஸம்வாத3ம்
,, ஸ்ரீதே3வீ த4ர்மி க்3ராஹக ஶப்3த3ம்
131 கைமுதிக ந்யாயம்
,, திருவடியைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டி
,, இரண்டு தலைக்கும் உபகாரகன் திருவடி
,, கபோத கபோதீ வ்ருத்தாந்தம்
,, கேட்பிப்பது விபரீதரையும் என்னவுமாம்
132 மதுப3ர்த்த2ம்
,, மதுப்பின் பல அர்த்த2ங்கள்
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்தம்
,, அத்ரத்ய மதுப3ர்த்த2ம் ''நித்யயோக3ம்''
,, வாமநாவதாரத்திலும் ஸ்ரீநித்யயோக3ம்
,, மத்வர்த்தீ2ய ப்ரத்யய ஸாபேக்ஷத்வ நிரபேக்ஷத்வ விசாரம்
133 தத்3கு3ண ஸார ந்யாயம்
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்த வர்ணநம்
,, நித்யயோக3 ப்ரயோஜநம்
,, நம்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தி
134 கீ3தாபா4ஷ்ய ஸ்ரீஸூக்தி
,, நித்யயோக3ம் ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4த்வ ப்ரயுக்தம்
,, பழைய குருடு
,, புருஷகார அஸாந்நித்4ய ஶங்கா பரிஹாரம்
,, ப4க3வத் ஸ்வரூப நிருபகங்களில் ப்ரதா4நம்
,, ப4க3வத் ஸாரூப்யம் த்3விவித4ம்
,, ஸ்ரீதே3வீ நித்யஸம்ஶ்லேஷம்
135 ''அகலகில்லேன் இறையும்'' என்று மார்பிலேயிருந்து மடலெடுப்பது
,, மார்பிலேயிருத்தி மடலெடுக்கும் ப4க3வான்
,, கர்மணி வ்யுத்பத்தி ஸித்3த4வ்யாவ்ருத்தி
,, மதுப்ப்ரத்யய ஸித்3த4வ்யாவ்ருத்தி
136 பரிபூர்ணநுப4வம் பண்ணுகிற பிராட்டி புருஷீகரிக்கையுக்தமா?
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்தம் ப4க3வச் சரித்ரம்
,, நீரைப் பிரிந்த மீனும் தாமரையும் போலே
137 தி3வ்யத3ம்பதிச்சேர்த்தி ஜக3த்3ரக்ஷணத்துக்குறுப்பு

137 காகஶூர்ப்பணகை2கள் விஷயம்
,, ராவண தாடகைகள் விஷயம்
,, புருஷகாரத்தின் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வம்
,, அங்க3வைகல்ய அங்கி3விநாஶகாரணம்
,, காகாஸுர விசாரம்
138 பாத்3மோத்தர உதா3ஹரணம்
,, பூர்வவாஸிஷ்டே2 ஹநூமத்3 விஷயம்
,, மதுப்பின் தாத்பர்யாம்ஶம்
139 ஸ்ரீநித்யயோக3த்தால் ஜீவேஶ்வரர்களுக்குப் ப2லிக்குமது
,, ஸ்ரீஶப்3த3வ்யுத்பத்தி த்3வய மதுப்ப்ரத்யயப்ரகாஶித கு3ணங்கள்
,, பிராட்டி தத்வத்ரயத்தில் எக்கோடியிலே என்ற விசாரம்
140 ''பும்ப்ரதா4நேஶ்வரேஶ்வரீ'' வசந தாத்பர்யம்
,, பிராட்டியின் இதர வைலக்ஷண்யம்
,, பிராட்டியின் அஸாதா4ரண கு3ணஷட்கம்
,, ஏதத்3விஷயகப் பாசுரங்கள்
141 பெரியபிராட்டியார் பாரதந்த்ர்யாதி3, அநந்யத்வ ப்ரயுக்தம் ச
,, அல்லாதார்க்கு மிது2நஶேஷத்வம். இவளுக்கு ஏகஶேஷத்வம்
,, புருஷகாரத்துக்கு புருஷகாராந்தராபேக்ஷையில்லை
,, தி3வ்யத3ம்பதிகள் பரஸ்பரம் இட்டவழக்கு
,, ஶூர்ப்பணகை2 ராவணர்கள்
,, மிது2நஶேஷத்வாதி3 ப்ரதிபாத3கப் பாசுரங்கள்
142 நாராயண பதா2ர்த்த2ம்
,, மத்ஸ்யத்தினுடைய வடிவு ஜலமயம்
,, ஸ்ரீமானுடைய வடிவு ஸ்ரீமயம்
,, பெரியமுதலியார் நஞ்ஜீயர் வார்த்தை
,, ஸ்ரீமத் பத3ார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்
,, நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2ம் கு3ணங்கள்
,, புருஷகாராபேக்ஷயா உபாயத்துக்கேற்றம்
143 ஸ்ரீமச்ச2ப்3த3மே அமையாதோ. நாராயண ஶப்3த3ம் ஏதுக்கு?
,, பூர்வக2ண்ட3த்தில் நாராயண ஶப்3த3 தாத்பர்யம்
,, ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3க கு3ணங்கள்
,, ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3க ஶப்3த3ார்த்த2ம்
144 வாத்ஸல்ய விசாரம்
145 ப4ட்டர் பா4ஷ்யோதா3ஹரணம்
,, ஶ்ருதப்ரகாஶிகோதா3ஹரணம்
,, ஜ்ஞாநஸாரப் பாசுரம்
,, காஶிகாவ்ருத்தி தத்வபோ3தி4நீ உதா3ஹரணம்

145 "லச்" ப்ரத்யய விசாரம்
146 கட2வல்லீ வாக்யோதா3ஹரணம்
,, ஸ்ரீரங்க3ராமாநுஜ ப4ாஷ்ய உதா3ஹரணம்
,, அஹோபி3ல மட2ாதி4பதி ஸ்ரீநாராயண முநீந்த்3ரர்
,, ரஹஸ்யத்ரய ஜீவாது
,, த3யா ஶதக உதா3ஹரணம்
,, ப்ரபத்த்யநுபாயத்வம்
,, ஜ்ஞாநியை விக்3ரஹத்தோடே ஆத3ரிக்கும்
147 தோ3ஷ நிரூபணம்
,, ஸ்வாமித்வ ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, வாத்ஸல்ய ஹேது ஸ்வாமித்வம்
148 ஸௌஶீல்ய நிரூபணம்
149 ஸௌலப்4ய நிரூபணம்
,, "மாம்" ஶப்3த3 "நாராயண" ஶப்3தா3ர்த்த2ங்கள்
,, ஆசார்யஹ்ருத3ய உதா3ஹரணம்
,, பரத்வாதி3களுக்குக் குற்றம்
,, அர்ச்சைக்கு நற்றம்
150 வாத்ஸல்யாதி3களுக்கு விநியோக3 ப்ரகாரம்
,, ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி3களும் நாராயண ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, தத்ர த்3ருஷ்டாந்தம் அஹம் ஶப்3த3ம்
,, அஸ்மச்ச2ப்3த3த்3வயார்த்த2ம் நாராயண பதோ3க்தம்
,, ஆஶ்ரிதகார்யாபாத3க ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, ஸர்வஜ்ஞத்வ நிரூபணம்
,, ஸர்வஶக்தித்வ நிரூபணம்
,, பூர்த்தி நிரூபணம்
,, ப்ராப்தி நிரூபணம்
151 ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வபே4த3ம்
,, ஏதத்3விஷயக ஶங்கா பரிஹாரங்கள்
,, காருண்ய ப்ராதா4ந்யம்
,, ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆகாரத்ரயம்
,, ஆஶ்ரயியான கு3ணங்களுக்கு ஆகாரத்ரயம்
,, வாத்ஸல்யாதி ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பு
,, ஜ்ஞாநாதி3 ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பு
,, ஸௌந்த3ர்யாதி ப்ராப்யத்வத்துக்குறுப்பு
152 நாராயணபத3 விவக்ஷிதம்
,, மாம் ஶப்3தா3த் வாசி நாராயண பத3த்துக்கு

152 ஏதத்3விஷயகப் பாசுரங்கள்
,, நம்பெருமாள் ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, நம் பெருமாள் நிலை
153 "சரணௌ" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
,, திருவடிகளின் திண்மை
,, ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வம்
,, பரக3தஸ்வீகாரம்
,, நீள் கழல் ஶப்3தா3ர்த்த2ம்
154 அழுங்குழவியும் பேதைக்குழவியும்
,, "உனதடியேன்" விஶேஷார்த்த2ம்
,, பத்தி உழவன்
,, அடங்கலும் ஈஶ்வரக்ருஷிப2லம்
,, த்3விவசந தாத்பர்யம்
,, திருவடிகளின் தா4ரகத்வ போ4க்3யத்வங்கள்
155 திருவடிகளின் சேர்த்தியழகு
,, கு3ணக்ருததா3ஸ்யம் ஸ்வரூபக்ருததா3ஸ்யம்
,, ப்ரஜை தாய்முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே
,, "சித்தாலம்ப3நஸௌகர்ய" என்ற காரிகை
,, அநதிக்ரமணீயம் ஹி சரணக்3ரஹணம்
,, திருவடிகளை அவலம்பி3க்க ஹேதுக்கள்
156 ஏதத3ர்த்த2க ப்ரமாண வாக்யங்கள்
,, "ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்ய" என்ற அபி4யுக்தவசநம்
,, திருவடிகளின் வைப4வம் ருசிஜநகத்வாதி3
157 "எங்ஙனேயோ" "நோற்ற" "ஆராவமுதே" பதிகங்களின் ஸாரார்த்த2ம்
,, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் சரித்ரம்
,, திருவடிகளைச் சொன்னது திருமேனிக்கு உபலக்ஷணம்
158 ஶிஶுபாலன் சிந்தயந்தீ
,, திருமேனி வைப4வம்
,, தாத்பர்ய சந்த்3ரிகா
,, ஸ்வரூபாத் ரூபத்துக்கு ஏற்றம்
159 க3த்3யத்தில் கு3ணங்களுககு முன்னே விக்3ரஹோக்தி
,, தே3ஹாத்மவாதி3 திருமங்கையாழ்வார்
,, "பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம்" என்ற காரிகை
,, ஶுபா4ஶ்ரயத்வ விசாரம்
,, "ஸ்வரூபாத் ஸ்வாமிநோ ரூபம்" என்ற காரிகை
,, கு3ணத்3வாரா உபாத்யவம் விக்3ரஹ த்3வாரா உபாயத்வம்
,, கீ3தாப4ாஷ்ய உதா3ஹரணம்
,, ப4க3வத்4 விக்3ரஹத3ர்ஶந ஜந்யப2லேஷு முதலும் முடிவும்

160 ஶரண ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ஜிதந்தையில் விக்ர3ஹவைப4வம்
,, ஆழ்வாரும் இளையபெருமாளும்
,, ஶரண ஶப்3த3ார்த்த2ம் உபாயத்வம்
161 இஷ்டா நிஷ்ட நிருபணம்
162 ப்ராப்ய ப்ராபகைக்யம்
,, உபாயத்வரக்ஷகத்வ பே4த3ம்
,, பராதி4கரண ப2லாதி4கரணப்ரமேயங்கள்
,, நிமித்தோபாத3ாநைக்யம்
,, உபாய ரக்ஷகைக்யம்
,, அவச்சே2த3க பே4த3ம்
163 கல்லும் கரிக்கொள்ளியும்
,, அஹல்யை கல்லானாள்
,, விலக்ஷணத்வாதி4கரண ஸ்ரீப4ாஷ்யம்
164 உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தி
,, ப்ரபத்2யே ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, ஸேது ப4ங்க3 ஸ்ரோத: ப்ரவ்ருத்தி ந்யாயம்
,, ஸ்ரீவசந பூ4ஷணோத3ாஹரணம்
,, "பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த" விஶேஷார்த்த2ம்
,, ப்ரபத்தி ஸ்வரூப நிருபணம்
165 ப்ரபத்தியின் குற்றம்
,, ப்ரபத்த்யநுபாயத்வம்
,, "விலக்காமையே வேண்டுவது" என்ற அர்த்த2த்தில்
,, உபாயத்தில் துணிவு [ஶங்காபரிஹாரம்
166 ப்ரபத்தியின் காயிகத்வாதி3 பே4த3ம்
,, உபாயபூர்த்தி அதி4காரபூர்த்தி
,, ப்ரபத்தி ஸர்வாதி4காரம்
167 "லட்" ப்ரத்யய விசாரம்
,, புந: ப்ரபத்தியாவது பூர்வப்ரபத3நஸ்மரணம்
168 சணற் கயிறு கண்ட ப்3ராஹ்மாஸ்த்ரம்
,, ஜ்ஞாநஸார உத3ாஹரணம்
,, ஸநத் குமார ஸம்ஹிதா உத3ாஹரணம்
,, ந்யாஸதிலக உத3ாஹரணம்
,, பண ப3ந்த4 த்3யூத லீலாத்3யூதங்கள்
169 "மறவாது வாழ்தியேல்" விஶேஷார்த்த2ம்
,, அஸக்ருத் ப்ரபத்தி விசாரம்
,, எம்பார் நிர்வாஹம் ஆழ்வான் நிர்வாஹம்
,, பூர்வ வாக்யார்த்த2 நிருபணம்
170 உத்தரவாக்யார்த்த2ம்

170 உத்தர வாக்ய ஸாப2ல்யம்
,, வரண த்3யம்
171 வரணத்3வய ஆவஶ்யகத்வம்
,, அந்தரிக்ஷக3த: ஸ்ரீமாந் விஶேஷார்த்த2ம்
,, ஸுநாக3வர: ஸ்ரீமாந் ,,
,, சேதநனுடைய "மா ஶுச:"
172 இரண்டு "மா ஶுச:"
,, உத்தர வாக்ய ப்ரத2ம பத3ார்த்த2ம்
,, அநந்யப்ரயோஜநத்வஸித்3தி4
,, உத்தர வாக்யத்திலும் ஸ்ரீஶப்3த3த்துக்கு வ்யுத்பத்தித்3வயம்
173 பூர்வோத்தர வாக்யக3த ஸ்ரீஶப்3த3ார்த்த2 பே4த3ம்
,, ஶேஷத்வப்ரதி ஸம்ப3ந்தி4 கைங்கர்யப்ரதிஸம்ப3ந்தி4மிது2நம்
,, மிது2நஶேஷத்வம் ஸ்வரூபம்
,, மிது2நகைங்கர்யம் ப்ராப்யம்
174 பிராட்டியின் ஆகாரத்ரயம்
175 ஶூர்ப்பணக2ா ராவண விஷயம்
,, நாராயணஶப்3த3ார்த்த2ம்
176 நாராயணஶப்3த3 விவக்ஷிதம்
,, ஆஶ்ரய ஆஶ்ரயிகளின் ஆகார த்3வயம்
177 விப4க்த்யர்த்த2ம்
,, சதுர்த்தீ2 கைங்கர்யப்ரார்த்த2நா ப்ரகாஶிகை
,, முமுக்ஷுப2ல நிருபணம்
,, ஏதத்3விஷயக ப்ரமாண நிருபணம்
178 கைங்கர்யப்ரார்த்த2நா மாத்ரஹேது
,, சரமஶ்லோகத்தில் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தி
,, தத்ப்ரதி பாத3நஹேது நிருபணம்
179 சதுர்த்தி2 ஶேஷத்வப2லமான ஶேஷவ்ருத்தியைக் காட்டும்
,, ஸத்தான ஆத்மாவுக்கு அஸத்த்வஹேதுக்கள்
,, கைங்கர்ய ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, இளையபெருமாள் படி
,, ஸ்ரீப4ரதாழ்வான் படி
,, ஸ்ரீகு3ஹப் பெருமாள் படி
,, ஆண்டாள் வார்த்தை
180 நாயனாராச்சான்பிள்ளை வார்த்தை
,, நமஸ் ஶப்3த3ார்த்த2ம்
,, த்3வயத்தில் நமஸ் ஶப்3த3விவக்ஷிதம்
,, பரார்த்த்த2 கைங்கர்யம் புருஷார்த்த2ம்
181 போ4க்3ய தோ3ஷ போ4க்த்ரு தோ3ஷங்கள்
,, மூலமந்த்ராத் த்3வயத்துக்கு வாசி

181 "அஹமந்நம்" என்ற ஶ்ருதி
,, ஷட்$_3$கு$_3$ணரஸாநந்தம்
182 ஊணிலே புழுவும் மயிரும் பட்டாப்போலே
,, போ$_4$க$_3$விரோதி$_3$ நிரூபணம்
,, எதிர்விழி கொடுக்கை
,, கேவல பாரதந்த்ர்யம் த்யாஜ்யம்
,, பரார்த்த$_2$கைங்கர்ய ப்ரமாண நிரூபணம்
183 படுக்கையில் முறைகேடு
,, போ$_4$க$_3$த$_3$ஶையில் ஈஶ்வரன் சேதநனை அழிப்பது
,, கேவல ஶேஷத்வம் த்யாஜ்யம்
,, பாரதந்த்ர்ய விஶிஷ்டஶேஷத்வமே உத்$_3$தே$_3$ஶ்யம்
,, நமஸ்ஸால் ப$_2$லித்த அர்த்த$_2$ம்
,, இவ்வர்த்த$_2$த்தின் அருமை
184 நிவர்த்த்ய விரோதி$_4$ நிரூபணம்
,, விரோதி$_4$சதுஷ்டய நிரூபணம்
,, மந்த்ர ஶ்லோக ஸாரார்த்த$_2$ங்கள்
185 த்$_3$வய வாக்யார்த்த$_2$ நிக$_3$மநம்
,, த்$_3$வயார்த்த$_2$ ப்ரதிபாத$_3$கப் பாசுரங்கள்
,, ஆசார்ய ஸேவா ப$_2$லம்
,, த்$_3$வய வைப$_4$வ பர ஶ்லோகம்
186 சாற்றுக்கவிகள்
,, த்$_3$வயத்தின் பரமரஹஸ்யத்வம்
,, ரஹஸ்யத்ரயார்த்த$_2$ ஸங்க்$_3$ரஹம்
,, ரஹஸ்யத்ரயம் த$_4$ாரகபோஷகபோ$_4$க்$_3$யங்கள்
187 விவேக நிரூபணம்
,, ரஹஸ்யத்ரயம் தத்வவித$_4$ாநாபி$_4$மதங்கள்
,, திருமந்த்ரார்த்த$_2$ ஸங்க்$_3$ரஹம்
188 திருமந்த்ர பர நிர்வாஹங்கள்
,, ததீ$_3$யரே ஶேஷிகள் ஶரண்யர் ப்ராப்யர்
,, அகாரார்த்த$_2$சதுஷ்டயம்
,, ஏதத் ப$_2$லித உபாயோபேயத்வங்கள்
189 அகாரோக்த உபாயோபேயத்வங்கள்
,, திருமந்த்ரத்திலே கூறப்பட்ட பாணிக்$_3$ரஹணாதி$_3$கள்
,, சரமஶ்லோகார்த்த$_2$ ஸங்க்$_3$ரஹம்
190 ப$_4$க$_3$வானைப்பற்றும் விஷயத்தில் த்$_3$ருஷ்டாந்தம்
,, மாம் ஶப்$_3$த$_3$ விஶேஷார்த்த$_2$ம்
,, "மாஶுச:" விதி$_4$
,, ஆழ்வான் ஐதிஹ்யம்
,, நஞ் ஜீயர் ஐதிஹ்யம்

191 திருமந்த்ரம் திருமுகப்பாசுரம் இத்யாதி$_3$
,, த்$_3$வயார்த்த$_2$ஸங்க்$_3$ரஹம்
,, இருதலைமாணிக்கம்
,, நெஞ்சாகிற செப்பு
,, த்$_3$வயத்தில் பத$_3$ங்களாலே வ்யாவர்த்ய மதங்கள்
192 நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை நிர்வாஹம்
,, த்$_3$வயதாத்பர்யார்த்த$_2$ாதி$_3$
,, ஆசார்ய வைப$_4$வம்
,, ப$_4$க$_3$வந்மந்த்ரங்களுக்கு க்ஷுத்$_3$ரத்வம்
193 ஆசார்யன் யார், ஶிஷ்யன் யார்
,, ஏதத்$_3$விஷயக ஐதிஹ்யங்கள் பல
,, ஶரீகார்த்த$_2$ நிஷ்கர்ஷம் ரஹஸ்ய த்ரயத்திலே
194 ஸ்ரீமல்லோகாசார்யஸம்ப்ரத$_3$ாய நிஷ்கர்ஷம்
,, ஸ்ரீவசநபூ$_4$ஷண ஸூத்ரம்
,, ஷ ஸூத்ரத்துக்கு பெரிய ஜீயர் வ்யாக்$_2$யாநம்
195 ஜ்ஞாத்ருத்வஶேஷத்வங்களின் ப்ராப$_3$ல்யதௌ$_3$ர்பல்ய
விசாரம்
,, ஶேஷத்வாபேக்ஷயா ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரப$_2$லம் என்ற பூர்வபக்ஷம்
196 ,, ,, ,,
197 ஜ்ஞாத்ருத்வாபேக்ஷயா ஶேஷத்வமே ப்ரப$_3$லம் என்ற
ஸித்$_3$த$_4$ாந்தம்
198 ,, ,, ,,
199 ,, ,, ,,
200 ,, ,, ,,
,, நமஶ் ஶப்$_3$தார்த்த$_2$ம் பாரதந்த்ர்யம்
201 அஹம் ப்ரத்யய வேத்$_3$யத்வாத் இத்யாதி$_3$
,, பாரதந்த்ர்ய த்ரைவித்$_4$யம்
,, ஏதத்$_3$விஷயக த்$_3$ருஷ்டாந்த நிரூபணம்
,, அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம்
,, ஸ்ரீவசந பூ$_4$ஷண ஆசார்ய ஹ்ருத$_3$ய உத$_3$ாஹரணம்
,, நிக$_3$மநம்
202 மங்க$_3$ளாஶாஸநம்

விஷயஸூசிகை நிறைவுபெற்றது.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ$_4$ஷணத்தில் எடுக்கப்பட்ட ப்ரமாண க்$_3$ரந்த$_2$ங்களின் அக்ஷரக்குறிப்பு

புத்தூர் ஸ்ரீ ஸூக்திமாலைப் பதிப்பு-தமிழ்

1 பரந்தரஹ—பரந்தரஹஸ்யம்
2 மு. ஸூ—முமுக்ஷுப்படி ஸூத்ரம்
3 மு. ஜீ. வ்யா—முமுக்ஷுப்படி ஜீயர் வ்யாக்யானம்
4 அ. நா. வ்யா—அமலனாதிபிரான் நாயனார் வ்யாக்யானம்
5 அ. தே. வ்யா—அமலனாதிபிரான் தேஶிகன் வ்யாக்யானம்
6 க. நு. வ்யா—கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்

ஸ்ரீ P. B. A. பதிப்பு-தமிழ்

7 ஸ்ரீ. வ. பூ. ஸூ—ஸ்ரீவசநபூஷண ஸூத்ரம்
8 ஆ. ஹ். சூ—ஆசார்ய ஹ்ருதய சூர்ணிகை
9 ஸ்ரீ. வ. பூ. ஜீ. வ்யா—ஸ்ரீவசநபூஷணம் ஜீயர் வ்யாக்யானம்
10 ஆ. ஜீ. வ்யா—ஆசார்ய ஹ்ருதயம் ஜீயர் வ்யாக்யானம்
11 ஈடு

ஸ்ரீ அயோத்தி ஜீயர் ஸ்வாமி 18 ரஹஸ்யங்கள் பதிப்பு-தமிழ்

12 பரந்தபடி
13 தனி த்வயம்
14 தனி சரமம்
15 தனி ப்ரணவம்
16 ஸ்ரிய:ப்பதிப்படி

ஸ்ரீ நவநீதம் ஸ்வாமி பதிப்பு-தமிழ்

17 ர. த்ரய. ஸா—ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம்
18 மூ. அ—மூலமந்த்ராதிகாரம்
19 த்வய. அ—த்வயாதிகாரம்
20 ச. அ—சரமஶ்லோகாதிகாரம்

அஹோபிலமடம் பதிப்பு-தமிழ்

21 ஸா. போ—ஸாரபோதிநீ

தெலுங்கு பதிப்பு

22 ஸ்ரீ. வ. பூ. அ. உரை—ஸ்ரீவசநபூஷணம் அண்ணாவப்பங்கார் ஸ்வாமி அரும்பத உரை
23 ஸ்ரீ. வ. எ. அ. உரை—ஸ்ரீவசநபூஷணம் எம்பார் ஸ்வாமி அரும்பத உரை
24 மு. எ. அ. உரை—முமுக்ஷுப்படி எம்பார் ஸ்வாமி அரும்பத உரை
25 மு. தொ. அ. உரை—முமுக்ஷுப்படி தொட்டாசார்ய ஸ்வாமி அரும்பத உரை
26 ர. த்ரய. மீ. பா—ரஹஸ்ய த்ரயமீமாம்ஸா பாஷ்யம்
27 அ. ஶ்லோகீ. வ்யா—அஷ்ட ஶ்லோகீ வ்யாக்யானம்
28 த. தீ$_3$—தத்வ தீ$_3$பம்
29 த. தீ$_3$. ப்ர—தத்வ தீ$_3$ப ப்ரகாஶம்
30 த. பூ$_4$—தத்வ பூ$_4$ஷணம்
31 மு. தா. தீ$_3$.—முமுக்ஷுப்படி தாத்பர்ய தீ$_3$பிகா
32 ய. தொ. வ்யா—யதிராஜ விம்ஶதி தொட்டாசார் வ்யாக்யானம்

நாகராக்ஷரப் பதிப்பு

அயோத்தி ஜீயர் ஸ்வாமி முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்

33 த்$_3$வய ப்ரகரணம்
34 சரம ஶ்லோக ப்ரகரணம்
35 கீ$_3$ பா$_4$—கீ$_3$தா பா$_4$ஷ்யம்

க்$_3$ரந்த$_2$முத்$_3$ராபகஸபா$_4$ முதலானாரின் தமிழ்ப் பதிப்பு

36 பெ. தி. வ்யா—பெரிய திருமொழி வ்யாக்யானம்
37 பரகால. ரஹ—பரகால நல்லான் ரஹஸ்யம்
38 வார்த்தாமாலை.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ₄ஷணத்தில் தொகுக்கப்பெற்ற ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆகரம்

பக்கம்	வரி	க்₃ரந்த₂ம்	க்ரந்தங்களில் பக்கம்
1	10 to 21	மு. ஜீ. வ்யா. அவ.	1
2	1 to 17	..	..
	17 to 19	மு. தா. தீ₃.	1
	19 to 25	மு. ஜீ. வ்யா	2
	26	,,	..
	27 to 30	ஆ ஜீ. ,,	3
3	12 to 18	..	3
4	6 to 8	மு ஜீ. ..	2
	12 to 19	ஸ்ரீ. வ. பூ. எ. அ. உரை	218
5	19 to 26	ஈடு. 4-10. அவ	
7	21 to 26	ஆ. ஜீ. வ்யா.	13
8	5 to 27	,,	..
9	4 to 12	..	..
	14 to 15	ஸா. போ.	206
	16 to 18	மூ. அ.	111
	19 to 28	பெ. தி. வ்யா 1-3. அவ	
10	18 to 23	..	
11	8 to 9	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஸூ. 317.	
	9 to 11	,, ஜீ. வ்யா	193
	14 to 18	மு. ஜீ. வ்யா.	14
	19 to 20	..	..
	21 to 30	பரந்தரஹ	3
12	20 to 25	..	..
15	16 to 17	மு. ஸூ. 22	
16	15 to 18	மு. ஜீ. வ்யா.	24
	21 to 25	மூ. எ. அ. உரை	61
	27 to 28	மு. ஜீ. வ்யா.	25

17	10 to 11	மு. ஜீ. வ்யா.	26
	13 to 16	..	27
	20 to 24	ஆ. ஜீ. வ்யா.	135
	25 to 27	மூ. அ.	144
18	9 to 15	ஈடு. 5-9-1	
	20 to 23	ஆ. ஜீ. வ்யா.	158
	27 to 28	பரந்தரஹ	7
19	10 to 14	,,	..
	24	மூ. அ.	116
	25	ஸா. போ.	217
21	13 to 14	மு. ஜீ. வ்யா.	32
	15 to 18	..	35
	18	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஜீ. வ்யா.	18
22	6 to 9	மு. ஜீ. வ்யா.	36
	11 to 12	..	36
	13 to 19	மூ. அ.	120
	20 to 27	பரந்தரஹ.	9
23	9 to 19	,,	10
	21	மு. தொ. அ. உரை	95
	22	மு. ஜீ. வ்யா.	39
	24 to 28	,,	..
	29	..	..
24	13 to 23	..	40
	26 to 28	..	42
25	5 to 8	..	..
	9 to 17	பரங்கரஹ	10
	18 to 21	பரகால ரஹஸ்ய	38
	22 to 25	பரந்தரஹ.	11
	27	மு. ஜீ. வ்யா.	43
26	19 to 24	,,	..
27	21 to 28	பரங்சரஹ.	12

27	28 to 30	பரந்தரஹ.	13
28	12 to 13	மு. ஜீ. வ்யா.	49
	14	,,	,,
	15 to 17	,,	50
	17 to 22	பரந்தரஹ.	14
	22 to 29	,,	15
29	8 to 26	,,	,,
	28 to 29	,,	,,
30	10 to 28	,,	15, 16
31	16 to 18	,,	16
	22 to 28	,,	,,
32	13 to 15	பரந்த ரஹ.	16
	21 to 28	மு. ஜீ. வ்யா	52 53
33	5 to 9	,,	53
	10	,,	58
	14 to 18	மு. அ.	138
	18 to 21	மு. ஸூ 76	
	21 to 25	பரந்தரஹ.	16
	26 to 31	மு. ஜீ. வ்யா	59
34	8	,,	,,
	12 to 16	,,	62
	18 to 19	மு. அ.	140
	21 to 30	,,	141
	31	பரந்தரஹ.	17
35	18 to 22	,,	18
37	11 to 19	,,	,,
	20 to 23	மு. ஜீ. வ்யா.	63
	24 to 26	பரந்தரஹ.	18
	27	மு. ஜீ. வ்யா.	64
38	16 to 20	,,	65
	21 to 30	,,	,,

39	14 to 16	மு. ஜீ. வ்யா.	65
	17 to 18	,,	67
	23	,,	71
	25 to 28	பரந்தரஹ.	19
40	14 to 18	,,	,,
41	16 to 21	த. தீ$_3$. ப்ர.	13
42	8 to 18	மு. ஜீ. வ்யா.	72
	19 to 25	,,	113
	25 to 28	,,	114
43	11 to 19	,,	114
	20 to 24	,,	114, 115
44	18 to 22	ஆ. ஜீ. வ்யா.	158
45	6 to 20	,,	158, 159
46	3 to 18	மு. ஜீ. வ்யா.	115, 116
	19 to 24	பரந்தரஹ.	44
	24 to 31	பரகாலரஹ.	199
47	3 to 16	,,	200
	24 to 29	ச. அ.	214
48	4 to 22	,,	214
	27 to 29	க. நு. வ்யா.	6
52	11 to 20	மு. ஜீ. வ்யா.	158
	24 to 28	ஈடு. 4-5-5	
53	7 to 14	,,	
54	12 to 17	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஜீ. வ்யா.	81, 82
56	14 to 15	மு. ஸூ. 277	
	16 to 26	மு. ஜீ. வ்யா.	164
57	11 to 13	மு. ஸூ. 186.	
	13 to 15	பரந்தரஹ.	57
	22 to 29	அயோத்தி ஜீ. ச. ப்ர.	108
58	1 to 31	பரந்தரஹ.	44
59	1 to 31	,,	44

60	1 to 31	பரந்தரஹ.	45, 46
61	10 to 13	..	118
	16 to 31	பரந்தரஹ.	50
62	19 to 20	..	51
63	18 to 20	ஆ.. ஹ் ஸு. 18	
	24 to 20	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஸூ 15	
	27 to 28	மு. ஸூ. 274	
65	6 to 10	ர. த்ரய. ஸார.	40
	13 to 14	ஸ்ரீ. வ. பூ. அ. அ. உரை	371
	17 to 22	வார்த்தாமாலை (417)	
	28 to 30	ச. அ.	291
66	11 to 16	,,	291, 292
	17 to 23	மு. ஜீ. வ்யா.	115
	23 to 25	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஸூ 19	
67	17 to 24	மு. ஜீ வ்யா.	123
	26 to 29	மு. ஸூ. 271	
68	1 to 31	பரந்தரஹ	53
69	1 to 31	..	54
70	7 to 18	பரங்கரஹ	54. 55
	28 to 29	மு. ஜீ. வ்யா.	128
71	15 to 16	..	129
	18 to 19	மு. ஸூ. 215	
	23 to 27	மு. ஜீ. வ்யா.	128
73	16 to 27	பரந்த ரஹ.	55
74	5 to 16	..	..
	16 to 25	அஷ்ட. ஶ்லோ. வ்யா.	384
	28 to 29	த்வய. அ.	245
75	1 to 30	,,	245. 246
	30 to 32	தனி சரமம்	336
76	1 to 3	,,	..
	4 to 27	அஷ்ட. ஶ்லோ. வ்யா.	385
	27 to 31	..	390

77	5 to 13	மு. ஜீ. வ்யா.	134
	14 to 24	அஷ்ட ஶ்லோ. வ்யா.	390
	28 to 29	..	391
78	4 to 7	,,	..
	9 to 24	..	392
	27 to 30	..	..
79	4 to 30	..	393
80	7 to 11	..	..
	12 to 23	ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்3தா4ந்த ப்ரகாஶிகா	103
	24 to 29	பரந்த ரஹ.	57
81	8 to 9	..	..
	10 to 12	மு. ஸூ. 228	
	17 to 20	மு. ஜீ. வ்யா.	140
	21 to 29	பரந்த ரஹ.	57
82	15 to 22	..	..
	25 to 28	..	..
83	9 to 10	..	..
	12 to 14	..	..
	17 to 26	ச. அ.	270, 271
84	4 to 6	..	271
	7	மு. ஸூ. 247	
	9 to 11	மு. ஜீ. வ்யா.	144
	12 to 24	..	145
	27 to 30	பரந்த ரஹ.	57, 58
85	6 to 29	..	58
86	3 to 12	..	,,
	12 to 13	த3யாஶதகம்	
	14 to 18	பரந்த ரஹ.	58
	19 to 20	ஸ்ரீ வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	33
	21 to 25	.. அ. அ. உரை	129
87	10 to 12	அஷ்ட ஶ்லோ. வ்யா.	406

87	13 to 15	அஷ்ட ஸ்லோ. வ்யா.	408
	16 to 26	..	..
88	13 to 24	..	408, 409
89	12	பரந்த ரஹ.	58
	15 to 18	ச. அ.	272
	19 to 21	மு ஜீ. வ்யா.	146
90	17 to 27	ச. அ.	272
91	15 to 16	பரந்த ரஹ.	59
	21 to 27	ஸ்ரிய:பதிப்படி	188
92	9 to 30	அஷ்ட ஸ்லோ. வ்யா.	412
93	3 to 15	..	413
	16 to 17	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஸூ 169	
	17 to 19	ஸ்ரீ. வ. பூ. ஜீ. வ்யா.	99
	21 to 27	பரந்த ரஹ.	59
	29 to 30	மு. ஜீ. வ்யா.	151
	31	மு. ஸூ. 258	
94	9	..	
	10 to 12	மு. ஜீ. வ்யா.	151
	12 to 13	ஆ. ஹ்ரு. சூ. 228-10	
	13 to 14	மு. ஜீ. வ்யா.	151
	17 to 18	பரந்த ரஹ.	59
	20 to 30	..	..
95	10 to 27	..	60
96	12 to 16	ச. அ.	290
	17 to 27	பரந்த ரஹ.	60
	27 to 28	அஷ்ட ஸ்லோ. வ்யா.	419
97	3 to 8	..	..
	10 to 30	..	..
98	7 to 9	..	..
	11 to 31	..	421
99	14 to 24	..	..

101	12 to 26	பரந்தபடி	145
	28 to 29	த்3வய. அ.	173
102	4 to 10	..	174
	10 to 24	பரந்தபடி	145
103	9 to 15	ர. த்ரய. மீ. ப்4ர. ஆதி3யில்	
104	27 to 28	ஆ. ஹ். ஜீ. வ்யா.	149
106	20 to 27	பரந்தபடி	148
107	4 to 32	அஷ்ட. ஸ்லோ. வ்யா.	197, 198
108	3 to 17	"	198
	17 to 22	பரந்தபடி	147
	22 to 25	"	148
	25 to 30	"	149
109	8 to 17	"	148
	18 to 27	"	151
	27 to 30	"	"
110	25 to 28	மு. ஸூ. 118	
	30 to 32	த்3வய. அ.	177
111	3 to 4	..	173
	7 to 24	..	177
	24 to 31	..	..
112	7 to 19	..	192
	26 to 30	பரந்த ரஹ.	22
113	4 to 7	"	"
	17 to 29	மு. ஜீ. வ்யா.	80
114	7 to 10	"	81
	12 to 21	"	"
	24 to 31	த்3வய. அ.	181
115	3 to 31	"	182, 183
116	4 to 13	"	183
	14 to 21	பரந்த ரஹ.	23
	22 to 31	அஷ்ட ஸ்லோ. வ்யா.	199
117	1 to 4	"	"

117	7 to 32	பரந்த ரஹ.	26
118	1 to 32	,,	27
119	1 to 32	,,	28
120	1 to 31	,,	..
	32 to 33	அஷ்ட ஶ்லோ. வ்யா.	202
121	1 to 12	..	203
	27 to 31	ஸ்ரீ. வ பூ4. அ. அ. உரை	51
122	1 to 32	..	52
123	1 to 32	..	52 53
124	1 to 24	..	74
	14 to 29	அஷ்ட ஶ்லோ. வ்யா.	205
	29 to 32	ஸ்ரீ. வ. பூ4 ஜீ. வ்யா.	15
125	1 to 3	..	..
	5 to 26	பரகால ரஹ.	127. 128
	30 to 32	மு. ஸூ. 42	
127	24 to 28	த்3வய. அ.	184
	29 to 30	பரந்தபடி	152
128	1 to 33	பரந்த ரஹ.	23
129	1 to 33	..	24
130	1 to 35	..	24 25
131	9 to 17	த்3வய. அ.	184. 185
	18 to 19	த. தீ3.	
	20 to 22	மு. ஜீ. வ்யா.	83
	24 to 26	மு. ஸூ 129	
	27 to 28	மு. ஜீ. வ்யா.	85
132	5 to 19	ஸ்ரீ அயோத்தி ஸ்வாமி வ்யா. த்3வய.	68
	20 to 21	மு. ஜீ. வ்யா.	85
	22 to 31	த்3வய. அ.	186
133	1 to 28	..	187. 188
	29 to 30	ஈடு அவதாரிகை	
	31 to 32	கீ3தா பா4ஷ்ய அவதாரிகை	
134	1 to 6	மு. ஜீ. வ்யா.	85

134	7 to 32	பரந்த ரஹ.	25
135	1 to 34	..	26
136	6 to 26	அஷ்ட ஶ்லோகீ வ்யா.	209
137	22 to 28	ஸ்ரீ. வ. பூ4. அ. அ. உரை	203
138	5 to 27	..	204
	28	மு. ஜீ. வ்யா.	86
139	4 to 8	..	..
	11 to 15	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	16
	16 to 30	த. பூ4.	9. 11. 12
140	1 to 31	..	..
141	1 to 32	..	..
142	6 to 11	..	..
	15	மு. ஜீ. வ்யா.	87
	17 to 24	..	88
	26 to 27	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	4
143	8 to 24	த்3வய. அ.	188
	27 to 29	ஸ்ரீ. வ. பூ4. அ. அ. உரை.	49. 129
144	6 to 10	..	129
	11 to 22	பரந்த ரஹ.	29
	23 to 31	மு. ஜீ. வ்யா.	88
145	6 to 9	ச. அ.	275
	22 to 31	ஸ்ரீ. அயோத்தி. த்3வய.	85
146	1 to 26	..	86
147	17 to 20	பரந்த ரஹ.	29
	21 to 22	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ.70	
	23 to 25	மு. ஜீ. வ்யா.	88
148	11 to 14	..	..
	16 to 22	..	89
	24 to 28	பரந்த ரஹ.	29
149	10 to 11	மு. ஜீ. வ்யா.	89
	13 to 18	பரகால. ரஹ.	147

149	19 to 20	ஆ. ஹ்ரு சூ. 221.	
	22 to 27	பரந்த ரஹ.	29
150	8 to 12	..	30
	13 to 18	பரந்தபடி	161
	19 to 21	ஸ்ரீ. வ. பூ$_4$. அ. அ. உரை	129
	21 to 25	த்$_3$வய. அ.	189, 190
	25 to 27	மு. ஜீ. வ்யா.	89
	27 to 30	பரகால. ரஹ.	150
151	2 to 3	..	..
	4 to 16	ஸ்ரீ. அயோத்தி. த்$_3$வய.	92. 93
	23 to 29	பரகால ரஹ.	137
152	11 to 17	பரந்தபடி.	161
	20 to 21	மு. ஸூ. 141	
	21 to 24	மு. ஜீ. வ்யா.	91
	25 to 28	மு. ஸூ. 142	
153	7 to 9	மு. ஜீ. வ்யா.	93
	10 to 17	..	..
	21 to 22	அமல. தே. வ்யா.	116
	23 to 25	ஈடு. 1-9-11	
	25 to 28	அமலன். நாயனுர் வ்யா.	26
154	3 to 9	பெரியதிருமொழி வ்யா. 3-5-1	
	11 to 18	ஈடு. 1-7-7	
	22 to 24	மு. ஜீ. வ்யா.	93
	24 to 27	த்$_3$வய. அ.	196
155	9 to 11	மு. ஜீ. வ்யா.	93
	12 to 14	..	94
	15 to 16	மு. ஸூ. 147	
	17 to 21	மு. ஜீ. வ்யா.	94
	23 to 28	த்$_3$வய. அ.	194
156	9 to 23	..	194. 195. 196
158	6 to 8	மு. ஸூ. 148	

158	9 to 21	மு. ஜீ. வ்யா.	94
	23 to 27	த்$_3$வய. அ.	193
159	4 to 21	..	193. 194
	22 to 26	பரந்த ரஹ.	31
	26 to 28	..	32
	29 to 31	பரந்தபடி.	161
160	4 to 16	..	161. 162
	17 to 26	மு. ஜீ. வ்யா.	95
161	4 to 29	பரந்தபடி.	164
162	3 to 7	,,	165
	8 to 9	மு. ஜீ. வ்யா.	95
	10 to 11	மு. ஸூ. 150	
	11 to 30	பரந்தபடி அயோத்தி ஸ்வாமி குறிப்பு	163
163	5 to 9	..	164
	9 to 13	பரந்தபடி	164
	14	மு. ஸூ. 151	
	14 to 19	மு. ஜீ. வ்யா.	96
	19	மு. ஸூ. 152	
	20 to 23	மு. ஜீ. வ்யா.	96
164	9 to 12	..	97
	24 to 27	பரந்த ரஹ.	32
165	5 to 7	ஸ்ரீ. வ. பூ$_4$. ஜீ. வ்யா.	84
	7 to 11	,,	52
	12 to 15	,,	53
	16 to 21	ஸ்ரீ. வ. பூ$_4$. அ. அ. உரை	266
	25 to 28	ஈடு. 7-5-11	
166	15 to 21	பரந்தபடி.	166
	23 to 26	பரந்த ரஹ.	33
167	7 to 10	..	
	11 to 14	மு. ஜீ. வ்யா.	99
	16 to 27	..	

167	28	மு. ஸூ. 158	
168	2	மு. ஸூ. 159	
	3 to 6	மு. ஜீ. வ்யா	101
	18 to 30	அஷ்ட. ஶ்லோ. வ்யா.	294, 295
169	3 to 9	தி. நெ. தா. 4. வ்யா.	
	9 to 11	பரந்தபடி.	166
	12 to 21	பரந்த ரஹ.	34
	21 to 25	..	..
	26 to 30	,,	35
170	7 to 8	மு. ஜீ. வ்யா.	101
	8 to 9	மு. ஸூ. 160	
	9 to 10	மு. ஸூ. 161	
	10 to 14	மு. ஜீ. வ்யா.	101
	14 to 17	மு. ஸூ. 162	
	17 to 24	மு. ஜீ. வ்யா.	102
	24 to 29	பரந்த ரஹ.	36
171	5 to 18	,,	,,
	26 to 30	வார்த்தாமாலை 59	
172	5 to 8	,,	
	8 to 23	த்3வய. அ.	204
	24 to 29	மு. ஜீ. வ்யா.	102. 103
173	8 to 9	..	103
	10 to 12	மு. ஸூ. 166	
	13 to 23	மு. ஜீ. வ்யா.	103
	24 to 25	பரந்த ரஹ.	36
	26 to 27	மு. ஜீ. வ்யா.	105
174	18 to 19	மு. ஸூ. 169	
	24 to 27	பரகால. ரஹ.	176
175	12 to 18	,,	,,
	22 to 24	அஷ்ட. ஶ்லோ. வ்யா.	301
176	6 to 9	பரந்த ரஹ.	37

176	10 to 13	த்3வய. அ.	206
	15 to 27	பரந்தபடி.	170
177	5	மு. ஜீ. வ்யா.	107
	12 to 14	பரந்த ரஹ.	39
	18 to 28	,,	35
178	4 to 8	,,	36
	13 to 30	,,	38
179	6 to 18	,,	39
	19 to 30	அஷ்டஶ்லோ. வ்யா.	311. 312
180	5 to 10	..	,,
	11 to 12	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 85	
	16 to 21	மு. ஜீ. வ்யா.	109. 110
	24 to 29	..	110
181	4 to 23	பரந்த ரஹ.	42
182	11 to 15	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	96
183	10 to 17	மு. ஜீ. வ்யா.	56
	20	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 160	
	21	.. 161	
	22	.. 162	
	23	மு. ஸூ. 92	
	24 to 28	,, 91	
184	7 to 13	மு. ஜீ. வ்யா.	110
	17 to 23	பரந்தபடி.	172
	24 to 31	அஷ்டஶ்லோ. வ்யா.	316
185	15 to 19	,,	..
	24 to 27	த்3வய. அ.	211
186	14 to 19	பரந்தபடி.	150
	27 to 32	மு. அ.	111
187	1 to 9	..	..
	11 to 31	த. பூ4.	15
188	பூர்ணமாக	..	15 முதல்

189	பூர்ணமாக	த. பூ4.	15 முதல்
190	,,	,,	,,
191	,,	,,	,,
192	1 to 24	,,	,,
	26	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 315	
	28	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 316	
	30	,, 317	
193	1	,, 318	
	2 to 4	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	173
	5 to 16	த. பூ4.	38
	16 to 18	,,	,,
194	2 to 6	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	58
	7 to 8	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 73	
	10 to 30	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஜீ. வ்யா.	58
195	1 to 16	,,	,,
	18 to 31	ஸ்ரீ. வ. பூ4. அ. அ. உரை	287
196	1 to 31	,,	288
197	6 to 31	,,	293
198	பூர்ணமாக	,,	
199	,,	,,	
200	1 to 15	,,	294
	26 to 32	மு. ஸூ. 83. 84. 85	,,
201	1	மு. ஸூ. 86	
	2 to 5	ஸ்ரீ. வ. பூ4. மீ. பா4.	303
	6 to 15	ஸ்ரீ. வ. பூ4. அ. அ. உரை	369
	20 to 22	ஸ்ரீ. வ. பூ4. ஸூ. 71, 72	
	22 to 27	ஆ. ஹ். கு. 19, 20	

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யபூ4ஷணத்தில் தொகுக்கப்பெற்ற

ஸ்ரீஸூக்திகளின் ஆகரம் முற்றிற்று.

மாமுடும்பை மன்னு மணவாளா வண்ணலொடு
சேமமுடன் வைகுந்தம் சென்றக்கால்—மாமென்று
தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயந்தன்னிலூழ்பொருளும்
எட்டெழுத்தும் இங்குரைப்பாரார் ?

अञ्जन्यस्तपदाब्जं अञ्चितकटीसंवादिकौशेयकं
किञ्चित्ताण्डवगन्धिसंहननकं निर्व्याजमन्दस्मितम् ।
चूडाचुम्बिमुखाम्बुजं निजभुजाविश्रान्तदिव्यायुधं
श्रीरङ्गे शरदश्शतं तत इतः पश्येम लक्ष्मीसखम् ॥

பிழைதிருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
ii	25	தி2வ்ய	தி3வ்ய
விஷயஸூசிகை			
13	28	உப	உப4ய

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யபூ4ஷணங்கள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
34	22	ததவா	தத்வா
41	19	பத3ார்த்த	பத3ார்த்த2
44	25	ப்ரப3ந்தங்கள்	ப்ரப3ந்த4ங்கள்
78	30	அங்கி	அங்கி3
79	15	அங்க	அங்க3
93	7	யாவனொருவரு	யாவனொரு
96	7	நன்மையும்	நன்மையையும்
96	7	பேரிழவோடே	பேறிழவோடே
111	28	விப4க்தயபி4	விப4க்த்யபி4
112	2	விக்ரஹங்கள்	விக்3ரஹங்கள்
115	15	ரயுக்த	ப்ரயுக்த
,,	16	கஶசிந்	கஶ்சிந்

116	8	ஸூக்தி	ஸூக்த
118	9	ப4ல	ப2ல
125	16	குஓணுதி3	கு3ணுதி3
134	10	வருசிற	வருகிற
135	29	ப3ந்த4த்தாலு	ப3ந்த4த்தாலும்
152	5	என்து	என்று
161	9	தரயத்தாலும்	த்ரயத்தாலும்
167	21	ஒனறிலே	ஒன்றிலே
173	11	தான	தான்
181	23	என்கை	என்கை.
186	15	ஶப்த3ா	ஶப்3த3ா
187	1	பரிஶுத்3சஓ	பரிஶுத்3த4
189	20	டுக்கை	படுக்கை
189	24	நார்த்த2ம.	நார்த்த2ம்.
191	3	ப்ரிக்3ரு	பரிக்3ரு
191	3	வாக்யார்த்த3ம்	வாக்யார்த்த2ம்
192	11	சதுர்த்தி3	சதுர்த்தி2
192	19	நிரூ ணம்	நிரூபணம்
193	14	ஆசையாலே	ஆகையாலே
195	5	மாயிருக்கும்	யிருக்கும்
196	9	சேஃஷத்வம்	சேஷத்வம்
197	19	லாபே3	லாபே4
198	4	ஸததா	ஸத்தா
198	5	ப4ச3வத்	ப4க3வத்3
198	30	வத்வாத்	வத்த்வாத்
199	3	விப4ாக3ம	விப4ாக3ம்
201	3	காாஸ்ய	காரஸ்ய
201	4	முக்யதா	முக்2யதா
201	15	ப்ரவ்ருத்யநார்ஹ	ப்ரவ்ருத்த்யநார்ஹ

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

''அத்4யாத்மதத்த்வ பே3ாத4 ப4ாஸ்கரர்'' ''வாக3ம்ருதவர்ஷீ''

ஶ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரத3ாசார்யஸ்வாமி தொகுத்த

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ4ஷணம்

(அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய வ்யாக்2யாநம்)

—❀—

அவதாரிகை

ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரனருளாலே ஸகல ஜக3து3ஜ்ஜீவநார்த்த2மாகத் திருவவதரித்தருளின அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனர் — ஸம்ஸாரி சேதநர்க்குத் தத்வ ஜ்ஞாநம் பிறந்து, அவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, ''அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்'' என்று ப்ரஸித்3த4மான ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்2யாநத்தை அருளிச்செய்தார். அதற்கு-பூருவர்கள் ஶ்ரீஸூக்திகளைக் கொண்டே ''பூ4ஷணம்'' என்ற விவரணம் எழுதப் படுகிறது.

ஶ்ரிய:பதியாய், ஶ்ரீ வைகுண்ட2நிகேதநனாய், நித்ய முக்தாநுப4ாவ்யனாய், நிரதிஶயாநந்த3யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்—அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை அநுப4வித்து நித்ய கைங்கர்ய ரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தி உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அத்தை இழந்து *''அஸந்நேவ'' என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரி சேதநருடைய இழவை அநுஸந்தி4த்து, அத்யந்த வ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகலேப3ரங்களை இழந்து இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற த3ஶையிலே கரணாதி3களைக் கொடுத்து, அவற்றைக் கொண்டு வ்யபி4சரியாதே தன்னை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்குடலாக, அபௌருஷேயமாய், நித்யநிர்தே3ாஷமாய், ஸ்வத:ப்ரமாணமான

வேதத்தையும் ததுபப்ரும்ஹணங்களான ஸ்ம்ருதி—இதிஹாஸ—புராணாதிகளையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தவிடத்திலும், இந்த ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்திற்கு அநேக யோக்யதை வேண்டுகையாலே, அவ்வழியாலே ஜ்ஞானம் பிறந்து சேதநர் உஜ்ஜீவிக்கை அரிதாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸகல ஶாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களையும் ஸங்க்ரஹமாக இவர்கள் அறியலாம்படி பண்ணவேணுமென்று — ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த யாதாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான ரஹஸ்ய த்ரயத்தையும் ஸ்வயமேவ ஆசார்யனாய்நின்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினான். அதில் திருமந்த்ரத்தை ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே ஸ்வாம்ஶபூதனான நரன் விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான். த்வயத்தை ஸ்ரீ விஷ்ணு லோகத்திலே ஸ்வமஹிஷியான பிராட்டி விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான். சரமஶ்லோகத்தைத் திருத்தேர்த்தட்டிலே ஸ்வாஶ்ரிதனான அர்ஜுநன் விஷயமாக ப்ரகாஶிப்பித்தான். ஆகையாலிறே "லக்ஷ்மீநாத ஸமாரம்பாம்" என்று குருபரம்பராதியிலே ஈஶ்வரனை அநுஸந்திக்கிறது. முமுக்ஷுவாகிறான்—அவிச்சிந்ந பகவதநுபவ ப்ரதிபந்தக ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியில் இச்சையுடையானொருவன். இவனுக்கு ரஹஸ்யத்ரய ஜ்ஞானம் அவஶ்யாபேக்ஷிதம். இனி இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் தான் ஶப்தம் ஸங்க்ரஹமாய் இருந்ததேயாகிலும், அர்த்தம் உபதேஶகம்யமாகையாலும், அதை அறிந்தே எல்லார்க்கும் உஜ்ஜீவிக்கவேண்டுகையாலும், அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் பூர்வாசார்யர்களுடைய உபதேஶ பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்த விஶேஷங்களை ஸர்வர்க்கும் ஸங்க்ரஹமாகவும் ஸுவ்யக்தமாகவும் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே இப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார். இப்ரபந்தத்தில் இவர் அருளிச்செய்கிற வாக்யங்களிலெல்லாம் அருளிச்செயல் சந்தைகளை சேர்த்தருளிச்செய்கிறது,— மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்றவர்கள் பேசின திவ்ய ஸூக்திகளாகையாலே ஆப்ததமமு

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே ஶரணம்

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் அருளிச்செய்த

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்

தனியன்கள்

த்ராவிடாம்நாயஹ்ருதயம் குருபர்வக்ரமாகதம் ।
ரம்யஜாமாத்ருதேவேந தர்ஶிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா ॥

தலையானவெட்டெழுத்திற் பிறந்து சரணாகதித்தாய்
முலையாரமுதில் வளர்ந்தபிரான் முடும்பைக்கதிபன்
மலையார் திருப்புயத்தான் மணவாளன் மலரடிக்கே
நிலையான நெஞ்சம் பெற்றேயும்பர்வாழ்வு நிலைபெற்றதே.

திருமந்த்ர ப்ரகரணம்

அவதாரிகை

ஆத்மத்ரைவித்யம்

ஒரு கடல்துறையிலே படுகிற முத்துமாணிக்கங்களிலே சில ஒளியையுடையவாய், சில கொத்தைபற்றி அவற்றிலே

மாய், அத்யந்த போக்யமுமாய் இருக்கிற இதுவே தமக்கு அநவரதாபிமதமாகையாலும், முகமறிந்தவன் கோத்த முத்து பெருவிலையனுமாபோலே சந்தைகளைத் தாம் சேர்த்த சாதுரியாலே அருளிச்செயலில் ரஸஜ்ஞர்க்கு இதில் அர்த்தத்திலுங்காட்டில் ஶப்தம்தானே மிகவும் இனிதாயிருக்கும் என்னும் அபிப்ராயத்தாலும், ஆகையால் இப்ரபந்தம் ஶப்தம் அர்த்தம் ஆகிய இரண்டின் ரஸத்தாலும் விஶேஷ

சிலவற்றைக் கடைந்து சேர்த்தவாறே நல்லவற்றோடே ஒரு கோவையாமாபோலே [a]பெரும்புறக்கடலான நாராயணனுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸத்தையைப் பெறுகிற ஆத்மாக்களிலே சிலர் [b] 'துலங்கொளிசேர் தோற்றத்து நல்லமரர்' என்னும்படி நித்யராய், சிலர் [c] வன்சேற்றள்ளலிலே அழுந்தியழுக்கேறி

ஜ்ஞஜந மநோஹரமாயிருக்கும். இன்னமும் ப்ரப3ந்த4ாந்தரங்களில் அநுக்தமான அர்த்த2 விஶேஷங்களும் இப்ரப3ந்த4த்திலே உண்டாகையாலும், இது எல்லார்க்கும் ஆத3ரணீயமாயிருக்கும். அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் இப்ரப3ந்த4ம் வெளியிட ப்ரத4ாநஹேது காருண்யமாகும்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

இப்ரப3ந்த4த்தை வெளியிட்டல்லது தரிக்கவொண்ணாதபடி விசரிப்பித்த ஸம்ஸாரி சேதநர்களுடைய ஸ்வரூப ப்ராப்த பரம புருஷார்த்த2 அநுப4வத்துக்கு இடைச்சுவரான அப்ராப்த அநந்த அபுருஷார்த்த2ங்களுடைய அநாதி3 கால அநுப4வமும், அதனுடைய அநாக3த அநந்தகால அநுவர்த்தநார்ஹதையும் ஆகிற அநர்த்த2ங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாத்மாக்களினுடையவும் பரம புருஷார்த்த2 அநுப4வயோக்3யதா ஹேதுவை ஸப்ரமாணமாகவும் ஸத்3ருஷ்டாந்தமாகவும் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு கடல்) என்று தொடங்கி. அதாவது—கடல் த்3ருஷ்டாந்தம்; ஸர்வேஶ்வரன் தா3ர்ஷ்டாந்திகம். முத்து மாணிக்கங்கள் த்3ருஷ்டாந்தம்; ஜீவாத்மாக்கள் தா3ர்ஷ்டாந்திகம். முத்து மாணிக்கங்களில் த்ரைவித்4யம்போலே ஜீவாத்ம த்ரைவித்4யம். முத்து மாணிக்கங்களில் சில ஸ்வத: ஒளியுடையன. அவ்வோபாதி ஜீவாத்மாக்களில் நித்யர்கள் ஸ்வப4ாவத: ஶுத்3த4ர்கள். முத்து மாணிக்கங்களில் சில கொத்தைபற்றியவை — அஶுத்3த4ங்கள். அவ்வோபாதி ஜீவாத்மாக்களில் ஸம்ஸாரிகள் அஶுத்3த4ர்கள். முத்து

---

[a] பெரியதிருமொழி 7-10-1. [b] இர-திருவ 3. [c] திருவிருத்தம் 100.

[a] ஆப்புண்டு ப3த்3த4ராய் அவர்களிலே சிலர் [b] மலமறக்கழுவி மாசறுக்கப்பட்டு [c] ஒளிக்கொண்ட சோதியோடே [d] வானத்தணியமரராக்குவிக்க [e] வானவர்க்கு நற்கோவையாம்படி முக்தராகக் கடவர்கள். நற்சரக்குக்கு ஒளியினுடைய மிகுதிகுறைவாலுள்ள பெருமைசிறுமை [f] ஒண்பொருளான ஆத்மாவுக்கும் இந்த ஞானத்தினுடைய ஏற்றச்சுருக்கத்தாலே உண்டாகக்கடவது.

ஸம்ஸாரிகளின் ப4க3வத3நுப4வயோக்3யதை

[g] அயர்வறுமமரர்களான நித்யரும் [h] கரைகண்டோரென்கிற முக்தரும் எம்பெருமானையும் தங்களையுமுள்ளபடியுணர்ந்து

மாணிக்கங்களில் சில கடையப்பட்டு ஶுத்3தி4யடைந்து நல்லவற்றோடே ஒரு கோவையாகச் சேர்க்கப்பட்டவை. அவ்வோபாதி ப3த்3த4ர்களிலே சிலர் அஜ்ஞாநாதி3கள் கழியப்பெற்று நித்யஸூரிகளோடே ஒரு கோவையாகச் சேர்க்கப்பட்டவர் முக்தர்—என்றபடி. ஆத்ம ஸ்வரூபம் நிர்விகாரம், ஸங்கோச விகாஸ ப4ாஜநமல்ல என்று ஸித்3த4ாந்தமாகையால் ஜீவாத்மாக்களுக்குச் சிறுமை பெருமை த4ர்மபூ4த ஜ்ஞாநத்3வாரா என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார். (இந்த ஞானத்தினுடைய ஏற்றச் சுருக்கத்தாலே) என்று.

ஒரு நிலத்திலே ஒரு கூறு உவர்ந்து கிடக்க, மற்றைக் கூறு விளைவது அறுப்பதாமாபோலே, நித்யவிபூ4தியும் நித்யஸூரிகளும் ப4க3வத3நுப4வமே யாத்ரையாய்ச் செல்லாநிற்க, நித்யமுக்தரோபாதி ப4க3வத3நுப4வ யோக்3யதை இருக்கச்செய்தே, ஸம்ஸாரமாகிற பாலை நிலத்திலுள்ளார் ஶப்3தா3தி3 விஷயங்களிலே ப்ரவணராய், இவற்றினுடைய லாப4ாலாப4ங்களே பேறும் இழவுமாய், ப4க3வத்3 விமுக2ராய், ப4க3வத3நுப4வத்தை இழந்து கிடக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார், (அயர்வறும்) என்று தொடங்கி.

---

[a] திருவிருத்தம் 95. [b] திருவாய் 1-3-8. [c] திருவாய்மொழி 2-3-10. [d] இரண்டாம்திருவந்தாதி2. [e] திருவாய் 4-2-11. [f] திருவாய்1-2-10. [g] திருவாய்மொழி 1-1-1. [h] திருவாய்மொழி 8-3-10.

அறிவுக்குச் சேர்ந்த போ$_4$க$_3$மும் அடிமையும் பெற்று a 'பெருமக்களுள்ளவர்' என்னும்படியுளராகிருப்போலே b "மறந்தேனுன்னை,' c 'யானேயென்னையறியகிலாது'என்னும்படி இரண்டு தலையையும் மறந்து. d மறந்தமதியுமின்றிக்கே அஹங்கார மமகாரங்களும். ராக$_3$த்$_3$வேஷங்களும். புண்யபாபங்களும். தே$_3$ஹஸம்ப$_3$ந்த$_4$மும். ப$_3$ந்து$_4$ஸங்க$_3$மும். விஷயப்ராவண்யமும். அர்த்$_2$தா$_2$ர்ஜநமும். தே$_3$ஹபோஷணமும். ப்ரயோஜநாந்தர ஶ்ரத்$_3$தை$_4$யும், தே$_3$வதாந்தர ப$_4$ஜநமும். ஸமயாந்தரருசியும். ஸாத$_4$நாந்தர நிஷ்டை$_2$யுமாய் ஸ்வர்க$_3$நரக க$_3$ர்ப்ப$_4$ங்களிலே வளையவளைய வந்து e வழிதிகைத்து f நின்றிடறி g அனத்தக்கடலுளழுந்தி h 'நானிலாதமுன்னெலாம்', i 'பொருளல்லாத' என்னும்படி உருவழிந்த j மாநிலத்துயிர்களான ஸம்ஸாரிகளும், எம்பெருமான் ஶேஷியாய் தாங்கள் அடியராயிருக்கிற k ஒழிக்கவொழியாத உறவையுணர்ந்து l ஆம்பரிசான அநுப$_4$வமும் அடிமையும் பெற்றுலிறே m 'அடியேனைப்பொருளாக்கி', n 'யானுமுளனுவன்' என்கிறபடியே ஸத்தை பெற்றார்களாவது.

(இரண்டுதலை) ஜீவபரர்கள். "மறந்தேன்" என்கிற இது, பரமாத்ம ஸ்வரூப அஜ்ஞாநத்திலும், "யானே" என்கிற இது. ஜீவாத்ம ஸ்வரூப அஜ்ஞாநத்திலும் ப்ரமாணமாக உதா$_3$ஹ்ருதம். ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸ்வரூப நாஶ ஹேதுக்களான படுகுழிவரிசைகளை அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்கார) என்று தொடங்கி. ஸச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$வாச்யனான ஆத்மாவுக்கு ஆம்பரிசான ப$_4$க$_3$வத$_3$நுப$_4$வ கைங்கர்யங்கள் இல்லாதபோது "அஸந்நேவ" என்கிறபடியே அஸத்ப்ராயத்வமே என்ற வ்யதிரேகார்த்த$_2$த்தை அந்வய முக$_2$த்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (அநுப$_4$வமும்) என்று தொடங்கி.

---

a திருவாய்மொழி 3-7-5. b பெரியதிருமொழி 6-6-2. c திருவாய்மொழி 2-9-9. d பெரியதிருமொழி 6-2-2. e திருவாய் 3-2-9. f திருவாய் 4-7-7. g பெரியாழ்வார்திருமொழி 5-3-7. h திருச்சந்தவிருத்தம் 65. i திருவாய்மொழி 5-7-3. j திருமாலை 13. k திருப்பாவை 28. l திருமாலை 38. m திருவாய் 10-8-9. n பெரியதிருவ 76.

ப$_4$க$_3$வத்க்ருஷி

இந்த a மெய்ஞ்ஞானமின்றி வினையியல் பிறப்பழுந்துகிற இவர்களுக்குத் b தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்குகிற ஞானத்தையறிவிக்கைக்கு c நீர்மையினாலருள்செய்த d சரணமாகிய வேத$_3$ஶாஸ்த்ரங்கள் e 'நூற்கடல்' என்னும்படி பரந்து f மன்னுவிம்மனிசப்பிறவியுள் g மதியிலாமானிடங்களான இவர்களுக்குக் கரைகாணவொண்ணாமையாலே h ஓத்தின் பொருள் முடிவை ஓத்தின் சுருக்காயிருப்பதொன்றாலே அறிவிக்கவேண்டுமென்று i தெய்வவண்டாய் j அன்னமாய்

காருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன் நீர்மையினால் ஸத்$_3$வாரகமாகவும். அத்$_3$வாரகமாகவும் வெளியிட்டருளின ப்ரமாணங்கள் பலபல; அவற்றில் முனிவரை இடுக்கி வெளியிட்டருளினவை வேத$_3$வேதா$_3$ந்தங்களும். ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களும், தி$_3$வ்யப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களும் ஆகும். முந்நீர் வண்ணனாய் வெளியிட்ட ஶாஸ்த்ரம் ரஹஸ்யத்ரயம் ஆகும். ஸம்ஸாரிகளுக்கு தத்வஹித புருஷார்த்த$_2$யாதா$_2$த்ம்ய ப்ரதிபாத$_3$கமாக வெளியிடப்பட்ட ஶாஸ்த்ரங்களில் வேத$_3$ங்களின் தத்வஜ்ஞாந அப்ரயோஜகத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (வேத$_3$ஶாஸ்த்ரங்கள்) என்று தொடங்கி. (ஓத்தின் பொருள் முடிவை ஓத்தின் சுருக்காய் இருப்பதொன்றாலே) என்றது, "ஓத்தின் பொருள் முடிவுமித்தனையே, மாதவன் பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு" என்கிறபடியே வேதா$_3$ந்த தாத்பர்யமாய் "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை$_2$வாத$_2$ர்வணாநிச| ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த$_2$ம்" என்கிறபடியே. ஸகல வேத$_3$ஸங்க்$_3$ரஹமான திருமந்திரத்தாலே என்றபடி. (தெய்வவண்டாய்) இத்யாதி$_3$—வேத$_3$

---

a திருவாய்மொழி 3-2-7. b முதல் திருவந்தாதி 67. c பெரிய திருமொழி 2-8-5. d திருவாய்மொழி 8-3-2 e மூன்றாம் திருவந்தாதி 32 f பெரியதிருமொழி 1-10-6 g திருமாலை 9 h இரண்டாம் திருவந்தாதி 39 i திருவாய்மொழி 9-9-4 j பெரிய திருமொழி 5-7-3

a அமுதங்கொண்ட b மைத்தசோதியெம்பெருமான் வேத3 ஶாகை2களிலும் c ஓதம்போல்கிளர் d நால்வேதக்கடலிலும், e தேனும் பாலும் அமுதுமாகச் சேர்த்துப் பிரித்தெடுத்து f அறநூல் சிங்காமை விரித்தவன்' என்னும்படி நரநாராயண

ஸாரமாய். ''தேனும் பாலும் அமுதுமாய திருமால் திருநாமம்'' என்னும்படி இருக்கிற இத்தை வேதத்தில் நின்றும் அவன் க்3ரஹிக்கிறபோது—க்3ரஹித்த ப்ரகாரத்தை த்ரிப்ரகாரமாக வர்ணித்தருளிச்செய்கிறார். அதாவது. *தூவியம் புள்ளுடைத் தெய்வவண்டாகையாலே, ஷட் பத3மானது ஶாக2ா ஸஞ்சாரம் பண்ணி மது4வை எடுக்குமாபோலே ஸாரபூ4த ஸமஸ்தார்த்த2 போ3த4கதயா ஸர்வரஸமான தேன்போலே இருக்கிற இத்தை வேத3ஶாகை2களிலே க்3ரஹித்தபடியும். ''அன்னமாய் அன்று அங்கு அருமறை பயந்தான்'' என்கிறபடியே ஹம்ஸ ரூபியானவனாகையாலே, அன்னமானது நீரிலே கலந்து கிடக்கிற பாலை விவேகித்து எடுக்குமாபோலே 'நானும் சொன்னேன் நமரும் உரைமின்' என்னும்படி இருக்கையாலே ஸர்வாதி4காரமான பால்போலே இருக்கிற இத்தை 'ஓதம் போல் கிளர் வேதநீ'ரில் நின்றும் க்3ரஹித்தபடியும். ''அமுதம் கொண்ட பெருமான்'' என்கிறபடியே அஸுரப4யபீ4தராய். அமரத்வ ஸாபேக்ஷரான தே3வர்களுடைய ரக்ஷணார்த்த2மாக க்ஷீராப்தி4யை மதி2த்து அம்ருதத்தை வாங்கினாப்போலே, ஸம்ஸார பீ4தராய் அம்ருதத்வ காமரானவர்களுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக—விலக்ஷண போ4க்3யமாய் விநாஶஹரமாகையாலே அம்ருதம்போலே இருக்கிற இத்தை, நால்வேத3க் கடலிலே க்3ரஹித்தபடியும் சொல்லுகிறது. (அறநூல் சிங்காமைவிரித்தவன் என்னும்படி) இத்யாதி3—ஆக, இப்படி வேத3ஸாரமான

---

a பெரியதிருமொழி6-10-3 b பெரியதிருமொழி 1-3-6 c திருவாய் 1-8-10 d பெரியாழ்திரு 4-3-11 e பெரியதிருமொழி 6-10- f பெரியதிருமொழி 10-6-1

ரூபத்தைக்கொண்டு ஶிஷ்யாசார்யக்ரமம் முன்னாகப் a பெரு விசும்பருளும் பேரருளாலே பெரிய திரு b மந்திரத்தை வெளியிட்டருளினான்.

இத்தை ஸ்வயமேவ எடுத்து. ''அமரர் பெரு விசும்பருளும் பேரருளாளன் வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்'' என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளுக்கு போ4க்3யமாய். பரமாகாஶ ஶப்3த3வாச்யமான பரமபத3த்தைக் கொடுப்பதான நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ''நரநாரணனாய் உலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித்தவன்'' என்கிறபடியே ஸ்ரீப3த3ரிகாஶ்ரமத்திலே நரநாராயண ரூபேண அவதரித்து, தானே ஶிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று ஸ்வரூப ஶாஸ்த்ரம் ஸங்குசிதமாகாமல் உபதே3ஶ அநுஷ்டா2நங்களாலே விஸ்த்ருதமாம்படி பண்ணினான்—என்கை.

''அவிதி3த்வா ருஷிம் ச2ந்த3:'' என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொன்னபடி பாபாதி3கள் ஒன்றும் வாராமைக்குத் திருமந்த்ரத்தினுடைய ருஷிச்ச2ந்தே3ா தே3வதா பீ3ஜ ஶக்தி வர்ண விநியோக3 ஸ்தா2ந ந்யாஸாதி3கள் அவ்வோ கல்ப ஸம்ப்ரதா3யங்களுக்கு ஈடாகக் கண்டுகொள்ளவேணும். திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்தி4ப்பார்க்கு, ப்ரதிபாத்3யமான வஸ்துவோபாதி. ருஷிச் ச2ந்தே3ா தே3வதைகளும். பீ3ஜஶக்திகளும். ஶோஷண தா3ஹநாதி3களும் ஆகிய இவையெல்லாம் அநுஸந்தே4யமாகக் கடவது. அது வேண்டுவான் என்னென்னில்; ''நமோ நாராயணாய வென்று பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்'' என்று. இம்மந்த்ராநுஸந்தா4நம் பண்ணுவார் நித்யஸூரிகளாய், அவர்களுடைய யாத்ரையாயிற்று இது. அத்தையிறே கு3ணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஶ்யனான இவன் அநுஸந்தி4க்கப் பார்க்கிறது. ஆகையாலே ஒரு பா4வனையாலே

---

a பெரியதிருமொழி 1-4-4 b திருநெடு 4

மூலமந்த்ரத்தின் ருஷிச்ச2ந்தே3ரதே3வதைகள்-பெருமை

இதுதனக்கு. அந்தர்யாமியான நாராயணன் ருஷி. தே3வீ க3ாயத்ரீ ச2ந்த3ஸ்ஸு, பரமாத்மாவான நாராயணன் தே3வதை. ப்ரணவம் பீ3ஜம். ஆய ஶக்தி. ஶுக்ல வர்ணம். மோக்ஷத்திலே விநியோக3ம். 1 a 'சிந்தை பிரியாத,' 'பரமாத்மா' என்கிறபடியே அந்தர்யாமியும் பரமாத்மாவுமான தானே இதுக்கு ருஷியும் தே3வதையுமாய் b 'வைப்பும் நங்கள் வாழ்வு மானுன்' என்னும்படி c பிரமகுருவாய் ஜ்ஞாநத்தைக்கொடுத்து, உபாயமாய், d தனிமாத்தெய்வமாய் மோக்ஷத்தைக் கொடுத்து ப்ராப்யனுமாயிருக்கையாலும், 2 நாராயணபரங்களான வேத3ங்களும், அதுக்குப் பொருள் சொல்லக்கடவ மந்த்ரைக ஶரணரான ருஷிகளும், e 'நாவாயிலுண்டே' என்றும் f நாத்தழும்பெழ' g 'நள்ளிருளளவும் பகலும்' h 'ஓவாதே நமோநாரணு' என்றும் i நாரணன்தமரான ஆழ்வார்களும். வைதி3க விதி4களும், தங்கள் நினைவைப் பின்செல்லும்படியான ஆழ்வார்களையடியொற்றி த்3ராவிட வேத3த்துக்குக் கருத்தறிவிக்கும் நம்மாசார்யர்களும் இத்தையே ஒருமிடருக

அவர்களோபாதியாகத் தன்னுடைய ஶரீரத்தையும் ப4ாவித்து அநுஸந்தி4க்கைக்காக ஶோஷணுதி3கள் வேண்டுகிறது. இனி, ருஷிச் ச2ந்தே3ா தே3வதைகளை அநுஸந்தி4க்கிறது—இம்மந்த்ரத்தில் உண்டான ஆத3ராதிஶயத்தாலே; பீ3ஜஶக்திகளை அநுஸந்தி4க்கிறது—மோக்ஷப்ரத3ம் என்று அவ்வழியாலே இவனுக்கு இதில் விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக. இவையித்தனையும் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறுர் (இதுதனக்கு அந்தர்யாமியான நாராயணன் ருஷி) என்று தொடங்கி. திருமந்த்ரத்துக்குண்டான பரிக்3ரஹாதிஶயத்தை அருளிச்செய்கிறுர் (நாராயண பரங்களான வேத3ங்களும்) என்று தொடங்கி. திரு

a பெரியாழ்திரு 2-3-2 b பெரியதிரு 1-3-7 c பெரியாழ்திரு 5-2-8 d திருவாய்8-10-7 e முதல்திருவ 95 f பெரு-திரு 2-4 g பெரியதிரு 1-7-5 h பெரியாழ்திரு 5-1-3 i திருவாய் 10-9-1

விரும்புகையாலும், 3 a 'நம்பிநாமம்' என்னும்படி அர்த்த2 பூர்த்தியையுடைத்தாகையாலும், முமுக்ஷுக்களுக்குக் கழிப்பனை க்ஷுத்3ரமந்த்ரங்களிலும் ஒக்கவோதாநிற்க b ஓடித் திரியும் யோகி3களாலே விரும்பப்பட்டு அர்த்த2பூர்த்தியை

மந்த்ரத்தினுடைய அர்த்த2பூர்த்தியையும் மந்த்ராந்தரங்களின் அர்த்த2 அபூர்த்யாதி3களையும் அருளிச்செய்கிறுர். (நம்பி நாமம் என்னும்படி) என்று தொடங்கி. (க்ஷுத்3ர மந்த்ரங்களிலும்) ப4க3வன்மந்த்ரங்களை "க்ஷுத்3ர மந்த்ரங்கள்" என்கிறது ப2லத்3வாரா. அர்த்த2 காம புத்ர வித்3யாதி3 க்ஷுத்3ரப2லங்களைக் கொடுக்கிற வழியாலேயென்கை. (ஒக்க ஓதாநிற்க) விஷ்ணு க3ாயத்ரியில், "நாராயணுய வித்3மஹே" என்று தொடங்கி, விஷ்ணு வாஸுதே3வ ஶப்3த3ங்கள் நாராயண ஶப்3த3த்தோடு ஒக்க ஓதப்படாநின்றதிறே. (ஓடித் திரியும் யோகிகள்) நிர்விஶேஷசிந்மாத்ர வஸ்துவாதி3களான குத்3ருஷ்டிகள். நாராயண ஶப்3த3ம்போலே, ஸ்வரூபரூபகு3ணுதி3களையெல்லாம் ப்ரதிபாதி3யாதே, ஸ்வரூபமாத்ரத்தை ப்ரதிபாதி3க்கையாலே விஷ்ணு ஶப்3த3ம் குத்3ருஷ்டிகளாலே ஆத3ரிக்கப்படுகிறது. (அர்த்த2 பூர்த்தியை உடைத்தல்லாத) வாஸுதே3வ மந்த்ரம் வ்யாப்ய அத்4யாஹாராதி3 ஸாபேக்ஷதையாகிற அபூர்த்தியுடையது. ஷட3க்ஷரி—வ்யாப்ய பதா3ர்த்த2ங்களையும், வ்யாபகப்ரகாரத்தையும், வ்யாப்தி ப2லத்தையும். வ்யாபகனுடைய கு3ணங்களையும். சொல்லாதே வ்யாப்தி மாத்ர ப்ரகாஶகமாகையாலே அபூர்ணம். வ்யாபக ப்ரகாரத்தைச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும், வ்யாப்ய பதா3ர்த்த2ங்களுக்கு வாசகஶப்3த3ம் இல்லாமையாலும். "ஸர்வம் வஸதி" என்று அர்த்த2ப3லத்தாலே "ஸர்வ" ஶப்3த3ம் புகுந்தாலும். அதில் கு3ணம் அந்வயியாமையாலும். இனி கு3ணஸித்3தி4க்காக ப4க3வச்ச2ப்3த3த்தைக் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டுகையாலும். வ்யாப்திப2லத்தைச் சொல்

a பெரியதிரு 6-10-10 b திருவாய் 8-8-9

உடைத்தல்லாத மற்ற மந்த்ரங்களிலும் ஏற்றத்தையுடைத்தாய், a 'குலந்தரும்' என்கிறபடியே, த4ர்மம் அர்த்த2ம் இஹலோக பரலோக போ4க3ம் ஆத்ம பரமாத்ம பா4க3வதானுப4வங்கள் என்கிற புருஷார்த்த2ங்களையும் ஸாதி4த்துக்கொடுக்கக் கடவதாய். b 'எட்டினையபேதமோடு' c 'ஆர்வமோடிறைஞ்சிநின்று' என்கிறபடியே அல்லாத உபாயங்களுக்கும் துணைசெய்யக் கடவதாய். ஸித்3தோ4பாயத்திலிழிவார்க்கு d 'அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே' என்கிறபடியே ஸ்வரூபஜ்ஞானத்துக்கும் e 'தொழிலெனக்கு' என்கிறபடியே பொழுதுபோக்குக்கும் f 'மந்திரத்தால் மறவாது' என்கிறபடியே இங்குற்றையநுப4வத்துக்கும் பரிகரமாய், g பெற்றதாயினுமாயின செய்யுமதானபடியாலே, இடறினவன் 'அம்மே' என்னுமாபோலே h 'நானும் சொன்னேன்' என்னும்படி ஸர்வாதி4காரமாய். i 'ஓவாதுரைக்குமுரை' என்னும்படி சொல்லியிளைப்பாறலாய் j 'வாயினால் நமோநாரணா' என்கிறபடியே k துஞ்சும் போதைக்கு மோர்க்குழம்புபோலே இளைப்பாறலாய் l செல்கதிக்கு நற்றுணையாக' என்கிறபடியே அர்ச்சிராதி3க3திக்குப் பொதிசோறாய் m 'நமோநாராயணா' என்கிறபடியே n தெளிவிசும்பில் போ4க3த்தையும்

லாமையாலும், திருத்3வாத3ஶாக்ஷரியும் அபூர்ணம். (மற்ற மந்த்ரங்களிலும் ஏற்றம்) என்றது—இம்மந்த்ரம் அவை போலன்றியிலே, வ்யாப்யபதா3ர்த்த2ங்களோடு வ்யாபநப்ரகாரத்தோடு. வ்யாப்தி ப2லத்தோடு. வ்யாபகனுடைய கு3ணங்களோடு வாசியற ஶாப்3த3மாகக் காட்டுகையாலே, அவற்றிற்காட்டில் இதுக்கு அர்த்த2பௌஷ்கல்ய நிப3ந்த4நமான ஆதி4க்யமுண்டு—என்றபடி. திருமந்த்ரத்தினுடைய வைப4வத்தைப் பலபடியாக அருளிச்செய்கிறார். (குலந்தரும் என்கிறபடியே) இத்யாதி3. மந்த்ர மந்த்ரார்த்த2ங்

---

a பெரியதிரு 1-1-9 b திருச்சந்த 77 c திருச்சந்த 78 d திருவாய் 2-3-6 e நான்திருவ 85 f திருநெடு 4 g பெரியதிரு 1-1-9 h பெரிய திரு 6-10-6 i முதல்திருவ 95 j பெரியாழ்திரு 4-5-2 k பெரியதிரு 1-1-10 l பெரியதிரு 1-1-8 m திருப்பல் 11 n திருவாய் 9-7-5

வளர்க்கக்கடவதாய் a தேனாகிப் பாலாம் திருமாலானவனுள் ளீடுபோலே b தேனும் பாலுமமுதுமாய்த் திருமால் திருநாமமாய் c எப்பொழுதும் தித்திக்கக்கடவதாய் d மற்றெல்லாம் பேசிலும்' என்கிறபடியே அறியவேண்டுமவையெல்லாவற்றையுமுடைத்தாய் e 'எம்பெருமான்' f 'தெய்வத்துக்கரசு' என்னும்படி g கழிபெரும் தெய்வமாயிருக்கிறாப்போலே 'மந்த்ராணாம் மந்த்ரராஜ:' என்கிறபடியே எல்லா மந்த்ரங்களிலும் மேலாய்ப் h பெருந்தேவன் பேரான பெருமையையுமுடைத்தாயிருக்கும்.

பொருளில்லாத கடலோசையில் பக்ஷிகள்சொல் மேலாய், அதில் நாட்டுவழக்குச் சொல் மேலாய். அதில் தொண்டரைப் பாடும்சொல் மேலாய். அதில் இஷ்டதே3வதைகளையேத்துமது மேலாய். அதில் வேதா3ர்த்த2ம் சொல்லுமது மேலாய். அதில் வேத3ம் மேலாய், அதில் வேதா3ந்தம் மேலாய். அதில் நாராயணாநுவாகம் மேலாய். அதில் ப4கவந்மந்த்ரங்கள் மேலாய். அதில் மற்றையிரண்டும் கடலோசையோபாதியாம்படி மேலாயிருக்கும் i வளங்கொள் பேரின்பமான பெரியதிருமந்த்ரம் j 'தனிமாப்புகழே எஞ்ஞான்றும் நிற்கும்படி'

களின் ராஜத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான் தெய்வத்துக்கரசு) இத்யாதி3.

ஶப்3த3 ஸாமாந்யத்தில் திருமந்த்ரத்தின் சீர்மையை விவரித்து அருளிச்செய்கிறார் (பொருளில்லாத) இத்யாதி3. வதரியாச்சிரமத்துள்ளான் திருமந்த்ரத்தை வெளியிட்டருளினாலும். அதனை நாம் பெறுவது ஓர் ஆசார்யன் மூலமாகவிறே. அது பெறாமல் விலகிப்போருகிற நம்மை ஸர்வேஶ்வரன் நல்வழிப்படுத்தி ஆசார்ய ஸம்ப3ந்த4த்தை உண்டாக்கும் ஸோபாந க்ரமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தனிமாப் புகழே) என்று தொடங்கி. இவ்விடத்திலே, 'ஈஶ்வரஸ்ய

---

a முதல்திருவ 92 b பெரியதிரு 6-10-6 c பெரியதிரு 7-4-5 d பெரியதிரு 8-10-3 e பெரியதிரு 2-2-2 f பெரியதிரு 7-7-1 g திருவிருத்தம் 20 h திருவாய் 4-6-4 i பெரியதிரு 4-3-9 j திருவாய் 8-10-7

என்கிறபடியே தானறிந்தவுறவாலே எல்லார் பக்கலிலும் நடக்கிற ஸௌஹார்த்த3த்தாலே a பொருளென்று ஶரீரங்களைக் கொடுத்து. b ஒழிவற நிறைந்து அந்தர்யாமியாய் ஸத்தையை நோக்கிச் c சன்மம் பலபல செய்து. d கண் காணவந்து e ஆள்பார்த்து அவதரித்து. f அருள்புரிந்த சிந்தை யடியார் மேல் வைத்து முகம் மாறுகிற சேதனரைச் சேர விட்டுக் கொள்ளுகைக்கு இடம் பார்க்கிற எம்பெருமானுடைய g உய்வதோர் பொருளான h அருளாலே யாரேனுமொருவர்க்குப் i பொய்ந்நின்றஞானத்துக்கு அடியான j முக்குணத் திரண்டவையகன்று. k உய்யும் வகையுணரும் j ஒன்றினி லொன்றி. l உணர்வெனும் பெரும்பதம் நாடி m அறியாதன வறிவிக்கும் n ஞானத்துறையான ஆசார்யனைக் கிட்டினால் o 'அவன் செயல் நன்றாகத்திருத்திப் p 'பிறர் கேட்பதன்முன்' என்று தனியிடத்தே கொண்டிருந்து q உளங்கொளன்பினோடின்னருள்சுரந்து r 'பாடி நீருய்ம்மின்' என்றருளிச்செய்யும்.

இத்திருமந்த்ரத்தினுடைய ஏற்றத்தையறிந்து பேணி, அதுக்குள்ளீடான s அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்திலே

ச ஸௌஹார்த்த3ம் யத்3ருச்ச2ா ஸு்க்ருதம் தத2ா। விஷ்ணோ: கடாக்ஷமத்3வேஷமாபி4முக்2யம் ச ஸாத்விகை:॥ ஸம்பா4ஷணம் ஷடே3தாநி ஹ்யாசார்ய ப்ராப்தி ஹேதவ: ॥'' என்கிற வசநம் அநுஸந்தேயம். '' மந்த்ரே தத்3தே3வதாயாம் ச தத2ா மந்த்ரப்ரதே3 கு3ரௌ '' என்கிற வசநத்தையும். '' மந்த்ரத்திலும் மந்த்ரத்துக்குள்ளீடான வஸ்துவிலும் மந்த்ரப்ரத3னான ஆசார்யன் பக்கலிலும் ப்ரேமம் கனக்க உண்டானால் கார்யகரமாவது '' [முமுக்ஷுப்படி 4] என்கிற சூர்ணையையும் அடியொற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்தினுடைய ஏற்றத்தை) என்று தொடங்கி.

---

a திருவாய்2-10-11 b திருவாய்3-2-7 c திருவாய்3-10-1 d திருவாய் 4-7-2 e நான்திருவ60 f இர-திருவ59 g பெரியதிரு 1-1-1 h இர-திருவ 41 i திருவிரு 1 j திருவெழு k திருவாய்.5-2-5 l பெரியதிரு 1-11-11 m திருவாய் 2-3-2 n திருவிருத்தம் 93 o கண்ணிநுண் 10 p பெரியதிரு 2-4-9 q பெரியதிரு 5-8-9 r பெரியதிரு 1-1-7 s திருநெடு 4

ப4க்தியைப்பண்ணி இத்தையுபகரித்தவன் பக்கலிலே a 'நீ செய்தன' என்று க்ருதஜ்ஞனாய்ப் போருமவனுக்கு உஜ்ஜீவநமுண்டாகக்கடவது.

திருமந்த்ரத்தில் அர்த்த2பஞ்சக ப்ரதிபாத3நம்

எம்பெருமானோடுஇவ்வாத்மாவுக்குண்டான உறவையறியவொட்டாத விரோதி4யை ஒருவழியாலே கழித்துப் பெறும் பேற்றை இது வெளியிடுகையாலே முமுக்ஷுவுக்கறியவேண்டுமஞ்சர்த்த2மும் இதுக்குள்ளேயுண்டு.

அர்த்த2பஞ்சக ப்ரதிபாத3நப்ரகாரம்

இதில்—ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது ப்ரணவம்; விரோதி4யையும் அது கழிகைக்கு உபாயத்தையும் சொல்லுகிறது நமஸ்ஸு; பரஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது நாராயணபத3ம்; புருஷார்த்த2ம் சொல்லுகிறது சதுர்த்தி2. ப்ராப்யமும் விரோதி4யும் உபாயமும் ப2லமும் ஆத்மாவுக்காகையாலே, ஸ்வரூபம் சொல்லுகையிலே இதுக்கு நோக்கு.

'' மற்றெல்லாம் பேசிலும் '' என்கிறபடியே. அறியவேண்டும் அர்த்த2ங்களெல்லாம் இதுக்குள்ளே உண்டு என்கிறார் (எம்பெருமானோடு) என்று தொடங்கி. '' எம்பெருமானோடு '' என்று பரஸ்வரூபமும், ''இவ்வாத்மாவுக்கு'' என்று ஸ்வஸ்வரூபமும், '' உண்டான உறவை அறிய '' என்று அநாதி3ஸித்3த4 ஸம்ப3ந்த4த்தைப்பற்றின ஜ்ஞாநமாகிற உபாயமும். '' அறிய வொட்டாத விரோதி4 '' என்று விரோதி4 ஸ்வரூபமும், '' கழித்துப் பெறும் பேற்றை '' என்று அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வக இஷ்டப்ராப்திரூப புருஷார்த்த2ஸ்வரூபமும் ப்ரதிபாதி3தம்.

திருமந்த்ரத்தினுடைய. ஜ்ஞாதவ்யபஞ்சக ப்ரதிபாத3ந ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இதில்) என்று தொடங்கி. திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்த2பஞ்சகத்தில் இன்னதிலே நோக்கு என்கிறார் (ப்ராப்யமும்) என்று தொடங்கி.

---

a திருவாய் 2-3-2

திருமந்த்ரத்தின் வாக்யார்த்த$_2$ம்

ஶேஷத்வம்போலே அவனே உபாயமும் உபேயமுமென் றிருக்கை ஸ்வரூபமாகையாலும், அந்யஶேஷத்வமும் ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யமும் குலைகை கைங்கர்யம்போலே பேறாகை யாலும், ஸ்வஸ்வரூபத்தையும் சொல்லிப் புருஷார்த்த$_2$த்தை யும் சொல்லுகிறதென்று வாக்யார்த்த$_2$ம்.

திருமந்த்ரத்தின் அக்ஷரபத$_3$ஸங்க்$_2$யைகள்

a 'பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்' என்கிறபடியே இது எட்டுத்திருவெழுத்தாய் 'ஓம்' என்றும், 'நம:' என்றும், 'நாராயணாய' என்றும் மூன்று பத$_3$மாயிருக்கும்.

திருமந்த்ரத்துக்கு வாக்யார்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஶேஷத்வம்) என்று தொடங்கி. இங்கே "இதுதன்னில் சொல்லுகிற அர்த்த$_2$ம், ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும்". [முமுக்ஷுப்படி 26] என்கிற உலகாரியன் திருவாக்கும், "இம்மந்த்ரந்தன்னில் சொல்லுகிற அர்த்த$_2$ம், இவ்வாத்மாவினுடைய ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களாகிற ஸ்வரூபமும், அந்த ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமாயிருந்துள்ள கைங்கர்யமாகிற ப்ராப்யமும்" என்கிற மாமுனிகள் திருவாக்கும் அநுஸந்தே$_4$யங்கள். ப்ராப்யத்தின் ஸ்வரூபாநுரூபத்வமாவது, ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களுக்குத் தகுதியாயிருக்கை. அதாவது—ஸ்வப்ரயோஜநத்வ ஸ்வகர்த்ருத்வ ப்ரதிபத்திக$_3$ந்த$_4$ ரஹிதமாயிருக்கை. அதாவது—அவன் முகமலர்த்திக்குறுப்பாக அவன் நியமித்தபடி பண்ணுகை. "ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி ஶேஷத்வப$_2$லம். பராதீ$_4$ந ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகத்வம் பாரதந்த்ர்யம்" என்றிறே பூர்வர்கள் அருளிச்செய்தது.

திருமந்த்ரத்தினுடைய அக்ஷரஸங்க்$_2$யையையும் பத ஸங்க்$_2$யையையும் ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பேசு மின்) என்று தொடங்கி.

---

a பெரியதிரு 1-8-9

ப்ரணவார்த்த$_2$ம்

இதில் முதல் பத$_3$மான ப்ரணவம் 'அ' என்றும், 'உ' என்றும், 'ம்' என்றும் மூன்று திருவெழுத்தாய் a 'நால் வேதக் கடலமுது' என்னும்படி வேத$_3$ஸாரமாய் b 'மூன் றெழுத்தாக்கி' என்கிறபடியே மூன்று பத$_3$மாய் மூன்று பொருளை வெளியிடக் கடவதாய் c மூலமாகிய ஒற்றை யெழுத்தாய், ஒரு பத$_3$மாய், ஒரு பொருளைக் காட்டக்கடவதா யிருக்கும். ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ங்களிரண்டாலும் ஜீவபரப்ராதா$_4$ந்யம் கொள்ளக்கடவதிறே. ஓங்காரரத$_2$ம், d பார்த்தன் செல்வத்

இனி ப்ரணவத்திற்கு அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதினுடைய அக்ஷரத்ரயாத்மகதையை அருளிச்செய்கிறார் (இதில் முதல் பத$_3$மான) என்று தொடங்கி. இப்ரணவம்தான் அஸம்ஹிதாகாரத்தாலே மூன்றக்ஷரமாய், மூன்று பத$_3$மாய், மூன்றர்த்த$_2$ப்ரகாஶகமாய், ஸம்ஹிதா காரத்தாலே ஏகாக்ஷரமாய், ஏகபத$_3$மாய், ஏகார்த்த$_2$ ப்ரதிபாத$_3$கமாயிறே இருப்பது. ப்ரணவத்தினுடைய ஜீவபர உப$_4$யப்ராதா$_4$ந்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ங்கள்) என்று தொடங்கி. இவர் தாமே "உப$_4$யப்ரதா$_4$நமான ப்ரணவம்" (161) என்றிறே ஆசார்ய ஹ்ருத$_3$யத்தில் அருளிச்செய்தது. "ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" என்றும், "ஓங்காரோ ப$_4$க$_3$வாந் விஷ்ணு:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶப்$_3$தா$_3$ர்த்த$_2$ங்களினுடைய ப்ராதா$_4$ந் யத்தாலே ஜீவேஶ்வரர்களிருவர்க்கும் வாசகமாய்க் கொண்டு இருவருடையவும் ப்ராதா$_4$ந்யம் தோன்றுவிக்கிற ப்ரணவம் போலே—என்றபடி. அர்ஜுநரத$_2$ம்போலே ப்ரணவம் ஶேஷ ப்ரதா$_4$நமாகையாலும், ராஸமண்ட$_3$லம் போலே நாராயணஶப்$_3$த$_3$ம் ஶேஷிப்ரதா$_4$நமாகையாலும், புநருக்தியில்லை. "கோணை அடியேன்" (திருவாய்மொழி 5-9-1)

---

a பெரியாழ்திரு 4-3-11 b பெரியாழ்திரு 4-7-10 c பெரியாழ்திரு 4-5-4 d பெரியதிரு 2-10-8

தேர் போலேயிறே இருப்பது. [a] 'அடியேனடியாவியடைக்கலம்' என்கிறபடியே ஆத்மஸமர்ப்பணத்துக்கு மந்த்ரமாய், ச2ந்த3ஸ்ஸாம் வேத3ங்களில் ப்ரணவம் நானென்ற [b] மூன்றெழுத்தாய முதல்வனோடே [c] வேறுசெய்யாமல் ஒருபேரிலே இருப்பாக்குகையாலே இரண்டு பங்குக்கு ஒரு மூலப்ரமாணம் போலேயாய். வேத3த்துக்குக் கீழும் மேலும் செப்பும் மூடியும் போலே [d] செஞ்சொல் மறைப்பொருளை இது சேமித்துக் கொண்டிருக்கும்.

என்றிறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. நாராயணஶப்3த3த்திலும் ப்ரணவத்திலும் போலே இந்த நிர்தே3ஶம். அவனைச் சொல்லும்போது தம்மையிட்டல்லது சொல்லப் போகாது. தம்மைச் சொல்லும்போதும் அவனையிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது. "கோனுரை" என்றவிடம் நாராயணஶப்3த3ார்த்த2ம். "அடியேன்" என்றவிடம் ப்ரணவார்த்த2ம். ப்ரணவம் ஜீவப்ரதா4நம். நாராயணஶப்3த3ம் ஈஶ்வரப்ரதா4நம். ப்ரணவந்தன்னுள் ஶாப்3த3ப்ராதா4ந்யம் ஜீவனுக்கானாலும் ரக்ஷகனை ஶேஷிக்கே ஆர்த்த2ப்ராதா4ந்யம்.

ப்ரணவத்துக்கு ஆத்ம ஸமர்ப்பணமும் அர்த்த2மாகையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அடியேனடியாவி) என்று தொடங்கி. ப்ரத2மாக்ஷரத்தில் சதுர்த்தி2 ஸம்ப்ரதா3நத்திலேயாய் "ப்3ரஹ்மணே த்வா மஹஸே—ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத" "அடியேனடியாவி அடைக்கலமே" என்கிறபடியே, விரோதி4 ப4யத்தாலே கலங்கின த2ஶையிலே செய்யப்படும் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் என்றபடி. ப்ரணவத்தின் ஸகல வேத3 ஸங்க்3ரஹத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ச2ந்த3ஸ்) என்று தொடங்கி. (கீழும் மேலும் செப்பும் மூடியும் போலே) என்றது "ப்3ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாத் ஆதா3வந்தே ச ஸர்வதா3। ஸ்ரவதி அநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச

a திருவிருத்தம் 85 b பெரியாழ்திரு 4-10-4 c திருச்சந்த 116
d பெரியாழ்திரு 4-10-7

அகாரார்த்த2ம்

[a] 'ஓரெழுத்தோருரு' என்னும்படி இதுக்கு ப்ரக்ருதியாய், முதலெழுத்தாய் எல்லாவற்றிலும் ஏறி, சொல் நிரப்பத்தையுண்டாக்குகிற [b] துளக்கமில் விளக்கான அகாரம்—[c] நான்மறையின் சொற்பொருளுக்கடியாய் [d] அவையவைதோறு [e] நிறைந்துநின்ற 'அக்ஷரங்களில் அகாரம் நான்' என்ற [f] மேலிருந்த விளக்கான எம்பெருமானைக் காட்டுகிறது. இது 'அவ-ரக்ஷணே' என்கிற தா4துவிலே பத3மாகையாலே இந்த ரக்ஷணமாகிற தொழில். [g] காக்குமியல்வினனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே கிடக்கையாலே [h] 'மூவாத்தனி

விஶீர்யதே ॥" என்று வேத3ம் கீழ் ஒழுகிப் போகாமைக்காகவும், மேல் சிதறிப் போகாமைக்காகவும், கீழும் மேலும் செப்புப்போலே மூடிக்கொண்டு கிடக்கத்தக்கதாய், ஸகல மந்த்ரங்களுக்கும் ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தாலே உந்மேஷகரமாய் இருக்கும் என்றபடி.

இவ்வக்ஷரத்ரயத்துக்கும் அடைவே அர்த்த2ம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரத2மம் அகாரார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார், (ஓரெழுத்து) என்று தொடங்கி. "அக்ஷராணாம் அகாரோஸ்மி" என்றத்தையும் "வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கு" என்றத்தையும்பற்ற (அக்ஷரங்களில் அகாரம் நான்) இத்யாதி3. இவ்வகாரத்தில் ப்ரக்ருத்யர்த்த2மான காரணத்வமும், தா4த்வர்த்த2மான ரக்ஷகத்வமுமிறே சொல்லப்படுகிறது. இதனை அருளிச்செய்கிறார் (இது அவ-ரக்ஷணே) என்று தொடங்கி. இந்த ரக்ஷகத்வம் அவச்சே2த3கமில்லாமையாலே "அநுபாதி4க நிர்தே3ஶோ ஹி அஸங்கோசோ மநீஷிணாம்।

a பெரியதிரு6-1-5 b திருக்குறு-18 c நாச்திரு11-6 d திருவிருத்தம்96
e திருவாய்3-2-7 f பெரியாழ்திரு 4-3-11 g திருவாய் 2-2-9
h திருவாய் 2-8-5

முதலாய் மூவுலகும் காவலோன்' என்கிறபடியே காரண வஸ்துவே ரக்ஷகமுமென்று தோன்றும். தே3ஶகாலாவஸ்தா2 ப்ரகாராதி4காரிகளையிட்டு ரக்ஷணத்தைச் சுருக்காமையாலே a 'துளிக்கின்றவானிந்நிலம்'. b 'வருங்காலம் நிகழ்காலம் கழிகாலமாய்', c 'ஞாலத்தூடே நடந்து நின்றும், கிடந் திருந்தும்', d 'மன்னுயிர்க்கெல்லாம் அரணுய' என்கிறபடியே எல்லா தே3ஶத்திலும் எல்லாக் காலத்திலும் எல்லாவளவி லும் எல்லா வழியாலும் எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கும்படியைக் காட்டுகிறது. e 'அருளாலளிப்பாரார்', f 'உவந்தெம்மைக் காப்பாய்' என்கிறபடியே அருளையும் உகப்பையும் பரிகர மாகக்கொண்டு g மலர்கதிரின் சுடருடம்பாலும், g வருந்தாத ஞானத்தாலும், h எழுவார்க்கு உடம்பைப் பூண்கட்டியும், h விடைகொள்வார்க்குச் i செடியாராக்கையைக் கழித்தும், h வழுவாவகை நினைந்தார்க்குத் j தன்தாளின் கீழ்ச் சேர்த்தியையுண்டாக்கியும். k சேர்ந்தார்களையென்றும் மகிழப் பண்ணியும். பிரிந்து கூடாதார் l பணிவும் பண்பும் தாமேயாயும் பண்ணும் ரக்ஷணம் சேதநர் நின்ற நின்றவளவுக்கீடாயிருக்கும்.

---

*கத்2யதே" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸர்வவிஷயம். இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (தே3ஶகால) என்று தொடங்கி. ரக்ஷாப்ரகாரங்கள் விஷயங்கள்தோறும் ப்ரமாணங்கள் காட்டினபடியிலே விசித்ரங்களாய் இருக்கும்; இதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் (அருளால்) என்று தொடங்கி. *எழுவார்—ஐஶ்வர்யார்த்தி2கள். *விடைகொள்வார்—கைவல்யார்த்தி2கள். *வழுவா வகை நினைந்திருப்பார்—ப4க3வச் சரணார்த்தி2கள். *சேர்ந்தார்-முக்தர். *பிரிந்து கூடாதார்-நித்யஸூரிகள். இங்கே " இவையிரண்டும் சேதநர் நின்ற நின்ற அளவுக்கீடாயிருக்கும்" [முமுக்ஷுப்படி-37] என்ற உலகாரியன் திருவாக்கு அநுஸந்தே4யம்.*

---

a திருவாய்2-3-10 b திருவாய் 3-1-5 c திருவாய் 6-9-3 d முதல்திருவ 60 e திருவாய் 2-2-2 f நான்திருவ 19 g திருவாய் 3-1-5 h முதல்திருவ 26 i திருவாய் 1-5-7 j திருவாய் 7-5-10 k திருவாய் 2-3-6 l திருவாய்8-3-6

அகாரார்த்த2ம் ஶ்ரிய:பதியே

a 'திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வன்' b 'திருமங்கை தன்னோடும் திகழ்கின்ற திருமாலார்' என்று அவனுக்கு நிரூபகமாகையாலும். த்3யுமணியையும் மாணிக்கத்தையும் பூவையும் விடாத ப்ரபை4யும் ஒளியும் மணமும் போலே c மணியையணியுருவில்' d 'திருமாலே' என்னும்படியே e தன்னொடும் பிரிவிலாத திருமகளாகையாலும்' f 'ஊழி யூழி தலையளிக்கும் திருமால்' என்னும்படி ரக்ஷணத4ர்மத் துக்கு இவள் த4ர்மபத்நியாகையாலும், g 'திருமாலே நானு முனக்கு' h 'திருமார்பா உனக்காகித் தொண்டுபட்ட' என் னும் ஆத்மாவுக்கு மிது2நஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமாகையாலும், ஸ்வரூப ரூப விப4வங்களைப்போலே ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய த4ாதுக்

இனி இப்பத3த்தில் அர்த்த2ப3லத்தாலே அநுஸந்தி4க் கப்படும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (திருவுக்கும்) என்று தொடங்கி. "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பா4ஸ்கரேண ப்ரபா4 யதா2" "அநந்யா ராக4வேணாஹம் பா4ஸ்கரேண ப்ரபா4 யதா2" என்று இருவர் வாக்காலும் இருவர்க்கும் ப்ருத2க் ஸ்தி2தியில்லை என்னுமிடம் ஸித்3த4ம். பிராட்டிக்குண்டான அநந்யத்வம் உப4யஸம்மதமிறே. இந்த அப்ருத2க்ஸித்3தி4யை த்3ருஷ்டாந்தத்ரயத்தாலே நிரூபிக்கிறார் (த்3யுமணி) என்று தொடங்கி. "பா4ஸ்கரேண ப்ரபா4 யதா2" என்கிற ஸ்ரீராமாயண வசநங்களை அடியொற்றி த்3யுமணி த்3ருஷ்டாந்தம். "ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீம்" "ஸ்வயா தீ3ப்த்யா ரத்நம்" என்ற ப4ட்டர் திருவாக்கை அடியொற்றி மாணிக்க புஷ்ப த்3ருஷ்டாந்தம். இத்தால் பிராட்டிக்கு ப4க3வத் ஸ்வரூப நிரூபகத்வமும், ப4க3வத3ப்ருத2க்ஸித்3தி4யும், ப4க3வத் பத்நீத்வமும், ஶேஷித்வப்ரதிஸம்ப3ந்தி4த்வமும் ப்ரகடிதம். பிராட்டியினுடைய ப்ரமேயத்ரயஸம்ப3ந்த4ம்போலேயுள்ள ப்ரமாணத்ரய ஸம்ப3ந்த4த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூப)

---

a பெரியதிரு7-7-1 b திருவாய்10-6-9 c பெரியதிரு8-9-2 d பெரியதிரு5-6-7 e பெரியதிரு 4-5-5 f திருவாய் 10-7-6 g திருப்பல்11 h பெரியதிரு 6-3-9

களையும் விடாமையாலே இதிலே ஸ்ரீ ஸம்ப3ந்த4மும் அநுஸந்தி4க்கப்படும்.

லுப்தசதுர்த்2யர்த்த2ம்

இதில் ஏறிக்கழிந்த சதுர்த்தி2—ரக்ஷிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களுடைய அவனுக்கு ஶேஷமென்று a'கண்டவாற்ருல் தனதே

என்று தொடங்கி. இருவரையும் பிரித்து விரும்பிஞல் ராவண ஶூர்ப்பணகைகளுக்குப் போலே அநர்த்த2மே ப2லிக்குமித்தனை. இருவரையும் பற்றிஞலிறேஸ்ரீவிபீ4ஷணும் வானைப் போலே வாழலாவது. ஸ்ரீவிபீ4ஷணும்வானுக்கு ஸ்ரீரங்க விமாந லாப4த்துக்கு மேற்பட வாழ்ச்சியில்லையிறே.

இனிமேல் இதில் விப4க்திதன்னை நிர்தே3ஶித்து விப4க்த்யர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (இதிலே ஏறிக்கழிந்த சதுர்த்தி2) இத்யாதி3யால். இவ்விடத்தில் சதுர்த்தீ2 விப4க்தி கொள்ள ப்ராப்தம். ப்ரத2ம த்ருதீயாக்ஷரங்களை ஸமாநாதி4கரணங்களாகக் கொண்டு ஜீவபரமாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூப ஐக்யம் இங்கே சொல்லப்படுகிறது என்னும் குத்3ருஷ்டிபக்ஷத்திற்கு ப3ஹுப்ரமாண விரோத4மும் 'ஶமபி4வ்யாஹ்ருத நமஶ்ஶப்3த3 நாராயணஶப்3த3 வ்யக்தசதுர்த்தி2களுடைய ஸ்வரஸார்த்த2 விரோத4மும் வரும். அதாவது—"சதுர்த்2யந்தமாகாதே ப்ரத2மாந்தமாய், 'தத்த்வமஸி' போலே ஆத்ம பரமாத்மாக்களுடைய ஐக்யபரமாகிறது" என்னும் அர்த்த2ம் சதுர்த்2யந்தமான "நாராயணய" என்னும் விவரணத்தோடே விரோதி4க்கும். அதுக்கு மேலே, நாராயண பத3த்தில் சொல்லுகிற ஶரீராத்ம பா4வத்தோடும் விரோதி4க்கும். "அஹமபி நமம, ப4க3வத ஏவ அஹமஸ்மி" என்று ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பூர்வகமாக, ப4க3வதே3க பாரதந்த்ர்யத்தைச்

---

a திருவாய் 4-5-10

யுலகு' என்னும்படி ரக்ஷிக்கைக்கடியான உறவையறிவிக்கிறது. ரக்ஷிக்கிறவன் ஸ்வாமியாய், ரக்ஷிக்கப்படுகிறவர்கள் தா3ஸபூ4தராயிருக்கையிறே இரண்டு தலைக்கும் நிலைநின்ற ஸ்வரூபம். a அடியேனென்றிசையாதவனை ஆத்மாவையில்லை செய்த கள்ளனுகவிறே சொல்லுவது.

உகாரரார்த்த2ம்

'உகாரம்' அறுதிப்பாட்டைக் காட்டுகையாலே எம்பெருமானுக்கே ஶேஷமென்று பிறர்க்கான நிலையைக்கழிக்கிறது.

சொல்லுகிற, நமஶ்ஶப்3த3க்தோடும் விரோதி4க்கும். "பதிம் விஶ்வஸ்ய" "ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்3வௌ அஜௌ ஈஶநீஶௌ" "க்ஷராத்மாநௌ ஈஶதே தே3வ ஏக:" "யஸ்யாஸ்மி" "பரவாநஸ்மி" "தா3ஸபூ4தா: ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" "ஆத்ம தா3ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம்" "தா3ஸோஹம் வாஸுதே3வஸ்ய" "உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" என்று ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வத்தையும், சேதநனுடைய ஶேஷத்வத்தையும் சொல்லுகிற ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளோடும் விரோதி4க்கும். ஆக, அகார விவரணமான நாராயணபத3ம் சதுர்த்2யந்தமாகையாலே ஸங்க்3ரஹமான இதுவும் சதுர்த்2யந்தமாகவேண்டும் என்றபடி. விப4க்த்யர்த்த2த்தையருளிச்செய்கிருர் (உறவை) என்று. ஸ்வவிஷயக ப4க3வச்சே2ஷத்வஜ்ஞாநமில்லாதபோது ஆத்மாபஹாரரூபமான ஸ்வாதந்த்ர்ய பு3த்3தி4 நடக்கையாலே ஸ்வரூபம் அழிந்துவிடும் என்றருளிச்செய்கிருர் (அடியேன்) என்று தொடங்கி. ஆக, ப்ரக்ருத்யர்த்த2மான ஈஶ்வரனுடைய காரணத்வமும், தா4த்வர்த்த2மான ரக்ஷகத்வமும், அர்த்த2ப3லத்தால் வந்த ஶ்ரிய:பதித்வமும், ப்ரத்யயஸித்3த4மான சேதந ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யான ஶேஷித்வமும் ஆகிற அகாரார்த்த2த்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் மத்4யமாக்ஷரமான உகாரத்திற்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (உகாரம்) என்று தொடங்கி. அதாவது–

---

a திருவாய் 8-8-2

ஒருவனுக்கடிமையான க்3ருஹக்ஷேத்ரம் முதலானவை பிறர்க்குமாக்கலாம்படி வந்தேறியாய் நிலைநில்லாதே கழிகிறப் போலன்றிறே ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வம். a 'சாயைபோல b நிழலுமடிதாறும்' என்னும்படி c நிழல்போல்வனரான நாய்ச்சிமாருடைய ஶேஷத்வம்போலே அநந்யார்ஹமுமாயிருக்கும். d பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபடுகை ஆத்மநாஶமாய். e புறந்தொழாதொழிகை தேட்டமாகையாலே f 'மற்றாரானுமல்லனே' என்று தேறும்படி g 'அவன்முகத்தன்றி விழியேன்' என்றிருக்கையாயிற்று ஸ்வரூபம். h 'என்னைமுற்றுமுயிருண்டு' என்னும்படி எம்பெருமானுக்கு வாய்புகு சோறான ஆத்மாவைப் பிறர்க்காக்குகையாவது i 'மறையவர் வேள்வியில் புரோடா3ஶத்தை நாய்க்கிடுமாபோலே' இருப்பதொன்றிறே.

அவத4ாரண வாசகமான இவ்வுகாரத்தால், கீழ் ஈஶ்வர ஶேஷமாகச் சொன்ன இவ்வாத்மவஸ்து அந்யருக்கு ஶேஷமன்று என்னுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது—என்கை. சதுர்த்2யாலே ஈஶ்வர ஶேஷத்வம் ப்ரதிபாதி3தமாகச் செய்தே, அந்யஶேஷத்வம் ப்ரஸ்துதமாமோவென்னில் லோகத்திலே ஒருவனுக்கு ஶேஷமான க்3ருஹக்ஷேத்ர புத்ர த3ாஸாதி3கள், வேறேயும் சிலர்க்கு ஶேஷமாயிருக்கக் காண்கையாலே, அப்படிப்பட்ட அந்ய ஶேஷத்வம் இந்த ஸ்த2லத்திலும் உண்டோ? என்று ஒரு ஶங்கை உதி3க்குமிறே. ஆகையாலே தாத்3ருஶமான அந்யஶேஷத்வம் இங்கில்லை என்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிறது உகாரம். "வானிடை வாழும் அவ்வானவர்க்கு மறையவர் வேள்வியில் வகுத்த அவி" இத்யாதி3யை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (மறையவர்) என்று தொடங்கி. அதாவது—ஆராத்4யரான இந்த்3ராதி3 தே3வர்களுக்கு போ4க்3யதயா ஶேஷமாகக் கல்பிதமான புரோடா3ஶத்தை த3ர்ஶந ஸ்பர்ஶநாதி3களுக்கு

---

a பெரியாழ்திரு 5-4-11 b பெரியதிருவ 31 c திருவிருத்தம்2 d பெரிய திரு 2-5-2 e நான்திருவ68 f சிறியதிருமடல்54 g நாச்-திரு12-4 h திருவாய் 10-7-3 i நாச்திரு 1-5

மகாரார்த்த2ம்

'மகாரம்'—ககாரம் முதலான இருபத்துநாலெழுத்தும்—a பாருநீரெரி காற்றினோடாகாசமும். b துன்னுகரசரணம் முதலாகவெல்லாவுறுப்பும். c செவி வாய் கண் மூக்கு உடல்.

அநர்ஹமாம்படி நிஹீநமாயிருக்கிற நாய்க்கு இடுமாபோலே இருப்பதொன்று, ப்ராப்த ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷமான ஆத்மவஸ்துவை ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஹேயரான ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஶேஷமாக்குகை—என்கை. ஈஶ்வரனுக்கு இவ்வாத்மவஸ்து ஶேஷமாயிருக்குமிடத்தில். க்ஷேத்ராதி3களைப்போலன்றியிலே க்ரயவிக்ரயாநர்ஹமாயிருக்கும். புத்ராதி3களைப்போலே ஸர்வஸாத4ாரணமன்றியிலே அநந்ய ஸாத4ாரணமாயிருக்கும். ப4ார்யையைப்போலே ஔபாதி4க ஸம்ப3ந்த4மன்றியிலே ஸ்வாப4ாவிக ஸம்ப3ந்த4த்தை யுடைத்தாயிருக்கும். தே3ஹத்தோபாதி பிறர்க்காக்கலாயிருக்கையன்றியிலே ஒழிக்கவொழியாத ஸம்ப3ந்த4த்தை யுடைத்தாயிருக்கும். கு3ணங்கள் போலன்றியிலே கு3ணியாய் அநந்யார்ஹஶேஷமாயிருக்கும். க்3ருஹக்ஷேத்ராதி3கள் ப்ருத2க்ஸ்தி2தியோக்3யமான த்3ரவ்யமாகையாலே க்ரய விக்ரயாதி3களாலே அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்3யதையுண்டு. இங்கு ப்ருத2க்ஸ்தி2த்யயோக்3யத்3ரவ்யமாகையாலே, அந்யார்ஹமாகைக்கு யோக்3யதையில்லை. ஆக, அகாரத்திலும், சதுர்த்2யிலும், உகாரத்திலும், ஈஶ்வரனுடைய ரக்ஷகத்வமும், சேதநனுடைய ரக்ஷ்யத்வமும், ஈஶ்வரனுடைய ஶேஷித்வமும், சேதநனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹதையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக, உகாரார்த்த2த்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் த்ருதீயாக்ஷரமான மகாரத்தினர்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (மகாரம்) என்று தொடங்கி. ககாராதி3

---

a பெரியதிரு 1-8-7 b திருவாய் 7-8-9 c முதல்திருவ 12

a உன்னுசுவையொளியூறொலி நாற்றம். b பிரகிருதி மானங் காரமனங்கள் என்கிற இருபத்துநாலு தத்த்வத்தையும் காட்டி. தான் இருபத்தைவரான ஆத்மாவைக் காட்டக் கடவதாகையாலும். 'மந-ஜ்ஞாநே' என்கிற த$_4$ாது ஜ்ஞாநத் துக்கிருப்பிடமான ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலும். c'சென்று சென்று பரம்பரமாய்' என்னும்படி d முன்னுருவில் பின் னுருவாய் 'விஜ்ஞாநம்' என்னும்படி அறிவால் மிக்கு. ஜ்ஞாந மாத்ரமன்றிக்கே e 'உணர்ந்துணர்ந்து' என்னும்படி நிலைநின்ற ஜ்ஞாதாவாய். f 'தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து' என்னும்படி ஆநந்த$_3$ரூபமான ஆத்மவஸ்துவைப் பிறர்க் குரித்தல்லாதபடி ஶேஷமாகச் சொல்லப்பட்டதென்கிறது.

g *கண்கள் சிவந்திற்படியே ஜ்ஞாநாநந்த$_3$ாதி$_3$களுக்கு முன்னே ஶேஷத்வம் சொல்லிற்று—மணத்தையும் ஒளியையுங்கொண்டு விரும்பப்படும் பூவும் மாணிக்கமும்போலே

மகாராந்தமான அக்ஷரங்களில் மகாரம் இருபத்தஞ்சாம் அக்ஷரமாகையாலே தத்வங்களில் இருபத்தைந்தாம் தத்வமான ஆத்மாவைக் காட்டும்; முதல் இருபத்துநாலு அக்ஷரங்களும் இருபத்துநாலு அசேதந தத்துவங்களைக்காட்டும் இவ்விடத்திலே, "பூ$_4$தாநி ச கவர்கே$_3$ண சவர்கே$_3$ண இந்த்$_3$ரியாணி ச। டவர்கே$_3$ண தவர்கே$_3$ண ஜ்ஞாந க$_3$ந்த$_4$ாத$_3$யஸ்ததா$_2$॥ மந: பகாரேணைவோக்தம் ப$_2$காரேண த்வஹங்க்ருதி:। ப$_3$காரேண ப$_4$காரேண மஹாந் ப்ரக்ருதிருச்யதே॥ ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:॥" என்கிற பாத்$_3$மோத்தர புராண வசநம் அநுஸந்தே$_4$யம்.

ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாத்ருத்வ ஶேஷத்வங்களில் ஶேஷத்வமே ப்ரத$_4$ாநம்; ஆகையிறே ஆழ்வார் ஆத்மஸ்வரூபத்தை 'அடியேன்'' (8-8-2) என்று நிர்த்தே$_3$ஶித்தார். இங்கே "அஹம் ப்ரத்யயவேத்$_3$யத்வாத்

---

a திருவாய் 7-8-9 b திருவாய் 10-7-10 c திருவாய் 8-8-5 d திரு நெடு1 e திருவாய் 1-3-6 f திருவாய் 8-8-4 g திருவாய் 8-8

அவனுக்கானபோது விரும்பப்பட்டு. பிறர்க்கானபோது a ஏருளுமிறையோனிற்படியே கைவிடப்படும் ஆத்மாவென்று தோற்றுகைக்காக. b அடியோமென்றெழுத்துப்பட்டவன்று ஶேஷத்வம் எல்லார்க்கும் பொதுவாகையாலே. ஆத்மாக்கள் திரளையும். c 'என்னுடைமையையும்' என்னும்படி ஆத்மாவுக்கு ஶேஷமான அசித்தையும் இம்மகாரந்தான் காட்டக்கடவது.

மந்த்ரே ப்ரத$_2$மமீரணாத்। ப$_4$ாஷ்யகாரஸ்ய வசநாத்'' இத்யாதி$_3$ பூர்வர்கள் வசநம் அநுஸந்தே$_4$யம். ஜீவாத்ம ஸ்வரூபபரமான நான்கு திருவாய்மொழிகளில் ஒன்றான *ஏருளும் இறையோனில் ஆழ்வார். "ஏறுதிருவுடைய ஈசனுகப்புக்கு வேறுபடில்என்னுடைமை மிக்கவுயிர் தேறுங்கால்என் தனக்கும் வேண்டா'' [திருவாய்மொழி நூற்48] என்றருளிச் செய்கிறார். "ஶேஷத்வ ப$_3$ஹிர்பூ$_4$தம் அஸஹ்யம்'' என்றிறே எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன் ஸ்தோத்ரரத்ந நிஷ்கர்ஷம். இவற்றையருளிச்செய்கிறார் (கண்கள் சிவந்திற் படியே)என்று தொடங்கி. ஶேஷத்வம் ஸர்வாத்மஸாத$_4$ாரணமாகையாலே மகாரம் ஆத்மஸாமாந்யபரம் என்கிறார் (அடியோம்) என்று தொடங்கி. "தது$_3$பகரணம் வைஷ்ணவமித$_3$ம்'' [அஷ்டஶ்லோகீ-1] என்ற ப$_4$ட்டர்ஸ்ரீஸூக்தியை அடியொற்றி அருளிச்செய்கிறார்(அசித்தையும்காட்டக்கடவது) என்று. அதாவது ப்ரத$_4$ாநரான சேதநரைச் சொன்னபோதே அவர்களுக்கு போ$_4$க்$_3$ய போ$_4$கோ$_3$பகரண போ$_4$க$_3$ ஸ்த$_2$ாநரூபேண ஶேஷமான அசித்$_3$வர்க்க$_3$மும் ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷதயா இப்பத$_3$த்தில்அநுஸந்தே$_4$யம்-என்றபடி. சேதநத்$_3$வாரா அசித்தை உபலக்ஷிக்கவேண்டும்படி சேதநவாசியான பத$_3$த்தையெடுக்கிறது — அந்த அசித்திற்காட்டில் சேதநனுடைய ப்ராத$_4$ாந்யம் தோற்றுகைக்காக. ஆக. பத$_3$த்ரயாத்மகமான ப்ரணவத்தில் ப்ரத$_2$ம சரம பத$_3$ங்கள் ஸம்ப$_3$ந்தி$_4$த்$_3$வய விஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று. மத்$_4$யமபத்$_3$ம் அவற்றினுடைய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$ விஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று.

---

a திருவாய் 4-8 b திருப்பல் 10 c பெரியாழ்திரு 5-4-1

நம: ஶப்$_3$த$_3$ரர்த்த$_2$ம்

ஸர்வரக்ஷகனுன ஶ்ரிய:பதிக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாகை யாகிற நிலேநின்றவுறவை ஆத்மாவை அறியவொட்டாத விரோதி$_4$யை—'நம:' என்று கழிக்கிறது. நமஸ்ஸு 'ந' என்றும், 'ம:' என்றும் இரண்டு பத$_3$மாயிருக்கும். 'ம:' என்று எனக்கென்கிறவித்தை 'ந' என்று கழித்து-a வீடுமின்முற்றத் திற்போலே கழித்துக்கொண்டு கழிக்கப்படுமத்தைக் காட்டு கிறது. அவன் உடையவனுய் தானுடைமையானமை நிலே நிற்பது—தனக்குத்தான் கடவனுகவும், தன்னதல்லாத ஆத்மாத்மீயங்களே 'என்னது' என்றும் நினேக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களே b வேர்முதல் மாய்த்தாலாகையாலே, உகாரத் திலே கழியுண்ட பிறரிலே சொருகின தன்னே 'நம:'என்றுவெளி யாகக் கழிக்கிறது. ஸம்ஸாரத்துக்கு விதையாய், காட்டுத்தீயும் ம்ருத்யுவும்போலே ஸ்வரூபத்தைச்சுட்டு உருவழிக்கிற 'நான்' 'எனது' என்கிறவை கழிந்தாலிறே ஸ்வரூபஸித்$_3$தி$_4$யுள்ளது.

தனக்கும் பிறர்க்குமல்லனுனல் அவனுக்கு மவனுடை யார்க்குமாக வேண்டுகையாலே, ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷத்வம் பிராட்டி யளவும் சென்ருப்போலே மிது$_2$நஶேஷத்வமும் a திரு

இனி, திருமந்த்ரத்தில் மத்$_4$யமபத$_3$மான நமஸ்ஸுக்கு அர்த்த$_2$ம் அருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வ)என்று தொடங்கி. அதில் அவாந்தரபத$_3$ பே$_4$த$_3$த்தை அருளிச்செய்கிருர் (நமஸ்ஸு) என்று தொடங்கி ''வீடுமின் முற்றவும்'' [திருவாய் 1-2-1] என்னுமாபோலே ''நம:''என்று நிஷேத$_4$ பூர்வகமாகநிஷேத்$_4$ யத்தைச் சொல்லுகிறது. இதில் மகாரம் ''மந ஜ்ஞாநே' என் கிற தா$_4$துவிலே ஷஷ்ட்$_2$யந்தமாய், 'எனக்கு நான் உரியேன்' என்கிறது. நகாரம் இத்தை நிஷேதி$_4$த்து, ''யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே'' என்கிறபடியே, தன்னுடைய மமதாநிவ்ருத்தியையும், மமதைக்கு ஊற்ருன அஹங்கார நிவ்ருத்தியையும் அநுஸந்தி$_4$க்கிறது. கீழே சதுர்த்தி$_2$யில் சொல்லுகிற பாரதந்த்ர்யத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யம் கழி யுண்டிருக்க இங்கு நிவ்ருத்தமாகிற அஹங்கார மமகார மாகிறது என்னென்னில்,— அங்கு ப$_4$க$_3$வத் பாரதந்த்ர்ய விரோதி$_4$யான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கழிக்கிறது. இங்கு ஸ்வரக்ஷணத்திலே தான் இழிகையிறே அதுக்கு விரோதி$_4$ யாய் அறுவது. அதாகிறது—ஸ்வரக்ஷணமாக ஸாத$_4$நாநுஷ் ட$_2$ாநம் பண்ணுகை. அது ஸ்வரூபஹாநியாயிறே யிருப்பது. ப$_4$ர்த்தாவுக்கு ஶேஷமான ஶரீரத்தை அவக$_4$ாதாதி$_3$ வ்யாபாரங்களாலே பதிவ்ரதை ரக்ஷிக்கை யாகிறது—ப$_4$ர்த்தாவுக்கு ஸ்வரூபஹாநியாய், தனக்கும் ஸ்வரூப ஹாநியாயிறே இருப்பது. ஆகையாலே, நவ த்$_3$வாரபுரமான லங்காபுரத்திலே நிருத்$_3$தை$_4$யான பிராட்டி ''தத்தஸ்ய ஸத்$_3$ருஶம் ப$_4$வேத்'' என்று சக்ரவர்த்தி திருமகன் பக்கலிலே ந்யஸ்தப$_4$ரையாய் இருந்தாப்போலே இருக்கை இவனுக்கு ஸ்வரூபம். ஆக, இத்தால் ஸ்வரக்ஷ ணத்திலே இழிகை ஸ்வரூபஹாநியாம்படி ஈஶ்வரனுக்கு அத்யந்த பரதந்த்ரம் இந்த ஆத்மவஸ்து என்றதாயிற்று. ஸ்வரக்ஷணக்ஷமனுன ப$_4$ர்த்தா இருக்க, ஸ்வரக்ஷணத்தில் நின்றும் பதிவ்ரதை கைவாங்கினுல் ப$_4$ர்த்தாவே ரக்ஷகனு யறுமோபாதி இவனும் அத்யந்த பரதந்த்ரனுயற்ருல் ஈஶ்வரனேயிறே ரக்ஷகனுயறுவான். ஆகையாலே ஈஶ்வர னுடைய உபாயப$_4$ாவமும் ஆர்த்த$_2$மாகச் சொல்லிற்ருயிற்று.

''நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நான் உற்றதும் உன் அடியார்க்கடிமை'என்று திருமங்கையாழ்வார் அநுஸந்தி$_4$த் தருளினுப்போலே, இப்பத$_3$த்திலே பாரதந்த்ர்ய காஷ்டை$_2$ யான ததீ$_3$ய ஶேஷத்வமும் அநுஸந்தே$_4$யம் என்னுமத்தை ஸத்$_3$ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிருர் (தனக்கும் பிறர்க்கும்) என்று தொடங்கி. ஈஶ்வரனுக்கு இவன் அத்யந்த பரதந்த்ர னுவது— அவனுக்கு இஷ்டவிநியோகா$_3$ர்ஹனுகிலிறே.

---

a திருவாய் 1-2 b திருவாய் 1-2-3

a திருவாய் 6-9-11

மாலுக்கு உரிய தொண்டர் தொண்டரளவுமோடி a மெய்யடியார்கள்தம் எல்லையிலடிமையையும் இது காட்டக் கடவது. ஒருவன் தனக்கென்று எழுதிக்கொண்ட அடிமையும் காணியும், பா4ர்யாபுத்ராதி3களுக்கும் விற்று விலைசெல்லும் படியாக்கினால், அவனுக்கு நிலைநின்றதாமாபோலே b அற விலை செய்த c அடிமையறக்கொண்ட ஆத்மாத்மீயங்களை d 'எந் தம்மை விற்கவும் பெறுவார்கள்'. e ஈதெல்லாமுனதேயாக' என்னும்படி f அடியார்க்காட்படுத்தாவிறே அவன் g நிலையாளாக வுகந்தானாவது.

அவனுக்கு இஷ்டராகிறார் "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ" என்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களிறே. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாகிறார்–"ஜங்க3ம ஸ்ரீவிமாநாநி" என்கிறபடியே ஈஶ்வரனுக்கு தி3வ்ய மங்கள விக்3ரஹத்தோபாதி ஶரீரபூ4தராயிருக்கையாலே, ப4ர்த்ரு ஶரீரத்திலே மேல் விழுகிற ஸ்த்ரீக்கு பாதிவ்ரத்ய ப4ங்க3ம் இல்லாதவோபாதி அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கு ப4ங்க3ம்வாராது.

அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வத்தினுடைய அப்ரச்யுதிக்கு ஶரீரத்வம் ப்ரயோஜகமாகில், சேதநாசேதந விபூ4திக3ளும் ஸர்வமும் ஶரீரமாயன்றோ இருப்பது. ஆனால் ஸர்வர்க்கும் ஶேஷபூ4தனாக வேண்டி வந்ததீ!' என்னில்; அவனுக்கு ப்ரஸாத3 பாத்ரரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு ஶரீரத்வஸாமாந்யத்தாலே வ்யபி4சரியாது. ப4ர்த்தாவோடு பா4ர்யைக்கு அவ்யவதா4நேந ஸம்ப3ந்த4ம் உண்டாகாநிற்கச் செய்தேயும், ஆர்த்தவாதி3 தோ3ஷதூ3ஷிதையானவன்று, ப4ர்த்தாவோடு ப்ரஜைகளோடு வாசியற எல்லார்க்கும் அஸ்ப்ருஶ்யையாய், குளித்தவாறே ஸம்ஶ்லேஷிக்கலாம்படியிருக்கிறாப்போலே, அஹங்காரமமகாராதி3கள் உண்டானவன்று த்யாஜ்யமாய். அவை போனவன்று இவைதானே உபாதே3யமாகக் கடவது. ஆக, ப்ரயோஜக

---

a பெருமாள்திரு 2-10 b திருவாய் 8-1-10 c திருவாய் 4-9-6 d பெரியாழ்திரு 4-4-10 e திருநெடு 27 f திருப்பள்ளி 10 g பெரியதிரு 3-6-9

எல்லாரும் தா3ஸபூ4தராயிருக்க a 'அவர்கட்கங்கருளில்லா' என்னும்படி சிலரை த்3விஷத்துக்களென்று b அழலவிழித்துச் சிலர் பக்கலிலே c என்றும் அருள் நடந்து d 'என்தமர்' e 'என்னடியார்', 'என்னுடைய ப்ராணன்கள்', 'என்னுடைய ஆத்மா', 'இரண்டாமந்தராத்மா' என்று அவன் விரும்புகையாலே f அவனை உள்ளத்து g எண்ணாதேயிருப்பாரோடுறவறவும், h எண்ணும் நெஞ்சுடையார்க்கு அடிமைப்படுகையும் ஸ்வரூபமென்னுமிடத்தை உகாரமும் நமஸ்ஸும் அறிவிக்கிறதென்றிறே i திருவெட்டெழுத்தும் கற்ற ஆழ்வார் 'மற்றுமோர் தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன் உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை' என்றது.

ஆத்மாவினுடைய ஶேஷத்வம் இவ்வளவும் சென்று நிலைநின்றாப்போலே, அவனுடைய ரக்ஷகத்வமும் நிலைநிற்பது ஸ்வரக்ஷணத்திலே தான் அந்வயியாதொழிந்தாலாகையாலே, இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையறுத்து அவனே உபாயமென்னு

மாயற்றது.— ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரஸாத3பாத்ரமான ஶரீரம் உத்3தே3ஶ்யமாகக் கடவது. நிக்3ரஹபாத்ரமான ஶரீரம் த்யாஜ்யமாகக் கடவது; இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எல்லாரும்) என்று தொடங்கி.

நமஶ்ஶப்3த3த்தாலே ஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டாப்போலே உபாயமும் சொல்லப்படுகிறது. இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாவினுடைய) என்று தொடங்கி, "க3ச்ச2த்4வம் ஏநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா4:" என்று 'ஶரணம் புகுருங்கோள்' என்று உபதே3ஶிக்க, "த்3ரௌபத்3யா ஸஹிதா: ஸர்வே நமஶ்சக்ரு: ஜநார்த3நம்" என்று அநுஷ்டா2ந வேளையிலே 'நமஸ்காரத்தைப் பண்ணினார்கள்' என்கிற ஸ்த2ாநப்ரமாணத்தாலே, நமஶ்ஶப்3த3ம் ஶாப்3த3மாகவே உபாயவாசகமாகக் கடவது. இத்தை அருளிச்

---

a பெரியதிரு 5-6-8 b பெரியாழ்திரு 1-8-5 c பெரியதிரு 3-10-1 d பெரியதிரு 10-6-5 e பெரியாழ் 4-9-2 f பெரியதிரு 11-6-7 g பெரியதிரு 2-6-1 h பெரியதிரு 2-6-2 i பெரியதிரு 8-10-3

மிடத்தையும் வெளியிடுகிறது நமஸ்ஸு. ஶரணம் புகச் சொல்ல 'நமஸ்ஸைப் பண்ணினார்கள்' என்கிற வழியாலே உபாயத்தைக் காட்டுகிறதாகவும் சொல்லுவர்கள்.

நடுவே கிடந்து ஸ்வரூபத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் ப்ராப்யத்துக்கும் களையறுத்து a 'நல்வகையால்'. b 'வேங்கடத்துறைவார்க்கு', c 'மேலைத்தொண்டுகளித்து' என்று ஸ்வரூபமும் உபாயமும் ப்ராப்யமும் தானாய். d உற்றெண்ணில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்துக்கும் தானுரியனல்லாத பாரதந்த்ர்யத்தின் மிகுதியை e 'எனதாவியுமுனதே'. f 'என்னுடைமையும் நீயே' என்கிறபடியே காட்டி ஸ்வரூபத்தையோடவைக்கையாலே இத்தை ஆந்தராளிக வைஷ்ணவ பத3மென்று பூர்வாசார்யர்கள் விரும்புவர்கள்.

செய்கிறார் (ஶரணம்) என்று தொடங்கி. ஆக, ப்ரணவத்தாலும் நமஶ்ஶப்3த3த்தாலும் ஸ்வரூபமும் ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

"மந்த்ர ப்3ரஹ்மணி" என்கிற பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியையடியொற்றி அருளிச்செய்கிறார் (நடுவே கிடந்து) என்று தொடங்கி. காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே, நமஸ்ஸு கீழும் மேலும், ஸ்வஸ்த2ாநத்திலும் அந்வயித்து ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த2ங்களை ஶிக்ஷிக்கிறது என்றிறே ப4ட்டர் அருளிச்செய்தது. இத்தால் ப்ரத2மபத3த்தில் சொன்ன ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி, யும், நம:பத3த்தில் ஆர்த்த2மாக ஸித்3தி4க்கிற உபாயத்துக்கு விரோதி4யும், உத்தர பத3த்தில் சொல்லுகிற ப்ராப்யத்துக்கு விரோதி4யும் கழிக்கக் கடவதாயிறேயிருப்பது என்றபடி. "ஆத்மாத்மீயங்கள் இரண்டும் அத்தலைக்கு ப்ரகாரதயா ஶேஷம்" என்றும், "து3:க்க2த்தைப் போக்குவாய் போக்காதொழிவாய், வேறொரு ரக்ஷக வஸ்துவை உடையேனல்லேன்" என்றும், "உன் உகப்

---

a திருப்பல் 11 b திருவாய் 3-3-6 c திருவாய் 10-3-7 d திருவாய் 7-9-10 e திருவாய் 5-7-10 f திருவாய் 2-9-9

நாராயண பத3ார்த்த2ம்

'நாராயண' பத3ம்— தன்னை அடியானாக உணர்ந்தவன் ஶேஷிபக்கல் அடிமையை இரக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. நாராயணன் என்றது அகாரத்தில் சொன்ன ஶேஷியை

புக்குப் புறம்பான எங்களுடைய ஆசையைப் போக்கு" என்றும் நமஶ்ஶப்3த3த்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று— என்றபடி. ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2ங்கள் மூன்றுக்கும் விரோதி4 அஹங்காரமமகாரங்களாகையாலே, தந்நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது நமஶ்ஶப்3த3ம் என்றதாயிற்று.

அநந்தரம் நாராயண பத3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (நாராயண பத3ம்) என்று தொடங்கி. அகார நாராயண பத3ங்களுக்கு உண்டான ஸங்க்3ரஹவிஸ்தரபா4வத்தையருளிச் செய்கிறார் (நாராயணன் என்றது) என்று தொடங்கி. அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயண பத3ம். சுருங்கச் சொன்ன அர்த்த2ந்தன்னையே அஜ்ஞாந ஸம்ஶய விபர்யயங்கள் கழியும்படி முக2ாந்தரத்தாலே தெளிவிக்கை விவரணம். இஸ்ஸங்க்3ரஹ விவரணபா4வம் ப்ரத2மாக்ஷரம் முதலாக யதா2ஸம்ப4வம் கண்டுகொள்வது. "உகாரத்தை விவரிக்கிறது நமஸ்ஸு. அகாரத்தை விவரிக்கிறது நாராயண பத3ம். மகாரத்தை விவரிக்கிறது சதுர்த்தி2. நாரபத3ம் என்றும் சொல்லுவர்கள்" என்றபடி. ரக்ஷ்யாம்ஶமும் ரக்ஷண ப்ரகாரமுமிறே அகாரத்தில் விவரணீயமான அம்ஶம். அதில் நார ஶப்3த3த்தாலே ரக்ஷ்யாம்ஶத்தை விவரிக்கிறது. நாராயணன் என்கிற ஸமஸ்த பத3த்தாலே ரக்ஷணப்ரகாரத்தை விவரிக்கிறது. அதில் ரக்ஷ்ய விவரணம் பண்ணுகிறது நாரபத3ம். "ரிங்-க்ஷயே" என்கிற தா4துவிலே, "ர" என்று பத3மாய், க்ஷயிக்கும் வஸ்துவைச் சொல்லி, நகாரம் அத்தை நிஷேதி4த்து, "நர" என்று க்ஷயமில்லாத நித்யவஸ்துவைக் காட்டி ஸமூஹார்த்த2த்திலே அண் ப்ரத்யயமும், ஆதி3வ்ருத்3தி4யுமாய், "நார" என்று நித்ய வஸ்து ஸமூஹத்தைச் சொல்லி, 'நாரா:' என்று ப3ஹு

வெளியிடுகிறது. 'நர:', 'நார:', 'நாரா:' — என்று(ம்) அழியாத ஶேஷவஸ்துக்களினுடைய திரளைக் காட்டுகிறது. நரனென்று சொல்லப்படுகிறவன் பக்கல் நின்றும் பிறந்தவற்றையும், தத்வங்களிலே முற்பட்ட ப்ரதா4நமான அப்புக்களையும் நாரங்களென்னக்கடவது. என்றுமுண்டாய், ஒருபடிப்பட்டு, ஆவதழிவதாகாநிற்க ஸ்வரூப நாஶமின்றிக்கேயிருக்கிற இரண்டு விபூ4தியிலுள்ளவற்றையெல்லாம் சொன்னபடி.

வசநமாகையாலே ஸமூஹபா3ஹுள்யத்தைச் சொல்லுகிறது. இத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நர: நார: நாரா:) என்று தொடங்கி. இங்கு சொல்லப்படும் நித்யத்வம் ஸ்வரூபேண நித்யத்வம், ப்ரவாஹ ரூபேண நித்யத்வம் என்று த்3விவித4ம். ஸ்வரூபேண நித்யதையாவது—ஸத்தான பதா3ர்த்த2த்தினுடைய உத்பத்தி விநாஶாத்யந்தாபா4வம். ப்ரவாஹரூபேண நித்யதையாவது — உத்பத்தி விநாஶயோகி3யாகாநிற்கச்செய்தேயும், பூர்வகாலத்திலுண்டான நாமரூபலிங்கா3தி3களுடைய அநந்யதா2பா4வம். ஆக "நாரா:" என்று நித்யபதா3ர்த்த2ங்களின் ஸமூஹங்களைச் சொல்லுகிறது. "ஸ்ருஷ்ட்வா நாரம்" என்கிற வராஹபுராணவசநத்தையும், "ஆபோ நாரா:" என்கிற மநுவசநத்தையும் உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (நரன் என்று) என்று தொடங்கி. அப்புக்களையெடுத்தது தத்வாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்னுமிடம் "நராஜ்ஜாதாநி" [பா4ர-ஆநு 186-7] இத்யாதி3களாலே ஸித்3த4ம். இந்த ப3ஹுவ்ரீஹிஸமாஸமான நிர்வசநத்தில் நாராயணனுடைய ஸர்வவித4காரணத்வமும், அயநஶப்3த3த்தில் "ஈயதே இத்யயநம்" என்கிற கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே இவற்றை வ்யாப்யமாகவுடையவனுடைய ஸர்வவ்யாபகத்வமும், அதுக்கு உபயுக்தமான நிரதிஶயஸூக்ஷ்மத்வமும் சொல்லிற்றாய்த்து. இப்பொருள்கள், "ஈயதே அஸ்மிந்" என்கிற அதி4கரணவ்யுத்பத்தியிலும் வரும். ஆகாஶம் க4டாதி3களிலே வ்யாபிக்குமாபோலே தன் ஸ்வரூபைகதே3ஶங்

a 'உணர் முழு நலம்' என்கிற ஜ்ஞாநாநந்தா3தி3களும், b 'மழுங்காத' c 'உயர்வற உயரும்' என்கிற ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி3களும், d ஆசறுசீலாதி3களும், இவற்றை வெளியிடுகிற e மணியுருவில் பூதமைந்தான f நீலச் சுடர்விடு மேனியும் g 'வெறிகொள்சோதி', h 'மலர்புரையும்' என்கிற ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யாதி3களும், i 'முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ' என்னும்படியாயிருக்கிற j சென்னி நீண்முடியாதியாய பூ4ஷணங்களும், k 'அந்தாம வாள் முடி சங்காழி நூலாரம்' என்கிற ஆபரணங்களோடொருகோவையான ஆயுத4ங்களும், l 'பார்மகள் பூமங்கையோடு சுடராழி சங்கிருபால்' என்னும்படி ஆழ்வார்களோடொக்க அநுப4விக்கிற நாய்ச்சிமார்களும், m 'திருமகள் பூமி' என்கிற சேர்த்தியிலே n ஏவிற்றுச் செய்கிற நித்யஸூரிகளும், o 'அடியரோடிருந்தமை' என்னும்படி இவர்களோடு ஸாம்யம் பெற்ற முக்தரும், p 'சென்றால் குடையாம்' என்று அவர்கள் உபகரணரூபமாகக் கொண்ட ச2த்ரசாமராதி3களும், q தேவர்குழாத்துக்கிருப்பிடமான திருமாமணி மண்டபமும், அதைச் சூழ்ந்த r கொடியணி நெடுமதிள்

களாலே வ்யாபிக்கையன்றிக்கே, ஜாதி, வ்யக்திதோறும் வ்யாபிக்குமோபாதி ஸமாப்ய ஆத்மதயா வ்யாபித்து த4ரிக்கும் என்கிறது நாராயணபத3ம். இந்த அந்தர்வ்யாப்தியையும் ப3ஹிர்வ்யாப்தியையும் நினைத்திறே ஶ்ருதி "அணோரணீயாந் மஹதோ மஹீயாந்" என்றது.

நித்யவஸ்துக்களை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (உணர்முழுநலம்) என்று தொடங்கி. பிராட்டியினுடைய நாரகோடிக4டிதத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பார்மகள்) என்று தொடங்கி. உடையவரும் க3த்3யத்திலே இங்ஙனே

---

a திருவாய் 1-1-2 b திருவாய் 3-1-9 c திருவாய் 2-7-11 d திருவாய் 5-3-1 e திருநெடு 1 f திருவிருத்தம் 14 g திருவாய் 6-9-8 h திருநெடு 5; i திருவாய் 3-1-1 j திருவாய் 5-5-9 k திருவாய் 2-5-1 l பெரியதிரு 2-10-9 m திருவாய் 8-1-1 n பெரியாழ்திரு 4-2-6 o திருவாய் 10-9-11 p முதல்திருவ 53 q திருவாய் 5-5-10 r திருவாய் 10-9-8

கோபுரமும், அதில் a வாசலில் வானவரும், b வைகுந்த மாநகரும், c கோயில்கொள் தெய்வங்களினுடைய தி3வ்ய விமானங்களும், d 'மாடமாளிகை' என்னும்படி e நல் வேதியர் பதிகளைச் f சூழ்ந்த ஆராமங்களும், g அந்தப் பூவியல் பொழிலே வளர்க்கிற hஓதநெடுந்தடங்களும், அவற்றுக்கடியான விரஜையும், i வைகுந்தவானாடும், j சூழ் பொன் விசும்பான பரமாகாஶமும், k சுரர்றிவருநிலையான மூலப்ரக்ருதியும், lமங்கியவருவான ப3த்3த4வர்க3மும், mகாலசக்கரமும் nமானாங்காரம் முதலான தத்வங்களும், அவற்றாலே சமைந்த o பத்தினுன்றிசைக்கணின்ற புற p.விமையோர் வாழ்தனி முட்டைக் கோட்டையும், q மனிசர் தெய்வம் மற்றும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமான பதா3ர்த்த2ங்களும், r எண் மீதியன்ற புறவண்டங்களுமாகச் சொல்லப்படுகிற இவை நாரங்களாகிறன. s 'நலந்திகழ் நாரணன்' t 'வண்புகழ் நாரணன்' u 'வாழ் புகழ் நாரணன்' vநன்மேனியினன்நாராயணன்' w'பல்கலன்நடையாவுடைத் திருநாரணன்' x 'தெய்வநாயகன் நாரணன்' y 'நாராயணனுக்கு' z 'ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி' என்று தொடங்கி z 'நடுக்கடலுள் துயின்ற நாராயணன்' / 'தானுமமைவுடை நாரணன்' * 'நாரணனெம்மான் பாரணங்காளன்' § 'நாராயணன் நங்கள் பிரான்' || 'நீரார் பேரான்' என்று பலவிடங்

யிறே அருளிச்செய்தது. இத்தால் நாராயண பத3த்தில் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 ஒருமிது2நம் என்றதாயிற்று.

---

a திருவாய் 10-9-5 b திருவாய் 4-10-11 c திருவாய் 8-6-5 d நாச் திரு 4-5 e திருவாய் 10-9-10 f சிறியதிருமடல் 71 g திருவாய் 6-7-5 h திருவாய் 5-9-7 i பெரியதிருவ 68 j திருவாய் 10-8-1[illegible] k திருவாய் 1-1-8 l திருவாய் 8-1-6 m திருவாய் 4-3-5 n திருவாய் 10-7-11 o திருச்சந்த 79 p திருவாய் 4-9-8 q திருவாய் 3-6-[illegible] r திருவாய் 6-9-5 s பெரு திரு 1-11 t திருவாய் 1-2-10 u திருவாய் 10-9-1 v திருவாய் 9-3-1 w திருவாய் 3-7-4 x திருவாய் 5-7-1[illegible] y பெரியாழ்திரு 3-7-11 z திருவாய் 4-3-3 / திருவாய் 1-3-3 * திருவாய் 10-5-2 § திருவாய் 9-3-1 || பெரியதிரு 2-4-6

களிலும் நாரங்களாகத் தோற்றுகிறவற்றை a 'பொங்கு புணரிக்கடல் சூழாடை' என்கிற பாட்டிலே திரளவருளிச் செய்தருளினார்.

அயநஶப்3த3ார்த்த2ம்

'அயநம்' என்று இருப்பிடமாய், நாரங்களுக்கு இருப்பிடமென்றும், நாரங்களையிருப்பிடமாகவுடையவனென்றும் சொல்லக்கடவது.

b 'நானுன்னையன்றியிலேன்—நீ என்னையன்றியிலை' என்று ஒன்றையொன்று குலையில் இரண்டுதலையும் இல்லையாம்படி

தத்புருஷ ப3ஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்3வயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அயநம்) என்று தொடங்கி. தன் கு3ணங்களிலே ஈஶ்வரன் வ்யாபிக்கும்போது கு3ணவிஶிஷ்டனாயே வ்யாபிக்கவேணும். நிர்கு3ணமாய் வஸ்து இராமையாலே. அப்போது வ்யாப்யகு3ணங்களே வ்யாபகங்களாய், வ்யாபக கு3ணங்களே வ்யாப்யங்களாயறுகையாலே, ஆத்மாஶ்ரயதோ3ஷமுண்டாம். அதுக்கு மேலே தன் கு3ணங்களிலே கு3ணி வ்யாபிக்கவேணுமென்று புக்கால் தத3ாஶ்ரயமான கு3ணங்களையும் கு3ணி வ்யாபிக்கவேண்டும். அந்த வ்யாபகனுடைய கு3ணங்களையும் கு3ணி வ்யாபிக்கவேண்டும். ஆகையாலே அநவஸ்தா2து3ஸ்த்த2மாம். ஆகையால், "நாரங்களுக்கு ஆஶ்ரயம்" என்கிறவிடத்தில் கு3ணங்களையும் சொல்லிற்றேயாகிலும், "நாரங்களை ஆஶ்ரயமாகவுடையவன்" என்கிறவிடத்தில், கு3ணங்களையொழியச் சொல்லவேணும்—என்றதாயிற்று. ஆக ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகத்வம், உப4யவிபூ4திநாத2த்வம், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வம், ஸர்வஶரீரித்வம் உள்ளிட்டவை உக்தமாய் நின்றது.

ஸமாஸத்3வயத்தாலும் ப2லித்த அம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நான் உன்னை) என்று தொடங்கி. "அங்கரத்

---

a பெரியதிரு 6-10-9 b நான்திருவ 7

யிருக்கையாலே a தன்னுளனைத்துலகும் நிற்க நெறிமையால் தானுமவற்றுள் நிற்கும்' என்கிற மேன்மையையும், நீர்மையையும் சொல்லிற்றாயிற்று. எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாய், அந்தராத்மாவாய், அவற்றின் தோ3ஷம் தட்டாமே நின்று, நியமித்து, தானொளியையுடையனாய், ஸ்வாமியாய், எல்லா உறவுமாய், உபாயமுமாய், உபேயமுமாயிருக்குமதெல்லாம் இதிலே தோற்றும்.

இல்....அந்தணனை'' ''யாவையும் யவரும் தானாய் அவரவர் சமயம்தோறும் தோய்விலன்'' ''ஸர்வபூ4தாந்தராத்மா, அபஹதபாப்மா'' இத்யாதி3 ப்ரமாணங்களை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (அந்தராத்மாவாய் அவற்றின் தோ3ஷம் தட்டாமே நின்று) என்று. அதாவது — வ்யாப்யக3த தோ3ஷை: அஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஸ்வப4ாவன் என்றபடி. ''எம்பிரானெந்தை'', ''சேலேய் கண்ணியரும்'' ''ப்4ராதா ப4ர்த்தா ச'' ''மாதா பிதா'' என்றத்தை உட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (எல்லா உறவுமாய்) என்று. ''இண்—க3தௌ'' என்கிற த4ாதுவிலேயாதல் ''அய—க3தௌ'' என்கிற த4ாதுவிலேயாதல் ஸித்3த4மான அயநபத3த்தில், கரணேவ்யுத்பத்தியாலும் கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலும் ப்ரகாஶிதமான உபாயத்வ உபேயத்வங்களை அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமுமாய் உபேயமுமாய்) என்று. ப3ஹுவ்ரீஹி யோஜனை கொள்ளுகிறவிடத்தில் யோக்3யதாநுகு3ணமாக நாரஶப்3த3த்தை கு3ணங்களையொழிந்த வஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக்கொண்டாப்போலே, தத்புருஷயோஜனையிலும் அயநஶப்3த3த்தை உபாயஉபேயவாசியாகக்கொள்ளுமளவில், யோக்3யதாநுகு3ணமாக நாரஶப்3த3க்தை அசேதநங்களையொழிந்த சேதநவஸ்துக்களுக்கு வாசகமாகக் கொள்ளக் கடவது. ''நாரஸ்த்விதி ஸர்வபும்ஸாம் ஸமூஹ: பரிகத்யதே। க3திராலம்ப3நம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:॥'' என்றும், ''நாரஶப்3தே3ந ஜீவாநாம் ஸமூஹ: ப்ரோச்யதே

a திருவாய் 9-6-4

வ்யக்தசதுர்த்2யர்த்த2ம்

'ஆய' என்று மகாரத்தில் சொன்ன ஆத்மாவுக்கு அகாரத்தில் சொன்ன ஶேஷத்வம் நிலைநிற்பது கைங்கர்யத்திலேதான் அந்வயித்தாலாகையாலே அடிமையில் இரப்பைக் காட்டுகிறது. a 'தொடர்ந்து குற்றேவல்' b 'ஆட்செய் எக்காலத்தும்' c 'சென்றாலிருந்தால் நின்றால்' d ஊரும் புட்கொடியுமஃதே' என்கிறபடியே எல்லா தே3ஶங்களிலும் திரைக்குள்ளோடு புறம்போடு வாசியற எல்லா அடிமைகளையும் e முகப்பே கூவிப் பணி கொண்டருளவேணுமென்கிற இரப்பை f ஒழிவில் காலத்திற்படியே காட்டக்கடவது.

மூலமந்த்ரார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்

ஆக, இத்திருமந்த்ரம் ஸர்வரக்ஷகனான ஶ்ரிய:பதிக்கு அநந்யார்ஹ ஶேஷபூ4தனாய் ஶரீரேந்த்3ரியாதி3களில் வேறு

பு3தை4:। தேஷாம் அயநபூ4தத்வாத் நாராயண இஹோச்யதே॥'' என்றும் இத்யாதி3களிலே இவ்வர்த்த2ம் சொல்லப்படாநின்றதிறே.

இனி, இதில் விப4க்த்யம்ஶத்தாலே கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தி2க்கிறபடியை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஆய) என்று தொடங்கி. ''நாகிஞ்சித்குர்வத: ஶேஷத்வம்'' என்றத்தையுட்கொண்டு (ஶேஷத்வம்) இத்யாதி3 அருளிச்செய்கிறார். ஆக, லுப்தவ்யக்தசதுர்த்2யர்த்த2ங்களின் நிரூப்ய நிரூபகப4ாவம் நிரூபிதம்.

இனி இம்மந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட அர்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆக) என்று தொடங்கி. அதாவது — சேதநனுடைய ப்ரக்ருதே:பரத்வமும், ப்ரக்ருதே:பரனுடைய ஶேஷத்வமும், ஶேஷத்வத்தினுடைய அநந்யார்ஹதையும், அநந்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யையும், அநந்யார்ஹஶேஷபூ4தனுடைய அஹங்கார மமகார

a திருவாய் 9-2-3 b திருவாய் 2-9-4 c முதல்திருவ 53 d திருவாய் 10-2-3 e திருவாய் 8-5-7 f திருவாய் 3-3-1

பட்டு ஜ்ஞாநாநந்த3மயனாய், ஸ்வதந்த்ரனன்றிக்கே ஸர்வ ப்ரகார பரதந்த்ரனான நான் உப4யவிபூ4திநாயகனான நாரா யணனுக்கு ஸர்வவித4கைங்கர்யங்களிலும் அந்வயிக்கப் பெறுவேனாக வேணுமென்றிருக்கை ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூப மென்கிறது.

திருமந்த்ரத்தின் ஆபந்நிவர்த்தந ப்ரகாரம்

எம்பெருமானையொழிந்த பிறரை ரக்ஷகரென்றிருத்தல், தே3ஹாத்மாபி4மாநம், அந்யஶேஷத்வம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம், மமகாரம் நடத்தல், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸஜாதீயரென்றிருத் தல், தன் பேற்றுக்குத் தான் யத்நித்தல், ப4க3வத்3விபூ4தியில சிலரோடே வெறுப்பு நடத்தல், ஸம்ஸாரிகளை உறவென் றிருத்தல், க்ஷுத்3ரபோ4க3ங்களில் நெஞ்சு கிடத்தல் செய்யில் திருமந்த்ரத்தில் அந்வயமில்லையாகக்கடவது.

நிவ்ருத்தியையும், தந்நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும், பாரதந்த்ர்ய காஷ்டை யான ததீ3யஶேஷத்வத்தையும், பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூ மான உபாயத்தையும், உபாயப2லமான கைங்கர்யத்தை யும், கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யையும் சொல்லுகிறது— என்றபடி. ஆக, திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவத்தாலே ஶேஷத் வம் சொல்லி, நமஶ்ஶப்3த3த்தாலே தத்3விரோதி4யான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய நிவ்ருத்தி சொல்லி, நாராயண பத3த்தாலே அந்த ஶேஷத்வத்தை ஶரீராத்மபா4வ ஸம் ப3ந்த4முகே2ந த்3ருடீ4கரிக்கையாலே திருமந்த்ரம் ஸ்வரூ யாத2ாத்ம்யபரமாயிருக்கும்.

"தே3ஹாஸக்தாத்ம பு3த்3தி4:" என்கிற பட்டர் தி வாக்குப்படி, ஸம்ஸாரிகளின் ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4களா ஆபத்துக்களையும் திருமந்த்ரத்துக்குண்டான தந்நிவர்த் கத்வத்தையும் வ்யதிரேகமுக2த்தாலே அருளிச்செய்கிறு (எம்பெருமானை) என்று தொடங்கி.

மூலமந்த்ரார்த்த2 நிக3மநம்

a 'மூன்றெழுத்து' b 'விடையேழன்றடர்த்து' c 'யானே என்னை' d 'எண்பெருக்கந்நலம்' e 'எம்பிரானெந்தை' f 'ஒழி வில் காலம்' g 'வேங்கடங்கள்' h 'நாட்டினாயென்னை' என்கிற பாட்டுக்களைத் திருமந்த்ரார்த்த2மாகப் பூர்வர்கள் அநுஸந்தி4ப்பர்கள்.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்தில் திருமந்த்ரப்ரகரணம் முற்றிற்று.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருமந்த்ரார்த்த2 ப்ரதிபாத3கமான பாசுரங்களைக் காட்டி நிக3மிக்கிறார் (மூன்றெழுத்து) என்று தொடங்கி. இத்திருமந்த்ரத்தில் "தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்", என்கிறபடியே பா3ஹ்யகுத்3ருஷ்டி மதங்களால் கலக்க வொண்ணாத தெளிவும் நிஷ்டை2யும் உடையவனை ஆத3ரிக் கும் தே3ஶத்திலுங்கூட—(யத்ர அஷ்டாக்ஷர ஸம்ஸித்3த4: மஹாபா4கே3ா மஹீயதே। ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதி4 து3ர்பி4க்ஷதஸ்கரா: ||) என்கிறபடியே, த்ருதீயபத3ார்த்த2 விரோதி4யான விஷயாந்தரருசிரூபவ்யாதி4யும், மத்4யம பத3ார்த்த2 விரோதி4யான ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயரூப து3ர்பி4க்ஷமும், ப்ரத2மபத3ார்த்த விரோதி4யான ஆத்மா பஹாரஹேது அஹங்காராதி3ரூப மஹாதஸ்கரனும் ஆகிற தோ3ஷங்கள் நடையாடா என்றதாயிற்று. ஆக 'அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென் றும் வாழுதியேல் வாழலாம்' என்றதாயிற்று.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ4ஷணத்தில்
திருமந்த்ர ப்ரகரணம் ஸமாப்தம்.

---

a பெரியாழ்திரு 4-7-10 b பெரியதிரு 8-9-3 c திருவாய் 2-9-9 d திருவாய் 1-2-10 e பெரியதிரு 1-1-6 f திருவாய் 3-3-1 g திருவாய் 3-3-6 h பெரியதிரு 8-10-9

ஸ்ரீ:

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூஷணம்

சரமஸ்லோகப்ரகரணம்

அவதாரிகை

சரமஸ்லோகம் முன்னாக த்வயமும், த்வயம் முன்னாக சரமஸ்லோகமும் ஆகிற இரண்டு ப்ரகாரமும் அருளிச் செய்யலாயிருக்கும். ஆச்சான்பிள்ளை, ஜீயர் முதலானோர் த்வயம் முன்னாக சரமஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை அருளிசசெய்தார் கள். இப்ரபந்தத்தில் நாயனார் சரமஸ்லோகம் முன்னாக த்வயார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிறார். பிள்ளையுலகாரியன் இரண்டு ப்ரகாரமும் அருளிச்செய்துள்ளார். இவ்விரண்டு ப்ரகாரங்களுக்கும் கருத்து ஏன்? என்னில்; சரமஸ்லோகம் முன்னாக த்வயத்தைச் சொல்லுகிறது— வித்யநுஷ்டாந ரூபங்களாயிருக்குமிவ்விரண்டில், விதி முன்னாக அநுஷ் டாநத்தைச் சொல்லுகை ப்ராப்தமாயிருக்கையாலும், திருமந்த்ரம் ப்ராப்யபரமாய், சரமஸ்லோகம் ப்ராபகபரமாய், த்வயம் உபயத்தினுடையவும் அநுஷ்டாந ப்ரதிபாதகமா யிருக்கையாலும். த்வயம் முன்னாகச் சரமஸ்லோகத்தைச் சொல்லுகிறது-திருமந்த்ரத்தில் மத்யமத்ருதீயபதங்களுக்கு வாக்யத்வயம் விவரணமாய், அதுதனக்கு சரமஸ்லோகத்தில் அர்த்தக்வயம் விவரணமாயிருக்குமாகாரத்தாலே. ஆன பின்பு, இரண்டு ப்ரகாரமும் அநுஸந்திக்கத் தட்டில்லை. ஸர்வேஸ்வரன் தானே "வ்ரஜ" என்று விதிக்கையாலே உபாயவரணம் ததபிமதம் என்னுமத்தையும், வரணங்க மான ஸாதநாந்தர பரித்யாகத்தையும், வரணத்தில் ஸாதநத்வபுத்தி ராஹித்யத்தையும் ஸாப்தமாகப் பூர்வார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது: கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வபாவியான ப்ராப்திப்ரதிபந்தக ஸகலபாபவிமோச நத்தை உத்தரார்த்தத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கிறது. பஞ்சமவேத ஸாரபூதகீதோபநிஷத் தாத்பர்யமாய், சரம ரஹஸ்யமாய் இருந்துள்ள சரமஸ்லோகத்தினுடைய அர்த்தத்தை ஸம்ஸய விபர்யயமற அருளிச்செய்கிறார் நாயனார் இப்ரகரணத்தில்.

இதில் அர்த்தம் கேட்கைக்காகவிறே எம்பெருமானார் பதினெட்டு பர்யாயம் திருக்கோட்டியூர் நம்பிபக்கல் எழுந் தருளிற்று. நம்பிதாமும் இதிலர்த்தத்தினுடைய கௌர வத்தையும், இதுக்கதிகாரிகள் இல்லாமையும் பார்த்திறே இவருடைய ஆஸ்திக்ய ஆதர பரீக்ஷார்த்தமாகப் பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணி சூளுறவு கொண்டு மாஸோப வாஸங்கொண்டு அருமைப்படுத்தி அருளிச்செய்தருளிற்று, நிஷ்க்ருஷ்ட ஸத்வநிஷ்டனாய், பரமாத்மநி ரக்தனாய், அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையனாய், ப்ரமாணபரதந்த்ரனாய், பகவத்வைபவம் ஸ்ருதமானால் அது உபபந்நம் என்னும் படியான விஸ்ரம்பபாஹுள்யமுடையனாய், ஆஸ்திகாக்ரே ஸரனாயிருப்பான் ஒருவனுண்டாகில் அவன் இந்த ஸ்லோ கார்த்தஸ்ரவணநுஷ்டாநத்துக்கு அதிகாரியாகையாலே, அதிகாரி துர்லபத்வத்தாலும், அர்த்தகௌரவத்தாலும் இத்தை வெளியிடாதே மறைத்துக்கொண்டு போந்தார்கள் எம்பெருமானார்க்கு முன்புள்ளார். ஸம்ஸாரிகள் துர்க்கதி கண்டு பொறுக்கமாட்டாதபடி க்ருபை கரைபுரண்டிருக் கையாலே, அர்த்தத்தின் சீர்மைபாராதே அநர்த்தத்தையே பார்த்து வெளியிட்டருளினார் எம்பெருமானார். அப்படி உபதேஸித்துவிடுகிற மாத்ரமின்றிக்கே இவ்வர்த்தத்தை எல்லாருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் பரமக்ருபை யாலேயிறே இவ்வர்த்தத்தை ஸ்த்ரீபாலர்களுக்கும் அதிகரிக்கலாம்படி தெளிய அருளிச்செய்கிறார் நாயனார் இப்ரபந்தத்திலே.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

ப்ரதம ரஹஸ்யமான திருமந்தரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அருளிச்செய்தவநந்தரம், சரமஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமம் திருமந்த்ரசரமஸ்லோகங்களின் பௌர்வாபர்ய ஹேதுவை அவதாரரஹஸ்ய கதநபூர்வகமாக அருளிச்

ஸ்ரீ:

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனர்

அருளிச்செய்த

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்

சரமஸ்லோக ப்ரகரணம்

அவதாரிகை

மூலமந்த்ர சரமஸ்லோக பௌர்வாபர்யம்

திருமந்த்ரத்தை நரனுக்கு உபதே3ஶித்து a நாமமாயிரமேத்த நின்ற நாராயணன் b பாரோர்புகழும் வதரியில் நின்றும் b வடமதுரையேறவந்து க்ருஷ்ணனை நிலையிலே நரனுடைய அம்ஶமாய், c நம்பிசரணென்று ஶிஷ்யனை அர்ஜுநனைக் குறித்துத் திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபத்துக்குச்சேர

செய்கிருர் (திருமந்த்ரத்தை) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப புருஷார்த்த2 பரம்—திருமந்த்ரம். தத3நுகு3ண ஸாத4நபரம் சரமஸ்லோகம் என்னும் இவ்வர்த்த2த்தை "இவற்றுக்கு மந்த்ர வித்4யநுஸந்த4ாந ரஹஸ்யங்களோடே சேர்த்தி; அளிப்பான் அடியேன் அடைக்கலம் சூடிய பொய்யாதானும் அழுந்தார் என்று ஸ்வரூப விரோதி4 நிவ்ருத்திகளையும். தாமரையுந்திப் பெருமாமாயன் ஆளாகவே வாழிய என்று ப்ராப்யப2லங்களையும். நெறி காட்டி மனத்துக்கொண்டு கண்ணனலடித்துக் கண்டிலமால் யாதாகில் என்று உபாயத்தையும் சொன்னவை மந்த்ர ஸ்லோகங்களோடே சேரும்" என்று இவர் தாமே ஆசார்யஹ்ருத3யத்தில் அருளிச்செய்தாரிறே.

நம்மாழ்வார் ப்ரப3ந்தங்கள் நாலுக்கும்—ஸகலஶாஸ்த்ர தாத்பர்யமான அர்த்த2பஞ்சகத்தையும் ஸம்ஶய விபர்யயமற ப்ரதிபாதி3க்குமதான — "ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்த2ம்" என்னும்படி ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்3ரஹமான திருமந்த்ரமும். ஸித்3தே4ாபாயவரணத்தை ஸாங்க3மாக விதி4க்கிற சரம

---

a நாச்-திரு 2-1 b சிறியதிருமடல் 74 c பெரியாழ்திரு 1-9-4

அறுதியிட்ட புருஷார்த்த2த்துக்குத் தகுதியான ஸாத4நத்தை சரமஸ்லோக முக2த்தாலே வெளியிட்டருளினன்.

பரமப்ராப்ய ப்ராபக நிர்ணயம்

ஆத்ம பரமாத்ம ஸம்ப3ந்த4த்தை உணராதே, உடம்பையே தானக நினைத்து. அத்தைப்பற்றி வருகிற

ஸ்லோகமும், உபாய உபேய வரண ப்ரார்த்த2னைகளை ஸக்ரமமாக ப்ரகாஶிப்பியாநின்றுகொண்டு காலக்ஷேபத்துக்கும் போ4க3த்துக்குமாக ஸாரஜ்ஞராலே ஸதா3நுஸந்தா4நம் பண்ணப்படும் த்3வயமுமாகிற ரஹஸ்யத்ரயத்தோடே சேர்த்தி என்றபடி. ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அநந்யார்ஹஶேஷமாய், ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணமாய். ததீ3யஶேஷத்வபர்யந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் ஸம்ஸாரஹேது பூ4தாவித்3யாதி3களான விரோதி4களுடைய நிவ்ருத்தியையும் ப்ரதிபாதி3க்கிற திருவிருத்தம் ப்ரத2ம மத்4யம பத3ங்கள் இரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும். ப்ராப்யப2லங்கள் இரண்டையும் ப்ரதிபாதி3க்கிற திருவாசிரியம் ப்ரக்ருதிப்ரத்யயாம்ஶங்களாலே தது3ப4ய ப்ரதிபாத3கமான த்ருதீயபத3த்தோடே சேர்ந்திருக்கையாலும் இரண்டு ப்ரப3ந்த4மும் திருமந்த்ரத்தோடே சேரும். உபாயப்ரதிபாத3கமாயிருக்கிற திருவந்தாதி சரமஸ்லோகத்தோடே சேரும்—என்றபடி. ஆக, ஸ்வரூபமும். ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யமும் மூலமந்த்ர ப்ரதிபாத்3யம் என்றும், ஸ்வரூப ப்ராப்ய உப4யாநுகு3ண உபாயம் சரமஸ்லோகப்ரதிபாத்3யம் என்றும் திருமந்த்ர சரமஸ்லோகங்களுக்குண்டான பௌர்வாபர்யஹேது நிரூபிதமாயிற்று.

திருமந்த்ரத்தில் அறுதியிடப்பட்ட ப்ராப்யத்தின் பரமத்வத்தையும். சரமஸ்லோகத்தில் அறுதியிடப்படுகிற ப்ராபகத்தின் பரமத்வத்தையும் அருளிச்செய்கிருர் (ஆத்ம பரமாத்ம) இத்யாதி3நா. அதாவது:—இந்த ஸ்லோகத்துக்குக்

ப3ந்து4க்களுக்கு ஸ்நேஹித்து அவர்கள் ஸ்நேஹம் பொறுக்க மாட்டாதே தன்னுடைய த4ர்மத்தைப் பாபமென்று கலங்கின

ஷே அநேகாத்4யாயங்களிலே கர்மஜ்ஞாநாதி3களான சில உபாயவிஶேஷங்களை ஸ்வப்ராப்திலக்ஷண மோக்ஷஸாத4ந மாக விஸ்தரேண உபதே3ஶித்தருளக்கேட்டு, காயக்லேஶ ரூபமாகையாலும், இந்த்3ரியஜயம் அரிதாகையாலும், ஸாத4ந மாகச் (ஸாவதா4நமாகச்) சிரகாலம் ஸாதி4க்கவேண்டி யிருக்கையாலும் அவை அநுஷ்டி2க்க அஶக்யங்களென்றும், ஸ்வஶரீரத்வகத2நாதி3களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட பர தந்த்ரமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை விரோதி4களென்றும் பு3த்3தி4பண்ணி, "'இவற்றாலே எம்பெருமானைப் பெற' என்பதொன்றில்லை; இனி இழந்தே போமித்தனையாகாதே" என்கிற ஶோகத்தாலே ஆவிஷ்ட னான அர்ஜுநனைக்குறித்து அவனுடைய அந்த ஶோகம் போகைக்காக— 'ஸுஶகத்வத்தாலும், ஸ்வரூபாநுரூபமாகை யாலும் இனி இதுக்குமேலில்லை' என்னும்படியான சரம மான உபாயத்தை இந்த ஶ்லோகத்தாலே வெளியிடுகிறான் - என்றபடி.

ப4க்தியிலும் ப்ரபத்திக்கு நெடுவாசி உண்டு. ஆசார்யருசி பரிக்3ரஹம். ஸர்வாதி4காரம். தே3ஹாவஸா நத்திலே ப2லம். அந்திம ஸ்ம்ருதி வேண்டா. பரமசேதநம். ஸித்3த4ஸ்வரூபம். ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷம். அவிலம்ப்3ய ப2லப்ரத3ம். ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயம். ப்ராப்யாநுரூப மான உபாயம் என்றபடி. ப்ரணவோக்த ப4க3வத3நந்யார்ஹ ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநவானாய், (அதாவது.—) அதில் அகாரத்தில் தா4த்வர்த்த2த்தாலே ப்ரதிபாதி3க்கிற ப4க3வந்நிருபாதி4க ரக்ஷகத்வத்தையும், தத்3விஷயமாய் ததே3கரக்ஷ்யமான ஸ்வரூபத்தையும். அதில் விப4க்தியாலே ப்ரதிபாதி3க்கிற ததி3ஷ்டவிநியோகா3ர்ஹஶேஷத்வத்தையும். அந்த ஸ்வ ரூபத்துக்சநுரூபமாக நமஶ்ஶப்3தோ3க்தமான அத்யந்த பாரதந்த்ர்யத்தையும், ஸவிப4க்திக நாராயண பதோ3க்த

அர்ஜுநனை a செங்கணலவலையானக்ருஷ்ணன் b அமலங்களாக விழிக்கிற நோக்காலும் c தூமொழிகளாலும், d உருமகத்தே

மான ப4க3வத3நுப4வஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநவிது4ர ப4க3வத்ப்ரயோஜநைக ரஸிகத்வ ரூபமான ததே3கபோ4க3த்வத்தையும் யதா2வாக அநு ஸந்தி4த்தவனுக்கு, மத்4யமபத3மான நமஸ்ஸில் ப்ரதி பாதி3க்கிற பாரதந்த்ர்யாநுரூபமாக ப்ரதிபாதி3க்கிற ஸித்3தோ4பாயத்தை உபாயமாக வரிக்கிறவனுடைய உபாய வரணத்தை, தத3ங்க3மான கர்மஜ்ஞாநாதி3 ஸாத4நாந்தர த்யாக3பூர்வகமாக விதி4த்து, திருமந்த்ரத்தில் சரமபதோ3க்த மான உபேயப்ரார்த்த2னையும் நிரஸ்த ஸமஸ்த ப்ரதிப3ந்த4 கனுக்கல்லது கூடாமையாலே, 'ப4க3வத்ப்ராப்தி விரோதி4 ஸகல பாபங்களையும் நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பிக்கிறேன்' என்று சொல்வித் தலைக்கட்டுகையாலும் சரமஶ்லோக ப்ரதிபாதி3த சரமோபாயம் ஸ்வரூப ப்ராப்யாநுரூப உபாயம் என்றபடி.

கீ3தை பதினெட்டு ஓத்துக்களின் அர்த்த2த்தையும் ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (ப3ந்து4க்களுக்கு) இத்யாதி3. இவ்விடத்தில் "அஸ்தா2ந ஸ்நேஹ காருண்ய த4ர்மாத4ர்ம தி4யாகுலம்| பார்த்த2ம் ப்ரபந்நமுத்3தி3ஶ்ய ஶாஸ்த்ராவ தரணம் க்ருதம்||" என்ற ஆளவந்தார் கீ3தார்த்த2ஸங்க்3ரஹ ஶ்லோகத்தை அநுஸந்திப்பது. பார்த்த2ம் உத்3தி3ஶ்ய- வ்யாஜீக்ருத்ய என்றபடி. "அகல் ஞாலத்தவரறிய" என்றிறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. "ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவ நிகேதந:| நாக3பர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாக3தோ மது4ராம் புரீம்||" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ் வரன் ஸாது4பரித்ராண து3ஷ்க்ருத்3விநாஶ த4ர்மஸம்ஸ்தா2பநங்களுக்காக *வண்டுவராபதி மன்னனாய் வந்து அவதரித்தருளி ஸர்வஸுலப4னாய், 'த்3ரௌபத்3யா ஸஹிதா:

a பெரியாழ்திரு 2-1-2 b திருவாய் 1-9-9 c திருவாய் 9-9-9
d பெரியாழ்திரு 4-8-3

வீழாமே குருமுகமாய் a அறியாதனவறிவித்து. உடம்பையும் ஆத்மாவையும் பற்றிவருகிற b 'ஐங்கருவி கண்டவின்பம்— தெரிவரியவளவில்லாச் சிற்றின்பம்' என்கிற ஐஶ்வர்ய

ஸர்வே நமஶ்சக்ரு: ஜநார்த்த3நம்" என்கிறபடியே ஶரணாக3தரான பாண்ட3வர்களுக்கு *இன்னார் தூதனென நின்ற அர்ஜுநனை ரதி2யாக்கி. தான் ஸாரதி2யாய் அவனுக்கு விதே4யனாய் நின்றவளவிலே, இவ்வர்ஜுநன்— தன்னை நிமித்தமாத்ரமாகக்கொண்டு ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரதிபக்ஷங்களை நிரஸிக்கநின்ற நிலையைக்கண்டு ப3ந்து4விநாஶம் ஸித்3த4மென்று நிஶ்சயித்து. அஸ்நேஹாந ஸ்நேஹத்தாலே பிறந்த ஶோகத்தாலும் அஸ்க்ரு2பா க்ருபையாலும். ஆசார்யாதி3கள் யுத்3தே4ாந்முக2ரேயாகிலும் அவர்கள் வத4த்தாலே பாபம் வருகிறதென்கிற ப4யத்தாலும் கலங்கி. 'எதுஹிதம்' என்று தெளியவேணும் என்று பார்த்து. "யச் ச்2ரேய: ஸ்யாந் நிஶ்சிதம் ப்3ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி4 மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" என்று விண்ணப்பம் செய்ய. அவனுடைய ஶோகத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, தே3ஹாதி3விலக்ஷணமாய் பரஶேஷதைகரஸமான நித்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், இஸ் ஸ்வரூபம் தெளிந்தவனுக்குப் பரமபுருஷார்த்த2 லாப4த் துக்கு உபாயங்களான கர்மஜ்ஞாநப4க்த்யாதி3களையும் உபதே3ஶிக்க, தச்ச்2ரவண ஜநித நிரதிஶயஶோகாவிஷ்டனான இவனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமான சரமோபாயத்தை உப தே3ஶிக்கிறான் இச்சரமஶ்லோகத்தாலே—என்றபடி.

அசித்தத்வாநுப4வம் ஐஶ்வர்யம். சித்தத்வாநுப4வம் கைவல்யம் என்றத்தைப்பற்ற (உடம்பையும் ஆத்மாவையும்) என்று தொடங்கி அருளிச்செய்கிறார். "புருஷார்த்த2ங்களில் அத4மம் ஐஶ்வர்யம். மத்4யமம் கைவல்யம். உத்தமம் ப4க3வத3நுப4வ கைங்கர்யம்" என்ற நஞ்ஜீயர் வார்த்தையை

---

a திருவாய் 2-3-2 b திருவாய் 4-9-10.

கைவல்யங்களினுடைய பொல்லாங்கையும். a இன்பக்கதி செய்து, b தொல்லையின்பத்திறுதி காட்டுகிற c தன்னை மேவுகையாகிற மோக்ஷத்தினுடைய நன்மையையும் அறிவித்துப் பெறுகைக்கு வழியாகக் கர்மஜ்ஞாந ப4க்திகளை அருளிச்செய்யக் கேட்ட அர்ஜுநன். d 'ஊன்வாட' e 'நீடுகனியுண்டு' f பொருப்பிடையே நின்று g இளைப்பினை இயக்கம் நீக்கி விளக்கினை விதியிற்கண்டு h குறிக்கொள் ஞானங்களால் i ஊழியூழி தோறெலாம் j யோகநீதிநண்ணி k என்பிலெள்கி நெஞ்சுருகியுள் கனிந்து. ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்

நினைப்பது. (பொல்லாங்கு) இத்யாதி. ஐஶ்வர்யத்துக்குப் பொல்லாங்கு—அஸ்தி2ரத்வம். ஸ்தி2ரமான கைவல்யத்துக்குப் பொல்லாங்கு—அல்பத்வம். இரண்டுக்கும் பொதுவான தீமை ஸ்வரூபாநநுரூபத்வம். இவையிரண்டும் "நாராயணாய" பதோ3க்தமான அநந்யப்ரயோஜநத்வரூபமான ஸ்வஸ்வரூபத்துக்கு விருத்3த4மிறே. (நன்மை) இதி—ஸ்வரூபாநுரூபத்வம் நன்மை என்றபடி. அநந்தமாய், ஸ்தி2ரமாய், ஸ்வரூபாநுரூபமாயிறே ப4க3வத3நுப4வம் இருக்கிறபடி. "ஸஹஸ்ரயுக3பர்யந்தம்" "ஆப்3ரஹ்ம பு4வநால் லோகா:" "மாமுபேத்ய" இத்யாதி3 கீ3தா வசநங்களிலே ப்ராப்யாந்தரத்தின் பொல்லாங்கும், ப4க3வத3நுப4வத்தின் நன்மையும் கூறப்பட்டது அநுஸந்தே4யம். ஆக, இவ்வளவால் ப்ராப்யத்தின் பரமத்வம் நிரூபிதம்.

ப்ராபகத்தின் பாரம்யத்தை உபபாதி3க்கிறார் (பெறுகைக்கு) என்று தொடங்கி. "ஶுசௌ தே3ஶே" [கீ3தை 6-11] "யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய" [கீ3தை 6-17] இத்யாதி3 கீ3தாஶ்லோகங்களைத் திருவுள்ளத்தேகொண்டு அருளிச்

---

a திருவாய் 7-5-11 b பெரு-திரு 7-8 c
d பெரியதிரு 3-2-1 e பெரியதிரு 3-2-2 f மூன்-திருவ 76
திருக்குறு 18 h திருவாய் 2-3-8 i திருச்சந்த 75 j திருச்சந்த 63
k திருச்சந்த 76

ரங்களிலே செய்து முடிக்கவேண்டின அந்த உபாயங்களி னுடைய அருமையையும். a மெய்குடியேறிக்குமைத்து. b வலித்தெற்றுகிற இந்த்3ரியங்களினுடைய கொடுமையையும், c ஐம்புலன் கருதும் கருத்துளே மூட்டப்பட்டு d நின்றவா நில்லா நெஞ்சின் திண்மையையும். e செடியார். f கொடு வினைத் தூற்றுள்நின்று வழிதிகைத்தலமருகின்ற தன்னால் g அறுக்கலருத பழவினையின் கனத்தையும், h தன்னுள் கலவாததொன்றுமில்லையென்னும்படி. i முற்றுமாய் நின்று ஸர்வபூ4தங்களையும் மரப்பாவையைப்போலே ஆட்டுகின்றவன் j வேறு .வேறு ஞானமாய். உபாயாந்தரங்களுக்குள்ளீடாய் நிற்கிற நிலையையும். k 'என்னுருயிர் நீ' என்னும்படி தன்

செய்கிருர் (உபாயங்களினுடைய அருமை) என்று. "யததோ ஹ்யபி" [2-60] "சஞ்சலம் ஹி மந:" [6-34] "அஸம்ஶயம் மஹாபா3ஹோ" [6-35] இத்யாதி3 கீ3தா ஶ்லோகங்களைத் திருவுள்ளத்தேகொண்டு அருளிச்செய்கிருர் (இந்த்3ரியங்களினுடையகொடுமை, நெஞ்சின் திண்மை) என்று. கர்மங்களின் பா3ஹுள்ய ப்ராப3ல்யங்களை அருளிச்செய்கிருர் (செடியார்) என்று தொடங்கி. "பூ4மிராப:" [7-4] "ஸர்வஸ்ய சாஹம்" [16-15] "ஈஶ்வர: ஸர்வபூ4தாநாம்" [18-61] இத்யாதி3 கீ3தா வசநங்களைத் திருவுள்ளத்தேகொண்டு அருளிச்செய்கிருர் (தன்னுள்) இத்யாதி3. "யதா2 தா3ருமயீ யோஷித் ந்ருத்யதே குஹகேச்ச2யா। ஏவம் ஈஶ்வரதந்த்ரோऽயம் ஈஹதே ஸுக2து3:க2யோ:" [பாகவதம் 10-54-12] என்ற ஶ்ரீபா4க3வத வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிருர் (மரப்பாவை) என்று தொடங்கி. அர்ஜுநனுடைய மஹாஶோகஹேதுநிரூபணம் ('என்னுருயிர் நீ' என்னும்படி) என்று தொடங்கி. (உனக்கு

---

a பெரியதிரு 7-7-9 b திருவாய் 7-1-10 c பெரியதிரு 1-1-8
d பெரியதிரு 1-1-4 e திருவாய் 2-3-9 f திருவாய் 3-2-9 g திருவாய் 3-2-4 h திருவாய் 2-5-3 i திருவாய் 7-6-2 j திருச்சந்த 2
k திருவாய் 7-6-3

கார்யத்தில் தானிழியவொண்ணுதபடி உபதே3சித்த ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தையும் அநுஸந்தி4த்து 'நாம் இவ்வுபாயங்களைக் கொண்டு நம் விரோதி4களைக் கழித்து அவனைக் கிட்டுகை கூடாது; உனக்கு ருசித்ததொன்றைச்செய் என்றபோதே த3மயந்திக்குஅல்வழிகாட்டின நளனைப்போலே இவனும் நம்மை a நெறிகாட்டி நீக்கினுனத்தனை' என்று வெறுத்து b 'என்னுடைக் கோவலனே — என்னுடை ஆருயிரானெங்ஙனே கொல் வந்தெய்துவர்'. c 'என்னை நீ புறம்போக்கலுற்ருல்', d 'என் நான் செய்கேன்' என்று கண்ணும் கண்ணீருமாய் கையில் வில்லோடே சோர்ந்துவிழ e மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்குத் தான் f இருள்நாள் பிறந்த கார்யம் இவனைக்கொண்டு தலைக்கட்டவும், பரிப4வ காலத்தில் தூ3ரவாஸியான தன்னை நினைத்த g மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர்முடிக்கும்படி, h பாரதப்போர் முடித்து த்3ரௌபதி3யினுடைய i அலக்கண் நூற்றுவர்தம் பெண்டிருமெய்தி நூலிழப்ப j வென்ற பரஞ்சுடராய்த் தன் ஸ்வரூபம் பெறவுமிருக்கிற க்ருஷ்ணன் 'இவனுக்கிவ்வளவும் பிறக்கப் பெற்ருேமே' என்று உகந்து அர்ஜுநனைப் பார்த்து, 'கீழ்ச் சொன்ன உபாயங்களைவிட்டு என்னையே உபாயமாகப் பற்று: நானுன்னை விரோதி4களில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன்; நீ சோகியாதே கொள் என்று ஸ்வரூபாநுரூபமான உபாயத்தை வெளியிடுகிருன்.

ருசித்ததொன்றைச் செய்) என்று—இங்கே "யதே2ச்ச2ஸி தத2 குரு" [18-63] என்ற கீ3தாவசநம் அநுஸந்தே4யம். "விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ரதோ2பஸ்த2 உபாவிஶத்" [1-47] இத்யாதி3 கீ3தா வசநத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிருர் (கண்ணும் கண்ணீருமாய் கையில் வில்லோடே சோர்ந்து விழ) என்று.

---

a பெரியதிருவ 6 b திருவாய் 7-6-5 c திருவாய் 10-10-5
d திருவாய் 5-8-3 e திருவாய் 9-1-10 f பெரியதிரு 8-8-9
g பெரியாழ்திரு 4-9-6 h இராமா 51 i பெரியதிரு 2-3-6
j பெரியதிரு 1-8-4

சரமோபாயம்

இதொழிந்தவுபாயங்களிலே பரந்தது இப்பாகம் பிறந்தாலல்லது இவ்வுபாயம் வெளியிடலாகாமையாலே. a முத்திறத்து வாணியத்திரண்டிலொன்றி வழிகெட நடக்கிறவர்களையும் வாத்ஸல்யத்தின் மிகுதியாலே. பித்தனைத்தொடரும் மாதாபிதாக்களைப்போலே மீட்கவிடம் பார்க்கிற ஶாஸ்த்ரம் b கோடிய மனத்தால் சினத்தொழில் புரிகிற நாஸ்திகனுக்கும் ஶத்ருவையழிக்கைக்கு அபி4சாரமாகிற வழியைக் காட்டித் தன்னை விஶ்வஸிப்பித்து. த்3ருஷ்டபோ4க3த்துக்கு வழிகளை

(இதொழிந்த) இத்யாதி3—"புறம்பு பிற(பர?)ந்தது எல்லாம் இவன் நெஞ்சைச் சோதிக்கைக்காக" என்றிறே உலகாரியன் அருளிச்செய்தது. அதாவது "யச்ச்2ரேய: ஸ்யாந் நிஶ்சிதம் ப்3ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ் தே஽ஹம் ஶாதி4 மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்" [2-7] என்ற இவனுக்கு உபாயோபதே3ஶம் பண்ணத் தொடங்குகிற வளவிலே முதலிலே இத்தை உபதே3ஶியாதே உபாயாந்தரங்களைப் பரக்க நின்று உபதே3ஶித்ததெல்லாம், அவ்வளவிலே பர்யவஸித்துவிடுமோ? அவற்றினுடைய தே3ஶாஷ்டத3ர்ஶநத்தாலே இவ்வுபாயோபதே3ஶத்துக்கு அதி4காரியாமோ? என்று இவனுடைய ஹ்ருத3யத்தைச் சோதிக்கைக்காக என்றபடி. (முத்திறத்து) இத்யாதி3— "ஆற்றநல்ல வகை காட்டுமம்மான்" [திருவாய்4-5-5] என்றிறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது. காட்டும் ப்ரகாரத்தை ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்கிறார் "எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை" என்று. முதல் வார்த்தையிலே "த4ர்மாத4ர்மங்கள் இன்னது என்று அறிகிலேன். உனக்கு நான் ஶிஷ்யன்; ப்ரபந்நனை எனக்கு நல்லதைச் சொல்லுவாய்" என்ற அர்ஜுநனுக்கு—ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகத்தைப் பிறப்பித்து, கர்மயோக3த்தை விதி4த்து, "அது தன்னை

a திருச்சந்த 68 b பெரியதிரு 1-6-5

யிட்டுத் தன்னோடிணக்கி. ஸ்வர்க3ாதி3 ப2லங்களுக்கு வழிகாட்டி. தே3ஹாத்மாபி4மாநத்தைக் குலைத்து, ஆத்மபோ4க3த்துக்கு வழிகாட்டி. அந்யஶேஷத்வத்தையறுத்து. பரமாத்மபோ4க3த்துக்கு வழிகாட்டி. ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் போக்கி. ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தையுணர்த்தி. ஸித்3தோ4பாயத்திலே மூட்டுமாப்போலே. a முந்தைத் தாய்தந்தையான இவனும்.

கர்த்ருத்வத்தைப் பொகட்டு ப2லாபி4ஸந்தி4ரஹிதமாக அநுஷ்டி2" என்று, அநந்தரம் ஆத்மஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, அநந்தரம் ப4க3வத்3ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து அநவரத பா4வநாரூபமான உபாஸநக்ரமத்தை அறிவித்து, இவ்வளவும் கொண்டுபோந்து இதின் அருமையை இவன் நெஞ்சிலே படுத்தி. இவை அஶக்யம் என்று ஶோகித்தவநந்தரம் "ஆகில் என்னைப்பற்றி நிர்ப்ப4ரனாயிரு" என்று தலைக்கட்டுகிறான் என்றபடி. இவ்விடத்தில் "மஹாக்ரம:" [676] என்ற திருநாமத்தின் வ்யாக்2யாநமான "பரம துங்க3ம் ஆத்மாநம் பரமநிம்ந ப4வ பாதாளாத் ஜீவாந் ஆரோஹயத: மஹதீ ஆரோஹண ஸோபாநபர்வாநுபூர்வீ அஸ்ய இதி — மஹாக்ரம:। யதா2 ஜநநீ ஸ்தநந்த4யம் ஆதெ3ள ஸ்தந்யம் தா4பயதி. அத2 து3க்3க4ம். அத2 ஆஹாரம். அத2 போ4க3ாந் க3மயதி. ஏவமயம் ஸுக்ருதிநம் அத்3வேஷ ஆஸ்திக்ய ஆபி4முக்2ய அநுவர்த்தந ஜ்ஞாந ப4க்தி விஸ்ரம்ப4க்ரமேணைவ ப்ராபயதி, அப்4யுக்த2ாநார்த்த2ம் ச2ந்த3ாநுவர்த்தநார்த்த2ம் ச" என்ற பட்டர் பா4ஷ்யத்தையும், "தத்தத3தி4காரி விஶேஷாபேக்ஷயா புருஷார்த்த2க்வம் அஸ்தி....ப4க்ஷ்ய விஶேஷை: பா3லாநிவ ஶட2ாந் வஶீகர்த்தும்" என்ற வேத3ார்த்த2 ஸங்க்3ரஹ தாத்பர்யதீ3பிகா வாக்யத்தையும், "தம: ப்ரசுராணாம் ரஜ: ப்ரசுராணாம் ஸத்வப்ரசுராணாம் ச வத்ஸலதரதயைவ ஹிதம் அவபோ3த4யந்தி வேதா3:" என்ற கீ3தா பா4ஷ்ய வாக்யத்தையும், "தாம் பூ3லாத்3யர்த்தி2ந: புத்ரா: பித்ராதி3பி4: தத்ப்ரத3ாநாபா4வே

a திருவாய் 5-7-7

a நெறியுள்ளி· b எல்லாப் பொருளும் விரிக்கிருணைகயாலே, பூசலுக்கேறிக் கொலைக்கஞ்சி விற்பொகட்டவனுக்குத் தன்னைப் பெறுகைக்குத் தானே உபாயமென்கை சேராதென்று புறம்பே பரந்து மோக்ஷாதி4காரியாக்கி உபாயாந்தரங்களைக்கேட்டுக் கலங்கினவளவிலே இவனையுளனுக்குகைக்காகப் பரமரஹஸ்யத்தை வெளியிட்டருளினன்.

சரமஶ்லோகார்த்தம் பரமரஹஸ்யம்

ஐந்தாம் வேதத்துக்கு உபநிஷத்தான ஸ்ரீ கீ3தையிலே பரக்கச்சொல்லி கு3ஹ்யதமமென்று தலைக்கட்டின ப4க்தி யோக3த்துக்கு மேலாக ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லி.

சௌர்யாதி3நா ப்ரணஶ்யந்தி. தத2ா அத்ராபி'' என்ற தாத்பர்யசந்த்3ரிகா வாக்யத்தையும், ''ஶாஸ்த்ரமானது.... வத்ஸலதரமாகையாலே,....அவர்கள் அபதே2ப்ரவ்ருத்தராய் நஶிக்கவிட க்ஷமமல்லாமையாலே....கொள்கொம்பிலே ஏற்றுகைக்குச் சுள்ளிக்கால் நாட்டுவாரோபாதி. இவ்வோமுக2ங்களாலே தன்னுடைய தாத்பர்யாம்ஶத்திலே ஆரோபிக்கைக்காக ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறது'' என்ற மாமுனிகளின் ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்2யாந தி3வ்யஸூக்தியையும் கண்டு கொள்வது. ''வத்ஸலையான மாதா பிள்ளை பேகணியாமல் மண் தின்னவிட்டு ப்ரத்யௌஷத4மிடுமாபோலே எவ்வுயிர்க்கும் தாயிருக்கும் வண்ணமான இவனும் ருசிக்கிடாக பந்தமும் பந்த மறுப்பதோர் மருந்தும் காட்டுமிறே. அதுதானும் ஆஸ்திக்ய விவேக அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்யங்களையுண்டாக்கின வழி'' [சூர்ணை 41] என்றிறே இவர் தாமும் ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்திலே அருளிச்செய்தது.

சரமஶ்லோகத்தின் பரமரஹஸ்யத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஐந்தாம் வேதத்துக்கு) என்று தொடங்கி. ''கோ3விந்தே3தி'' ஶ்லோகார்த்தத்தை உட்கொண்டருளிச்

---

a திருவாய் 1-3-5 b திருவாய் 4-5-5

ஒருத்தியுடைய ப்ராணக3தி நம்மை நெஞ்சழித்ததென்கிற துணுக்கத்தோடே இதொருவருக்கும் சொல்லாதே கொள்ளென்று மறைத்தபோதே இது பரமகு3ஹ்யதமமென்று தோன்றும்.

சரமஶ்லோகார்த்த2 வைப4வஜ்ஞர்

இதினேற்ற மறிவார் a 'பரமன் பணித்த பணிவகை' b 'திறனுரை', c 'பெருவார்த்தை' d 'கிடக்குமுள்ளத்தெனக்கு' என்றிருக்கும் e வார்த்தையறிபவரிறே.

சரமஶ்லோகார்த்த2கௌ3ரவம்

இதுக்கு அதி4காரிகள் கிடையாமையாலே தேர்த்தட்டியையும் சேரபாண்டியனையும் சீர்தூக்கிச் செய்யவடுப்பதென்னென்று பலகால் நடந்து துவளப்பண்ணி. சூழரவு கொண்டு மாஸோபவாஸம்கொண்டு மூன்று தத்துக்குப் பிழைத்தால் சொல்லுகிறோமென்றும். இவனுக்குச் சொல்ல வெளிதுகாணென்றும். நம் முதலிகள் பேணிக்கொண்டு போருவர்கள்.

செய்கிறார் (ஒருத்தி) இத்யாதி—(துணுக்கத்தோடே)என்று—இங்கே,''மாலென்கோ'' (3-4-6) என்கிறவிடத்து ஈடு அநுஸந்தேயம். ''இத3ம் தே நாதபஸ்காய''[கீதை18-67] என்றத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இதொருவர்க்கும் சொல்லாதே கொள்) என்று. தே—த்வயா என்றபடி. சரமஶ்லோகார்த்த2வைப4வஜ்ஞர் இன்னார் என்பதனை அருளிச்செய்கிறார் (இதின் ஏற்றமறிவார்) இத்யாதி3. எம்பெருமானார் முதலியாண்டான் போன்ற மஹாசார்யர்கள்சரிதத்தையடியொற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு) இத்யாதி. (மாஸோபவாஸம்) இத்யாதி—ஆழ்வான் சரித்ரத்திலே மாஸோபவாஸம் கொண்டதும். ஆண்டான் சரித்ரத்திலே மூன்று தத்து இத்யாதியும் ப்ரஸித்3த3ம். (மூன்று தத்து) வித்3யாத4நாபி4ஜாத்யமத3ங்கள். இது தனக்கு அதி4காரிகள் இன்னார் என்னுமத்தை

---

a திருவாய் 10-4-9 b முதல் திருவ 41 c நாச்சியார் திரு 11-10 d நான்முகன் திருவ 50 e திருவாய் 7-5-10 f திருவாய் 1-5-3 g திருவெழுகூற்றி 9

சரமஶ்லோகாதி$_4$காரிகள்

இதில் சொல்லுகிற அர்த்த$_2$ம் f எவ்வுயிர்க்குமாயிருந்ததேயாகிலும் g முக்குணத்திரண்டவையகற்றி, பரமஸாத்விகனாய், a மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப ஸம்ஸாரத்தில் அருசியையுடையனாய் b திருவரங்கர்தாம் பணித்ததென்றால் c 'துணியேனினி' என்னும்படி வ்யவஸாயமுடையவனாய் நாஸ்திகனும் ஆஸ்திகநாஸ்திகனுமன்றிக்கே d ஒள்வாளுருவியெறியும்படி ஆஸ்திகாக்$_3$ரேஸரனானவன் இதுக்கதி$_4$காரியாம்படியாயிருக்கும்.

சரமஶ்லோகவாக்யார்த்த$_2$ம்

கீழே உபாயங்களை வெளியிட்டு அவற்றுக்குள்ளீடாய் நின்று கார்யம் செய்கிற தன்னை உபாயமாகச் சொல்லி மேலோருபாயம் சொல்லாமையாலே சரமஶ்லோகமென்று

அருளிச்செய்கிறார் (இதில்) என்று தொடங்கி. "விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே அதி$_4$காரிகள் நியதர். அதாவது—"செம்மையுடைய திருவரங்கர் தாம் பணித்த மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" [நாச்-திரு 11-10] என்று கரணத்ரயத்தாலும் செவ்வியராய் அதுதன்னை அர்த்த$_2$க்ரியா காரியாய்க்கொண்டு கோயிலிலே சாய்ந்தருளினவர் தாம். அர்ஜுநவ்யாஜத்தாலே திருத்தேர்த்தட்டிலே நின்று அருளிச்செய்த, யதா$_2$ர்த்த$_2$முமாய், சீரியதுமாய் ஸுலப$_4$முமான "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" [கீதை 18-66] என்கிற வார்த்தையைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு தந்நிஷ்ட$_2$ராயிருப்பர் என்கிறபடியே, இவ்வர்த்த$_2$த்துக்கு அதி$_4$காரிகள். இது கேட்டால் இதன்படியே நியதராயிருக்குமவர்கள் என்றபடி.

சரமஶ்லோக நாம நிர்தே$_3$ஶஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (கீழே) என்று தொடங்கி. சரமஶ்லோகத்தின்

---

a மூன்றும் அந். 14 b நாச்சியார்திரு 11-10 c பெரியதிரு 11-8-
b பெரியதிரு 6-2-4

பேரானவிது, இவ்வுபாயத்துக்கிவன் செய்யவேண்டுமவற்றையும், இவ்வுபாயம் இவனுக்குச் செய்யுமவற்றையும் சொல்லுகிறது.

ஶரண்ய ஶரணாக$_3$த க்ருத்யம்

விடுவித்துப் பற்றுவித்து விலக்கடியறுக்கை உபாய க்ருத்யம். விட்டுப்பற்றித் தேறியிருக்கை அதி$_4$காரிக்ருத்யம்.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

பத$_3$விபா$_4$கம்

பதினொரு பதமான இதில் முதல்பதம் விடப்படுகிற உபாயங்களைச் சொல்லுகிறது.

வாக்யார்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவ்வுபாயத்துக்கு) என்று தொடங்கி. பூர்வார்த்த$_4$த்தாலே அதி$_4$காரி க்ருத்யத்தையும் உத்தரார்த்த$_4$த்தாலே உபாய க்ருத்யத்தையும் அருளிச்செய்கிறான் என்றபடி. உத்தரார்த்த$_4$த்தில் அதி$_4$காரி க்ருத்யாம்ஶலேஶமும் கூறப்படுவதாகப் பரந்தரஹஸ்யம் கூறுகிறது.

ஶரண்ய ஶரணாக$_3$தக்ருத்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் (விடுவித்து) என்று தொடங்கி.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

மேலே பத$_3$ஸங்க்$_2$யா நிர்தே$_3$ஶ பூர்வகமாக ப்ரத$_2$ம பதா$_3$ர்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்கிறார். (பதினொரு) இத்யாதி$_3$நா. பூர்வார்த்த$_4$ம் ஆறுபத$_3$ம். உத்தரார்த்த$_4$ம் ஐந்துபத$_3$ம் என்றபடி. இத்தால் ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹ சரமஶ்லோக வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்றாய்த்து. அங்கு பூர்வார்த்த$_4$ம் ஐந்துபத$_3$ம், உத்தரார்த்த$_4$ம் ஆறுபத$_3$மிறே. "மாஶுச:" என்பது ஒரே பத$_3$ம் என்று இவர்கள் திருவுள்ளம். "ஸஹ" [பாணினி 2-1-4] இதியோக$_3$ விபா$_4$கா$_3$த் "பர்யபூ$_4$ஷயத்" இதிவத் ஸமாஸ:. "நாஸ்தீதி" ஏகம் பத$_3$ம் இதி வ்யவஹார த$_3$ர்ஶநாத் இதி ததா$_3$ஶய:— இத்யாதி$_3$ நிர்வாஹங்களைக் கண்டுகொள்வது.

"ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்கிற ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிற த4ர்மபரித்யாக3ம் ஶாஸ்த்ர விரோத4த்தாலும் அநுஷ்டா2ந விரோத4த்தாலும் ப்ரகரண விரோத4த்தாலும் அயுக்தம். "யாவஜ்ஜீவம் அக்3நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத்" "த4ர்மேண பாபம் அபநுத3தி" "யஜ்ஞேந தா3நேந தபஸாऽநாஶகேந ப்3ராஹ்மணா விவிதி3ஷந்தி" "ஸர்வாபேக்ஷா ச யஜ்ஞாதி3 ஶ்ருதே: அஶ்வவத்" என்று ஜ்ஞாந ஸாத4நமாகக் கர்மத்தை அவஶ்யாநுஷ்டே2யமாக ஓதுகையாலும், "ப்3ரஹ்மவித3ாப்நோதி பரம்" "தமேவம் வித்3வாந் அம்ருத இஹ ப4வதி" "ப்3ரஹ்ம வேத3 ப்3ரஹ்மைவ ப4வதி" "தத3ா வித்3வாந் புண்யபாபே விதூ4ய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யம் உபைதி" "அஸ்தி ப்3ரஹ்மேதி சேத் வேத3 ஸந்தமேநம் ததோ விது3:" "வித்3யாத்து புருஷம் பரம்" என்று வேத3நவிஶேஷத்தை ப4க3வத் ப்ராப்தி ஸாத4நமாக விதி4க்கையாலும். "யமேவ ஏஷ வ்ருணுதே தேந லப்4ய:. தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்" "ப4க்த்யா ச த்4ருத்யா ச ஸமாஹிதாத்மா ஜ்ஞாந ஸ்வரூபம் பரிபஶ்யதீஹ" "ஹ்ருத3ா மநீஷா மநஸாऽபி4க்லுப்த:" என்று ப்ராப்தி ஸாத4நமாக ப4க்தியை விதி4க்கையாலும் இவற்றினுடைய த்யாக3ம் ஶாஸ்த்ர விருத்த4ம். "ஶுகோ முக்த: வாமதே3வோ முக்த:" என்று முக்தராக ஶ்ருதரான ஶுகாதி3களோடு, "உபமாநமஶேஷாணாம் ஸாதூ4நாம்" என்னப்பிறந்த ப்ரஹ்லாத3னோடு, ப4ரத ஸௌப4ரி ப்ரப்4ருதிகளான அல்லாத முமுக்ஷுக்களோடு வாசியற கர்மஜ்ஞாநாதி3களையே அநுஷ்டி2த்துப் போருகையாலே. த4ர்மத்யாக3விதி4 அநுஷ்டா2நத்தோடும் விரோதி4க்கும். "நியதம் குரு கர்ம த்வம்" "கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண:" "கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்3தி4ம் ஆஸ்தி2தா ஜநகாத3ய:" "ஸர்வம் கர்மாகி2லம் பார்த்த2 ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே" "ந ஹி ஜ்ஞாநேந ஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹ வித்3யதே" "ஜ்ஞாநாக்3நி: ஸர்வகர்மாணி ப4ஸ்மஸாத்

குருதேऽர்ஜுந" "போ4க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரம்। ஸுஹ்ருத3ம் ஸர்வபூ4தாநாம் ஜ்ஞாத்வா மாம் ஶாந்திம் ருச்ச2தி॥" "ப4க்த்யா மாம் அபி4ஜாநாதி" "ப4க்த்யா த்வநந்யயா ஶக்ய:" "மத்3ப4க்திம் லப4தே பராம்" "மந்மநா ப4வ மத்3ப4க்த:" என்று ஸாத3ரமாகவும் ஸவிஸ்தரமாகவும் பதினெட்டோத்தாலும் உபதி3ஷ்டமான கர்மாதி3 த்யாக3ம் ப்ரகரணவிருத்3த4ம். ஆக ஶாஸ்த்ர விரோத4மும் கர்மஜ்ஞாநாநுஷ்டா2ந விரோத4மும் ப்ரகரண விரோத4மும் பிறக்கையாலே, இஶ்லோகத்துக்கு இவற்றோடே சேர்ந்த அர்த்த2ம் அர்த்த2மாமத்தனை. விருத்3த4மான த்யாக3ம் அர்த்த2மாகமாட்டாது என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

ஶாஸ்த்ர விரோத4மும் அநுஷ்டா2ந விரோத4மும் ப்ரகரண விரோத4மும் பிறவாமையாலே அது அர்த்த2மாகாது. "யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3தா4தி பூர்வம் யோ வை வேதா3ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம் ஹ தே3வம் ஆத்மபு3த்3தி4 ப்ரஸாத3ம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே" "தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாம் அதிரிக்தமாஹு:" "ந்யாஸ இதி ப்3ரஹ்ம(ா)" "தே3வாநாம் கு3ஹ்யம் ய ஏவம் வேத3 ப்3ரஹ்மணோ மஹிமாநமாப்நோதி" "தாவத3ார்த்தி: தத2ா வாஞ்ச2ா தாவந்மோஹ: தத2ாऽஸுக2ம்। யாவந்ந யாதி ஶரணம் த்வாமஶேஷாக4நாஶநம்॥" "ஶரண்யம் ஶரணம் யாத: கோ3விந்த3ம் நாவஸீத3தி" "வ்ருதை2வ ப4வதோ யாதா பூ4யஸீ ஜந்ம ஸந்ததி:। தஸ்யாமந்யதமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய ஶரணம் வ்ரஜ॥" "தேஷாம் து தபஸாம் ந்யாஸம் அதிரிக்தம் தப: ஶ்ருதம்" "ஸா தே3வேऽஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்" என்று ஸர்வத4ர்ம பரித்யாக3 பூர்வகமாக அநுஷ்டே2யையான ப்ரபத்தியையும் ப4க3வத் ப்ராப்திக்கு ஸ்வதந்த்ர ஸாத4நமாக ஶாஸ்த்ரத்திலே விதி4க்கையாலே ஶாஸ்த்ர விரோத4மில்லை. கர்மஜ்ஞாநாதி3 விதா4யக ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் தத்த்யாக3 பூர்வகமாக அநுஷ்டே2யமான ப்ரபத்தியை விதி4க்கிற ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும்

விரோதம் சொல்லப்பார்க்கில், ஶ்யேந விதிக்கும் காமநா விதிக்கும் மோக்ஷ விதிக்கும் அந்யோந்யம் விரோதம் பிறக்கையாலும், ப்ரஹ்மசர்யம் கார்ஹஸ்த்யம் வாநப்ரஸ்ததர்மம் பிக்ஷுதர்மம் இவற்றுக்கு அந்யோந்யம் விரோதம் பிறக்கையாலும். "ந ஹிம்ஸ்யாத் ஸர்வா பூதாநி" என்று பூதஹிம்ஸையை நிஷேதித்து வைத்து பஶுவிஶஸநத்தை விதிக்கையாலும், "யாவஜ்ஜீவம் அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹூயாத்" என்று அக்நிஹோத்ர ஹோமத்தை விதித்து வைத்து, தத்த்யாகத்தை "ஸந்ந்யஸேத் ஸர்வ கர்மாணி" என்று விதிக்கையாலும், கர்மத்தை அநுஷ்டேயமாகச் சொல்லிவைத்து தத்த்யாக பூர்வகமாக அநுஷ்டேயமான ஜ்ஞாநயோகத்தை விதிக்கையாலும், உபாஸ்ய வஸ்துவை "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" என்று ஸகுணமாகச் சொல்லிவைத்து "நிர்குணம்" "நிரஞ்ஜநம்" என்று குணவிதுரமாகச் சொல்லுகையாலும், ஆக இவ்வோமுகங்களாலே ஆபாதசூடம் பரஸ்பர விருத்தமாகத் தோற்றுகையாலே ஶாஸ்த்ரமாக த்யாஜ்யமாம். (இவ்விரோதத்தை, குணபேதத்தாலும், வர்ணபேதத்தாலும், ஆஶ்ரமபேதத்தாலும், பாகபேதத்தாலும், ருசிபேதத்தாலும், அதிகாரிபேதத்தாலும் பிறக்கையாலே பரிஹரிக்கிறவோபாதி இதுவும் அதிகாரி பேதத்தாலே பரிஹ்ருதம். ஆகையால் ஶாஸ்த்ர விரோதமில்லை.) (கர்மஜ்ஞாநாதிகளை அநுஷ்டித்த ஶுகாதிகளோபாதி, கண்டுமுசுகுந்தப்ரப்ருதிகளான முமுக்ஷுக்களோடு, துர்வாஸஶ்ஶாபதூஷிதரான தேவதைகளோடு வாசியற ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணிப் பலிக்கக் காண்கையாலே அநுஷ்டாந விரோதமில்லை.) (கர்மயோகாதிகளுக்கு ஸஹாநுஷ்டாநமில்லாமையாலே பாகக்ரமநிபந்தநமான அதிகாரி பேதத்தாலே பரிஹரிக்கிறவோபாதி இதுவும் அதிகாரி பேதத்தாலே பரிஹ்ருதம். ஆகையாலே ப்ரகரண விரோதமில்லை.)

ஸர்வ தர்ம ஶப்தார்த்தம்

(ஸர்வதர்மாந்) — எல்லா தர்மங்களையும். தர்மமென்கிறது — ஆசைப்பட்டவை கைபுகுருகைக்கு நல்வழியாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொல்லுமத்தை. இவ்விடத்தில் தர்மமென்கிறது—மோக்ஷமாகிற பெரியபேறு பெறுகைக்கு ஶாஸ்த்ரங்களிலும் பதினெட்டோத்திலும் சொல்லப்பட்ட கர்மஜ்ஞாநங்களைப் பரிகரமாகவுடைய பக்தியாகிற ஸாதநத்தை.

ப்ரதம பதத்தை உபாதாநம் பண்ணுகிறார் (ஸர்வ தர்மாந்) என்று. அதுக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிறார் (எல்லா தர்மங்களையும்) என்று. அதுதான் தர்மபதமும் பஹுவசநமும் ஸர்வஶப்தமுமாய் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே இம்மூன்றுக்கும் அர்த்தமருளிச்செய்வதாக ப்ரதமம் தர்மலக்ஷணத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தர்மமென்கிறது) என்று தொடங்கி. இங்குள்ள தர்மஶப்தம் தர்மஸாமாந்யபரமன்று. தர்மவிஶேஷபரம் என்று அருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்தில்) இத்யாதிநா. பல ஸாதந தர்மந்தான் "தர்ம" "பரதர்ம" "பரமதர்ம" என்கிற பேதத்தாலே மூன்று வகைப்பட்டிருக்கும். அதில் அதர்மவ்யாவ்ருத்தமான ஸ்வர்க்காதி க்ஷுத்ர புருஷார்த்தஸாதநம் தர்மமாகிறது. பரதர்மமாகிறது—விமோசகமாகையாலே பந்தகமானதிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷஸாதநம். பரமதர்மமாகிறது — தர்மம் போலே க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தத்தையே ஸாதித்தல், பரதர்மம்போலே சேதந யத்ந ஸாத்யமாதலாகையன்றிக்கே, ஸித்தமாகையாலும் பரமப்ரயோஜந ஸாதநமாகையாலும், தனக்கவ்வருகில்லாத பகவத்விஷயம். இந்த தர்மஶப்தத்துக்கு இவை மூன்றும் அர்த்தமேயாகிலும் இப்போது பரதர்மத்திலே நோக்காகக்கடவது. இங்ஙன் ஒதுக்கித் தருவார் ஆரென்னில்: அடியிலே முமுக்ஷுவானபோதே க்ஷுத்ர பல ஸாதநமான தர்மம் கழிகையாலும், பரமதர்மத்தை கோபலீவர்த ந்யாயத்தாலே மேலே

'த4ர்மாந்' என்கிற ப3ஹு வசனம்— a 'அறமுயல் ஞானச் சமயிகள் பேசும் வித்3யாபே4த3ங்கள். b 'ஆனைப்பாரி வன்னேரில்லை' என்கிற புருஷோத்தம வித்3யை. c பிறவியுஞ் சிறையறுக்கும் d நிலைவரம்பில்லாத அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநம் e 'நற்பாலயோத்தி' தொடக்கமான க்ஷேத்ரவாஸம். f 'பாடி அவன் நாமம்' என்கிற ஸங்கீர்த்தநம். g 'கடைத்தலை சீய்க்கை. h மாகந்த நீர்கொண்டு தூவிவலம் செய்கை. i பூவிற்புகையும் விளக்கும் சாந்தமும் நீரும்கொண்டு j பூசனை செய்கை தொடக்கமாக ஸாத4நபு3த்3தி4யோடே செய்யுமவற்றைக் காட்டுகிறது. k 'நெறியெல்லா மெடுத் துரைத்த' என்கையாலே அவையும் தனித்தனியே ஸாத4 மாயிருக்குமிறே. 'ஸர்வ 'ஶப்3த3ம்— யஜ்ஞம், தா3நம், தபஸ் தீர்த்த2ஸேவை முதலானவை. கர்மயோக்3யதையுண்டாம்படி ஶு த்3தி4யை விளைக்கும் l ஓதியுருவெண்ணும் அந்தி. m ஐந்து வேள்வி தொடக்கமானவற்றைச் சொல்லுகிறது. த4ர்மத்திலே சொருகாமல் இவற்றை ஸர்வஶப்3த3த்துக்குப் பொருளாகத் தனித்துச் சொல்லுகிறது — ப்ரபத்திக்கு யோக்3யதை தேட வேண்டா. இவனையும் இவனுடைய ஸ்த்ரீயையும்போலே

ஸ்வீகார்யமாக விஶேஷிக்கையாலும். த்யாஜ்யதயா ப த4ர்மத்தையே உபாதா3நம் பண்ணுகிறது.

ப3ஹுவசநார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார்—(த4ர்மா என்கிற) இத்யாதி3நா. ஸர்வஶப்3தா3ர்த்த2த்தை அருளி செய்கிறார் (ஸர்வ ஶப்3த3ம்) என்று. ப்ரபத்தியின் தே காலாதி4காரி ப2ல ப்ரகார நியமாபா4வ வைஶிஷ்ட்யத்தை பற்ற அருளிச்செய்கிறார்— (ப்ரபத்திக்கு) என்று தொடங்கி (இவன்)—அர்ஜுநன். (இவன் ஸ்த்ரீ)—த்3ரௌபதி

a திருவிருத்தம் 44 b பெரியாழ்திரு 1-1-3 c திருவாய் 1-3-
d திருவாய் 1-3-2 e திருவாய் 7-5-1 f திருவாய் 10-5-
g திருவாய் 10-2-7 h திருவாய் 7-10-2 i திருவாய் 5-2-
j திருவாய் 10-2-4 k திருவாய் 4-8-6 l முதல்திருவ
m

நீர்நடுவே கேட்கவும் அநுஷ்டி2க்கவுமாய், a குலங்களாயவீரிரண்டில் பிறவாதாரும் இதிலே அந்வயிக்கலாமென்று தேறுகைக்காக. முத்து விளக்கி, மூழ்கி, மூக்குப் புதைத்து, கிழக்குநோக்கிக் கும்பிட்டு, கீழ்மேலாகப் புறப்படுத்து, நாளெண்ணி, குறுவிழிக்கொண்டு, ஸாத4நாந்தரங்களிலே நினைவாய்க் கிடந்ததிறே. இவையொன்றும் செய்யாதே ஶரணாக3தனாய் b இக்கரையேறினவன் உபதே3ஶிக்கக்கேட்டு, ஶரணாக3தரக்ஷணம் பண்ணின குலத்திலே பிறந்து, உறவையுட்படக் கொண்டாடுகிறவர்க்கு ப்ரபத்தி பழுதுபோய் அக்கரைப்படவொண்ணுதொழிந்தது. நன்மை தீமைகள் தேடவும் போகடவும் வேண்டா. இவை விலக்கும் பற்றுசுமாயிருக்குமென்றிருக்கையே அதி4காரம்.

இவர்களிருவரும் ப்ரபத்தி ஶ்ரவணாநுஷ்டா2நகர்த்தாக்களிறே. "ஶுத்3த4னுக்கு அஶுத்3தி4 ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அஶுத்3த4னுக்கு ஶுத்3தி4 ஸம்பாதி3க்கவேண்டா. இருந்தபடியே அதி4காரியாமித்தனை" என்கிற ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய நிஷ்கர்ஷம் நிரூபிதமாயிற்று. இவ்விடத்தில், வேல்வெட்டிப் பிள்ளை நம்பிள்ளை ஸம்வாத3த்தை அநுஸந்தி4ப்பது. "மனமுடையீர்" என்கிற ஶ்ரத்3தை4யே யமைந்த மர்மஸ்பர்ஶிக்கு நானும் நமரும் என்னும்படி ஸர்வரும் அதி4காரிகள். "போதுவீர்" என்றிறே அதி4காரத்தை ஆண்டாள் அறுதியிட்டது. (நன்மை தீமைகள்) இத்யாதி—நன்மை தேட வேண்டா. அது விலக்கு. தீமை போகடவேண்டா. அது பற்றுசு என்றபடி. தோ3ஷத்தையும் கு3ணஹாநியையும் பார்த்து உபேக்ஷியாதவளவன்றிக்கே அங்கீ3காரத்துக்கு அவைதன்னையே பச்சையாக்குகையிறே ஶேஷித3ம்பதிகளின் ஸாத4ாரண வைப4வம். பாபத்தோடேவரிலும் அமையும் என்றான் சக்ரவர்த்தித் திருமகன். புண்ணியத்தைப் போகட்டுவா என்றான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன். ஆக, ப4க3வானுடைய நிரபேக்ஷோபாயத்வம் நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது.

a திருச்சந்த 90 b பெரியாழ்திரு 5-3-7

"பரித்யஜ்ய" பத3ார்த்த2ம்

'பரித்யஜ்ய' என்று இந்தவுபாயங்களை விடும்படியைச் சொல்லுகிறது. த்யாக3மாவது விடுகை. பரித்யாக3மாவது பற்றறவிடுகை. உபாயமல்லாதவற்றை உபாயமாக நினைத்தோமென்று சிப்பியை வெள்ளியென்றெடுத்தவன் லஜ்ஜித்துப் பொகடுமாபோலே புகுந்துபோனமை தெரியாதபடி விட வேணும். பித்தேறினாலும் அவற்றில் நினைவு செல்லாதபடி, விட்டோமென்கிற நினைவையுங்கூட விடச்சொன்னபடி. த4ர்ம தே3வதை பாதகமென்பது, ஆழ்வார் a 'எய்தக் கூவுதலாவதே' என்று b புலையறங்களோபாதியாகிற இத்தை, த4ர்மமென்று விடச் சொல்லுகிறது—பூசலை அத4ர்மமென்றும், இவற்றை த4ர்மமென்றும் ப்4ரமித்த அர்ஜுநன் நினைவாலே. நிஷித்3த4ம் செய்கை அஶக்தியாலன்றிக்கே, ஆகாதேயென்று

அநந்தரம் த்3விதீயபத3ார்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (பரித்யஜ்ய) என்று தொடங்கி. இதுவும்—த்யாக3மும் ல்யப்பும் உபஸர்க3முமாய் த்ரிப்ரகாரமாயிருக்கையாலே, அதில் த்யாக3த்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (த்யாக3மாவது) என்று தொடங்கி. உபஸர்க்க3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரித்யாக3மாவது) என்று தொடங்கி. த்யாக3வேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உபாயமல்லாத) என்று தொடங்கி. "அத2 பாதகபீ4தஸ் த்வம்" என்ற த4ர்மதே3வதாவசனத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (த4ர்மதே3வதை) இத்யாதி3. "த4ர்மாத4ர்ம தி4யாகுலம்" என்ற ஆளவந்தார் திருவாக்கைத் திருவுள்ளத்தேகொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (பூசலை) இத்யாதி3. 'ப்ராபகாந்தர பரித்யாக3த்துக்கு அஜ்ஞாநாஶக்திகளன்று ப்ரத4ாநஹேது' என்றத்தைத் திருவுள்ளத்தேகொண்டு ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (நிஷித்3த4ம்)என்று தொடங்கி. (ஆகாதே

---

a திருவாய் 5-7-5 b திருமாலை 7

விடுமாபோலே. உபாயாந்தரங்களை ஸ்வரூபவிருத்3த4மென்றிறே—தபோத4நரான ரிஷிகளும், நெருப்பை நீராக்குகிற தேஜஸ்ஸையுடைய பிராட்டியும், ஸ்வரக்ஷணத்தில் இழியாதே க3ர்ப்ப4த்திலிருப்பாரைப்போலேயிருந்தது. நாண்தழும்பு வால்

யென்று) என்று. அப்ராப்தம் என்றபடி. இத்தால் "நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு இவை நாஶகங்களாய்க் கொண்டு ஸ்வரூபவிருத்3த4ங்கள் என்னவொண்ணாது........ ஆகையால் ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்ற உபாஸநாதி3களுக்கு நாஶகத்வ அஸம்ப4ாவிதத்வ அநர்த்த2ாவஹத்வங்களில்லாமையாலே ஒருபடியாலும் ஸ்வரூபவிரோத4ப்ரஸங்க3மில்லை" என்கிற பக்ஷம் நிரஸ்தம். (அப்ராப்தம்)—ப4க3வத3த்யந்த பாரதந்த்ர்யமாகிற ஸ்வரூபத்துக்குச் சேராதென்றபடி; ஸ்வரூபவிரோத4ம் என்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபஶப்3த3ம் த4ர்மியைக் குறிக்குமதல்ல; அஸாத4ாரண த4ர்மத்தைக் குறிக்கும் என்றபடி. "ஶீத்தோ ப4வ" என்ற பிராட்டி "நஷ்டோ ப4வ" என்னாதது அப்ராப்தியைக் கணிசித்திறே. இங்கே, "அர்த்த4ராத்ரியிலே தனிவழி போகாநிற்க, து3ஷ்டம்ருக3ங்களாலே மிடைந்ததொரு காட்டிலே முன்னடி தோற்றாதபடி இருண்டு, வர்ஷமும் இடியும் உண்டாய்க் கண்ணுக்குள்ளே கொள்ளியை வீசினாற்போல் மின்னிக்கொண்டு வாராநிற்க, அவ்வவஸ்தை2யில் திருநாமோச்சாரணம் பண்ணுதொழிகை ப்ரபந்நலக்ஷணம்" என்ற ப4ட்டர் ஸம்வாதம் (வார்த்தாமாலை 417) அநுஸந்தே4யம். "க3ர்ப4பூ4தா: தபோத4நா:" என்றத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (தபோத4நரான) இத்யாதி3. "ஶீத்தோ ப4வ" என்றத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பை) இத்யாதி3. கீ3தை கேட்ட அர்ஜுநன்கலக்கத்தை உபபாதி3க்கிறார் (நாண்) இத்யாதி3. சரமஶ்லோகத்தில் கழிக்கிற ஶோகம் யத2ாவஸ்தி2த ஆத்மோபதே3ஶாதி3களாலே கழிந்த ப3ந்து4வத4ாதி3நிமித்தமான பழைய

தீவிளையாத விடவாயும் வல்வாயுமேறி, பரலோகங்களிலே சென்று, படைத்துணைசெய்து, அரிய தபஸ்ஸுக்களைச் செய்து, வெருட்டுவார் சபையிலே வில்லிட்டடித்து, ஊர் வசியை முறை கூறுகிறவன் கர்மஜ்ஞாநங்களிலிழியமாட்டாமை யன்றே கலங்குகிறது; ஸ்வரூப பாரதந்த்ர்யத்தைக் கேட்ட படியாலேயிறே. தன்னை ராஜமஹிஷியென்றறிந்தவள்—உதிர் நெல் பொறுக்கவும், கொட்டை நூற்கவும், குடம் சுமக்கவும் லஜ்ஜிக்குமிறே. இவன் தான் சுமப்பேனென்ற(ன) இவனை யெடுத்திஞனித்தனையிறே. இவ்வுபாயத்திலிழியும்போது உபா யாந்தரங்களை அத4ர்மமென்று விடவேண்டுமென்று ஶாஸ்த்

ஶோகமன்று, ப்ரகரணாநுகு3ணஶோகாந்தரம். எங்ஙனே யென்னில், "தை3வீ ஸம்பத் விமோக்ஷாய நிப3ந்த4ாயா ஸுரீ மதா" [கீ3தை 16-5] என்று பிரித்துச் சொன்னவாறே, "நாம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாகில் செய்வதென்?" என்று ஶோகித்த அர்ஜுநனைப்பற்ற "மாஶுச: ஸம்பத3ம் தை3வீம் அபி4ஜாதோऽஸி பாண்ட3வ" [கீ3தை 16-5] என்றாப்போலே, இங்கு கீழ் உக்தங்களான உபாயங்கள் அநுஷ்டி2க்க அஶக்யங்களென்றும், ஸ்வஶரீரத்வகத2நாதி3 களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்ட பரதந்த்ரமான ஸ்வரூபத் துக்கு ஸ்வயத்நரூபங்களான இவை விரோதி4கள் என்றும் பு3த்3தி4பண்ணி "இவற்றாலே எம்பெருமானைப்பெற என்ப தொன்றில்லை. இனி இழந்தே போமித்தனையாகாதே" என்கிற ஶோகம். ஜிதேந்த்3ரியரில் தலைவனாய், ஆஸ்தி காக்3ரேஸரனாய் "கேஶவஸ்ய ஆத்மா" என்று க்ருஷ்ண னுக்கு த4ாரகனாயிருந்துள்ள அர்ஜுநனுக்கு இப்போது ஶோகம்—"உபாயாந்தரங்கள், ப4க3வத3த்யந்த பாரதந்த்ர்யம் (ப4க3வச்ச2ரீரத்வம்) ஆகிற ஸ்வஸ்வரூபத்துக்குச்சேராதவை யாகையாலே, நாம் ப4க3வத்3விஷயத்தையிழந்தோமித்தனை" என்கிற மஹாஶோகம் என்றபடி. உபாயாந்தராநுஷ்டா2ந ஔபயிக ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களை அர்ஜுநனுக்கு உபபாதி3க் கிறார் (நாண்) என்று தொடங்கி. (உத்தமாஶ்ரமத்தில்) இத்

ரங்கள் பலவும் சொல்லுகையாலும், உத்தமாஶ்ரமத்திலே புகுமவனுக்கு முன்பிலாஶ்ரம த4ர்மங்களை விடுகை குறையல் லாமையாலும் த4ர்மங்களை விடச்சொல்லுகை தப்பல்ல.

த்யாக3விதி4

'பரித்யஜ்ய' என்கிறவிது விட்டாலல்லது பற்றவொண்ணா தென்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. குளித்துண்பானென்றால் உண்டு குளிக்கையும் குளியாமே உண்கையும் தப்பிறே. பற்றுகைக்கு அங்க3மானபோதிறே விடுகையும் நன்மை யாவது. இவைதான் சுமந்தான் விழ, உறங்குவான் கைப் பண்டம் போலே ஆமவையிறே. இவற்றைப் பேற்றுக்கென் றதே பேறென்னபோது கைங்கர்யத்திலும் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத் திலும் ப்ராப்ய ருசியிலும் சொருகுமிறே.

யாதி3—"ஜாத்யாஶ்ரமதீ3க்ஷைகளில் பே4தி3க்கும் த4ர்மங்கள்" [ஆசார்யஹ்ருத3ய 31] இத்யாதி3யை நினைப்பது.

இனி "ல்யப்புக்கு" அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (பரித்யஜ்ய) என்று தொடங்கி. "ஸ்நாத்வா பு4ஞ்ஜீத" என்றத்தையுட் கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (குளித்து) இத்யாதி3. அதாவது, "த்யஜ்ய" என்கிற ல்யப்பாலே. "பு4க்த்வா சாந்த்3ராயணம் சரேத்" என்னுமாபோலன்றிக்கே, "ஸ்நாத்வா பு4ஞ்ஜீத" என்கிற விதி4—'பு4ஜிக்குமளவில், ஸ்நாநம் பண்ணியே பு4ஜிக்கவேணும்' என்கிற நியமத்தைச் சொல்லுமாபோலே, ஸித்3தே4ாபாயத்தைப் பரிக்3ரஹிக்குமளவில், த்யாஜ்யமான உபாயாந்தரங்களை த்யஜித்தே பரிக்3ரஹிக்கவேணுமென்கிற நியமத்தைச் சொல்லுகிறதென்கை. இத்தால் த்யாகா3நு வாத3பக்ஷம் அநாத3ரணீயம் என்றதாயிற்று. (கைங்கர்யத் திலும்) இத்யாதி3. இத்தால், "கர்மம் கைங்கர்யத்திலே புகும். ஜ்ஞாநம் ஸ்வரூபப்ரகாஶத்திலே புகும். ப4க்தி ப்ராப்யருசியிலே புகும். ப்ரபத்தி ஸ்வரூபயாதா2த்ம்ய ஜ்ஞாநத்திலே புகும்" என்ற வேதா3ந்த ஸாரவேத்3ய ஸாரதம நிஷ்கர்ஷம் நிரூபிதமாயிற்று.

இங்கு த்யாக3 ஶப்3த3த்தாலே சொல்லுகிறது த4ர்ம ஸ்வரூப த்யாக3த்தையோ? த4ர்மப2லாதி3 த்யாக3த்தையோ? த4ர்மத்தில் உபாயத்வபு3த்3தி4 த்யாக3த்தையோ? என்னில்:- இவ்வதி4காரிக்கு, யாவச்ச2ரீரபாதம் காலக்ஷேபத்துக்காக ப4க3வத் தோஷஹேதுபூ4தமானவை அநுஷ்டே2யமாகையாலே த4ர்மஸ்வரூப த்யாக3மாகமாட்டாது. ப2லாதி3கள் ஸாத4கனுக்குங்கூட த்யாஜ்யமாகக் கீழே உக்தமாகையாலே ப2லாதி3த்யாக3த்தைச் சொல்லுகிறதாகவொண்ணாது. ஆக இங்கு த4ர்மங்களினுடைய உபாயத்வபு3த்3தி4த்யாக3த்தைச் சொல்லுகிறது. அந்த உபாயத்வபு3த்3தி4த்யாக3மாவது—லாப4ஹேதுவான ப4க3வத் ப்ரீதிக்கு ஸாத4நமென்கிற ப்ரதிபத்தியைத் தவிருகை. ஆகையாலே, ஸ்வரூப த்யாக3த்தால் வந்த குறையும், ப2லாதி3 த்யாக3த்தைச் சொல்லுகிறது என்கிறத்தால் வரும் புநருக்தியுமின்றியிலே ஒழியும். அவன் உபாய பு3த்3த்4யா அநுஷ்டி2க்கும். இவன் போ4க3பு3த்3த்4யா அநுஷ்டி2க்கும். அவன் விதி4ப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டி2க்கும். இவன் ராக3ப்ரேரிதனாய் அநுஷ்டி2க்கும். அவனுக்கு வர்ணாஶ்ரமத4ர்மம் நியமேந அநுஷ்டி2க்க வேணும். இவனுக்கு வர்ணாஶ்ரம த4ர்மாநுஷ்டா2நமாகவுமாம். வைஷ்ணவ கிஞ்சித்காரமாகவுமாம். ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியிலே நியமம். ஆநுகூல்யங்களில் ஏதேனுமாம். ஆகையிறே நம்மாசார்யர்கள் இவற்றை அநுஷ்டி2ப்பாரும் அநுஷ்டி2யாதாருமாய்ப் போருகிறது. ஆகையிறே, "ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம்" என்று ஆநுகூல்யஸங்கல்பத்தோபாதி ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியையும் ஸம்பா4வித ஸ்வபா4வமாகச் சொல்லுகிறது. ஆக, காம்யகர்மத்தோபாதி மோக்ஷஸாத4நத4ர்மமும் இவனுக்கு த்யாஜ்யமாகையாலே ஸாங்க3மான அந்த த4ர்மத்யாக3த்தை த்யாக3ஶப்3த3த்தாலே சொல்லிற்றாய்த்து.

த்யாக3விஶேஷணமான "பரி" ஶப்3த3ம் "பரிஸாகல்யே" என்கிறபடியே ஸாகல்ய வாசியாய்க் கிடக்கிறது. ஸாகல்ய ஶப்3த3வாச்யம் வாஸனையாய், ஸவாஸந த்யாக3த்தைச் சொல்லுகிறது. அதாகிறது—லஜ்ஜாபுரஸ்ஸர த்யாக3ம். ஸ்வரக்ஷணார்த்தை2யான ஸ்வப்ரவ்ருத்தி ஸ்வரூபஹாநியென்றறிந்தால், "நெடுநாள் ஸ்வரூபஹாநியானவற்றையாகாதே உபாயமாக நினைத்திருந்தது" என்று லஜ்ஜை பிறக்கக் கடவதிறே. ப4ர்த்ருபோ4க3த்தை உத3ரபோஷணத்துக்கு உறுப்பாக்குகையாகிறது—பதிவ்ரதைக்கு ஸ்வரூபஹாநியாமாப்போலேயிறே. போ4க3ரூபமான ப்ரவ்ருத்தியை ஸாத4நமாக்குகையாகிறது. "த்யஜ்ய" என்கிற "ல்யப்"பாலே—த4ர்மத்யாக3ம் ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்க3மானவன்று கர்த்தவ்யம். அல்லாதபோது அயுக்தம் என்னுமிடத்தைக் காட்டுகிறது. த4ர்மத்தைவிட்டு ஸ்வீகாரத்தில் இழியாதேயிருக்குமாகில், உப4ய ப்4ரஷ்டனாகையாலே நாஶமே ப2லமாயறுமே. இத்தைப் பற்றவிறே நஞ்ஜீயர் "ஒன்றில் நாரகிகளுக்கு மூர்த்தா4பி4ஷிக்தனாதல், இல்லையாகில் பரமபத3ம் என் சிறுமுறிப்படியே செல்லுதல் செய்யும்படியிறே நான் நிற்கிற நிலை" என்றருளிச்செய்தது. அதாகிறது—த4ர்மத்யாக3ப2லமான பாபம் மேலிட்டு நரகம் வஸ்தவ்யபூ4மியாதல், த்யாக3பூர்வகமாக ஸ்வீக்ருதமான உபாயம் ப2லித்து பரமபத3ம் வஸ்தவ்ய பூ4மியாதலாம் இத்தனையிறே என்கை. ஆக, "ல்யப்"பாலே மேல் சொல்லப்போகிற ஸ்வீகாரம் த்யாக3ாங்க3கம் என்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து. ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும் ஸாத4நாந்தரங்களை விடவேண்டிவரும். அவற்றினுடைய ஸ்வரூபங்களைப் பார்த்தாலும் ஸாத4நாந்தரங்கள் த்யாஜ்யமாயறும், பற்றப்புகுகிற உபாயஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தாலும் ஸாத4நாந்தரங்கள் த்யாஜ்யமாயறும். ஸ்வஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தால் நமஶ்ஶப்3த3த்தில் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரத்திலே இழிகை ஸ்வரூபஹாநியாம்படி அத்யந்த பரதந்த்ரமாயிருக்கும். அவை தன்னைப் பார்த்தால், ப3ஹுயத்நஸாத்4யமாகையால் து3ஷ்

13-12-90

"மாம்" ஶப்தார்த்தம்

'மாம்' என்று பற்றப்படுமுபாயத்தைச் சொல்லுகிறது. மாம்—என்னை. a 'அறமல்லனவும் சொல்லல்ல' என்னும் கழிப்பனான தர்மங்கள் போலன்றிக்கே கைக்கொள்ளப்படும் நல்லறத்தைக் காட்டுகிறான். வேதத்தில் இரண்டு கூற்றிலும் அறிவுடையார்க்கும் நல்லறமாகச் சொல்லுவது. b பறைதரும்

கரமுமாய். "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி:" என்று சிரகால ஸாத்யமுமாய். இந்த்ரிய ஜயாதிகள் அபேக்ஷிதமாகையாலும். ஆதிபரதாதிகள் ப்ரஷ்டராகக் காண்கையாலும் ஸாபாயமுமாய். ப்ராரப்த கர்மாவஸாநாபேக்ஷமாகையாலே விளம்ப்ய பலப்ரதமுமாயிருக்கும். உபாயத்தைப் பார்த்தால். நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியும் ஸஹகாரியாக ஸஹியாதபடி சணற்கயிறு கண்ட ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே நிரபேக்ஷமாயிருக்கும். ஆக. தான் அநந்யஸாதநனாகையாலும். அவ்வ துஷ்கரத்வாதி தோஷதூஷிதமாகையாலும். உபாயம் ஸஹகாரி நிரபேக்ஷமாகையாலும். தர்மத்யாகம் உபாயஸ்வீகாரத்துக்கு அங்கமாகக் கடவது. இப்போதிறே ஆகிஞ்சந்ய ரூபாதிகார ஸித்தி உண்டாவது.

அநந்தரம் த்ருதீயபதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மாம் என்று) என்று தொடங்கி. ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிருபாதிகதர்மத்வத்தை உபபாதிக்கிறார் (அறம்) என்று தொடங்கி. இங்கே. "ராமோ விக்ரஹவாந் தர்ம:" "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" "அதாதோ தர்ம ஜிஜ்ஞாஸா" இத்யாதிவசநங்களை அநுஸந்திப்பது. "வேத விதः—அத்யாத்மவிதः" என்ற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (வேதத்தில் இரண்டு கூற்றிலும்) என்று தொடங்கி. தர்மங்களையெல்லாம் விட்டுத் தன்னைப்பற்றச் சொல்லுகையாலே பலிதமானதொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை

a நான்-திருவ 72 b திருப்பாவை 10

புண்ணியனான க்ருஷ்ணனையிறே. தர்மங்களை நிலைநிறுத்தப் பிறந்தவன்தானே தர்மங்களை விடுவித்து, அவற்றின் நிலையிலே தன்னை நிறுத்துகையாலே நேரே தர்மம் தானென்னுமிடத்தை வெளியிட்டானாயிற்று.

அல்லாத தர்மங்கள் சேதநனாலே செய்யப்பட்டு. பலகூடி ஒன்றாய். நிலைநில்லாதே. அறிவும் மிடுக்குமற்று. இவன் கைபார்த்து, தாழ்த்துப் பலிக்கக்கடவனவாயிருக்கும். இந்த தர்மம் a 'அறஞ்சுவராகி நின்ற' என்று படியெடுத்தாப்போலே கோயிலாம்படி ஸித்தரூபமாய். ஒன்றாய். நிலைநின்று. ஜ்ஞாநஶக்திகளோடே கூடி. ஒன்றால் அபேக்ஷையற்றுத் தாழாமல் பலிக்குமதாயிருக்கும். 'என்னை' என்று b 'வைகுந்தம் கோயில் கொண்ட' c 'வேலைவாய்க் கண் வளரும்' d 'ஒழிவற நிறைந்து நின்ற' e 'எம்மாண்புமானான்'

அருளிச்செய்கிறார் (தர்மங்களை நிலைநிறுத்த) இத்யாதிநா. இப்படிச் சொன்னவித்தால் கீழ் விட்ட ஸாதநங்களிற்காட்டில் இந்த ஸாதநத்துக்குண்டான ஏற்றம் சொல்லுகிறது. அது தான் எது என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாத) என்று தொடங்கி. அதாவது—ஸித்தமாய். பரமசேதநமாய். ஸர்வஶக்தியாய், நிரபாயமாய், ப்ராப்தமாய், ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமாயிருக்கும் என்றபடி. "மாம்" என்று ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபத்தைக் காட்டுகையாலே வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறவற்றை அருளிச்செய்கிறார் (என்னை என்று) என்று தொடங்கி. இத்தால், தேஶவிப்ரக்ருஷ்டதையாலே காணவும் கிட்டவும் ஒண்ணாதபடியிருக்கிற பரவ்யூஹங்களையும். அஸாதாரண விக்ரஹயுக்தமன்றிக்கே உபாயாந்தரநிஷ்டர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிற அக்நீந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமித்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கிறதுஎன்கை. அவதாராந்தரங்களின் ஸௌலப்யம் பரத்வம் என்னலாம்படியாகவிறே ஸ்ரீகிருஷ்ணஸௌலப்யம். அத்தைப்பற்ற விபவாந்தரங்களும் கழியுண்ணுமத்தையருளிச்செய்கிறா (எம்மாண்புமானான்) என்று.

a திருமாலை 6 b திருவாய் 8-6-5 c பெரியதிருவ 85
d திருவாய் 3-2.7 e திருவாய் 1-8-2

என்கிற தன்னுடைய பரத்வாதி3களைக் கழித்து க்ருஷ்ணனை
நிலையைக் காட்டுகிறான். a பாலப்பிராயத்தே இவனைக் கைக்
கொண்டு, ஒக்கவிளையாடி, ஒருபடுக்கையிலே கிடந்து,
ஓராஸநத்திலே கால்மேல் காலேறிட்டிருந்து, ஒரு கலத்திலே
யுண்டு, காட்டுக்குத் துணையாகக் கார்யவிசாரங்களைப்பண்ணி,
ஆபத்துக்களிலேயுதவி, நன்மைகளைச் சிந்தித்து, b மண்ணை
கலம் கூறிடுவான் ஓலைகட்டித் தூதுசென்று c ஊரொன்று
வேண்டிப்பெறாதவுரோடத்தால் பாரதம் கைசெய்து d தேச
மறிய ஓர் சாரதியாய், அவர்களையே யெண்ணும்படியான
இவனுடைய குற்றங்களைக் கணக்கறுத்து நலமான வாத்ஸல்
யத்துக் கிரையாக்கி, சீரிய அர்த்த2ங்களை வெளியிட்டு
e 'தேவர் தலைமன்னர் தாமே' என்னும்படியான ஸ்வாமித்
வத்தைப் பின் விஸ்வரூபமுக2த்தாலே காட்டி f 'பாங்காக
முனைவரொடன்பளவி' என்னும்படி ஸௌஶீல்யம் தோற்றும்

இனி, இப்பத3த்திலே ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத3கங்களான
கு3ணவிஶேஷங்களெல்லாம் ப்ரகாஶிக்கிறபடியை அருளிச்
செய்கிறார் (பாலப்பிராயத்தே) என்று தொடங்கி. இத்தால்,
"மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீயமான வ்யக்தியைச் சொல்லுகை
யாலே, ஆஶ்ரயணோபயோகி3யான "நிகரில் புகழாய் உலகம்
மூன்றுடையாய் என்னையாள்வானே திருவேங்கடத்தானே"
என்று முதல்வரான ஆழ்வாரும் அநுஷ்டி2த்த
அநுஷ்டா2ந வாக்யத்தில் நாராயண பத3த்தாலே அநு
ஸந்தே4யங்களான வாத்ஸல்யாதி3 கு3ணசதுஷ்டயமும்
அநுஸந்தே4யம் என்கை. வாத்ஸல்யமாவது—அன்றீன்ற
கன்றின் பக்கல் தாய் பண்ணும் வ்யாமோஹம். ஸ்வாமித்வ
மாவது—ஆஶ்ரிதருடைய பேறிழவுகளில் உண்டான ஸுக2
து3:க்க2ங்கள் அவர்களுக்கன்றிக்கே தனக்கேயாம்படி அவர்
களை உடையனாகை. ஸௌஶீல்யமாவது — க்ஷுத்3ரஸம்
ஸாரிகளான சேதநரோடே கலக்கும்போது, அவன்
சிறுமையாதல், தன் பெருமையாதல் நெஞ்சில்படாதபடி

---

a பெரியாழ்திரு 2-6-6 b பெரியதிரு 11-5-7 c பெரியாழ்திரு 2-6-5
d திருவாய் 7-5-9 e நான்திருவ 16 f பெரியதிரு 2-4-4

படி புரையறக்கலந்து, a 'பக்கமே கண்டாருளர்' என்னும்
படி ஸுலப4னாய் b காரொக்கும் மேனியைக் கண்ணுக்கு
இலக்காக்கிக்கொண்டு போருகிறவன். ஸோநாதூ4ளியாலே
புழுதிபடைத்த c கொத்தார்கருங்குழலும், குருவேர்ப்பரும்பின
d கோளிழை வாண்முகமும், e குருமாமணிப்பூண் குலா
வித்திகழும் திரு f மார்வணிந்த வனமாலையும், இடுக்கின
g மெச்சூது சங்கமும், h அணிமிகு தாமரைக் கையிலே
கோத்த சிறுவாய்க்கயிறும், முடைகோலும், அர்த்த2ப்ர

புரையறக் கலக்கை. ஸௌலப்4யமாவது—அதீந்த்3ரியனான
வன் எல்லாருடைய கண்ணுக்கும் இலக்காய்க்கொண்டு
ஸுலப4னாயிருக்கை. இவையெல்லாவற்றிலும் வைத்துக்
கொண்டு மிகவும் அபேக்ஷிதம் ஸௌலப்4யமாகையாலே.
அவதார ப்ரயுக்தமான ஸௌலப்4யத்தளவன்றிக்கே ஸாரத்2
யேऽவஸ்த்தி2தனாய் நிற்கிற ஸௌலப்4யாதிஶயத்தை
த3ர்ஶிப்பித்தமையை அருளிச்செய்கிறார் (ஸோநாதூ4ளி)
இத்யாதி3. இத்தால், ஸோநாதூ4ளி தூ4ஸரிதமாய் அலை
கிற திருக்குழல் கற்றையும், ஸ்வேத3பி3ந்து3ஸ்தப3கித
மான திருமூக்கும், ஆஶ்ரித விரோதி4த3ர்ஶநத்தால் சீறிச்
சிவந்து, ஶீதளமாய்ச் சிதற அலர்ந்த தாமரைத் தடாகம்
போலே கண்டவிடமெங்கும் அலையெறிகிற திருக்கண்களும்,
காளமேக4ம்போலே இருண்டு குளிர்ந்த திருமேனியும்,
அதுக்குப் பரபா4க3மாம்படி சாத்தின திருப்பீதாம்ப3ரமும்,
தேருக்குக் கீழே நாற்றின திருவடிகளும், அதிலே சாற்
றின சிறுசதங்கைகளும், தூக்கின உழவுகோலும், பிடித்த
சிறுவாய்க்கயிறுமாய் நிற்கிற நிலையைக் காட்டுகையாலே
விலக்ஷண விக்3ரஹயோக3மும் தோற்றுகிறது. தன்
சிறுமை கண்டு இறாய்க்கவேண்டா; அவன் ஸுஶீலனாகை

---

a பெரியாழ்திரு 4- -8 b திருவாய் 9-9-7 c பெரியாழ்திரு 2-1-7
d திருவாய் 7-7-8 e பெரியாழ்திரு 1-2-10 f நாச்-திரு 13-3
g பெரியாழ்திரு 2-1-1 h திருவாய் 10-3-5

காஶகமான ஜ்ஞாநமுத்3ரையும். a கட்டி நன்குடுத்த பீதக வாடையும், b சிலம்பும் செறிகழலும் c வெள்ளித்தளையும் d சதங்கையும் கலந்தார்ப்பத் தேருக்குக் கீழே நாற்றின e கனை கழலுமாய் நிற்கிறநிலையை 'மாம்' என்று காட்டுகிறான்.

யாலே. து3ர்லப4னென்று இருக்கவேண்டா; அவன் ஸுலப4னாகையாலே. தன் தோ3ஷம் கண்டு இருக்கவேண்டா; அவன் வத்ஸலனாகையாலே. அப்ராப்தன் என்று இருக்கவேண்டா; ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே. ஆஶ்ரயிக்கைக்கு ஶுப4ாஶ்ரயமேதென்று கலங்கவேண்டா; விலக்ஷணவிக்3ரஹயுக்தனாகையாலே. இந்த விலக்ஷண விக்3ரஹயோக3த்தைச் சொன்னபோதே, அந்த விக்3ரஹத்துக்கு நிரூபகபூ4தையாய் "அகலகில்லேனிறையும்" என்று திருமார்விலே எழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டியையும் சொல்லிற்றாயறுகையாலே இவனுடைய பூர்வாபராத4த்தைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிடுகைக்குப் புருஷகாரயோக3மும் சொல்லிற்றாய்த்து என்கை. ஆக "மாம்" என்று—ஸ்ரீமானுமாய், நாராயணனுமாய் இருக்கிற என்னை—என்றபடி. இத்தால் அநுஷ்டா2ந வாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமத்' ஶப்3த3த்தையும் நாராயண ஶப்3த3த்தையும் ஸ்மரிப்பிக்கிறது. அதுக்கு ஹேது—வித்4யநுஷ்டா2நங்களிரண்டும் ஏகார்த்த2மாகையாலே. ஆகவித்தால் ஸ்ரீமானான நாராயணனே ஶரண்யன் என்றதாயிற்று. இவ்விஶிஷ்டவேஷத்திலே ஆஶ்ரயித்தாலாயிற்று ப2ல ஸித்3தி4யுள்ளது. பிரிய ஆஶ்ரயிக்கையாவது — தே3வதாந்தரத்தை ஆஶ்ரயித்தவோபாதியிறே. அநுஸந்தா4ந ரஹஸ்யத்தில் ஸ்ரீமத் பத3ம் இருக்கக்காண்கையாலே ஐகார்த்2யத்தைப் பற்ற இந்த விதி4ரஹஸ்யத்திலும் ஸ்ரீமத்த்வம் அநுஸந்தே4யமாகத் தட்டில்லை என்றபடி. இங்கு "மாம்" "அஹம்" என்கிற பத3ங்களுக்கு—அடைவே அவதார ரஹஸ்யத்திலும்

---

a பெரியாழ்திரு 3-6-10 b மூன்-திருவ 90 c பெரியாழ்திரு 1-2-5
d பெரியாழ்திரு 1-2-20 e திருவாய் 3-6-10

புருஷோத்தமத்வ ப்ரதிபாத3ந ப்ரகரணத்திலும் சொல்லுகிறபடியே, ஸௌலப்4யத்திலும் ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலும் ப்ராதா4ந்யேந நோக்கு. "அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வம் அஜஹத்ஸ்வ ஸ்வபா4வதா। ஶுத்3த4ஸத்த்வமயத்வம் ச, ஸ்வேச்சா2மாத்ர நிதா3நதா॥ த4ர்ம க்3லாநௌ ஸமுத3ய:, ஸாது4 ஸம்ரக்ஷணார்த்த2தா। இதி ஜந்ம ரஹஸ்யம் யோ வேத்தி நாஸ்ய புநர்ப4வ:॥" இவ்வவதார ரஹஸ்ய ஜ்ஞாநம் ஸத்3வாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டா2னுக்கு உபாயபூரகம். ஸ்வதந்த்ர ப்ரபத்தி நிஷ்டா2னுக்கு ஸ்வதந்த்ரனுடைய ஸௌலப்4யத்தைக் காட்டும். இப்ரகரணங்களிரண்டிலும் ஸித்3த4மான ஸௌலப்4யமும், ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கும். "ஸ்வதந்த்ரஸ்யாபி நைவ ஸ்யாத் ஆஶ்ரயோ து3ர்லப4ஸ்ய து। அஸ்வதந்த்ராத் ப2லம் ந ஸ்யாத் ஸுலபா4தா3ஶ்ரிதாத3பி॥ அஸ்வதந்த்ரே ந கைங்கர்யம் ஸித்3த்4யேத் ஸ்வைர ப்ரஸங்க3த:। து3ர்லபே4 ஸாத்4யமப்யேதத் ந ஹ்ருத்3யம் லோகநீதித:॥" ஆகையாலே கேவலஸுலப4மான த்ருணாதி3களைப் போலன்றிக்கே ஶ்லாக்4யனுமாய், து3ர்லப4மான மேருவைப்போலுமன்றிக்கே ஸுலப4னுமாய்ப் பரனுமான ஶரண்யன் ஆஶ்ரயணீயனுமாய், ப்ராப்யனுமாகிறான். இவ்விரண்டு பத3த்திலும் ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வஶேஷி ரக்ஷணத்துக்கு அவஸரம் பார்த்து நிற்கிற நிலையும் தோற்றுகிறது. இப்படி அவஸர ப்ரதீக்ஷனான ஈஶ்வரன் "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே "என்றோ இவர்கள் நம்மை அபேக்ஷிப்பது?" என்கிற அபி4ப்ராயத்தாலே அபி4முக2னாய் நிற்கிறநிலை "மாம்" என்கிற பத3த்திலே ஸூசிதம். "என்று நாம் இவர்களை அழுக்குக் கழற்றின ஆப4ரணத்தைப்போலே அங்கீ3கரிப்பது" என்கிற அபி4ப்ராயத்தாலே ஸத்வரனாய்த் தன் பேறாகப் ப2லம்கொடுக்க நிற்கிறநிலை "அஹம்" என்கிற பத3த்திலே காட்டப்படுகிறது. இங்கு, "மாம்" என்று, "நீ உனக்கு போ4க்3யமான ஶப்3தா3தி3 விஷயங்களை பு4ஜிக்கையாலே உன்னுடம்பில் புகரைப் பாராய். எனக்கு

பே4ாக்3யமான உன்னையநுப4விக்கப் பெருமையாலே என்னுடம்பில் வெளுப்பைப்பார் — என்று சட்டையை அவிழ்த்துக் காட்டுகிறான்" என்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். "மாம்" என்று தன் வ்யாமோஹத்தைக் காட்டுகிறான் என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர். அதாவது:— "வைகுண்டே2 து பரே லோகே" இத்யாதி3களிற்படியே "ப4க்தை: பா4க3வதை: ஸஹ" என்கிற வைகுந்தத்தமரரும் முனிவருமான அயர்வறுமமரர்களோடும் ஸ்ரீபூ4மிநீளைகளோடும் எழுந்தருளியிருந்து நிரந்தரபரிபூர்ணாநுப4வம் நடக்கச்செய்தேயும், லீலாவிபூ4தியிலுள்ளாருடைய இழவே திருவுள்ளத்திற்பட்டு "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்று அவ்வநுப4வம் உண்டதுருக்காட்டாதே திருவுள்ளம் புண்பட்டு இவர்களையும் அவ்வநுப4வத்திலே மூட்டலாமோ என்னும் நசையாலே அவதரித்துத் தாழநின்று அவன் கால் தன் தலையிலே படநின்று வ்யாபரித்த தன் வ்யாமோஹமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கை. இத்தால், நீ விமுக2னான த3ஶையிலும் அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸத்தையை நோக்கியும், கரணகளேப3ரவிது4ரனாய் அசித3விஶேஷிதனானவன்றும் என் பக்கலிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், பின்பு, "நீ அபி4முக2னாய், உஜ்ஜீவிக்கக்கூடுமோ" என்று கரணகளேப3ர ப்ரதா3நம் பண்ணியும், பின்பு அவற்றைக்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி பண்ணுகைக்காக அநுப்ரவேஶித்து, "என்னைப் பெறுகைக்கு உடலாயிருப்பதொரு ஜ்ஞாநவிஶேஷம் உண்டாமோ" என்னும் நசையாலே வேத3ங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், அவதரித்தும் திரிகிற தன் வ்யாபாராதி3களைக் காட்டுகிறான் என்றதாயிற்று. ஆக, ஆஶ்ரிதசேதநனுடைய ஸ்வாபராத4ப4ய நிவ்ருத்தி ஹேதுபூ4த புருஷகாரயோக3மும், ஸ்வதோ3ஷாதி3ப4ய நிவ்ருத்தி ஹேதுபூ4த வாத்ஸல்யாதி3களும், விலக்ஷண விக்3ரஹயோக3மும் "மாம்" என்று ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவின் பக்கலிலே அநுஸந்தி4த்ததாயிற்று.

"ஏக" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்

புறப்பகையறுத்துக் காட்டின உபாயத்துக்கு 'ஏகம்' என்று உட்பகையறுக்கிறது. இந்த உபாயத்தைச் சொல்லுமிடங்களிலே a 'களைகண் நீயே' b 'சரணே சரண்' என்பதொரு

அநந்தரம் சதுர்த்த2 பதா3ர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (புறப்பகை) இத்யாதி3. அதாவது—உபாயாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில் பௌநருக்த்யம் ப்ரஸங்கி3க்கையாலும், தே3வதாந்தரங்கள் வ்யாவர்த்யமாமளவில் "மாம்" என்று அஸாதா4ரணாகாரத்தைச் சொல்லுகையாலே அது கீழே ஸித்3த4மாகையாலும், இந்த அவதா4ரணத்தால் "வ்ரஜ" என்று மேல் சொல்லுகிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயத்வத்தைக் கழிக்கிறது—என்கை. இந்த ஸ்வீகாரந்தானும் அந்வய வ்யதிரேகத்தாலே ஸாத4நம் என்று நினைக்கலாயிருக்கையாலே இதன் ஸாத4நத்வம் அவஶ்யம் கழிக்கவேணுமிறே. சிலர் "ஏகம்" என்கிற இதுக்குப் பொருள்—கர்த்தாவான என்னை என்றபடி என்றார்கள். அதாவது "பராத்து தத்ஶ்ருதே:" என்று ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் ப4க3வத3தீ4நமாயிருக்குமென்கை. சிலர், ஏகஶப்3த3ம் ஸக்ருத் ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றார்கள். சிலர், உன்னுடைய இச்சை2யொழிய நானே ரக்ஷகன் என்கிறான் என்றார்கள். சிலர், உபாயோபேயமிரண்டுமொன்று என்கிறது என்றார்கள். சிலர், ஶரணஶப்3த3த்துக்கு விஶேஷணமாக்கி, அத்3விதீயமான உபாயம் என்கிறது என்றார்கள். ஏகஶப்3த3ம் அவதா4ரணார்த்த2மாய் ஒன்றே உபாயம் என்கிறது என்று நம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். ஏகஶப்3த3ம் அவதா4ரணார்த்த2ம் என்பது ஸ்தா2ந ப்ரமாணத்தாலேயிறே. அதற்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (களைகண்) இத்யாதி3யால்.

ஈஶ்வரன் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸ்வரூபாவிர்பா4வத்தை உண்டாக்குவதாகப் பூர்வமேவ சிந்தித்து, அவஸரப்ரதீக்ஷ

---

a பெரியதிரு 4-6-1   b திருவாய் 5-10-11

நிர்ப்ப3ந்த4முண்டாகையாலே என்னையேயென்று. 'வ்ரஜ' என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபு3த்3தி4யைத் துடைத்து உபாயத்தை ஓடவைக்கிறது. [a] 'அவனே அகல்

யிருக்கையாலே அவனுக்கு ப்ரஸாத3ஜநகமாகச் செய்ய வேண்டுவதொன்றுமில்லை. உண்டென்றிருக்கில், தன் ஸ்வரூபபாரதந்த்ர்யத்தையுமழித்து, அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும் ஸோபாதி4கமாக்குகிறானித்தனை. ஆனால், 'ப்ரபத்தி உபாயம்' என்று வ்யவஹரிப்பது எப்படி? எனில்: ப்ரபத்தியாவது — "த்வமேவ உபாயபூ4தோ மே ப4வ இதி ப்ரார்த்த2நாமதி: ஶரணாக3தி:" என்று சேதநனுடைய ப்ரார்த்த2நாரூப ஜ்ஞாநமாயிராநின்றது. எம்பெருமானாகிறான் — ப்ரார்த்த2நீயனாயிருப்பானொரு பரம சேதநனாயிராநின்றான். ஆகையாலே இரண்டுக்கும் ந்யாஸஶப்3த3வாச்யத்வமும், உபாயமென்னும் வ்யவஹாரமும் கூடும். எங்ஙனேயென்னில்:— பராம்ருஷ்டலிங்க3ம் அநுமாநமாயிருக்க, 'லிங்க3பராமர்ஶம் அநுமாநம்' என்று பராமர்ஶ ப்ராதா4ந்யத்தைப்பற்ற ஔபசாரிகமாகப் பராமர்ஶத்தைச் சொன்னாப்போலேயும், "நீலம் ஜ்ஞாநம் பீதம் ஜ்ஞாநம்" என்று விஷயிப்ராதா4ந்யத்தைப்பற்ற விஷயியான ஜ்ஞாநத்திலே நைல்யபீதிமாதி3களை உபசரிக்குமாபோலேயும், ஸ்வீகார ப்ராதா4ந்யத்தைப்பற்ற ஸ்வீகாரவிஷயமான ப4க3வது3பாயத்வ வ்யவஹாரத்தை விஷயியான ஸ்வீகாரரூப ப்ரபத்தி ஜ்ஞாநத்திலே உபசரித்துச் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே விரோத4மில்லை. இந்த அவதா4ரணத்தால் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான ஸ்வீகாரத்தினுடைய அங்க3பா4வம். ஸ்வீகாரத்தையொழிய அவனுடைய உபாயபா4வம் ஜீவியாமையாலே ஸ்வீகாரத்தில் அங்க3பு3த்3தி4 பிறக்க யோக்3யதையுண்டு. யோக்3யதையுண்டாகில் அங்க3பா4வம் கழிகிறபடியென்னென்னில்: அங்க3மாவது அங்கிக்குக் கிஞ்சித்கார

[a] திருவாய் 9-3-2

ஞாலம் படைத்திடந்தான்' [a] 'அவனேயருவரையாலாநிரைகள் காத்தான்' என்னும்படி ஒன்றிலும் ஒரு ஸஹாயம் பொறாதே. வேறொன்றைக் காணில் சணற்கயிறு கண்ட

மாவதிறே. அந்தக் கிஞ்சித்காரந்தான் ஸ்வரூபோத்பாத3கத்3வாரத்தாலேயாதல், உத்பந்நமான ஸ்வரூபத்துக்கு வர்த்த4கமாயாதல், வர்த்தி4த்ததுக்கு ப2ல ப்ரதா3நஶக்தி முக2த்தாலேயாதலாயிருக்கும். அதில், ப4க்திக்கு, ஸாத்4யமாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையுண்டு. அஹரஹராதே4யாதிஶயமாகையாலே வ்ருத்3த்4யபேக்ஷையுண்டு. தான் சேதநமல்லாமையாலே ப2லப்ரதா3ந வேளையிலே சேதநாபேக்ஷையுண்டு. ஆகையாலே, அதுக்குக் கர்மஜ்ஞாநாத்3யங்க3ங்கள் அபேக்ஷிதமாகக் கடவது. இந்த உபாயம் ஸித்3த4மாகையாலே உத்பத்த்யபேக்ஷையில்லை. ஏகரூபமாகையாலே வ்ருத்3த்4யபேக்ஷையில்லை. பரமசேதநமாகையாலே ப2லப்ரதா3நத்தில் அந்யஸாபேக்ஷதையில்லை. ஆக, அங்கங்களைக்கொண்டு கொள்வதொரு கார்யம் இவ்வுபாயத்துக்கு இல்லாமையாலே இந்த ஸ்வீகாரம் அங்க3மாகமாட்டாது. ஸ்வரூபோத்பத்த்யாதி3களிலே அங்க3நிரபேக்ஷமாகில், இவ்வுபாயம் என்றுமொக்க ஜீவிக்கையாகாதொழிகைக்கு ஹேது என்னென்னில்; உபாயத்வமாவது—ஒருவனுடைய அநிஷ்டத்தைக் கழிக்கையும், இஷ்டத்தைக் கொடுக்கையுமாகையாலே ஒரு அதி4காரி அபேக்ஷிதம். அது பெறாமையாலே உபாய(த்வ)ம் ஜீவிக்கையாகாதொழிந்தது. அதி4காரியாகில் அபேக்ஷிதம் — ஸ்வீகாரம் செய்கிற கார்யமென்னென்னில்; ஐஶ்வர்யார்த்தி2யிலும், கைவல்யார்த்தி2யிலும், ப4க3வச்சரணார்த்தி2யாய் ஸாத4நாநுஷ்டா2நம் பண்ணுமவனிற்காட்டிலும் இவ்வதி4காரியை வ்யாவ்ருத்தனாக்குகிறது-ப4க3வல்லாபா4ர்த்த2மான இந்த ஸ்வீகாரம். ஆகையாலே, "அருணயா ஏகஹாயந்யா பிங்கா3க்ஷ்யா ஸோமம் க்ரீணாதி" என்கிறவிடத்தில் அருணத்வ பிங்கா3க்ஷத்வாதி3

[a] மூன்-திருவ 51

ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரம்போலே தன்னைக்கொண்டு நழுவும்படியிறே உபாயத்தின் சுணையுடைமை. a 'அதுவுமவனதின்னருளே' என்று இத்தலையில் நினைவுக்கும் அடி அவனுகையாலே b 'நீ என்னைக் கைக்கொண்டபின்' என்னும்படியான அவனுடைய ஸ்வீகாரமொழியத் தன் நினைவாலே பெறவிருக்கை c 'என் நினைந்திருந்தாய்' என்கிற அதி4காரிக்குக் கொற்றை

கள் ஸோமக்ரயத்துக்குறுப்பான பசுவுக்குப் பஶ்வந்தரத்திற் காட்டில் வ்யாவர்த்தக விஶேஷணமானுப்போலே. இதுவும் அதி4காரிக்கு வ்யாவர்த்தக விஶேஷணமாய்க் கிடக்கிறது. இனி அதி4காரி அங்க3மாமன்று. தத்3விஶேஷணமான இந்த ஸ்வீகாரமும் அங்க3மாகக் கடவது.

நநு; "ஸித்3த4மேவ ஹி ஸர்வத்ர நியோஜ்யஸ்ய விஶேஷணம்" (ஆக3மப்ராமாண்யம்) என்பதால் அதி4காரிவிஶேஷணமாயிருப்பது ஸித்3த4மாகவேயிருக்கவேணும் என்று ஏற்படுவதால், "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதே4யமாகச் சொல்லுவது கூடாதேயென்னில்; அந்த நியமம் ஸாத்4யோபாய விஷயமாகையால் ஸித்3தே4ாபாய விஷயத்தில் விரோதி4க்காது. அல்லாமல் ஸித்3தே4ாபாய விஷயத்திலும் அதி4காரி விஶேஷணம் ஸித்3த4மாகவே இருக்கவேணும் என்னில், உபாயமும் ஸித்3த4மாய் அதி4காரமும் ஸித்3த4மாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்க3ம் ஏற்படுமாதலால் அது கூடாது. ஆக அதி4காரி விஶேஷணமான ஸ்வீகாரம் விதே4யமாகத் தட்டில்லை. க்ஷேத்து அங்கத்துக்கு ஸாத4நமாமன்றிறே இந்த ஸ்வீகாரத்துக்கு ஸாத4நத்வமுண்டாவது. ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்க3தயா உபாயத்வம் கொள்ளப் பார்க்கில் "த்வமேவ உபாயபூ4தோ மே ப4வ இதி ப்ரார்த்த2நாமதி: ஶரணாக3தி:" என்று "அவனையே நிரபேக்ஷோபாயமாகப் பற்றுகை ப்ரபத்தி" என்கிற லக்ஷண

---

a திருவாய் 8-8-3 b பெரியாழ்திரு 5-4-2 c பெரியதிரு 2-7-1

யிறே. விட்டோம், பற்றினோம், விடுவித்துப் பற்றுவிக்கப் பெற்றோமென்கிற நினைவுகளும் உபாயத்துக்கு விலக்கிறே.

"ஶரண" ஶப்3த3ரர்த்த2ம்

'ஶரணம்' என்று பற்றும்படியைச் சொல்லுகிறது. ஶரணம்—உபாயமாக. இதுக்குப் பல பொருள்களுமுண்டேயாகிலும் இவ்விடத்தில்—விரோதி4யைக் கழித்துப் ப2லத்தைத் தரும் உபாயத்தைக் காட்டக்கடவது. 'மாமேகம்

வாக்யத்தோடு விரோதி4க்கும். ஆகையாலே, ஈஶ்வரன் கார்யம் செய்கைக்கு ஆபி4முக்2ய ஸூசகமாய்க் கிடக்கிறது. இது ஸர்வமுக்தி ப்ரஸங்க3 பரிஹாரார்த்த2ம். பு3த்3தி4 ஸமாத4ாநார்த்த2ம். சைதந்ய கார்யம். ராக3ப்ராப்தம். ஸ்வரூபநிஷ்ட2ம். அப்ரதிஷேத4த்3யோதகம் என்றபடி. "கீழை மேலே வடக்கில் அவை புறம்பாகத் தன்பற்று உள்ளசல்" என்று இவர் தாமே ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்தில் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி பஞ்சமபத3ார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம் என்று) இதி. ஶரணஶப்3த3ம் இந்த ஸ்த2லத்திலே உபாயத்தையே காட்டுகிறது. ஸர்வத4ர்மங்களையும் விட்டுத் தன்னையே பற்றச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையால் கீழோடே சேரவேண்டுகையாலே என்றபடி. இப்போது ஶரணஶப்3த3ம் உபாயவாசகமாய், "மாம்" என்று ஸௌஶீல்யாதி3 விஶிஷ்டமாகச் சொன்ன வஸ்துவுக்கு "ஸோஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்3ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" "ஸதா3 பஶ்யந்தி" "ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஆஸ்தே" என்கிறபடியே உபேயப4ாவத்திலும் அந்வயமுண்டாகையாலே அத்தை வ்யாவர்த்தித்து உபாயப4ாவத்திலே ஒதுக்கித் தருகிறது. கீழ், "ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய" என்கிற விடத்தில் ப்ரஸ்துதமான ஸாத4நாந்தரங்களை இத்தை உபாயப4ாவத்திலே ஒதுக்கித் தாராதோ? என்னில்; அர்த்த2

ஶரணம்' என்கையாலே உபேயமே உபாயமென்னுமிடம் தோற்றும்.

"வ்ரஜ" ஶப்3த3ார்த்த2ம்

'வ்ரஜ' என்று ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. 'வ்ரஜ' அடை; பு3த்3தி4யாலே அத்4யவஸி என்றபடி. a 'என் மனத்தகத்தே திறம்பாமல் கொண்டேன்' என்கிறபடியே இவ்வுபாயத்துக்கு இவன் செய்யவேண்டுவது நெஞ்சாலே துணிகையிறே.

பூர்வார்த்த4ார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்

ஆக, முற்கூற்றால், b 'தவம் செய்யவேண்டா' c 'சிந்திப்பே அமையும்' என்கிறபடியே உன்தலையால் உள்ளவற்றை உதறி என்னையே தஞ்சமாக நினை. விறகு தலையரைப்போலே அலமாவாதே, மாணிக்கம் பார்ப்பாரைப்போலே உன்கண்ணைக் கூர்க்கவிட்டிரு. பதர்க்கூட்டைவிட்டுப் பர்வதத்தைப் பற்றுவாரைப்போலே அசேதநக்ரியாகலாபங்களைவிட்டுத் தேர்முன்

ஸித்3த4மாய் வருகிறதிற்காட்டில், ஶப்3த3ஸித்3த4மாய் வருமது அழகியதாகையாலும், ஆற்றுக்கு அக்கரைப்பட்டால் அதுக்கு நிஸ்தரண பரிகரமான தெப்பம் அநபேக்ஷிதமாமாபோலே, "ஸாத்4யாபா4வே மஹாபா3ஹோ ஸாத4னை: கிம் ப்ரயோஜநம்" என்று ஸாத்4யம் ஸித்3தி4த்தால் ஸாத4நத்தைக்கொண்டு அபேக்ஷையில்லாமையாலே ஸாத4நத்யாக3மும் ப்ராப்யாம்ஶத்தில் அந்விதமாகையாலேயும் உபாயத்வத்தில் ஒதுக்கித்தரமாட்டாது.

இனி ஷஷ்ட2பத3ார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (வ்ரஜ என்று) இதி. பூர்வார்த்த4ார்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹிக்கிறார் (ஆக) என்று தொடங்கி. த4ர்மத்யாக3ம் ஸ்வீகாரத்துக்கு அங்க3மாகக் கடவது. த்யாக3விஶிஷ்டமான ஸ்வீகாரம் அதி4காரி விஶேஷணமாகக் கடவது. ஸ்வீகாரவிஶிஷ்டனான அதி4காரிக்கு வாத்ஸல்யாதி3கு3ணவிஶிஷ்டவஸ்து உபாயமாகக்

a பெரியதிரு 6-3-2 b பெரியதிருமொழி 3-2-1 c திருவாய் 9-1-7

நின்று காக்கிற கருமாணிக்கமாமலையான நம்மைப்பற்று என்று அதி4காரி தொழிலைச் சொன்னாயிற்று.

உத்தரார்த்த4 நிரூபணம்

இப்படி தன்னைப் பற்றினவனுக்கு உபாயமான தான் செய்யுமது சொல்லுகிறான் பிற்கூற்றால்.

15-12-'90

அஹம் பத3ார்த்த2ம்

'அஹம்—நான். தனக்கு a ஏவிற்றுச் செய்கிறது ஸ்வாதந்த்ர்யத்தின் மிகுதியாலே. எளிமையாக நினைத்து அஞ்சு

கடவது. ஆக இப்படி பூர்வார்த்த4ம் அதி4காரியினுடைய க்ருத்யாம்ஶத்தைச் சொல்லிற்று என்றபடி.

உத்தரார்த்த4ப்ரமேயத்தை ஸங்க்3ரஹிக்கிறார் (இப்படி) என்று தொடங்கி. உத்தரார்த்த4ம் உபாயத்தினுடைய க்ருத்யாம்ஶத்தைச் சொல்லி, அதி4காரியினுடைய க்ருத்யாம்ஶலேஶத்தையும் சொல்லுகிறது என்பர்.

மேலே-உத்தரார்த்த4த்தில் ப்ரத2மபத3த்தின் அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (அஹம்) என்று தொடங்கி. இவ்விடத்தில் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனாலே "நான்" என்று தோற்றாநிற்க, மிகுதியான "அஹம்" என்கிற பத3ம் அர்த்த2ஸ்வபா4வத்தாலே ஸர்வபாபவிமோசநத்துக்கு உறுப்பான அக4டிதக4டநாஶக்த்யாதி3களை விவக்ஷித்து ஸப்ரயோஜநமாகிறது. 'அபராத4ம் பண்ணினவனை விலங்கிட்டுவைத்த ஸமாதி4க த3ரித்3ரனான நான் அப்ரதிஷேத4மாத்ரத்தையேகொண்டு அபராத4த்தைப் பொறுத்துவிடும்போது விலக்கவல்லாரில்லை. வேறொருவனாலே இவனை முக்தனாக்கவும் ஒண்ணாது—என்று இங்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்த2ம் "மோக்ஷதே3ா

a பெரியாழ்திரு 4-2-6

கிறவன் தேறும்படி a அந்தமிலாதியம்பகவனென தன் நிலையை 'நான்' என்று வெளியிடுகிறான். 'மாம்' என்றால் பற்றுகைக் குறுப்பான வாத்ஸல்யாதி3கள் நாலும் தோன்றுமாபோலே,

ப4க3வாந் விஷ்ணு:" "பஶவ: பாஶிதா: பூர்வம் பரமேண ஸ்வலீலயா। தேனைவ மோசநீயாஸ்தே நாந்யைர் மோசயிதும் க்ஷமா:॥" இத்யாதி3களிலே ப்ரஸித்3த4ம். கீழில் பாரதந்த்ர்யமும் இந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தினுடைய எல்லை நிலம் என்றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கு) என்று தொடங்கி. இப்பத3த்தில்—"மாம்" என்கிறவிடத்தில் ஸாரதி2யாய் நின்ற பாரதந்த்ர்யத்துக்கு எதிர்த்தட்டான தன் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தமைக்கு ஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (எளிமையாக) இத்யாதி3. அதாவது—'மாம்' என்று ஸாரத்2யவேஷத்தோடே நிற்கிற தன்னைப்பற்றச் சொன்னபோது, அர்ஜுநன், தன்னுடைய ரக்ஷணார்த்த2மாக ஏறிட்டுக்கொண்ட ஸாரத்2யவேஷத்தை—'ஸர்வாதி4கனானவன் இப்படித் தாழநின்றது தன் கு3ணத்தாலேயிறே' என்று அவனையிட்டுப் பாராதே 'நமக்கு இழிதொழில் செய்து ஸாரதி2யாய் நிற்கிறவனன்றோ' என்று தன்னையிட்டுப் பார்த்து, 'ஸர்வத4ர்மங்களையும் விட்டு என்னை பற்று என்னாநின்றான். இது என்னாகக் கடவது? என்று அஞ்சின அச்சம்தீர, ஸ்வாதீ4நத்ரிவித4சேதநாசேதந ஸ்வரூபஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திகனாய்க்கொண்டு நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கிற தன்னுடைய யதா2வஸ்தி2தவேஷத்தை "அஹம்" என்று த3ர்ஶிப்பிக்கிறானென்கை. இப்பத3த்தில் ப்ரகாஶிக்கும் கு3ணங்களை ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாமென்றால்) என்று தொடங்கி. இதில் "அஹம்" 'ஶப்3த3ம்'—"வ்ரஜ"வில் ஆர்த்த2மாகப் புகுந்த அதி4காரியினுடைய மஹாவிஶ்வாஸத்துக்கு ஊற்றாய், மேல் சொல்லப்புகுகிற பாபவிமோசநத்துக்குப் பரிகரமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கு3ணவிஶேஷங்களை. கீழ் "மாம்"

a திருவாய் 1-3-5

'அஹம்' என்றால் கார்யம் செய்கைக்கு உறுப்பான ஜ்ஞாநமும், ஶக்தியும், க்ருபையும், ப்ராப்தியும் தோன்றும். a 'நிறை ஞானத்தொருமூர்த்தி' b 'ஆற்றல் மிக்கான்' c 'அருள்செய்த நெடியோன்' d 'இருநிலத்தவித்தவெந்தாய்' என்று தேர்த்தட்டின் நிலையிலே இந்நாலு கு3ணத்தையும் ஆழ்வார் அநு

என்று ஆஶ்ரயணீயமாக உக்தமான வஸ்துவுக்கு ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. ஆஶ்ரயிக்கைக்கு வாத்ஸல்யாதி3கள் வேணும். கார்யம் செய்கைக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கள் வேணும். "நிவர்த்யாம்ஶம் இன்னது, நிவர்த்தந ப்ரகாரம் இன்னது, நிவர்த்தநாதி4காரி இன்னான்" என்றறிகைக்கு ஸர்வஜ்ஞனாகவேணும். ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் மாத்ரம் ப்ரயோஜநமில்லையே—பங்கு3கல்பனாய் அஶக்தனாயிருக்குமாகில். ஆகையாலே, ஜ்ஞாநாநுகு3ணமாகக் கார்யம் செய்கைக்கு ஸர்வஶக்தியாகவேணும். ஸர்வஶக்தியானாலும் இவனிடும்பச்சை கொண்டு குறைதீரவேண்டும்படி அபூர்ணனாயிருக்குமாகில், அவனுக்கீடாக இவனால் இடலாவதொன்றில்லாமையாலே, அவையிரண்டும் அகிஞ்சித்கரமிறே. அங்ஙனன்றியிலே யொழியும்போது அவாப்தஸமஸ்தகாமனாகவேணும். ஸர்வஜ்ஞனானாலும் ஸர்வஶக்தனானாலும் அவாப்தஸமஸ்தகாமனானாலும் இச்சேதநனோடு ஒரு ஸம்ப3ந்த4மில்லாதவன்று அவை மூன்றும் கார்யகரமாகாதே. அதுக்காக ஸர்வஸ்வாமியாகவேணும். இவை நாலும் விபரீத ப2லமாகாதே இவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாம்போதைக்கு பரது3:க2ாஸஹத்வலக்ஷணமான பரமத3யை உடையனாகவேணும். இல்லாதவன்று, ஸர்வஜ்ஞத்வம் இச்சேதநன் பண்ணின குற்றங்களைத் தப்பாமல் கணக்கிடுகைக்கு உறுப்பாயறும். ஸர்வஶக்தித்வம் அக்குற்றங்களுக்கீடாக நரகாதி3களில் தள்ளி அறுத்தறுத்துத் தீற்றுகைக்கு உறுப்பாயறும். தீற்றாநின்றால் கண்டார்த்து நெகிழாமைக்கு

a திருவாய் 4-8-6 b திருவாய் 7-6-10 c திருவாய் 3-7-11
d திருவாய் 3-2-3

ஸந்தி$_{4}$த்தருளினார். இவையெல்லாவற்றிலும் இவ்விடத்திலே ஶக்தியிலே நோக்கு. எல்லாப் பொருளும் கருத்தினு

உறுப்பாயறும் — அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வநிப$_{3}$ந்த$_{4}$நமான நைரபேக்ஷ்யம். இங்ஙன் செய்யாநின்றால் "கடவதல்ல" என்று நியமிப்பாரில்லாமைக்கு ஹேதுவாமித்தனை—ஸர்வ ஸ்வாமித்வ ப்ரயுக்தமான நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யம். ஆகையாலே. ஸர்வஜ்ஞத்வத்தை ரக்ஷணவித$_{4}$யா விஷயமாக்குகைக்கும். ஸர்வஶக்தித்வத்தை ரக்ஷணவ்யாபாரத்திலே ஆக்குகைக்கும். அவாப்தஸமஸ்தகாமதையை ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கைக்கு உறுப்பாக்குகைக்கும் ஸர்வ ஸ்வாமித்வத்தைத் தன் பேறாகக் கார்யம் செய்கைக்கு உறுப்பாக்குகைக்கும் த$_{3}$யை வேணும். "தே$_{3}$ஷா ப$_{4}$வே யுரேதே யதி$_{3}$ நாம த$_{3}$யே த்வயா விநா பூ$_{4}$தா:" இறே. ஆகையாலே இக்கார்யம் செய்கைக்கு உறுப்பான இவ்வைந்து கு$_{3}$ணங்களும் "அஹம்" ஶப்$_{3}$த$_{4}$த்திலே அநுஸந்தே$_{4}$யம். ஆக. ஸர்வஜ்ஞனுமாய் ஸர்வஶக்தியுமாய். அவாப்தஸமஸ்தகாமனுமாய். ஸர்வஸ்வாமியுமாய். பரமத$_{3}$யாவானுமான நான் என்றதாயிற்று.

சரமஶ்லோகத்தில் "மாம்" "அஹம்" என்கிற பத$_{3}$ங்களால் சொல்லப்படுகிறது உப$_{4}$யவித$_{4}$கு$_{3}$ணமிறே. அதாவது — உச்சாரயித்ருத்வோபலக்ஷித த$_{4}$ர்மாவச்சி$_{2}$ந்நவாசியான "அஸ்மத்"பத$_{3}$ம். "வ்ரஜ" "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற வ்ரஜநமோக்ஷண ரூப க்ரியாந்வயயோக்$_{3}$யதாவச்சே$_{2}$த$_{3}$கங்களான வாத்ஸல்யாதி$_{3}$களையும் ஜ்ஞாநாதி$_{3}$களையும் சொல்லும் என்றபடி. இந்த அஹம் பத$_{3}$த்துக்கு எக்கு$_{3}$ணத்திலே நோக்கு என்பதனை அருளிச்செய்கிறார் (இவை) என்று தொடங்கி. இப்பத$_{3}$த்துக்கு ஶக்தியிலே நோக்கு என்றது, இங்கு ஶக்திவிஶேஷத்திலே நோக்கு என்றபடி. ஶக்த்யந்தரங்களைக்கழித்து ஶக்திவிஶேஷத்தை ஶப்$_{3}$தா$_{3}$ர்த்த$_{2}$மாக அறுதியிடுகிறார் (எல்லாப் பொருளும்) என்று

லுண்டாக்குவதிலும், ஊப்பொருட்குமேண்பாலும் சோராமல் நிற்பதிலும் [b]முழுவதுமகப்படக்கரந்து (ஓர்) ஆலிலைச் சேர்வதிலும் [c]மறுவின் மூர்த்தியோடொத்தித்தனையும் நின்றவண்ணம் நிற்கும் நிலையிலுமரியது—[d]தானொட்டி. இவனுடைய [e]நீங்கும் விரதத்தைக் குலைத்து [f]மேவுந்தன்மையுமா(யனு?)க்கித் [g]திருத்திப் பணிகொள்ளவல்லனுகையிறே. 'மாம்' என்றால் [h]கோல் கையில்கொண்டு, தேவாரங்கட்டியவிழ்க்கிற அர்ஜுநன் காற்பொடி தன்முடியிலே உதிர, ரத்$_{2}$யங்களை விடுவித்துக் கொண்டு, சொலவுக்குச் சேராதபடி நிற்கிற ஸௌலப்$_{4}$யம்

தொடங்கி. அவற்றுக்குத் தன் நினைவே அமையும். இங்கு எதிர்த்தலையை இசைவிக்கவேணும். ஆகையால் அவற்றைக் காட்டிலும் இதுக்கு ஆதி$_{4}$க்யமுண்டு என்றபடி. இந்த ஜ்ஞாநாதி$_{3}$கு$_{3}$ணங்கள் சேதநனுடைய அநந்ய ஸாத$_{4}$நத்வ வ்யவஸாயத்துக்கு அடியாகவும். ஈஶ்வரனுடைய விரோதி$_{4}$நிரஸநத்துக்குப் பரிகரமாகவுமிருக்கும். "மாம்" என்று தன் ஸௌலப்$_{4}$யத்தைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று பரத்வத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்கிற நிலையிலே, "தேர் மன்னர்க்காய் அன்று தேரூர்ந்தான்" என்னும் ஸௌலப்$_{4}$யம் தோற்றும். "அஹம்" என்கிற நிலையிலே. "தார்மன்னர் தங்கள் தலைமேலான்" என்னும் பரத்வம் தோற்றும். "மாம்" என்று—"பற்றலர் வீயக் கோல் கையிற்கொண்டு பார்த்தன் தன் தேர் முன் நின்றான்" என்று. *கொல்லாமாக்கோலான உழவுகோலும் கையுமான நிலையைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று— "வெள்ளை விளிசங்கு வெஞ்சுடர் திருச்சக்கரமேந்துகையன்" என்று கையும் திருவாழியுமான வடிவைக் காட்டுகிறான் என்னுமிவ்வர்த்த$_{2}$த்தையருளிச்செய்கிறார் (மாமென்றால்) என்று தொடங்கி. (தேவாரம்கட்டி அவிழ்க்கிற)

---

[a] திருவாய் 2-8-8 b திருவாசிரியம் 7 c திருவாய் 4-10-10
[d] திருவாய் 1-7-7 e திருவிரு 95 f திருவாய் 2-7-4
[g] திருவாய் 3-5-11 h பெரியதிரு 2-3-1

தோன்றும். 'அஹம்' என்றால் [a] திருச்சக்கரமேந்துகையனாய், [b] தார்மன்னர் தங்கள் தலையிலும் [c] சிவன்முடியிலும் (ஆன) தன் காலிலுதறிவிழ பாபங்களை அறுக்கிறேன்' என்றுகொண்டு, செயலுக்குச் சேரும்படியான பரத்வம் தோன்றும்.

"த்வா" பத3ார்த்த2ம்

'த்வா' என்று உபாயத்தைப் பற்றினவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. த்வா—உன்னை. [d] 'அறிவிலேனுக்கருளாய்' [e] 'அறியாமை யென்செய்வானெண்ணினாய்' [f] 'என் நான் செய்கேன்' என்று அஜ்ஞாநத்தையும் அஶக்தி

சிவபூஜை செய்கிற. இத்தால் பூர்வோத்தரார்த்த4ங்களில் ப4க2வத்3வாசகங்களான "மாம்" "அஹம்" ஶப்3த3ங்களுக்கு அர்த்த2பே4த3ம் அருளிச்செய்தருளினாராயிற்று.

"ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய மாம்" என்கையாலே த4ர்ம நிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டினான். "அஹம் ஸர்வ பாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே அத4ர்ம நிவர்த்தகமான வேஷத்தைக் காட்டுகிறான். "மாம்" என்று—ஶரணம் என்கிற உக்திமாத்ரத்தையும் ஸஹியாத நிரபேக்ஷமான நிலையாகையாலே உக்திக்கு விபரீதமான நிலையைக் காட்டினான். "அஹம்" என்று—பாபவிமோசகத்வத்தாலே அநுஷ்ட2ாநத்துக்கு விபரீதமான நிலையைக் காட்டுகிறான் என்றபடி. "அஹம் மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே. "ப3ந்த4கனான நானே விமோசகனானால் வேறு நிவாரகனும் உண்டோ?" என்று தன்னுடைய ஸமாப்4யதி4கராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறான். "அம்ருதத்வாய ஸ ஏவ ஜிஜ்ஞாஸ்ய:" இறே. ஆக. இவ்வளவால் உத்தரார்த்த4ப்ரத2மபத3ார்த்த2ம் அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் த்3விதீய பத3ார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (த்வா என்று) என்று தொடங்கி. "அஹம்" ஶப்3த3த்தாலே

---

[a] பெரியாழ்திரு 4-1-7 [b] பெரியதிரு 11-5-8 [c] திருவாய் 2-8-6
[d] திருவாய் 6-9-8 [e] பெரியதிருவ 6 [f] திருவாய் 5-8-3

யையும் அப்ராப்தியையும் அபூர்த்தியையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு என்னையே உபாயமாகப் பற்றின உன் பற்றை உபாயமென்றிராதே, என்னுடைய ஜ்ஞாநஶக்திகளில் அதிஶங்கையற்றிருக்கிற உன்னை.

"ஸர்வபாபேப்4ய:" ஶப்3த3ார்த்த2ம்

இவனுக்குத் தான் கழிக்கும் விரோதி4களை 'ஸர்வ பாபேப்4ய:' என்கிறான். எல்லாப் பாபங்களில் நின்றும். பாபமாவது—இஷ்டத்தைக் குலைத்து, அநிஷ்டத்தைத் தருமது. இவ்விடத்தில் ஜ்ஞாநத்துக்கும் ருசிக்கும் உபாயத்துக்கும் விலக்குக் கழிந்தபின்பு, ப்ராப்திக்கு இடைச்சுவராய்க் கிடக்குமவற்றைப் பாபமென்கிறது. முமுக்ஷுவுக்குப் [a] பாவம்

பாபஶத்ருவையும் "த்வா" என்கையாலே பாபாஶ்ரயத்தையும் சொல்லிற்றாய்த்து.

மேலே த்ருதீய பத3ார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (இவனுக்குத் தான்) என்று தொடங்கி. இப்படி ப3ந்த4மோக்ஷஶக்தனான மோக்ஷப்ரத3னையும், அஶக்தனாய், அவன் பக்கலிலே ந்யஸ்தப4ரனான முமுக்ஷுவையும் சொல்லி மேல் "ஸர்வபாபேப்4ய:" என்று ப3ந்த4கங்களைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. இதுவும், பாபபத3மும் ப3ஹுவசநமும் ஸர்வஶப்3த3முமாய் த்ரிப்ரகாரமாய் இருக்கையாலே இம்மூன்றையும் உட்கொண்டு இப்பத3த்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (பாபமாவது) என்று தொடங்கி. பூர்வார்த்த4த்தில் த4ர்மஸாமாந்யவாசகமான த4ர்மஶப்3த3த்துக்குப் பரத4ர்மரூபவிஶேஷத்திலே ஸங்கோசம் சொன்னாப்போலே, உத்தரார்த்த4த்தில் பாபஸாமாந்ய வாசியான பாபஶப்3த3த்துக்கு பாபவிஶேஷத்திலே ஸங்கோசத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவ்விடத்தில்) என்று தொடங்கி. இங்கே பாபஶப்3த3ம் புண்யத்தையும் சொல்லுகிறது என்கிறார் (முமுக்ஷுவுக்கு)

---

[a] திருவாய் 6-3-4

போலே புண்ணியமும் a துயரமே தருகையாலே b 'இருவல் வினைகள்' என்று புண்யத்தையும் பாபத்தையும் சேரச் சொல்லுகையாலே இவையிரண்டையும் பாபமென்கிறது. பாபங்கள் என்கிற பன்மை. c 'பொய்ந்நின்ற ஞானம்' என்கிற அவித்3யை முதலாக, ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4ம் முடிவாக நடுவுபட்டவையெல்லாவற்றையும் காட்டுகிறது. ஸர்வஶப்3த3ம்—உபாயத்தைப் பற்றியும் உடம்போடிருக்கைக்கடியானவற்றையும், இருக்கும் நாள் நினைவறப் புகுருமவற்றையும், கருத்தறியாதே உத்3தே3ஶ்ய விஷயங்களில் உபசாரமென்று பண்ணுமவற்றையும், உகப்பாகச் செய்யுமவற்றில் உபாயபு3த்3தி4யையும். நாட்டுக்குச் செய்யுமவற்றைத் தனக்கென்றிருக்கையையும், வாஸனையாலே விட்டவற்றில் மூளுகையையும், அவற்றை உபாயமென்று அஞ்சாதிருக்கையையும், துணிவுகுலைந்து மீளவும் உபாயவரணம் பண்ணுகையையும் சொல்லுகிறது. இப்படி உபாயத்திலும் அதி4காரத்திலும் குறைவற்றபின்பு விரோதி4களில் கிடப்பதொன்றில்லையிறே.

என்று தொடங்கி. அதாவது—இங்கு பாபஶப்3த3ம் முமுக்ஷுவைப்பற்ற அநிஷ்டப2லங்களான ஸாம்ஸாரிக புண்யங்களையும் சொல்லுகிறது. "ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தா2நஸ்ய பரமாத்மந:" என்கையாலே ஸ்வர்க்கா3தி3களும் முமுக்ஷுவுக்கு நரகமாகையால் இவனுக்கு ஸ்வர்க்க3ஹேதுவோடு நரகஹேதுவோடு வாசியில்லை. ஆகையாலேயிறே முமுக்ஷுவுக்குப் பாபங்களை விடச்சொல்லுகிறாப்போலே "த்ரைவர்கி3காந் த்யஜேத் த4ர்மாந்" என்று விதி4க்கிறது. b "இருவல்வினைகளும் சரித்து' என்கிறபடியே ஸுக்ருததுஷ்க்ருதங்கள் இரண்டும் முமுக்ஷுவுக்கு நிராகரணீயங்களாகவிறே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் சொல்லுகின்றன என்றபடி. ப3ஹுவசநார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (பாபங்கள் என்ற பன்மை) என்று. ஸர்வஶப்3தா3ர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ) என்று தொடங்கி. அதாவது—ஸர்வஶப்3த3

a திருவாய் 3-6-8 b திருவாய் 1-5-10 c திருவிரு 1

"மோக்ஷயிஷ்யாமி" ஶப்3தா3ர்த்த2ம்

'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று பாபங்களை விடுவிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. மோக்ஷயிஷ்யாமி—முக்தனாக்குகிறேன். a 'பண்டை வினையாயின' b 'சும்மெனாதே கைவிட்டு' c 'விண்டேயொழிந்த' d 'கண்டிலமால்' என்னும்படி பாபங்கள் உன்னைக்கண்டு அஞ்சிப் போனவிடம் தெரியாதே போம்படி பண்ணுகிறேன். e ஆயர்குலத்தினில் தோன்றுமணிவிளக்கு பாபங்களைப் போக்கும்போது e 'தீயினில் தூசாகும்' என்கிறபடியே பிணமுகம் காணவொண்ணாதிறே. f 'வல்வினை மாள்வித்து' g 'தன் தாளின் கீழ்ச் சேர்த்து' என்று விரோதி4கழிகையும் தன்னைக் கிட்டுகையும் பேறாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லிற்று மற்றையது தன்னடையே வாராதோவென்று. மாணிக்கத்தை மாசறுத்தால் ஒளிவரச் சொல்லவேணுமோ? ஸம்ப3ந்த4ம் தேடுகிறோமன்றே. தடைவிடுகைதாலே இந்த அதி4காரிக்கு ஈஶ்வரன் விஶேஷித்துக் கழிக்கும் பாபத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி.

இனி சதுர்த்த2பாதா3ர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் ('மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று) என்று தொடங்கி. இஶ்லோகத்தில் இஷ்டப்ராப்திரூபப2லத்தைச் சொல்லாமையால் வரும் குறையைப் பரிஹரிக்கிறார் (வல்வினை) என்று தொடங்கி. அதாவது-விரோதி4நிவ்ருத்தியும். அபி4மதப்ராப்தியும் இரண்டும் ப2லமாயிருக்க ஒன்றைச் சொல்லுவானென்னென்னில், ஒன்றைச் சொன்னால் மற்றையது தன்னடையே வருகையாலே சொல்லிற்றில்லை. இங்கே ஸேதுப4ங்க3ஸ்ரோத: ப்ரவ்ருத்தி ந்யாயமநுஸந்தே4யம். "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ"... "மாமேவைஷ்யஸி" என்று கீழில் உபாயத்துக்குச் சொன்ன ப2லமொழிய இவ்வுபாயத்துக்கு வேறு ப2லம் இல்லாமையாலே சொல்லிற்

a திருவாய் 9-4-9 b பெரியாழ்திரு 5-4-3 c திருவாய் 10-4-9
d பெரியதிருவ 54 e திருப்பாவை 5 f திருவாய் 1-6-8
g திருவாய் 7-5-10

யன்றே தேட்டம். a வானே தருவானன்றே a தடுமாற்றவினைகள் தவிர்க்கிறது. b இறந்தால் தங்குமூரண்டமன்றே. முன்பிலுபாயத்துக்குச் சொன்ன ப2லமே இதற்கும் பேருன

றில்லை என்னவுமாம் என்றபடி. ஆனால், விரோதி4நிவ்ருத்தி தன்னைச் சொல்லுவானென் என்ன அருளிச்செய்கிறார் (முன்பில்) என்று தொடங்கி. அது அதி4கமாகையாலே சொல்லிற்று என்றபடி. ஆகையிறே "ஆவிஸ்யு: மம ஸஹஜகைங்கர்ய வித4ய:" என்று அஷ்டஶ்லோகியில் பட்டர் அருளிச்செய்தது. இத்தால், ஸாத4நாந்தரநிஷ்ட2னுக்கு—"போ4கே3ந து இதரே க்ஷபயித்வா அத2 ஸம்பத்3யதே" என்று பூர்வோத்தராக4ங்களையொழிந்த ப்ராரப்3த4மான புண்யபாபங்களிரண்டையும் போ4க3த்தாலே கழித்து, அநந்தரம் ப்ராப்தியைப்பெறும் என்கையாலே, ப்ராரப்3த4கர்மாநுப4வாபேக்ஷையுண்டு. அது ப்ரபந்நனுக்கு இல்லையாயிருக்கும் என்று கொண்டு அவனுடைய நிஶ்ஶேஷ ப்ரதிப3ந்த4கநிவ்ருத்தியினாலே ப2லத்தினுடைய அவிளம்ப3ம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆனால் எல்லாப் பாபமும் ஸக்ருத்ப்ரபத3நாநந்தரத்திலே ப4க3வானாலே நிஶ்ஶேஷமாகப் போக்கப்படுமாகையாலே, அந்த ப்ரபத்த்யநுஷ்ட2ாநக்ஷணத்துக்கு அநந்தரத்திலே ப2லப்ராப்தி விளம்பி3யாமல் ஸித்3தி4க்கையால் வர்த்தமான ஶரீரஸ்தி2தி அநுவர்த்திக்கிறபடியெங்ஙனே? அதுவும் ப்ராப்தி ப்ரதிப3ந்த4கமாகையாலே ஶோகத்துக்கு நிமித்தமன்றே. ஆகையால், அது போகாதபோது "மாஶுச:" என்கிற வசநம் ஸங்க3தமாகாதேயென்னில்; அப்படிச் சொல்லப் போகாது. இவ்விடத்தில் உபாயவைகல்யத்தாலே விளம்பி3க்கிறதென்று கொள்ளவொண்ணாது. நிரபாயமான உபாயமானது ஸர்வஶக்தியுக்தமாகையாலே; இனி உபாய ஸ்வீகாரம் பண்ணின அதி4காரியினுடைய அபி4ஸந்தி4பே4த3த்தாலே விளம்ப3மும் அவிளம்ப3மும் ஸம்பந்நமாகிறது.

---

a திருவாய் 10-8-5 b பெரியதிரு 10-2-10

பின்பு இதற்குத் தன்னேற்றம் விரோதி4கழிகையன்றே என்று அவ்வளவைச் சொல்லுகிறான்.

அதாவது—யாவனொருவனுக்கு வர்த்தமான தே3ஹஸம்ப3ந்த4ந்தானே நெருப்பிலிருந்தாப்போலே அத்யந்தம் அஸஹ்யமாயிருக்கும். அவனுக்கு தத்3தே3ஹ ஸம்ப3ந்த4மும் ஶோகநிமித்தமாகையாலே அப்போதே நிவர்த்திக்கப்படும். யாவனொருவருவனுக்கு அந்த தே3ஹஸம்ப3ந்த4ம் து3:க்க2மன்றியே தே3ஹாந்தரஸம்ப3ந்த4ம் அநிஷ்டமாம். அவனுக்கு தே3ஹாந்தரஸம்ப3ந்த4மே ஶோகநிமித்தமாய்க் கொண்டு நிவர்த்யமாகையாலே வர்த்தமாந ஶரீரம் அநுவர்த்திக்கிறதென்று விஶேஷம். ஆகையால் "அதி4காரி வைகல்யத்தாலே விளம்ப3முண்டாயிற்று. உபாயவைகல்யத்தாலன்று" என்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். "ஆர்த்தாநாம் ஆஶுப2லதா3 ஸக்ருதே3வ க்ருதா ஹ்யஸௌ। த்3ருப்தாநாமபி ஜந்தூநாம் தே3ஹாந்தரநிவாரிணீ॥" என்னக்கடவதிறே. பரமார்த்தரான ஆழ்வாருடைய ஶரீரஸ்தி2திக்கு ஹேது கேவல ப4க3வதி3ச்சை2யிறே. த்3ருப்தவிஷயத்திலும் ப4க3வதி3ச்சை2 ப்ராரப்3த4கர்மமடியாகவுண்டாகையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது கேவல ஶப்3த3த்தாலே. ஆக, ப்ராப்தி விரோதி4 ஸகலபாபங்கள் தானே உன்னைவிட்டுப் போம்படி பண்ணுகிறேன் என்றதாயிற்று. "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற "ணிச்"சாலே—"நெடுநாள் உன்னைப் பற்றி, விடாதே கிடக்கிற பாபங்கள் தானே 'நமக்கு ஆஶ்ரயமல்ல' என்று விட்டுப்போம்படி பண்ணுகிறேன். நெடுநாள் பாபத3ர்ஶநத்தாலே உனக்குப் பிறந்த ப4யம் உன்னைக்கண்டு அதுக்குப் பிறக்கும்படி பண்ணக்கடவேன்" என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. "நரகத்தை நகு நெஞ்சே" என்றாரிறே—ஆனின்ற கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள் பணிந்த ஆழ்வார். "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனில் அபி4ப்ரேதமான ஓரர்த்த2விஶேஷமுண்டு. அதாவது-இனி உன்கையிலும் உன்னைக் காட்டித்தாரேன்.

" மாஶுச: " ஶப்3த3ரர்த்த2ம்

ஶோகியாமைக்கு வேண்டுவதெல்லாம் சொல்லி, 'மாஶுச:' என்று நீ ஶோகியாதே கொள் என்கிறான். இவன் சொன்ன உபாயங்கள் நமக்குச் சேராது. ஸ்வரூபத்துக்குச் சேர்ந்த உபாயம் கண்டிலோம். விரோதி4கனத்திருந்ததென்றிறே ஶோகித்தாய், சேராத உபாயங்களை விடச்சொன்னோம். நம்மை உபாயமாக நினையென்றோம். நாம் விரோதி4களில் நின்றும் விடுவிக்கிறோமென்றோம். இனி ஶோகிக்கிறதென்?

என்னுடம்பில் அழுக்கை நானே போக்கிக்கொள்ளேனோ? என்கை. என்னுடம்பில் அழுக்கை நானே போக்கிக் கொள்ளேனோ? என்றது யத்நப2லித்வங்கள் இரண்டும் தன்னது என்று தோற்றுகைக்காக, அகமேனியில் அழுக் கறுக்கை அபி4மாநிக்ருத்யமிறே. ஆகையால் உன்னுடைய விரோதி4யில் கிடப்பதொன்றில்லை என்றபடி.

அநந்தரம் சரமபத3மான பஞ்சமபத3த்தின் அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஶோகியாமைக்கு) என்று தொடங்கி, " த்வா ", என்று நிர்தே3ஶித்த அதி4காரியினுடைய க்ருத் யாரப்ஶலேஶத்தைச் சொல்லுகிறது " மாஶுச: " என்ற பத3ம் என்றபடி. ஶோகநிவ்ருத்தி ஹேதுக்களை அருளிச் செய்கிறார் (இவன்) என்று தொடங்கி. நிரபாயோபாய பூ4தனை நான் உன்னுடைய விரோதி4நிவ்ருத்தி பூர்வக மான அபி4மதஸித்3தி4யை ஸாதி4த்துத் தரக்கடவனாக ஏறிட்டுக்கொண்டபின்பு, ஸாபாயமான ஸாத4நாந்தரங்களி னுடைய து3ஷ்கரத்வாதி3களை அநுஸந்தி4த்து ஶோகிக்கக் கடவையல்லை. அந்த ஸாத4ந விஶேஷங்களையொழிய நிர பாயோபாயம் இல்லாதவன்றன்றோ உனக்கு ஶோகிக்க வேண்டுவது. அவற்றை விட்டு என்னை ஆஶ்ரயிக்கையாலும் ஶோகிக்கவேண்டா. ஆஶ்ரயணீயனான நான் வத்ஸலனுகை யாலே, உன்னுடைய தோ3ஷம் கண்டு ஶோகிக்கவேண்டா. ஸுலப4னுகையாலே, து3ர்லப4னென்று ஶோகிக்கவேண்டா.

[a] செயல்தீரச் சிந்தித்து வாழ்கிற உனக்குச் செய்யவேண்டுவ தில்லை. [b] சன்ம சன்மாந்தரம் காத்துக்கொண்டுபோய் [c] விசும் பேற வைக்கை நம் பணியாயிருந்தது. [d] நல்வினையும் தீவினை யும் [e] வினைபற்றறுக்கும் விதி நாமிட்ட வழக்காயிருந்தது. உன்னைப் பார்த்தோ, நம்மைப் பார்த்தோ, விரோதி4களைப் பார்த்தோ, நீ ஏதுக்கு ஶோகிக்கிறாய்?

ப்ரபத்த்யதி4காரி

மற்ற உபாயங்களைக் கேட்டால் ஶோகிக்குமவன் ஜ்ஞாந வானுமாய், தன்னையுமறிந்து, இவ்வுபாயத்தின் நன்மையையு

ஸுஶீலனுகையாலே, உன்னுடைய சிறுமைகண்டு ஶோகிக்க வேண்டா. ஸர்வஸ்வாமியாகையாலே, அப்ராப்தன் என்று ஶோகிக்கவேண்டா. அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுகையாலே, உன்னுடைய அபூர்த்தி கண்டு ஶோகிக்கவேண்டா. ஸர்வ ஶக்தியாகையாலே, உன்னுடைய அஶக்தி கண்டு ஶோகிக்க வேண்டா. நிருபாதி4கப3ந்து4வாகையாலும், பரமத3யா வானுகையாலும் " கார்யம் செய்யுமோ செய்யானோ " என்று ஶோகிக்கவேண்டா. ஸர்வபாபவிமோசகனுகை யாலும், ஶோகிக்கவேண்டா. உன்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கவேண்டா. என்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்க வேண்டா. விரோதி4யைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கவேண்டா. நீ என் பக்கல் ஸர்வப4ரந்யாஸம் பண்ணுகையாலே உன்னைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கவேண்டா. நான் ஸர்வ ஜ்ஞத்வாதி3கு3ணவிஶிஷ்டனுகையாலே என்னைப் பார்த் தாலும் ஶோகிக்கவேண்டா. விரோதி4யாகிறது என் னுடைய நிக்3ரஹரூபமாகையாலே, " பொறுத்தோம் " என்னத்தீரும். ஆகையாலே விரோதி4யைப் பார்த்தாலும் ஶோகிக்கவேண்டா.

சரமஶ்லோகார்த்த2 ஶ்ரவணுநுஷ்டா2நாதி4காரியை நிர்தே3ஶிக்கிறார் (மற்ற) என்று தொடங்கி.

---

[a] நான்முகன் 88 [b] திருவாய் 3-7-7 [c] பெரியதிரு 2-1-4
[d] நான்முகன் 57 [e] பெரியதிரு 11-4-9

மறிந்து, அவற்றின் குறைகளையும் கண்டு, இவ்வுபாயத்தையும் பெற்று, அவற்றையும் விட்டு இவற்றைப் (இத்தைப்?) பற்றுகைக்கு அதி4காரியுமாம்.

ஶோகநிவ்ருத்திவிதி4

ஸித்3தோ4பாயத்தைக் கேட்டால் ஶோகிக்குமவன் அறிவு கேடனுமாய் தன்னையும் அறியாதே, இவ்வுபாயத்தின் நன்மையும் அறியாதே, பேரிழவோடே இவ்வுபாயத்துக்கு அதி4காரியுமன்றிக்கேயொழியும்.

"மாசுச:" என்கிறவிது "விதி4" என்று திருவுள்ளம் பற்றியருளிச்செய்கிறார் (ஸித்3தோ4பாயத்தைக் கேட்டால்) என்று தொடங்கி.

இத்தால், "சிலர்—"மாஶுச:" என்கிறவிது விதி4யாகையாலே ப்ரபந்நனைபின்பு ஶோகிக்கை வித்4யதிலங்க4நமாய், இவனை உபாயபூ4தனை ஶரண்யன் நெகிழ்ந்து, தன் கார்யத்துக்குத் தானே கடவனாகையாகிற ப்ரத்யவாயம் உண்டாம் என்று சொன்னவிடம் விருத்3த4ம்" என்னும் பக்ஷம் அநாத3ரணீயம் என்றபடி. ஆக—நீயும் இப்படி என் பக்கலிலே ந்யஸ்தப4ரனாய் விரோதி4யும் இப்படி து3ர்ப3லமான பின்பு ஶோகம் அநுவர்த்திக்குமாகில், நீயும் எனக்கின்றியிலே, நானும் உனக்கின்றியிலே, உன்னையும் 'ந நமேயம்' என்னப்பண்ணி, என்னையும் 'க்ஷிபாமி' 'ந க்ஷமாமி' என்னப்பண்ணின பாபம் மூர்த்த4பி4ஷிக்தமாயிருக்க, ஶோகியாதே அநாதி3காலம் ஆனைக்கழுத்திலே இருக்கிறாயாய்ப்போந்த அஜ்ஞாநத்தோபாதி போரும். கிம் ப3ஹுநா, நான் உன் கார்யத்துக்குக் கடவனாயிருக்க, நீ ஶோகிப்புதியாகில் உன் கார்யத்துக்கு நீயே கடவையாமித்தனை—என்றதாயிற்று. இத்தால் "வ்ரஜ" என்கிற விதி4யோபாதி ஶோகநிஷேத4விதி4யும் கர்த்தவ்யமென்னு

ஆனபின்பு முன்பு ஶோகித்த நீ இனி ஶோகிக்கலாகாது காண். உடைமையின்பேறு உடையவனது. பேறுடையவனுக்கு

மிடத்தைச் சொல்லுகிறது. இனி ஶோகிக்கையாவது-இஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்ட நிவ்ருத்திரூபப2லத்துக்கு ஸ்வேதர ஸகலஸஹாயாந்தராஸஹமாய் வாத்ஸல்யாதி3 கு3ணவிஶிஷ்டமாயிருக்கிற வஸ்துவை உபாயமாகப்பற்றி ஸ்வப4ரநிவ்ருத்திபூர்வகமாக அவன் பக்கலிலே ஸர்வப4ரங்களையும் ந்யஸித்து நிற்கிறநிலைக்கு விருத்3த4மிறே—என்றதாயிற்று.

"மாஶுச:" என்கிறவிடத்தில் நிஷேத4வாசகம் முன்னே கிடக்கத் தாத்பர்யமாவது என்னென்னில்:— ப்ரணவத்தில் ப4க3வதே3கரக்ஷ்ய பூ4தனாகவும் ப4க3வத3நந்யார்ஹஶேஷபூ4தனாகவும் சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வநிப3ந்த4நமாக வருகிற ஸ்வரக்ஷகத்வாபி4மாநமும், ஸ்வஶேஷத்வாபி4மாநமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாபி4மாநமுமான விரோதி4களை நிஷேதி4க்கிறவிடத்திலே (நமஶ்ஶப்3த3த்தில்) நிஷேத்4யவாசியான மகாரத்துக்கு முன்னே நிஷேத4வாசியான நகாரம் முற்பட்டாப்போலேயும், புருஷார்த்த2த்தில் ஸ்வகீயத்வாதி3 நிஷேத4ம் பண்ணுகிற நமஶ்ஶப்3த3ம் கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2நாவாசி பத3த்துக்கு முற்பட்டாப் போலேயும், ஸர்வத4ர்ம பரித்யாக3ம் சொல்லுகிறவிடத்தில் த்யாக3த்தினுடைய அத்யந்தாப4வத்திலல்லது ஸ்வரூப பூர்த்தியில்லாமையாலும், ஸ்வீகார்யோபாயத்துக்கு உத3யமில்லாமையாலும், தத்3வாசகமான "பரி" ஶப்3த3ம் த்யாக3ஶப்3த3த்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், "வ்ரஜ" என்று விஹிதமான உபாயஸ்வீகாரம் ஸித்3தோ4பாய விஷயமான ப்ரதிபத்திமாத்ரமாய், தான் உபாயமுமன்றிக்கே ஸஹகாரியுமன்றிக்கேயொழிகையாலே, தத்3வ்யாவர்த்தகமான ஏகபத3ம் ஸ்வீகாரவிதா4நம் பண்ணுகிற "வ்ரஜ" என்கிற பத3த்துக்கு முற்பட்டாப்போலேயும், ந்யஸ்தப4ரனான இவனுக்கு உண்டான ஶோகோத3யமும்

இழவு; உடையவன் இழவுக்கு வெறுக்கவும். பேற்றுக்கு வழி கேட்கவும், பெற்ருல் உகக்கவும் கடவன். ஆனபின்பு, நான் செய்யுமவை மற்றை நீ செய்யவோ? என்னுடமபிலழுக்கை நானே போக்கிக் கொள்ளேனே? நீ உன்னை அறியாமைகாண் ஶோகித்தாயென்று கண்ணில் நீரைத் துடைக்கிருன்.

ஸ்வப2லான்வயத்தைக் காட்டுகையாலே. ஶோகம் ப்ரஸ்துதமாவதற்கு முன்னே "மாஶுச:" என்று நிஷேத4ாக்ஷரம் முற்படுகிறது என்கை. ஆகையிறே இவ்வதி4காரிக்கு யாவத் ப2ல ப்ராப்தி நிர்ப4ரனுமாய் நிர்ப4யனுமாயிருக்கையே கர்த்தவ்யம் என்கிறது. அதாவது—தன்னுடைய பாரதந்த்ர்யாநுஸந்த4ாநத்தாலும். உபாயபூ4தனுடைய நிருபாதி4கரக்ஷகத்வாநுஸந்த4ாநத்காலும் நிர்ப4ரனயிருக்கையும், தன்னுடைய ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்த4ாநத்தாலும் உபாயபூ4தனுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கு3ணாநுஸந்த4ாநத்தாலும் நிர்ப4யனயிருக்கையும். தான் ஶேஷபூ4தனகையாலே ப2லித்வமில்லை, பரதந்த்ரனகையாலே உபாயகர்த்ருத்வமில்லை. ஆகையாலே ப2ல(ா?)லாப4நிப3ந்த4நமாகவும் ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை. உபாயாந்தர ஶ்ரவணத்தில் ஶோகித்திலனகில். அவற்றினுடைய து3ஷ்கரத்வ ஸ்வரூபாநுரூபத்வாதி3 தே3ாஷங்களையும். அவற்றினுடைய த்யாக3த்திலல்லது ஸித்3தே4ாபாயாந்வயமுண்டாகாது என்னுமிடமும் அறிந்திலனகும்; ஆகையாலே உபாயாதி4காரமில்லை. ஸித்3தே4ாபாய ஶ்ரவணத்தில் ஶோகித்தானகில். அதினுடைய ஸஹாயாந்தராஸஹத்வமும் ஸ்வரூபப்ராப்ததையும் முதலான கு3ணங்களையும். அதில் தனக்குக் கர்த்தவ்யாம்ஶமொன்றுமில்லை என்கிற ஆகாரமும் அறிந்திலனம்; ஆகையாலே உபாயாதி4காரமில்லை. ஆகையாலே முன்புற்(ை)ற ஶோகாநுவ்ருத்தி ஸாத்4யஸாத4நயாதா2த்ம்ய ஜ்ஞாநகார்யம். பின்புற்(ை)ற ஶோகநிவ்ருத்தி ஸித்3த4ஸாத4ந யாதா2த்ம்யஜ்ஞாநகார்யம். ஸித்3தே4ாபாய ஸ்வீ

சரமஶ்லோகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்

விடுமது இன்னது. அவற்றை இன்னபடி விடு; பற்றுமது இன்னது. அவற்றை இன்னபடி பற்று; விடுவித்துப் பற்றுவித்த நான் விட்டுப் பற்றினவுன்னை விலக்கடிகளில் நின்றும் விடுவிக்கிறேன். நீ கலங்காதே கொள் என்று உபாயாந்தரபரித்யாக3த்தையும், ஸித்3தே4ாபாயபரிக்3ரஹத்தையும், உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தையும், அதி4காரி பூர்த்தியையும், விரோதி4நிவ்ருத்தியையும். சுமைபோட்ட சோம்பரிருக்கும்படியையும் சொல்லி. a வருந்தாதிரு நீ' b'வருந்தேலுன் வளைத்திறம்' c 'எத்திறலிடர்க்கடல்கிடத்தி' என்கிறபடியே அர்ஜுநனைத் தேற்றியருளுகிருன்.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யத்தில் சரமஶ்லோக ப்ரகரணம் ஸம்பூர்ணம்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனர் திருவடிகளே ஶரணம்.

காராநந்தரம் ஶோகமநுவர்த்தித்ததாகில் த்யாக3ஸ்வீகாரங்களில் அந்வயமில்லை. அதுக்கு முன்பு ஶோகித்திலனகிலும் த்யாக3ஸ்வீகாரங்களில் அந்வயமில்லை.

ஆக, து3ஷ்கரங்களாய். ஸ்வரூபவிருத்3த4ங்களான ஸாத4நாந்தரங்களினுடைய த3ர்ஶநமும், ஸுகரமுமாய் ஸ்வரூபாநுரூபமுமான ஸாத4நாத3ர்ஶநமும், தத்ஸாபேக்ஷதையும். வ்யவஹிதத்வமும். அதில் அருமையும், அஸாமர்த்2யமும். ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய ஆகிஞ்சந்யமும். விரோதி4ப3ாஹுள்யமும், தந்நிவ்ருத்தியில் அஶக்தியுமிறே ஶோககாரணம். இவையித்தனையும் இல்லாமையாலே ஶோகிக்க வேண்டா என்கிறது—என்றதாயிற்று.

சரமஶ்லோகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹம்பண்ணியருளுகிருர் (விடுமது) என்று தொடங்கி.

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூ4ஷணத்தில்
சரமஶ்லோக ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

---

a பெரிய திரு 8-6-6 b திருவிரு 69 c திருச்சந்த 115

ஸ்ரீ:

அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனர் அருளிச்செய்த

அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம்

த்வய ப்ரகரணம்

அவதாரிகை

ப்ரியமும் ப்ரியதரமுமான ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களிற்காட்டில் ப்ரியதமமாகத் திருமந்த்ரத்தில் அறுதியிட்ட கைங்கர்யமாகிற உத்தமபுருஷார்த்தத்திலும், ஹிதமும் ஹிததரமுமான பக்திப்ரபத்திகளிற்காட்டில் ஹிததமமாகச் சரமஶ்லோகத்தில் அறுதியிட்ட ஸித்தஸ்வருபமான சரமோபாயத்திலும், ஆசையும் துணிவும் பிறக்கையாலே ப்ரயோஜநாந்தரபரரிலும் ஸாதநாந்தரநிஷ்டரிலும் வ்யாவ்ருத்த

ஸ்ரீ:

அருளிச்செயல் ரஹஸ்ய பூஷணம்

த்வய ப்ரகரணம்

திருமந்த்ரம் ப்ராப்யபரம். சரமஶ்லோகம் ப்ராபகபரம். த்வயம் இரண்டினுடைய வரணப்ரார்த்தநாரூப அநுஷ்டாநபரம். இதில் ப்ரதிபாதிதமான உபாயாநுஷ்டாநமும் உபேய ப்ரார்த்தநையும் ஸாதகவ்யாவ்ருத்தியையும் ஸாத்யாந்தரநிஷ்ட வ்யாவ்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி த்வயவ்யாக்யாநாவதாரிகை அருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரியமும்) என்று தொடங்கி. புருஷார்த்தங்களில் வைத்துக்கொண்டு, ஐஶ்வர்யம் ப்ரியம், கைவல்யம் ப்ரியதரம், பகவத்கைங்கர்யம் ப்ரியதமம். உபாயங்களில் வைத்துக்கொண்டு. ஹிதம் பக்தி, ஹிததரம் ப்ரபத்தி, ஹிததமமானவன் ஸித்தோபாயபூதனுன பகவான்—என்றபடி. இவனுக்குண்டான அதிகார்யந்தர வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரயோஜநாந்தர)

ஞன அதிகாரி உபாயத்தைப் பற்றும் படியையும் கைங்கர்யத்தை இரக்கும் படியையும் அறிவிக்கிறது த்வயம்.

'த்வய' நிர்த்தேஶஹேது

இரண்டர்த்தத்தையும் இரண்டிடததிலே ஓதுகிற இரண்டு வாக்யத்தையும் சேர்த்து அநுஸந்தித்தவாறே த்வயமாயிற்று.

என்று தொடங்கி. உபாயத்தில் துணிவு (உபாயாத்யவஸாயம்) சரமஶ்லோகார்த்தம், உபேயத்தில் ஆசை (ப்ராப்யத்வரை) திருமந்த்ரார்த்தம்—என்றபடி. உபாயவரணம் உபேயப்ரார்த்தநை ஆகிற இவையிரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கிறது த்வயம் என்றருளிச்செய்கிறுர் (உபாயத்தைப் பற்றும்படி) என்று தொடங்கி. ஜ்ஞாநத்துக்குப் பலம் ததநுரூபமான அநுஷ்டாநமாகையாலே, ரஹஸ்யத்வயத்திலும் ப்ரதிபாதிதமான உபாயோபேய விஷய ஜ்ஞாநம் அநுஷ்டாந ஶேஷமாயிறேயிருப்பது. ஆகையாலே, உபாயவிஷய ஜ்ஞாநத்தினுடைய ஸாபல்யஹேதுபூதமான உபாயாநுஷ்டாநத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது பூர்வவாக்யம். உபேயவிஷய ஜ்ஞாநஸாபல்ய ஹேதுவாயிருக்கிற உபேயாநுஷ்டாநத்துக்குப் பூர்வபாவியாயிருக்கிற உபேய ப்ரார்த்தனத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது உத்தரவாக்யம். இதில் ப்ரதிபாதிகமான உபாயாநுஷ்டாநமும் உபேயப்ரார்த்தநையும் இல்லாதபோது இவ்வதிகாரிக்கு ஸாதகவ்யாவ்ருத்தியும் ஸாத்யாந்தர நிஷ்டாதி வ்யாவ்ருத்தியும் இன்றிக்கேயொழியக் கடவது. ஆகையாலே, ஸ்வரூபாநுரூபமான ஸாதநஸாத்யங்களிரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யத்வயமும் அநுஸந்தேயமாயிருக்கும் என்றபடி.

த்வயநிர்தேஶஹேதுவை அருளிச்செய்கிறுர் (இரண்டர்த்தத்தையும்) என்று தொடங்கி. இது, கடவல்லியிலே பிரிய ஓதிச்சேர்த்து அநுஸந்திக்க விதிக்கையாலும்,

ரஹஸ்யத்ரய ஸம்ப்ரதா3ய பௌர்வாபர்ய நிரூபணம்

மூன்று ரஹஸ்யமும். உபநிஷத்திலும் கீ3தோபநிஷத்திலும் கட2வல்லியிலும் ஓதப்பட்டு, மூன்று சிஷ்யர்களுக்கும் எம்

வாக்யத்3வயமாகையாலும். "ஸப்4ராது: சரணௌ கா3ட4ம்" "ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா" என்கிற ஶ்லோக த்3வயத்தில் விவக்ஷிதமான உபாயோபேயரூபமான அர்த்த2 த்3வயத்தை ப்ரதிபாதி3க்கையாலும் த்3வயம் என்று பேர் பெற்றது. இப்படியிருக்கையால் உபாயாந்தரங்களிலும் உபேயாந்தரங்களிலும் துவக்கற்றவன் இம்மந்த்ரத்துக்குப் பூர்ணாதி4காரி. பூர்வவாக்யாநுஸந்தா4நமில்லாதபோது ப4க3வதே3க ஸாத4நத்வலாப4மில்லை. உத்தரவாக்யாநுஸந்தா4நமில்லாதபோது ப4க3வதே3க ஸாத்4யத்வ லாப4மில்லை. உத்தரவாக்யாநுஸந்தா4நம் ஸாத4கனுக்கும் ஸாதா4ரணமாயிருக்கும். பூர்வவாக்யாநுஸந்தா4நம் ஐஶ்வர்ய கைவல்யபர அதி4காரி த்3வய ஸாதா4ரணமாயிருக்கும். ஆகையாலே உப4யாநுஸந்தா4நமுண்டானாலாய்த்து அதி4காரி த்ரய வ்யாவ்ருத்தியுமுண்டாவது. வாக்யத்3வயத்திலும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற ஸாத4நஸாத்4யங்களையொழிந்த இதர ஸாத4ந ஸாத்4யங்களிரண்டுக்கும் ஸ்வரூபாநநுரூபத்வம் அவிஶிஷ்டமாயிருக்குமாகையாலே. அவை த்யாஜ்யங்களாகக் கடவன. இவை இவனுக்கு ஸ்வரூபத்துக்கநுரூபங்களாயிருக்கையாலே அத்யந்தமுபாதே3யமாகக் கடவது. ஸ்வரூபாநுரூபமாயிருக்கிற இந்த உபாயோபேயங்களிறே வேத3 தாத்பர்யவிஷயம் என்றபடி.

ரஹஸ்யத்ரய ஸம்ப்ரதா3யத்தையும் ரஹஸ்யத்ரய பௌர்வாபர்ய க்ரமத்தையுமருளிச்செய்கிறார்(மூன்று)என்று தொடங்கி. த்3வயம் முன்னாகச் சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லுகிறது விவரணவிவரணி பா4வத்தைப்பற்ற—என்றும். சரமஶ்லோகம் முன்னாக த்3வயத்தைச் சொல்லுகிறது வித்4யநுஷ்டா2நங்களுக்குள்ள பௌர்வாபர்யத்தைப்பற்ற—

பெருமான் தானே வெளியிட்டதாயிருக்கும். ப்ராப்ய ப்ராபக ஜ்ஞாநம் அநுஷ்டா2ந ஶேஷமாகையாலே. மந்த்ரமும் விதி4யுமான இரண்டு ரஹஸ்யத்திலும் அநுஷ்டா2நரூபமான த்3வயம் பிற்பட்டது. உபாயவரணம் ப்ராப்யத்துக்கு முற்படவேண்டுகையாலே ப்ராபகத்திலே நோக்கான மத்4யம ரஹஸ்யத்தை வெளியாக்குகிற பூர்வவாக்யம் முற்பட்டு, ப்ராப்யத்திலே நோக்கான ப்ரத2மரஹஸ்யத்தினுடைய விஶதா3நுஸந்தா4நமான உத்தரவாக்யம் பிற்பட்டது.

என்றும் பூர்வமேவ (42 பக்கம்) உக்தம். ஶிஷ்யத்ரயத்துக்கும் ஸ்தா2நத்ரயத்திலே ரஹஸ்யத்ரயத்தைத் தனித்தனியாக ஸர்வேஶ்வரன் உபதே3ஶித்தானாயினும். தென்னாடும் வடநாடும் தொழநின்ற திருவரங்கச்செல்வன் இம்மூன்றையும் ஒருசேர ஸ்ரீரங்கநாச்சியார்க்கு உபதே3ஶிக்க ஸ்ரீ விஷ்வக்ஸேந ஸ்ரீ பராங்குஶ நாத2யாமுந ராமாநுஜரூப ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய முகே2ந இந்த பரம்பரை ப்ரவஹித்தது என்கை. மந்த்ர சரமஶ்லோகங்கள் ப்ராப்யப்ராபகபரமாயிருக்க. தத2நந்தரரஹஸ்யமான த்3வயம் ப்ராபக ப்ராப்ய பரமாக மாறுடக்காரணம் என் என்னவருளிச்செய்கிறார் (உபாயவரணம்) என்று தொடங்கி. வ்யுத்பத்தி வேளையிலே ப்ராப்யம் முற்பட்டு. ப்ராபகம் பிற்பட்டிருக்கும். அநுஷ்டா2நவேளையில் ப்ராபகம் முற்பட்டு ப்ராப்யம் பிற்பட்டிருக்கும் என்றபடி. ஆகையாலேயிறே நாச்சியாரும். திருப்பாவை முதற்பாட்டில் வ்யுத்பத்திக்கநுகு3ணமாக "பறை தருவான்" என்று ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாக நிர்தே3ஶித்து. முடிவில் அநுஷ்டா2நாநுகு3ணமாக "கறவை" "சிற்றம்" என்று ப்ராபக ப்ராப்யங்களாக நிர்தே3ஶித்தது. அநுஷ்டா2நவேளையில் உபாயாத்4யவஸாயத்தை "கறவை" என்கிற முன் பாட்டிலும், உபேய ப்ரார்த்த2னையை "சிற்றம்" என்கிற பின் பாட்டிலும் அருளிச்செய்தாளிறே ஆண்டாள்.

த்3வயோபஷ்டம்ப4கப்ரமாண நிரூபணம்

a மேம்பொருளிலே விஶத3மாகிற இரண்டர்த்த2த்தையும் b 'புலனைந்து மேயும்' என்று உபதே3ஶிக்கக் கேட்டவர்கள் அநுஷ்ட2ானரூபமான திருப்பாவையிலும். cதாயே தந்தையிலும் ஸ்தோத்ர க3த்3யங்களிலும் த்3வயத்திலடைவு காணலாம்.

த்3வயத்தினுடைய வைதி3க பரிக்3ரஹம்

திருமந்த்ரத்தை ஶாஸ்த்ரங்களங்கீ3கரித்தது; சரம ஶ்லோகத்தை ஶாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளீடானவன் ஆத3ரித்தான்; த்3வயத்தை அவன்தனக்கும் உள்ளீடான ஜ்ஞாநிகள் பரிக்3ரஹித்தார்கள். ப்ரமாண ப்ரமேயங்களினுடைய அங்கீ3காரங்கள் போலன்றிறே. ப்ராமாணிகரான ப்ரமாதாக்களுடைய பரிக்3ரஹம்.

த்3வயார்த்த2 ப்ரதிபாத3க ப்ரமாணங்களைக் காட்டியருளுகிறுர் (மேம்பொருள்) என்று தொடங்கி.

ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ரஹஸ்ய த்3வயாபேக்ஷயா த்3வயத்துக்குண்டான வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறுர் (திருமந்த்ரத்தை) என்று தொடங்கி. இத்தால் ரஹஸ்யத்ரயத்துக்குண்டான வேத3வேத்3ய வைதி3க பரிக்3ரஹம் நிரூபிதமாயிற்று. 'வேதை3ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்3ய:'' என்கிற கீ3தா வசநத்தையுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறுர் (ஶாஸ்த்ரங்களுக்குள்ளீடானவன்) என்று. ''ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ''(கீ3தை)''அறிவாருயிர்''(திருவாய்மொழி6-9-8) என்றத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (அவன்தனக்கும்) இத்யாதி. வைதி3கபரிக்3ரஹத்துக்குண்டான ஏற்றத்தை அருளிச்செய்கிறுர்(ப்ரமாண) இத்யாதி3. ''இவர் அங்கீ3காரத்தாலே அதுக்கு உத்கர்ஷம்'' (ஆசார்யஹ்ருத3யம் 194) என்னு நின்றதிறே. பு3த்3த4முநியாயும், கபிலமுநியாயும் சொன்ன பௌ3த்3த4 ஶாஸ்த்ரமும் ஸாங்க்2ய ஶாஸ்த்ரமும் அவன் தான்

a திருமாலை 38 b திருவாய் 2-8-4 c பெரியதிரு 1-9

த்3வயத்தின் பரமகு3ஹ்யத்வம்

பூர்வாசார்யர்கள் இரண்டு ரஹஸ்யத்திலும் அர்த்த2த்தை மறைத்து ஶப்3த3த்தை வெளியிடுவார்கள். இதிலர்த்த2த்தைப் போலவே ஶப்3த3த்தையும் மறைப்பர்கள். இப்படிச் செய்கைக்கடி இது அதி4க்ருதாதி4காரமாகையிறே.

த்3வய வைப4வம்

a வளங்கொள் மந்திரமும் b மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையும் அருளிச்செய்த வாயாலே 'த்3வய வக்தா' 'த்3வய மர்த்த2ாநுஸந்த4ாநே' என்று இரண்டினேற்றமும் வெளியிடப்பட்டதிறே. கற்றவர்கள் சொல்லக்கேட்டாலும் கற்பித்தவர்கள் c கைகூப்பிக் காலிலே வணங்கும்படியிறே இச்சொல்லிலேற்றம். d செல்வநாரணனென்ற சொல் வழிப்போக்கர்

அருளிச்செய்ததாயிருக்கச்செய்தே வைதி3க பரிக்3ரஹமில்லாமையிறே அப்ரமாணமாய்த்து என்றபடி.

த்3வயத்துக்குண்டான கு3ஹ்யாநாம் கு3ஹ்யதமத்வத்தை உபபாதி3க்கிறுர் (பூர்வாசார்ய) என்று தொடங்கி. அதி4க்ருதாதி4காரம் என்றது பரமகு3ஹ்யம் என்றபடி.

திருவரங்கச் செல்வனுர் விஷயகமான a ''துளங்குநீள் முடி'' b ''செம்மையுடைய'' என்கிற பாசுரங்களைத் திருவுள்ளத்தே கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (வளங்கொள்) இத்யாதி3. ஶரணாக3திக3த்3ய ப்ரமேயமான ஸ்ரீரங்க3பதியதிபதி ஸம்வாத3த்திலே ஸ்ரீரங்க3பதி வாக்யத்தைத அருளிச்செய்கிறுர் (த்3வயவக்தா) என்று தொடங்கி. வசநத்3வயோபாத3ாநம் ஶப்3த3ார்த்த2யோ: வைப4வ ப்ரகாஶநாய என்று கண்டுகொள்வது. c ''முளைக்கதிரை'' என்கிற பாட்டைத் திருவுள்ளத்தே கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (கற்றவர்கள்) இத்யாதி3. கற்றவர்—கிளி, கற்பித்தவர்—பரகாலநாயிகை. (செல்வநாரணன்) இத்யாதி3—இப்பாசுர வ்யாக்2யாநமான

a பெரியதிரு5-8-9 b நாச்-திரு11-10 c திருநெடு14 d திருவாய்1-10-8

சொல்லிலும் அகலாதே உள்ளே புகுரும்படி பண்ணுமதாய், a 'எங்கும் திருவருள்பெற்று' என்னும்படி தோற்கன்றுக்கிரங்கிச் சுரக்கும் ஸுரபி4யைப்போலே. நம்மைப் பாராதே முன்பு சொன்னவர்களைப் பார்த்து இரங்கும்படி அவன்றன்னையும் பண்ணுமதிறே. நம் முதலிகள் மூன்று ரஹஸ்யத்தையும் தங்களுக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருக்கச் செய்தேயும் b 'ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாய்' என்றிருக்கிற தம்மோடொக்க விமுக2ரையும் c 'திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினோ' என்னலாம்படி ஸர்வாதி4காரமாகையாலும் d 'உம்மை யான் கற்பியாவைத்த மாற்றம்' என்னும்படி ஆசார்யருசி பரிக்3ருஹீதமாகையாலும் e 'மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேல்' என்னும்படி பு3த்3தி4பூர்வகமான அபசாரத்துக்கும் பரிஹாரமாகையாலும் f 'மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும்' என்னும்படி ஶரீராவஸாநகாலத்

ஈட்டில் உள்ள வழிப்போக்கன் சரித்ரம் இங்கே அநுஸந்தே4யம். "நற்கன்றுக்கு இரங்கும் தே4நு தோற்கன்றுக்கும் இரங்குமாபோலே" என்ற பட்டர் திருவாக்கையடியொற்றி (தோற்கன்று) இத்யாதி3. வங்கக்கடல் பாட்டில் உள்ள "மாதவன்" "திருமால்" என்ற பத3ங்களிலே நோக்கு என்று கண்டுகொள்வது. "மெய்க்கன்றுக்கு இரங்கிப் போந்த வாஸனையாலே தோற்கன்றை மடுத்தாலும் ஸுரபி4யானது இரங்கிப் பால் சுரக்குமாபோலே. மெய்யானவர்களுக்கு இரங்கிப்போந்த வாஸனையாலே. பொய்யான நமக்குமிரங்குவது இஶ்ஶப்3த3விஶேஷத்தை(ஸ்ரீமத்பத3ம்) கேட்டாலாய்த்து. ஆகையாலே இதுவே அநுஸந்தே4யம்" என்று பிள்ளைக்கு ஜீயர் அருளிச்செய்த வார்த்தை; ஆகையாலே த்3வயமே ஆத3ரணீயம் என்றதாய்த்து. த்3வயத்துக்குண்டான ஸர்வாதி4காரத்வாதி3 வைப4வங்களை அருளிச்செய்கிறார் (நம் முதலிகள்) என்ற

---

a திருப்பாவை 30 b திருவாய் 5-7-10 c திருவாய் 4-1-1
d திருவாய் 6-8-6 e திருவாய் 10-5-7 f திருவாய் 9-10-5

திலே மோக்ஷமாகையாலும். த்3வயத்தையே தஞ்சமாக நினைப்பார்கள். ஸம்வாத3ங்களும் வ்யாக்2யாநங்களும் ஆசார்ய

தொடங்கி. (பு3த்3தி4பூர்வகமான) இதி—தீது—பு3த்3தி4பூர்வகபூர்வபாபம் என்றபடி. (ஸம்வாத3ங்களும்) இத்யாதி3—ஆசார்யன் ப்ரமாதாவென்றும். அர்ச்சாவதாரம் ப்ரமேயமென்றும், த்3வயம் ப்ரமாணமென்றும் அருளிச்செய்வர் உய்யக்கொண்டார். "ஸம்ஸாரவிஷத3ஷ்டனுக்கு த்3வயம் ரஸாயநஸேவையாயிருக்கும்" என்று மணக்கால்நம்பி அருளிச்செய்வர். "அத4நனுக்கு மஹாநிதி4போலே" என்று பெரியமுதலியார் அருளிச்செய்வர். "க்ஷுத்4ஆர்த்தனுக்கு அம்ருதபாநம்போலே" என்றருளிச்செய்வர் திருமாலையாண்டான். "ஸ்தநந்த4ய ப்ரஜைக்கு ஸ்தந்யம்போலேயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்வர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி. "ராஜகுமாரனுக்கு முடியும் மாலையும்போலே ப்ரபந்நகுலத்துக்கு த்3வயோச்சாரணம்" என்றருளிச்செய்வர் பா4ஷ்யகாரர். "ஸம்ஸாரத்திலே இருவிலங்கிட்டவன் தலையிலே முடியை வைத்தாப்போலே" என்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். "பெருமிடியன் கையில் சிந்தாமணி புகுந்தாப்போலே" யென்று பிள்ளையுறங்காவில்லிதா3ஸர். "எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து ராஜ்யம் பெறுவாரைப்போலே" என்று திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான். பட்டர்-ஜீயர் மடியிலே கண்வளர, இராமுடியத் துடைமாறுதல் தூங்குதல் செய்யாதே ஸாவதா4நராயிருக்க, ஜீயரைப் பார்த்து. "இப்படி நீர் எனக்குப் பரிவராய் இருக்கைக்கடி. நான் சொன்ன த்3வயத்தை விஶ்வஸித்த கனமிறே" என்றருளிச்செய்தார். "வாச்யங்களில் எம்பெருமானுக்கவ்வருகில்லாதாப்போலே வாசகங்களில் ப்ரபத்தி(த்3வயம்)யிற்காட்டில் அவ்வருகில்லை" என்றருளிச்செய்வர் நஞ்ஜீயர். "ராஜகுமாரனுக்கு கர்ப்பூரநிகரம்போலே இவனுக்குவிடில் நாக்குவற்றும்" என்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்வர். பெற்றி ஸ்ரீபாத3த்திலே த்3வயஶ்ரவணம் பண்ணின கொற்றியம்மைப் பிராட்டியாரும் திருமந்த்ரத்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்ன. "அது

வசநங்களும் ருசிவிஸ்வாஸங்களுக்குறுப்பாக இவ்விடத்திலே அநுஸந்திக்கப்படும்.

த்வயத்துக்குள்ளேயுண்டு காணும். அதுகொண்டு கொள்ளும் கார்யத்தையும் த்வயத்தைக்கொண்டு கொள்ளும்" என்றருளிச்செய்தார். பெரியகோயில் நாராயணன் மகன் ஏகாயநரோடேயிருக்கக்கண்டு, பாஷ்யகாரர் அவனை யழைத்து, பெருமாள் திருமுன்பேகொண்டுபுக்கு, "த்வய மொழியத் தஞ்சமில்லை. அத்தை விஸ்வஸித்திரும்" என்று ஸ்ரீஸடகோபனையெடுத்துச் சூழ்த்துக்கொடுத்தார். ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப் புறவீடு விட்டிருக்கிற தஸையிலே. "ஆழ்வானுக்குக் கர்ப்பூரநிகரத்தை வாயிலிட்டாப்போலே காணுங்கோள்" என்று அவருக்கு த்வயத்தை அருளிச்செய்தார். அநந்தாழ்வான் நஞ்ஜீயரைப்பார்த்து "திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைக நிஷ்டராவீர்" என்று வாழ்த்தினர். இங்ஙனே இவை முதலான வார்த்தைகள் இதினுடைய ருசி விஸ்வாஸங்களுக்காக இவ்விடத்திலே அநுஸந்தேயங்கள் என்றபடி. ரகுராக்ஷஸஸம்வாதம், நஹுஷப்ருஹஸ்பதி ஸம்வாதம், வ்யாக்ரவாநரஸம்வாதம், மறவனா, "குரங்குக் குட்டியை விட்டுப்போந்தேன்" என்ன, அதுகேட்டு பட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தையும், பாஷ்யகாரர் சரமஸமயத்திலே "த்வயத்தையெப்போதும் அநுஸந்திக்கை எனக்கு ப்ரியம்" என்றருளிச்செய்த வார்த்தையும், அம்மங்கியம்மாள் திருநாராயணபுரத்திலே காணச்செல்ல, உடையவர் அருளிச்செய்த வார்த்தையும் தொடக்கமான பூர்வாசார்ய வசநங்களும் இங்கே அநுஸந்தேயங்கள். திருமந்த்ரத்திலும் சரமஸ்லோகத்திலும் அர்த்தஜ்ஞாநத்தாலும் துஸ்ஸாதமான பலம் இதில் ஸப்தோச்சாரணத்தாலே ஸுலபமாம். "மாதவன் என்றதேகொண்டு என்னை இனி இப்பாற்பட்டது யாதவங்களும் சேர்கொண்டேன் என்று என்னுள் புகுந்திருந்து தீதவம் கெடுக்குமமுதம்" என்றும், "மாதவன்

ஸாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர ஸார தாத்பர்ய நிரூபணம்

ஸாஸ்த்ரங்களும், சரமஸ்லோகமும் ஆத்மேஸ்வரர்களுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் காட்டும். திருமந்த்ரமும் த்வய

என்றென்று ஓதவல்லீரேல் தீதொன்றும் அடையா ஏதம் சாராவே" என்றுமிறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது.

ஸாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர ஸார தாத்பர்யங்களையருளிச்செய்யும் முகத்தாலே த்வய வைபவத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸாஸ்த்ரங்களும்) என்று தொடங்கி. திருமந்த்ரம் ஸாஸ்த்ர ருசிபரிக்ருஹீதம். சரமஸ்லோகம் ஸரண்ய ருசி பரிக்ருஹீதம். த்வயம் ஆசார்ய ருசிபரிக்ருஹீதம். இம் மூன்றுக்கும் மூன்றும் உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் இப்படிச் சொல்லுகிறது ஊற்றத்தைப்பற்ற. த்வயம் கடவல்லியிலே அதீதமாகையாலே ஸாஸ்த்ர ருசிபரிக்ருஹீதம். ப்ரஹ்மாதிகளைக் குறித்து ஸர்வேஸ்வரன் அருளிச்செய்தான் என்னுமிடம் பகவச்சாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே ஸரண்யருசி பரிக்ருஹீதம். ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமென்கைக்குக் கீழே ஆசார்யவசநங்கள் சொன்னோம். நிரர்த்தகமான ஸமுத்ரகோஷத்தைக்காட்டில் ஸார்த்தகங்களான சடபடாதிஸப்தங்கள் ஸ்ரேஷ்டங்கள். அவற்றிற்காட்டில் தேவதாந்தரநாமங்கள் ஸ்ரேஷ்டங்கள். அவற்றிற்காட்டில் பகவந்நாமங்கள் ஸ்ரேஷ்டங்கள். அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு மூலமந்த்ரம் ஸ்ரேஷ்டம். மூலமந்த்ரம் ஸமுத்ரகோஷஸ்தாநீயமாம்படி த்வயம் ஸ்ரேஷ்டம். அதுக்கடி மூலமந்த்ரத்தில் ஆர்த்தமான அர்த்தம் த்வயத்திலே வாச்யமாகை. வாச்யங்களில் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அவ்வருகில்லாதாப்போலே வாசகங்களிலும் இதுக்கவ்வருகில்லை. இதுவே ஸித்தாந்தம். திருமந்த்ரம் ஆத்மபாரதந்த்ர்ய ப்ரதாநம். சரமஸ்லோகம் ப்ராபகப்ரதாநம். த்வயம் உபயப்ரதாநம். திருமந்த்ரம் மந்த்ரரூபம். சரமஸ்லோகம் விதிரூபம். த்வயம் அநுஷ்டாநரூபம்—என்றபடி. (ஆத்மேஸ்வரர்களுடைய) இத்

மும் ஆத்மபரமாத்ம பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிடும். ஶாஸ்த்ரங்-களுக்கு ஆத்மாவினுடைய தே3ஹபாரதந்த்ர்யத்திலே நோக்கு. திருமந்த்ரத்துக்கு ஆத்மாவினுடைய தே3ஹிபாரதந்த்ர்ய ததீ3ய பாரதந்த்ர்யத்திலே உறைப்பு. சரமஶ்லோகத்துக்குக் கர்மங்-களினுடைய ஈஶ்வர பாரதந்த்ர்யத்திலே நினைவு த்3வயத்-துக்கு ஈஶ்வரனுடைய ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்திலே கருத்து.

வாக்யார்த்த2 நிரூபணம்

இதில் முற்கூறு—மறுக்கவொண்ணாத புருஷகாரத்தை முன்-னிட்டு எம்பெருமான் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றும்படியை அறிவிக்கிறது. பிற்கூறு சேர்வாரோட்டைச் சேர்த்தியிலே அவ-னுக்குச் செய்யும் அடிமையில் இரப்பை வெளியிடுகிறது.

அவதாரிகை ஸமாப்தை.

யாதி3— ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு ஆத்மஸ்வாதந்த்ர்யத்திலேயும் திருமந்த்ரத்துக்கு ஆத்மபாரதந்த்ர்யத்திலேயும் நோக்காக அருளிச்செய்தது. ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வ ஶேஷத்-வங்கள் ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ர ஸார விஷயங்கள் என்றதைப் பற்ற என்று கண்டுகொள்வது. ஈஶ்வரனுடைய ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யமாவது— "மணநோக்கமுண்டான்" "அல்லி மலர் மகள் போக மயக்குக்களாகியும் நிற்குமம்மான்" என்-கிறபடியே பெரியபிராட்டியார்க்குப் பரதந்த்ரனாய் நிற்கும் நிலை. இவ்வர்த்த2ம் "ராமஸ்து" என்கிற ஸ்ரீ ராமாயண ஶ்லோகத்திலே வ்யக்தம். ஆகையிறே நாச்சியார் பார்ஶ்-வத்திலே ப4வ்யனை அழகியமணவாளனை பங்குனி உத்தர-நன்னாளிலே எம்பெருமானார் ஶரணம் பற்றிற்று. எல்லா ப்ரமாணங்களிலும் தே3ஹத்தாலே பேறென்கிறது; திரு-மந்த்ரத்தில் ஆத்மாவாலே பேறென்கிறது; சரமஶ்லோகத்-தில் ஈஶ்வரனாலே பேறென்கிறது; த்3வயத்தில் பெரிய பிராட்டியாராலே பேறென்கிறது என்றபடி.

த்3வயத்தின் வாக்யார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (இதில் முற்-கூறு)என்று தொடங்கி. ஆக. ப்ராப்ய ப்ராபக விஶேஷங்களை ஸம்பூர்ணமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கிற இத்த்3வயமே ப்ரபத்தி மந்த்ரங்கள் எல்லாவற்றிலும் ப்ரதா4நம் என்றதாயிற்று.

அவதாரிகை ஸமாப்தை.

ப்ரத2மபத3ார்த்த2ம்

ஆறுபத3மானவிதில் முதல்பத3த்திலே இரண்டாம்பத3த்தை

"ப்ரத்யூஷதாம் ப4ஜதி ஸம்ஸ்ருதி காலராத்ரே: பத்3மா ஸஹாய ஶரணாக3தி மந்த்ர ஏஷ:" என்கிற ப்ரப4ாவமுடைய த்3வயத்துக்கு ப்ரதிபத3ம் அர்த்த2மருளிச் செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீமத் பத3ார்த்த2ம் அருளிச்செய்ய உபக்ரமிக்கிறார் (ஆறுபத3மான) இத்யாதி3. இதின் அர்த்-த2த்தை ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராண ப4க3வச்-சா2ஸ்த்ராதி3களில் ப்ரஸித்3த4மானபடியே ஸதா3சார்ய ஸம்ப்ரதா3ய க்ரமத்தாலே க3த்3யத்திலே விவரித்தருளினர். எங்ஙனேயென்னில்:— "ப4க3வந் நாராயணாபி4மதாநுரூப ஸ்வரூபரூப" என்று தொடங்கி ஸ்ரீமச்ச2ப்3தா3பி4ப்ரே-தத்தை அருளிச்செய்தார். "அகி2ல ஹேய ப்ரத்யநீக" இத்யாதி3யாலே ஸ்வரூபரூபகு3ணவிபூ4திகளைப் பரக்க அருளிச்செய்கையாலே நாராயணஶப்3த3ார்த்த2ம் வ்யாக்2-யாதமாயிற்று. முற்படப் பிராட்டியைச் சொல்லச்செய்தே புருஷகாரத்வ நிர்வாஹார்த்த2மாக விபூ4திமத்4யத்தில் நிலை தோற்றுகைக்காக மீண்டும் நாராயண ஶப்3த3 வ்யாக்2-யாநத்திலும் அருளிச்செய்தார். "ப்ரபத்3யே" என்கிற விடத்தில் உத்தமனாலே விவக்ஷிதமான அதி4காரிவிஶேஷம் "அநந்யஶரணோऽஹம்" என்று விவ்ருதமாயிற்று. "த்வத் பாதா3ரவிந்த3யுக3ளம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே" என்கையாலே "சரணௌ" என்கிற ஶப்3த3மும் ஶரணஶப்3த3மும் க்ரியா பத3மும் ப்ரத3ர்ஶிதமாயிற்று. மேல் அர்த்த2க்ரமத்தாலே— முற்பட நமஸ்ஸாலே ப்ரார்த்தி2க்கிற அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை வ்யாக்2யாநம் பண்ணிப் பின்பு இங்குள்ள பரப4க்த்யாதி3 புருஷார்த்த2 பூர்வகமாகச் சதுர்த்2யந்த பத3ங்களில் விப4க்தயபி4ப்ரேதமான பரம புருஷார்த்த2 லாப4த்தை வெளியிட்டருளினர். ஆகையாலே க3த்3யத்தில் அருளிச்-செய்தவெல்லாம் த்3வயத்திலே விவக்ஷிதம். இது "த்3வய மர்த்த2ாநுஸந்தா4நேந ஸஹ ஸதை3வம் வக்தா" என்கிற

வெளியிடுகிற மூன்றாம் பத3த்தில் உபாயத்துக்கு அபேக்ஷிதமான புருஷகார கு3ண விக்ரஹங்கள் மூன்றும் தோன்றும்.

பாசுரத்தாலும் ஸூசிதம். (ஆறுபத3மான) இதி. இங்கே "ஷட்பதோ3ऽயம் த்3விக2ண்ட3:" என்கிற அஷ்டஶ்லோகீ வசநம் அநுஸந்தே4யம். (முதல் பத3ம்)—ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ என்ற பத3ம். இதிலே புருஷகார கு3ண விக்3ரஹங்கள் மூன்றும் தோன்றும் என்றந்வயம். "ஸ்ரீமந் நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாகவும் யோஜிப்பர்கள். "கமலநயந வாஸுதேவ ப4வ ஶரணம்" என்கிற ப்ரயோக3த்தையும், "த்வமேவ உபாயபூ4தோ மே ப4வ" என்கிற வாக்யத்தையும், "அகலகில்லேன்" என்கிற பாட்டையும், "அகிஞ்சந: அநந்யக3தி: ஶரண்ய" என்கிற வாக்யத்தையும், "ஸ்ரீமந் நாராயண ஸ்வாமிந்" இத்யாதி3 மந்த்ராந்தரங்களையும் த்3வயவிவரணமான க3த்3யத்தையும் பார்த்து. "ஸ்ரீமந்! நாராயண!" என்று இரண்டு ஸம்பு3த்3தி4களாக்கி, "தவ" என்று ஒரு பத3த்தை அத்4யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள். இப்படி வ்யஸ்தமானாலும் ஸமஸ்தமானாலும் விஶேஷண விஶேஷ்யங்கள் நிற்கும் நிலைக்கு வைஷம்யமில்லை — என்றநுஸந்தே4யம். த்3வயம் ஷட்பத3ம் என்கிற நிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி (ஆறு பத3மான) என்றருளிச்செய்கிறார். (இரண்டாம் பத3த்தை)—ஶரண ஶப்3த3த்தை. மூன்றாம் பத3ம்—ப்ரபத்3யே என்கிற க்ரியாபத3ம். (உபாயத்துக்கபேக்ஷிதம்) என்றது—புருஷகார கு3ணவிக்3ரஹ விஶிஷ்டவஸ்துவிலே ஶரணாக3தி என்றபடி.

பத3த்ரயாத்மகமான ப்ரத2மபத3த்தில் ஸ்ரீ ஶப்3த3ம் புருஷகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. உபாயம் உபேயார்த்த2மாயிருக்கச் செய்தேயும், வ்யுத்பத்தி வேளையன்றியிலே அநுஷ்டா2நவேளையாய். உபாயாநுஷ்டா2நாநந்தரம் உபேயஸித்3தி4யாகையாலே ப்ரத2மோபாத்தமானவோபாதி. இவ்

ஸ்ரீஶப்3தா3ர்த்த2ம்

'ஸ்ரீ' என்கிறவிது புருஷகாரமான விஷ்ணுபத்னியினுடைய ஸ்வரூபநிரூபகமான முதல் திருநாமம். ஸேவையைக் காட்டு

வுபாயஸ்வீகாரத்துக்கு முன்னே வேணுமே சேரவிடும் புருஷகாரமும். ஆகையாலே, ப்ரத2மத்திலே புருஷகாரபா4வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபா4வவிஶேஷங்களோடே கூடியிருக்கிற வஸ்துவிஶேஷத்தை நிர்தே3ஶிக்கிறது ஸ்ரீ ஶப்3த3ம். இதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ) என்று தொடங்கி. "ஸ்ரீரிதி ப்ரத2மம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" என்ற வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (முதல் திருநாமம்) என்று. ப4க3வத்3 வாசகங்களில் அகாரம் ப்ரத2மமானாற்போலே பிராட்டியின் வாசகங்களில் ஸ்ரீஶப்3த3த்துக்கு ப்ராத2ம்யம் என்றபடி. (தா4து) என்று—"ஸ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்று தா4து. தா4துவின்மேலே ஸுப் வராது. ஆகையாலே கர்மணியாதல் கர்த்தரியாதல் க்யுப் வந்து, க்ருத3ந்தமானதின் மேலே ஸுப்; அத: "ஸ்ரீ:" என்பர் வையாகரணர். ஸ்ரீ ஶப்3த3ம் ஸம்பதா3தி3களுக்கும் வாசகமாக லோகத்திலே நடந்து போரக் காண்கையாலே. அத்தை வ்யாவர்த்திக்கைக்காக (விஷ்ணுபத்னி) என்றது. ஆகையிறே "லக்ஷ்மீ: பத்3மாலயா பத்3மா கமலா ஸ்ரீ: ஹரிப்ரியா" என்று திருநாமங்களோடே ஸஹபடி2தமாயிற்று. இதுதான் எல்லாத் திருநாமங்கள் போலன்றிக்கே "ஸ்ரீரிதி ப்ரத2மம் நாம லக்ஷ்ம்யா:" என்கிறபடியே இவளுக்கு ப்ரத2மாபி4தா4நமாயிருக்கும். "அ இதி ப4க3வதோ நாராயணஸ்ய ப்ரத2மாபி4தா4நம்" என்று அகாரம் ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரத2மாபி4தா4நமானாற்போலேயாயிற்று இவளுக்கும் இது ப்ரத2மாபி4தா4நமாயிருக்கும்படி. அது அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான ஸ்வபா4வங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்; இது இவளுடைய புருஷகாரத்வத்துக்கு

கிற த4ாதுவிலேயான இப்பத3ம்—'ஶ்ரீயதே' 'ஶ்ரயதே' என்று இரண்டுபடியாக—மூன்று வகைப்பட்ட ஆத்மகோடியாலும்

ஏகாந்தமான ஸ்வப4ாவங்களைச் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும்—என்றபடி. இனி, இந்த ஶ்ரீஶப்3த3த்துக்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்வதாக, ப்ரத2மம் இதற்குள்ள வ்யுத்பத்தி த்3வயத்தை அருளிச்செய்கிறார் ("ஶ்ரீயதே" "ஶ்ரயதே") என்று. அதாவது—"ஶ்ரிஞ் ஸேவாயாம்" என்கிற த4ாதுவிலே "ஶ்ரீயதே இதி ஶ்ரீ:" "ஶ்ரயதே இதி ஶ்ரீ:" என்று ஸித்3த4மான கர்மணி வ்யுத்பத்தியையும் கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியையும் சொன்னபடி. இவ்யுத்பத்தித்3வயத்துக்கும் அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (மூன்று) இத்யாதி3. அதாவது—இவ்வுப4ய வ்யுத்பத்திக்கும் அர்த்த2ம், ஶ்ரீயதே என்று எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படாநின்றாள் என்கையாலே ஸகல சேதநர்க்கும் இவளைப்பற்றித் தங்களுடைய ஶேஷத்வரூபஸ்வரூபலாப4மாய், ஶ்ரயதே என்று ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றாள் என்கையாலே, இவள் தனக்கும் ஈஶ்வரனைப்பற்றித் தன்னுடைய ஸ்வரூபலாப4மாயிருக்கும் என்கை. இவள் தனக்குச் சேதநவிஷயத்தில் ஶேஷித்வமும், ஈஶ்வரவிஷயத்தில் ஶேஷத்வமும் என்றும் உண்டாயிரே யிருப்பது. ஆகையால், இந்த ஸேவ்யத்வஸேவகத்வங்கள் இரண்டும் இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும் என்றதாயிற்று. சேதநர்களாலே ஆஶ்ரயிக்கப்படுமென்றும், இவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக ஸர்வேஶ்வரனைத் தான் ஆஶ்ரயித்திருக்கும் என்றும் கூறுகையால், "பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்....விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா தத3ஸி ந:" என்கிறபடியே ஸாபராத4ரானவர்கள்பக்கல் ஸ்வயம் ஹிதைஷியாய் த3ண்ட3த4ரனை ஸர்வேஶ்வரனுடைய சீற்றத்தை ஆற்றி அவனுடைய ஸஹஜகாருண்யம் இவர்களுக்கு உஜ்ஜீவகமாம்படி பண்ணிக்கொடுக்கையால், மாத்ருத்வ ப்ரயுக்த வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலே புருஷகாரமாய் நிற்கிற நிலை சொல்லிற்றும். "அவிஜ்ஞாதா"

ஸேவிக்கப்படுகிறமையும், தான் நிழல்போலே எம்பெருமானை ஸேவிக்கும்படியையும் காட்டக்கடவது. சேரவிடுவார்க்கு

இத்யாதி3களிற்போலே, இங்கு "விஸ்மார்ய" என்றதுக்கும், "அல்லிமலர்மகள்போக மயக்குக்கள்" இத்யாதி3களுக்கும் ஸதா3 ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனுடைய நிக்3ரஹாபி4ஸந்தி4 நிவ்ருத்தியிலே தாத்பர்யம். ஸாபேக்ஷனான புருஷனுக்கு அபேக்ஷிதம் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கவல்ல சேதநன் அபி4கு3ம்யனைக்கு உபாயமாக வரிக்கப்பட்ட சேதநாந்தரத்தைப் புருஷகாரம் என்று வ்யவஹரிப்பர்கள். இப்புருஷகாரம் ப2லத்துக்குப் பரம்பரயா காரணம். "அர்த்த2ஸ்வப4ாவாநுஷ்டா2நலோகத்3ருஷ்டிகு3ருக்திபி4: । ஶ்ருத்யா ஸ்ம்ருத்யா ச ஸம்ஸித்3த4ம் க4டகார்த்த2ாவலம்ப3நம் ॥" இவற்றில் அர்த்த2ஸ்வப4ாவமாவது — ஈஶ்வரனைப்போலே பித்ருத்வாநுரூபமான ப்ரதாபோஷ்மலத்வம் சலசாதே மாத்ருத்வப்ரயுக்தங்களான வாத்ஸல்யாதி3கள் அதிஶயித்து, "ந கஶ்சிந்நாபராத்4யதி" "க: குப்யேத் வாநரோத்தம" "மர்ஷயாமீஹ து3ர்ப3லா" என்கையே ஸ்வப4ாவமாயிருக்கையும், வால்லப்4யாதிஶயத்தாலே, இவளை மூன்னிட்டால் அவன் மறுக்கமாட்டாதொழிகையும், இவ்வர்த்த2ஸ்வப4ாவத்தாலே இவளைப் பற்றுவார்க்குப் புருஷகாராந்தராபேக்ஷை உண்டாய் அநவஸ்தை2 வாராது. அநுஷ்டா2நமாவது:— ப்ரஹ்லாத3 விஷயத்தில் ப்ரேமாதிஶயத்தாலே, ப்ரதிகூல விஷயத்தில் பிறந்த சீற்றத்தின் கனத்தைக் கண்டு அணுக அஞ்சின ப்3ரஹ்மாதி3கள் இவளை ஶரணமாகப்பற்றி இவள் முன்னிலையாக ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹரூபனை ஸர்வேஶ்வரனைக் கிட்டி ஸ்தோத்ரம் பண்ணினார்கள் என்று புராண ப்ரஸித்3த4ம். "ஸீதாமுவாச அதியஶா: ராக4வஞ்ச மஹாவ்ரதம்" "ஸீதா ஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த2ம்" இத்யாதி3களிலும் கண்டுகொள்வது. லோகத்3ருஷ்டியாவது—அந்த:புர பரிஜநத்தை அபராத4ப்4யஸ்தையுண்டானாலும் ராஜாக்கள் அல்பங்களான ப்ரஸாத3நங்களாலே க்ஷமிக்கக்

இரண்டிடத்திலும் உறவு வேண்டுகையாலே சேதனர்க்குத் தாயாய் முன்னிலை தேடாமல் பற்றி. ஸ்வரூபம் பெறலாய், அவனுக்கு தி3வ்யமஹிஷியாய்க் கிட்டித்தன் ஸ்வரூபம்பெறலாய்

காண்கை. இவ்வர்த்த2ம் "மாதர் லக்ஷ்மி யதை2வ மைதி2லஜந:" என்கிற ஶ்லோகத்திலும் விவக்ஷிதம். கு3ருக்தியாவது—நம்மாழ்வார் முதலான ஆசார்யர்களுடைய "அகலகில்லேன்" முதலான பாசுரங்கள். இவற்றுக்கு மூலமான ஸூக்திவிஶேஷ ரூபைகளான ஶ்ருதிகளையும் கண்டுகொள்வது. இவையடியாக வந்த ஸ்ம்ருதிகளாவன—"வாச: பரம் ப்ரார்த்த2யிதா ப்ரபத்3யேந்யத: ஶ்ரியம்" இத்யாதி3களான ஶௌநகாதி3 வாக்யங்கள். இப்படி இவளுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் க4டகத்வம் ப3ஹுப்ரமாண ஸித்3த4மாகையால் இங்கும் இவ்விவக்ஷை கொள்ள உசிதம். வ்யுத்பத்தி த்3வயத்தாலும் — ஸேவிக்கப்படாநின்றாள். ஸேவியாநின்றாள் என்று ஸேவாவிஷயமாயிருக்கும் ஸேவைக்கு ஆஶ்ரயமுமாயிருக்கும் என்கிறது. "ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்" "விஷ்ணுபத்நீ" என்னக்கடவதிறே. சேதனர்களாலே ஸேவிக்கப்படாநின்றாள்; ஆகையாலே ஸேவா விஷயமாயிருக்கும். தான் ஈஶ்வரனை ஸேவியாநின்றாள்; ஆகையாலே ஸேவாஶ்ரயமுமாயிருக்கும். ஆனபோதிறே கர்மகர்த்ருப4ாவவிரோத4மின்றிக்கேயொழிவது. (புருஷகாரமான) என்று—"நேத்ருத்வம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே ஶ்ரீபராஶரபட்டர். இத்தால் பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமே அஸாத4ாரணமென்று தோற்றுகிறது. இத்தால் இவளுக்கு உபாயத்வமில்லை என்கிறது. உபாயத்வமில்லையென்கிறது எங்ஙனேயென்னில்-"மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" "தமேவ ஶரணம் க3ச்ச2" "மாமேவ யே ப்ரபத்3யந்தே" "தமேவ சாத்3யம் புருஷம்" "யோ ப்3ரஹ்மாணம் வித3தா4தி பூர்வம் யோவை வேதா3ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை। தம் ஹ தே3வம் ஆத்மபு3த்3தி4 ப்ரஸாத3ம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே ||" "நாகணைமிசை

நம்பிரான் சரணே சரண்" "கண்ணனல்லால் இல்லை கண்டீர் சரண்" "களைகண் மற்றிலேன்" இத்யாதி3களில் வ்யக்தயந்தர நிஷேத4பூர்வகமாக ஸர்வகாரணவஸ்துவுக்கே உபாயத்வத்தை விதி4க்கையாலே. ஆக, பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வம் விஶேஷம்—அஸாத4ாரணாகாரம். ப4க3வானுக்கு விஶேஷம்—அஸாத4ாரணாகாரம் உபாயத்வம் என்றபடி.

"ஶ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று உபாயதயா வக்ஷ்யமாணனான நாராயணனுக்கு விஶேஷணமாக ஶ்ரீமத்தையைச் சொல்லாநின்றால், நாராயண ஶப்3த3த்தினால் சொல்லப்புகுகிற கு3ணவிஶேஷங்கள் விஶேஷணத்வேந உபாயஶரீரத்தில் அந்விதமாகிறவோபாதி, இவளும் உபாயாவயவமாக ப்ராப்தையுமாய், மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருந்து ப்ரஜாரக்ஷணம் பண்ணுகை ப்ராப்தமுமாய், அதுக்கு மேலே "வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினை தீர்க்கும்" என்று உபாயக்ருத்யமான விரோதி4நிவர்த்தகத்வம் இவ்வர்த்த2த்திலே நிஷ்ட2ரான நம்மாழ்வார் திருவுள்ளத்தாலுமுண்டாய், ப்ரதே3ஶாந்தரங்களில் இவளைப் புருஷகாரமாக நினைத்துச் சொல்லுகிறார்களென்கிற அவையும் உபாயப4ாவத்திலே அந்வயிப்பிக்க யோக்3யமுமாய், அதுக்கு மேலே, "அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:" என்று மேலே அநுஷ்டி2க்கப்புகுகிற ப்ரபத்திதானே, புருஷகாரக்ருத்யத்தைச் செய்யவற்றாகையாலும், மாட்டாதாகில், இவள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆற்றிச் சேரவிட, உபாயபூ4தனான ஈஶ்வரன் ரக்ஷிக்க அமைந்திருக்க உபாயாந்விதமான இவனுடைய ப்ரபத்த்யநுஷ்டா2நம் நிஷ்ப2லமாம்படியுமாயிருக்க, இவளுக்கு உபாயஶரீரத்திலே அந்வயமில்லை; புருஷகாரத்திலே என்று ஒதுக்கித் தருவார் ஆரென்னில்:

விஶேஷணத்வமுண்டேயாகிலும், விஶேஷணபூ4தமான கு3ணவிஶேஷங்களோபாதி, உபாயோபயோகி3த்வம் அவளுக்கில்லாமையாலும், ஸமாஶ்ரயணைகாந்தமான ஸௌஶீல்யாதி3 கு3ணோத்3யவிரோதி4யான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப் புருஷகாரபூ4தையான இவள் ஆற்றினாலும், அவன் கார்யம் செய்யும்போதைக்கு "ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்கிறபடியே உபாயப்ரார்த்த2நாரூபமான ப்ரபத்தி வேண்டுகையாலும், "வினை தீர்க்கும்" என்கிற இடம்

"களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்" என்கிறவருடைய உக்தியாகையாலே, இத்திருவாய்மொழி அநுஸந்தி4த்தவர்கள் பக்கல் இவளுக்குண்டான ஆத3ராதிஶயப்ரகாஶகமாகையாலும், இவளுக்குப் புருஷகாரபா4வத்திலே நோக்காகக் கடவது.

இவளுக்கு உபாயபா4வத்தில் அந்வயமுண்டாகில், ஸாத4நபூ4தமான கர்மஜ்ஞாநாதி3களுக்கு "ப2லமத:" "ஸ ப்ரீதோலம் ப2லாய" என்று, ஆராத4நப்ரீதனை ஈஶ்வரமுக2த்தாலே இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்திபரிஹாரரூபமான ப2லஸித்3தி4 இவளாலேயாதல், அங்ஙனன்றியிலே ப2லோபபாத3நஹேதுவான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களுக்கு உத்பாத3கையாதலாகவேண்டும். தான் ப2லப்ரஸாத3கையாகில்; "யஸ் ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" "பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதை4வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா4விகீ ஜ்ஞாநப3லக்ரியா ச" "தேஜோப3லைஶ்வர்ய மஹாவபோ3த4ஸுவீர்யஶக்த்யாதி3கு3ணைகராஶி:" என்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் ஈஶ்வரனுக்குச் சொல்லுகிற ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கு3ணவிஶேஷங்களின்றியிலே ஒழியவேணும். உண்டாகில் இவளையொழியவே ஈஶ்வரன்றானே கார்யம் செய்ய க்ஷமனே. அக்கு3ணங்களை உத்பாதி3க்கிறாளாகில் கு3ணங்களுக்கு ஸ்வாபா4விகத்வமின்றியிலே ஒழியும்.

ஸௌஶீல்யாதி3களோபாதி திரோஹிதமானவற்றை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறாளென்னில்; ஜக3த்ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2தி ஸம்ஹாராதி3களிலே இடைவிடாமல் விநியோக3ங்கொண்டு போருகிற ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களுக்கு, ஸௌஶீல்யாதி3திரோதா4யகமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோபாதி ஒரு திரோதா4நமில்லையே. உண்டாகில் ஸ்ருஷ்ட்யாதி3கள் நடவாதொழியவேணும். ஸர்வதா3 அந்விதையாமாகில் ஸ்வவிரோதி4 நிவ்ருத்தியில் "தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்" என்றிருக்கக் கூடாதே. கு3ணவிஶேஷங்களை அமைகையன்றே, "ஆஶம்ஸேயம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட2 க்ஷிப்ரம் மாம் ப்ராப்ஸ்யதே பதி:, அந்தராத்மா ஹி மே ஶுத்3த4ஸ் தஸ்மிம்ஶ்ச ப3ஹவோ கு3ணா:" என்று தன் பக்கல் அநந்யோபாயத்வமும் அவன் பக்கல் கு3ணவிஶேஷங்களுமே ப2லஸித்3தி4க்கு அபேக்ஷிதமாகத் தான் அறுதியிட்டு வைத்தது.

நாம் உபாயமாக யாதொரு வஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கிறோம்; அவ்வஸ்துவுக்கு இவள் ஸ்வரூபம் நிரூபகமாகையாலே. ப்ரணவத்தில் ப்ரத2மபத3த்திற்போலே "யத்3யபி ஸச்சித்த:" என்கிற கு3ணஸித்3தி4ந்யாயத்தாலே. அவர்ஜநீயமாய் அந்வயியாதோ? என்னில்; ஸ்வரூபநிரூபகத்வேந அவர்ஜநீயப3ந்த4முண்டேயாகிலும், உபாயத3ஶையில் கண்டுகொள்வதொரு ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே, ஸ்வரூபநிரூபகங்களான ஜ்ஞாநாநந்த3ங்களோபாதியும் ஸ்வரூபாஶ்ரயமான கு3ணாந்தரங்களோபாதியும் குமிரிருந்து போமத்தனை.

இவற்றுக்கு ப்ரயோஜநமின்றிக்கே ஒழிகைக்கு ஹேது அவனுடைய நைரபேக்ஷ்யமாகில், சில கு3ணவிஶேஷங்கள் உபாயதயா அந்வயிக்கிறபடி என்னென்னில்: அவை கார்யோபயோகி3யாகையாலும், கு3ணத்வேந அப்ருத2க்3பு3த்3தி4ப்ரவ்ருத்திகமாகையாலும், கு3ணி கு3ணத்3வாரா கார்யஞ்செய்கை நைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் குறையில்லாமையாலும், அவற்றுக்குத் தட்டில்லை. இவள் கார்யாநுபயுக்தையாகையாலும், த்3ரவ்யத்வேந ப்ருத2க்3பு3த்3தி4ப்ரவ்ருத்தி யோக்3யதையுண்டாகையாலும், அத்தாலே உபாயநைரபேக்ஷ்யத்துக்குக் கொத்தையாயிருகையாலும், உபாயபா4வத்தில் அந்வயமில்லை. ஆகையாலே, ஶேஷித்வத3ஶையிலும் ப்ராப்யத்வத3ஶையிலும் ஒரு மிது2நமேயாகவேண்டினவோபாதி, உபாயத3ஶையிலே ஸ்வேதரஸகலஸஹாயாஸஹமாயிருக்கையாலே, இவளுக்கு உபாயபா4வத்தில் அந்வயமின்றியிலே புருஷகாரபா4வத்திலேயாகக் கடவது.

இச்சேதநனோட்டை ஸம்ப3ந்த4ம், ஈஶ்வரனுக்கும் பிராட்டிக்கும் ஒத்திருக்க, அவன் புருஷகாரத்3வாரா ஸமாஶ்ரயணீயனாகைக்கும், இவள் புருஷகாரபூ4தையாகைக்கும் ஹேது என்னென்னில்: அவன் புருஷோத்தமனாய், பும்ஸ்த்வப்ரயுக்தமாய் வரும் காடி2ந்யம் நடையாடுகையாலும், "தே3வதே3வோ ஹரி: பிதா" என்கிறபடியே பித்ருத்வப்ரயுக்தமாய் வரும் ஹிதபரத்தாலும், அதுக்குமேலே ஸ்வேதரஸகலபதா3ர்த்த2ஸார்த்த2நிருபாதி4க நிர்வாஹகனாகையாலே "த3ஹ; பச" என்னும்படியான க்ரௌர்யத்தாலும், அவனை ஆஶ்ரயிக்கும்போது புருஷகாரத்3வாரா ஆஶ்ரயிக்கவேண்டும். இவள் நாரீணாமுத்தமையாகையாலே, ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமாய் வரும்

மார்த3வத்தாலும். "*த்வம் மாதா ஸர்வலோகாநாம்*" என்கிறபடியே மாத்ருத்வப்ரயுக்தமான வாத்ஸல்யாதிஶயத்தாலும், தத்தத்கர்மாநுகு3ணநிர்வஹணமில்லாமையால் வரும் மாது4ர்யத்தாலும், அவனிற்காட்டில் இவளுக்கு நெடுவாசியுண்டாகையால் இவள் புருஷகாரபூ4தையாகக்கடவள். (புருஷகாரபூ4தையான பிராட்டி உத்3ப4வித்த வாத்ஸல்யாதி3கு3ணவிஶிஷ்டன் உபாயம் என்றபடி.)

இந்த கு3ணத்3வயத்துக்குப் புருஷகாராபேக்ஷையுண்டாகில், உபாயம் ஸாத்4யமுமாய் ஸாபேக்ஷமுமாம்; அநுத்3பூ4தமான கு3ணங்கள் உத்3பூ4தங்களாகிறதாகையாலே. உபாயத்துக்கு ஸாத்4யத்வமுண்டாம்; உபாயஸ்வரூபோத்பத்திக்கு ஸஹகாரிஸாபேக்ஷத்வமுண்டாகையாலே, ப4க்தியோபாதி அங்க3ஸாபேக்ஷத்வமுமாம்; ஸ்வரூபக3தமாய் திரோஹிதமாய்க் கிடந்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்குங்காட்டில் புருஷகாரத்துக்கு அங்க3ஸாத4நத்வம் உண்டாமோ? என்ன ஒண்ணாதபடி. ஆத்மத4ர்மமான ப4க்திவிஶேஷத்துக்கு ப்ரகாஶகமான கர்மயோகா3தி3களை அங்க3ஸாத4நமாகச் சொல்லாநின்றது; அதுக்கு மேலே, ஆத்மத4ர்மமாய் அப்ரகாஶமான அபஹதபாப்மத்வாதி3கு3ணங்களை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதா4நஸாத4நத்வவ்யவஹாரம் உண்டாகாநின்றது. ஆகையாலே, உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்3த4த்வநைரபேக்ஷ்யங்கள் இரண்டும் குலையுமே என்னில்: உபாயமாவது:— இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகரமாய் இருப்பதொன்றாய். அப்படிப்பட்ட உபாயமாவது, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கு3ணவிஶிஷ்டனான ஈஶ்வரனாகையாலே வாத்ஸல்யாதி3கு3ணங்களுக்கு உபாயத்வமில்லை; உள்ளது ஆஶ்ரயணைகாந்ததையே. ஆகையாலே உபாயபூ4தமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களுடைய உத்பத்த்யாதி3களுக்குப் புருஷகாராபேக்ஷை இல்லாமையாலே. உபாயாந்தரவ்யாவ்ருத்திரூபமான ஸித்3த4த்வத்துக்கும் நிரபேக்ஷத்வத்துக்கும் ஒரு குறையில்லை. ஆகையிறே, "*மாம்*" என்கிற ஸ்வீகாரவிஷயத்திலே ஸ்வீகாரோபயோகி3யான ஸௌஶீல்யாதி3களை அநுஸந்தி4த்து, "*அஹம்*" என்கிற பாபவிமோசகன் பக்கலிலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களை அநுஸந்தி4த்தது.

ப்3ரஹ்ம ஸ்வரூப க்3ராஹக ப்ரமாணம் "யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி" இத்யாதி3களிலே உபாயத்வேந க்3ரஹிக்கை

யாலும். "ஸர்வபாபேப்4யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உக்த்யநந்தரம் ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும். இவ்வுக்திக்குமுன் ஶோகநிவ்ருத்தி பிறவாமையாலும். அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பூர்வகமான இஷ்டப்ராப்தி நிர்ஹேதுக க்ருபாவிஶிஷ்டனான ஸர்வேஶ்வரன் தன்னாலே உபபந்நமாகையாலும். "ஸர்வலோக ஶரண்யாய" என்று ஸர்வஶரண்யனாகச் சொல்லுகையாலும். இவள் ஸ்வரூபத்தை உபாயத்வேந க்3ரஹிப்பதொரு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், இவளுடைய உக்தியையொழிய ப4க3வது3க்தியாலே ஶோகநிவ்ருத்தி பிறக்கையாலும். இவள் ஸஹகாரியாதபோதும் உபாயத்வம் உபபந்நமாகையாலும். இவளுக்கு உபாயத்வம் இல்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். இவளுக்குப் புருஷகாரத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், உபாயத்வமே தனக்கு ஸ்வரூபமென்றும் ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரத்திலே எம்பெருமான்தானே அருளிச்செய்தானிறே—"மத்ப்ராப்திம் ப்ரதி ஜந்தூநாம் ஸம்ஸாரே பததாமத4:। லக்ஷ்மீ: புருஷகாரத்வே நிர்தி3ஷ்டா பரமர்ஷிபி4:॥ மமாபி ச மதம் ஹ்யேதத் நாந்யதா2 லக்ஷணம் ப4வேத்॥" "அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாயோ வை ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீபதி: ஸ்வயம்। லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லபா4 ப்ராப்தியோகி3நீ॥ ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம் நிக3மாந்தேஷு ஶப்3த்3யதே॥ ஆகிஞ்சந்யைகஶரணா: கேசித் பா4க்3யாதி4கா: புந:। மத்பதா3ம் போ4ருஹத்3வந்த்3வம் ப்ரபத்3ய ப்ரீதமாநஸா:। லக்ஷ்மீம் புருஷகாரேண வ்ருதவந்தோ வராநந। மத்க்ஷமாம் ப்ராப்ய ஸேநேஶ ப்ராப்யம் ப்ராபகமேவ மாம்॥ லப்3த்4வா க்ருதார்த்தா2: ப்ராப்ஸ்யந்தே மாமேவாநந்யமாநஸா:॥" இத்யாதி3களாலே. இத்தால், க்ஷமாத்3யுத்3பா4வநத்3வாரா ப4க3வதீ3யோபாயபா4வப்ரயோஜகத்வமாகிற புருஷகாரத்வம் பிராட்டிக்குத் ததி3தராவ்ருத்தியாய், தத்3வ்ருத்தியான த4ர்மமென்றும். உபாயாநபேக்ஷ உபாயத்வமாதல், ப2லப்ரத3த்வே ஸதி ப2லகரணத்வமாதலாகிற உபாயத்வம் ஈஶ்வர

னுக்கு அஸாதா4ரண த4ர்மமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. (அந்யதா2 லக்ஷணம் ந ப4வேத்) ப்ராப்தி பூர்வபா4வியாய், புருஷகாரத்வாதிரிக்தமாய் ப்ராப்த்யுபயோகி3யான அஸாதா4ரண த4ர்மமில்லை என்றபடி. இங்கே "அந்யத் லக்ஷணம் நாஸ்தி" என்கிற இத்தாலே புருஷகாரத்வம் லக்ஷணம் என்று ஸித்3த4ம் என்று கருத்து. (அஹம்) இத்யாதி3— "லக்ஷ்மீபதி: அஹம் ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம் மத் ப்ராப்த்யுபாய:" (லக்ஷ்மீபதி:) என்று விஸ்வாஸஹேது புருஷகார ஸம்ப3ந்த4மும். (ஸாக்ஷாத்) என்று உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தியும். (ஸ்வயம்) என்று லக்ஷ்மீவ்யாவ்ருத்தியும் ஸித்3த4ம். (லக்ஷ்மீ:) இத்யாதி3—(மம வல்லபா4 லக்ஷ்மீ புருஷகாரேண ப்ராப்தி யோகி3னீ) புருஷகாரத்வமாகிற ப்ராப்தி ஸம்ப3ந்த4த்தையுடையவளென்றபடி. இங்கே. (மம வல்லபா4) என்று புருஷகாரஹேதுவால்லப்4யம் சொல்லிற்று. இங்கே. "ரதா2ந்தரே ப்ரஸ்தாயமானே ஸம்மீலயேத்। ப்3ருஹதி ப்ரஸ்தூயமானே ஸமுத்3ரம் மனஸா த்4யாயேத்" இத்யத்ர, ரதா2ந்தர ஸாமம் ப்ரஸ்தூயமானமாய் இருந்துள்ளவளவில் ஸம்மீலநமும். ப்3ருஹத்ஸாமம் ப்ரஸ்தூயமானமாயிருந்துள்ளவளவில் ஸமுத்3ரத்4யானமும், "ஸாம்னோர் வ்யவஸ்த2யா யஸ்மாத் நிர்தே3ஶோ மீலநாதி3ஷு। தஸ்மாந் ந ஸங்கரோ யுக்த: ந த்வேவம் ப்ரோக்ஷணாதி3ஷு" என்று வ்யவஸ்தா2ம்நாநத்தாலே வ்யவஸ்தி2தங்களென்று. "ஏகார்த்த2த்வாத் விபா4க3: ஸ்யாத்" என்கிற நாவமிகாதி4கரணத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அந்த ந்யாயத்தாலே "அஹம் மத்ப்ராப்த்யுபாய:. லக்ஷ்மீ: புருஷகாரேண வல்லபா4 ப்ராப்தியோகி3னீ" என்று வ்யவஸ்தா2ம்நாநத்தாலே. ஈஸ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் பிராட்டிக்கு புருஷகாரத்வமும் வ்யவஸ்தி2தமென்று ஸ்பஷ்டம். (ஏதஸ்யாஶ்ச விஶேஷோऽயம்) இத்யாதி3—(அஹம் மத் ப்ராப்தி) இத்யாதி3 பூர்வவாக்யத்திலே ப்ரதிநியத த4ர்மத்3வயம் ப்ராப்தமாகையாலே. ப்ராபகவாக்யாவக3த த்3வித்வவிருத்3தை4கத்வமும் ப்ராபகவாக்யாவக3த

ப3ஹுத்வ விருத்3த4க்3ரஹைகத்வம்போலே அவிவக்ஷிதம். ஆக. "மம ஏதஸ்யாஶ்ச இமௌ விஶேஷௌ—உபாயத்வ புருஷகாரத்வரூப ப்ரதிநியத த4ர்மௌ" என்று பர்யவஸிதம். வேதா3ந்த ப்ரதிபாத்3யமான அர்த்த2ம் இந்த ப்ரதிநியத த4ர்மங்கள் என்கிறவித்தால், ஸர்வத்ர உபாய ப்ரகரணங்களிலே. "உதா3ராம்" "அம்ருதம் து3ஹானா" "பரநிர்வாணதா3யிநீ" "ஸம்ஸாரார்ணவதாரிணீ" "விமுக்தி ப2லதா3யிநீ" "அஹம் ஹி ஶரணம் ப்ராப்தா" "ஶரணம் ப4வ மேऽம்பு3ஜே" "ஏஷா ப்ரஸாத3 ஸுமுகீ2 ஸ்வபத3ம் ப்ராபயிஷ்யதி" "அலமேஷா பரித்ராதும்" "வேரிமாருத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்" "பூவளரும் திருமகளால் அருள்பெற்றுப் பொன்னுலகில் பொலிவர்" "அரவிந்த3 லோசந மந: காந்தா ப்ரஸாதா3த்" "அஞ்ஜலி ப4ரம் வஹதே விதீர்ய" "பத்3மாயா: தவ ச சரணௌ ந: ஶரணயந்" "அந்ய கல்யாண காரணம்" இத்யாதி3ரூபேண உபாயத்வ ப்ரதிபாத3கங்களாக ப்ரதீயமானங்களான வாச்யங்களுக்கு இந்த ப்ரதிநியதத4ர்மங்களே அர்த்த3மென்று ப்ரப3லப்ரமாணமான ப4க3வச்சா2ஸ்த்ரமே வேதா3ந்த தது3பப்3ரும்ஹணஸ்த2 வாக்யங்களுக்கு வ்யாக்2யானம் பண்ணினபடியால் தத்3விருத்3த4கல்பநம் கூடாதிறே. (ஏதஸ்யா: அயம் ச விஶேஷ:) என்றந்வயிக்கில், ஸமுச்சேதவ்யம் ப்ரக்ருதமல்லாமையாலே ஸமுச்சயம் வ்யர்த்த2மாம். (ஏதஸ்யா: அயம் து விஶேஷ:) என்னப் பார்க்கில், சகாரத்துக்குத் "து"ஶப்3தா3ர்த்த2த்வம் க்லிஷ்டம். சகாரத்துக்கு பி4ந்நக்ரமத்வமும் க்லிஷ்டம். (அயமேவ விஶேஷ:) என்னப்பார்க்கில், விஶேஷாந்தரங்கள் பலவுமிருக்கையாலே பா3த4மும் ப்ரஸங்கி3க்கும். இருவர்க்கும் த4ர்மப்ரதிநியமம் ப்ரக்ராந்தமாகையாலே. புருஷகாரத்வ மாத்ரத்துக்கு நிக3மாந்த ப்ரதிபாத்3யத்வகத2நம் ந்யூநமாகையாலே, (ஏதஸ்யாஸ்து அயம் விஶேஷ: நிக3மாந்தேஷு ஶப்3த்3யதே) என்னவும் கூடாது. ஆகையாலே, "மம ஏதஸ்யாஶ்ச இமௌ விஶேஷௌ நிக3மாந்தேஷு

ஶப்3த்3யதே" என்றே பொருளாகக் கடவது. உபாயத்வத்தில் ப்ரமாணமாக ப்ரத்யாஶாவிஷய வசநங்களெல்லாம் உப4யாப்4யுபேத புருஷகாரத்வத்திலே உபக்ஷீணங்களாகையாலே அநந்யதா2 ஸித்3த4ப்ரமாணமுமில்லை. "ஸப்4ராது: சரணௌ கா3ட4ம் நிபீட்3ய" இத்யாதி3களில் பூர்வோக்தரீத்யா பிராட்டிக்கு உபாயதயா வரணமில்லாமையாலும், "ஸீதாமுவாச" என்கிறவித்தை உபாயதயா வரணம் என்னில், புருஷகாரதயா வரணம் அத்4யாஹரித்துக்கொள்ளவேண்டிவருகையாலும், இத்தைப் புருஷகாரதயா வரணம் என்னில், உபாயதயா வரணம் அத்4யாஹரிக்கவேண்டிவருகையாலும், உப4யாப்4யுபேதமான புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்கு ப்ராமாணிகமாகையாலும். புருஷகாரதயா வரணமே 'ஸீதாமுவாச" "ஸீதாஸமக்ஷம்" என்கிறவிடத்தில் விவக்ஷிதம். ஆகவித்தால் சொல்லிற்ருய்த்து-லக்ஷ்மீ விஶிஷ்டமாய், கு3ணவிஶிஷ்டமாய், விக்3ரஹ விஶிஷ்டமான வஸ்து உபாயம் என்னுமிடத்தில் யாதொரு படி வாத்ஸல்யாதி3 கு3ணங்கள். உபாய கார்யமான அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதி3களுக்கு உறுப்பான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3கள் போலன்றியே. ஆஶ்ரயணஸௌகர்யமாகிற கார்யாந்தரத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கும். விக்3ரஹங்களும் ஶுபா4ஶ்ரயத்துக்கு உறுப்பாயிருக்கும். இக்கு3ணங்களில் தான் ஒன்றின் கார்யம் ஒன்றுக்கில்லையே. தனித்தனியே கார்யபே4த3த்தையுடைத்தாயிருக்குமாபோலே லக்ஷ்மீஸம்ப3ந்த4மும் இக்கு3ணோந்மேஷத்தைப்பண்ணிக் கார்யம் செய்வித்துக் கொடுக்கையாகிற புருஷகாரத்வமாகிற கார்யத்திலே உபயுக்தமாயிருக்கும் என்றதாயிற்று. "ஸ்ரீஶ் ஶ்ரியா க4டிகயா த்வது3பாயபா4வே. ப்ராப்யே த்வயி ஸ்வயம் உபேயதயா ஸ்பு2ரந்த்யா" என்று ப்ரதிவாதி3 ப4யங்கரம் அண்ணவும் அருளிச்செய்தாரிறே. மற்றை பிராட்டிமார்க்கும் ஸூரிகள் முதலான ததீ3யர்க்கும் இவள் ஸம்ப3ந்த4மடியாக வருகிற புருஷகாரத்வமேயுள்ளது. இவளைப் போலே ஸ்வதஸ்ஸித்3த4மன்றே. ஆகையிறே "ஏதத்

ஸாபேக்ஷ ஸம்ப3ந்தா4த் அந்யேஷாமமலாத்மநாம்| தே3வீ ஸூரிகு3ரூணாம் ச க4டகத்வம் ந து ஸ்வத:||" என்று தீ3பஸங்க்3ரஹத்திலே ஜீயரருளிச் செய்தது. ஆகப் புருஷகாரத்வம் பிராட்டிக்கு அஸாதா4ரணம் என்றதாய்த்து. ஆனல் பரதந்த்ரவஸ்துவுக்கு ஸமப்ரதா4நக்ருத்யமான புருஷகாரத்வம் விருத்3த4மன்றோ என்னில். ஸ்வதந்த்ரனை ஈஶ்வரன் தன்னுடைய நிருபாதி4க ஸௌஹார்த்த3த்தாலே அத்3வேஷாதி3 ஸமஸ்தாத்ம கு3ணங்களையும் ஆசார்ய ஸமாஶ்ரயணத்தையும் உண்டாக்கி, தத்3த்3வாரா ப்ராப்ய வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநத்தையும் பிறப்பித்து ஸம்ஸார தோ3ஷத்தையும் ப்ரகாஶிப்பித்து புருஷகார பூர்வகமாக ஆஶ்ரயிக்கவேணுமென்கிற ஸங்கல்பாநுரூபமாக ஆஶ்ரயிப்பிக்கிறுனைகயாலே. அவனுடைய ஹ்ருத3யாநுதா4வநம் பண்ணிப் புருஷீகரித்து ஶேஷியான ஈஶ்வரனுக்கு ஶேஷ ப்ரதா3நம்பண்ணி அவன் இவர்களையும் ரக்ஷித்துத் தானும் உளனும்படி அவன் ஸ்வரூபரூபகு3ணாதி3களுக்கு அதிஶயமுண்டாக்குகிறளாகையாலே ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்களுடைய கார்யமித்தனையல்லது அவற்றுக்கு விருத்3த4மன்று. ஆனாலும் அந்யாதீ4நாதிஶயம் ஸ்வதந்த்ர வஸ்துவுக்கு அநுரூபமன்றேயென்னில்:—ஸ்வரூபாந்தர்க3தையாய்க் கொண்டே இவளுக்கு வஸ்துத்வமாகையாலே. அந்யத்வமில்லாமையாலே ஸ்வாதீ4ந விப4வமேயாகக் கடவது. ஆகையாலே அநுருபமாயிருக்கும். "ஸ்வதஶ் ஸ்ரீஸ்த்வம் விஷ்ணோ: ஸ்வமஸி" "ப்ரஸூநம் புஷ்யந்தீமபி பரிமளர்த்3தி4ம்" என்று இவ்வர்த்த2 விஶேஷங்களை பட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே. இவள் அபராத4ங்களைப் பொறுப்பித்துச் சேரவிட நாம் கைக்கொள்ளக் கடவோம் என்கிற ஈஶ்வர ஸங்கல்பத்தாலும் இவள் புருஷகாரமாகக் குறையில்லை. இவையித்தனையும் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்கிறுர் (மூனறு) இத்யாதி3. ப4ர்த்தாவினுடைய படுக்கையையும் ப்ரஜையினுடைய தொட்டிலையும் விடாதேயிருக்கும் மாதாவைப்போலே புருஷகாரபூ4தையான இவ

a 'நங்கள் திரு' b 'உன் திரு' என்னலாம்படி இரண்டிடத்திலும் விடவொண்ணாத ப3ந்த4முண்டு. c 'செல்வர் பெரியர்' d 'அவனெவ்விடத்தான் யானார்' e 'செய்வினையோ பெரிதால்' என்று அவன் பெருமையையும் தங்கள் தண்மையையும் அபராத4த்தின் கனத்தையும் நினைத்து அஞ்சினவர்கள் f 'இலக்குமனோடு மைதிலியும்' என்னும்படி தன்னோடு ஒரு கோர்வையான இளையபெருமாளோபாதி g கீழ்மகன், மற்றோர் சாதி, h சிறுகாக்கை, i 'புன்மையாளன், j 'அடியார்' என்று தண்மை பாராமல் நாடும் காடும் மேடும் கல்லும் கடலும் ஒருவெளுப்பாம்படி k 'பங்கயத்தாள் திருவருள்' என்கிற தன்னுடைய காருண்யவர்ஷத்தைச் சொல்லுகிற l மழைக்கண்களையுடைய m பார்வண்ணமட மங்கையாய், அஶரண்ய ஶரண்யையான இவளே நமக்குப் புகலென்று புகுந்து கைங்கர்யப்ராப்தியுபாயத்தில் அபேக்ஷைகள் தோற்ற விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு 'அஸ்து தே' என்று தொடங்கி இவர்கள்

ளுக்கும் உண்டான அகார மகாரார்த்த2பூ4க ஜீவேஶ்வர ஸம்ப3ந்த4த்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (நங்கள் திரு உன்திரு) என்று. வ்யுத்பத்தி த்3வயத்தாலுமுண்டான அர்த்த2த்தை "யஸ்யா: கடாக்ஷணம் அநுக்ஷணம்" இத்யாதி3யாலே ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். பெரிய பிராட்டியார்க்குண்டான "கமலா" என்னும் திருநாமம் இவ்வர்த்தத்தை வலியுறுத்தும். "கஶ்ச மஶ்ச கமௌ। தௌ லாதீதி கமலா" என்றிறே வ்யுத்பத்தி. ஆக இவளுக்குண்டான உப4யஸம்ப3ந்த4ம் சொன்னபடி. ஸம்ஸாரி ஜீவாத்மாக்களினுடைய அநாதி3கால ப்ரவ்ருத்த விபரீதாசாரங்களையும், நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுடைய த3ண்ட3த4ரத்வத்தையும், நித்யாநபாயிநியான பிராட்டியுடைய புருஷகார க்ருத்யத்தையும் அருளிச்செயல் சந்தைகளைக்கொண்டு தொகுத்தருளிச்செய்கிறார் (செல்வர் பெரியர்) என்று தொடங்கி.

a இர-திருவ 56 b திருவாய் 10-10-2 c நாச்-திரு 10-10 d திருவாய் 5-1-7 e திருவாய் 4-7-1 f பெரியதிரு 2-3-7 g பெரியதிரு 5-8-1,2 h பெரியாழ்திரு 3-10-6 i பெரியதிரு 10-2-8 j பெரியாழ்-திரு 4-9-2 k திருவாய் 9-2-1 l திருவிருத்தம் 52 m பெரியதிரு 2-6-2

வினைகள் தீர்த்துத் a தூவி சேரன்னமான தன் சிறகிலே இட்டுக்கொண்டு. ஈஶ்வரன் இத்தலையில் பிழைகளை நினைத்து b எரிபொங்கி c அழல விழித்துச் d சலம்புரிந்து அங்கு அருளின்றிக்கே சீறிக்கலங்கினவளவிலே e நன்னெஞ்சவன்னமானமை தோற்றக் கால்வாங்கிக் கடக்க நின்று இரண்டு தலையும் பட்டதுபட, நங்கோலரை(ற?)யான குடியிருப்பை முதல் திருத்தவேணுமென்று பார்த்து ஹிரண்யவர்ணையான தன்னுடைய f பான்மொழிகளாலே ப்ரியஹிதங்கள் குலையாதபடி இடமற வார்த்தை சொல்லி ஆறவிட்டு g வடிக்கோலவாள் நெடுங்கண்களாலே தேற்றி h 'திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு' என்னும்படி திருவுள்ளம் மாறுடினவளவிலே, ஓடமேற்றிக் கூலி கொள்வாரைப்போலே அபராத4ங்களைப் பொறுப்பித்துப் i பொன்பாவையானமை தோற்றும்படி விளக்குப் பொன்போலே இரண்டு தலையையும் பொருந்தவிட்டு j 'நமக்கும் பூவின் மிசை நங்கைக்குமின்பன்' என்னும்படி ஏகரஸமாக்கிப் பின்பு அந்த:புரத்தில் ஆளாய்நின்று k 'இரந்துரைப்பதுண்டு', l வேறே கூறுவதுண்டு', m 'நின்று கேட்டருளாய்', n போற்றும் பொருள் கேளாய் என்று இவன் விண்ணப்பம் செய்யும் வார்த்தைகளை o 'திருமங்கை தங்கிய p என்திருமார்வற்கு q ஒருவாய் சொல் r 'என்வாய் மாற்றம் என்னும்படி சேர விருந்து திருச்செவிசாத்துகையாலே, 'ஶ்ருணோதி' 'ஶ்ராவயதி' என்கிறவிரண்டாலும் புருஷகாரமான இவளுடைய

(ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி என்கிற இரண்டாலும்) இத்யாதி3— "ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி" என்கிற வ்யுத்பத்திகளில் "ஸாபராத4ரான அடியோங்களை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே காட்டிக் கொடுத்தருளவேணும்" என்று இப்புடைகளிலே ஆஶ்ரிதருடைய ஆர்த்தத்4வநியைக் கேட்டு ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விண்ணப்பம்செய்து இவர்களுடைய ஆர்த்தியை ஶமிப்பிக்குமென்றதாம். (ஶ்ருணோதி) என்றது கேளாநிற்கும் என்றபடி. (ஶ்ராவயதி) என்றது கேட்பியாநிற்குமென்றபடி.

a பெரியதிரு 3-7-9 b நானதிருவ 21 c பெரியாழ்திரு 1-8-5 d திருநெடு 6 e பெரியதிரு 7-2-7 f பெரியாழ்திரு 3-10-5 g இர-திருவ 82 h முதல்திருவ 42 i நான்திருவ 59 j திருவாய் 4-5-8 k திருச்சந்த 101 l பெரியதிரு 6-3-7 m திருவிரு 1 n திருப்பாவை 29 o நாச்-திரு 8-4 p திருவாய் 6-8-10 q திருவாய் 1-4-7 r திருவாய் 9-7-6

புருஷகாரபா4வத்துக்கு ஏகாந்தமாக இவளுக்குச் சொன்ன உப4பஸம்ப3ந்த4த்துக்குமுண்டான ப்ரயோஜன விஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது: "*ஶ்ருணோதீதி ஶ்ரீ:*" "*ஶ்ராவயதீதி ஶ்ரீ:*" என்கிற நிருக்தம். "*ஶ்ருணோதி*" என்று கேட்குமென்கையாலே, சேதநரோடுண்டான ப3ந்த4கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "*ஶ்ராவயதி*" என்று. கேட்பியாநிற்குமென்கையாலே ஈஶ்வரனோடுண்டான ப3ந்த4கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

அதாவது:— இவன் "ஈஶ்வரதத்வமில்லை" என்று எழுத்திடுமன்றும், இவன் உருமாயாதபடி இராமடமூட்டுவாரோபாதி, கண் காணாமல் நோக்கிப் போருவது; கரணகளேப3ரவிது4ரமாய் அசித்கல்பமாய்க் கிடக்க, அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகவே த3யமாநமநாவாய்க்கொண்டு கரணகளேப3ரங்களைக்கொடுப்பது: பின்பு, இவற்றுக்கு ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி ஶக்தியுண்டாகைக்காக அநுப்ரவேஶிப்பது; பின்பு, அஸுரராக்ஷஸாதி3கள் காலிலே துகையுண்ணும்போது, "நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டு" ராமக்ருஷ்ணாதி3ரூபேண மார்பிலே அம்பேற்று, எதிரிகளை இட்றிக்கொடுப்பது; "நம்மைப் பெறுகைக்கீடாயிருப்பதொரு அறிவுண்டாமோ" என்னும் நோயாசையாலே, வேத3ங்களையும், வைதி3கரையும், ப்ரவர்த்திப்பித்து, இவை படுகிற நோவைக் கண்டு, இவர்களிலும் "*ப்4ருஶம் ப4வதி து3:கி2த:*" என்று திருவுள்ளம் மிகவும் உடைகுலைப்படுவது; ஸாத4னங்களாகக் கொடுத்த கரணகளேப3ரங்களே பா3த4கங்களானால், அவற்றைக்கொண்டு அத4:பதியாமைக்காக, அவற்றை ஒடித்திட்டுவைப்பது; பின்பு, "*ஸ ஏகாகீ ந ரமேத*" என்று நித்யவிபூ4தியுக்தனை தான் இவற்றையொழியச் செல்லாமை உடம்பு வெளுப்பதாம்படியான நிருபாதி4கப3ந்த4மும். "*ரக்ஷ்யாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே*" என்கிறபடியே, இவை படுகிற நோவு பொறுக்கமாட்டாமையாலே "நாம் இழிந்து நோக்குகைக்கு, சிறிது இடம் பண்ணித் தருவது காண்!" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷணுவது; "*அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய:*" என்று "நான் அழிந்தேயாகிலும் ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கக்கடவேன்" என்பது; "*தோ3ஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத் — ந த்யஜேயம் கத2ஞ்சந*" "*ஸமோஹம் ஸர்வபூ4தேஷு*" என்னும் ஸ்வபா4வவிஶேஷமும்; ஏவமாதி3களுடைய ஆஶ்ரயணீயனான ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே

ஸமவேதமாயிராநிற்கச் செய்தேயும், அப்படிப்பட்டிருக்கிற அவனுடைய வாத்ஸல்யஶீதளமான திருவுள்ளத்தை, "*க்ரோத4 மாஹாரயத் தீவ்ரம்*" என்கிறபடியே க்ரோத4த்துக்கு இரையாக்கிக் கடல் கொதித்தாப்போலே கொதிக்கும்படி பண்ணுவது; "*ப்ரியம்வத3:*" என்கிறபடியே ம்ருதஸஞ்ஜீவிநியான வாக3ம்ருதத்தை "*க்ஷிபாமி*" "*ந க்ஷமாமி*" "*ஹந்யாம்*" என்கிறபடியே, விஷதா4ரை போலே ஶ்ரவணகடுகமாம்படி பண்ணுவது; ஸர்வோஜ்ஜீவநஹேதுவான அவனுடைய தி3வ்யவ்யாபாரங்களை நரகாதி3களிலே தள்ளிக் குட்டிக்கொலையாக நிறுத்தறுத்துத் தீர்த்துகையிலே அதி4க்ருதமாம்படியும், அநாதி3காலம் பண்ணிப்போருகிற ப4க3வத3பசாரபா4க3வதாபசாராஸஹ்யாபசார நாநாவித4ாநந்தாபசாராநுஸந்தா4நத்தாலே குடல் கரிந்து அநாதி3காலம் கர்மங்களை நிறுத்தறுத்துத் தீர்த்துப்போருகிற அவனை ஆஶ்ரயிக்கப் புகுகிறது; "அவன் உதிரக்கை கழுவாதபடி பண்ணிப்போந்த நான் ஆஶ்ரயிக்கப் புகுகிறேன்; அதுக்குக் கைதொடுமான கர்மம் இலச்சினைப்படியே குறியழியாமல் கிடக்கிறது." என்கிற ப4யாதிஶயத்தாலே தேங்கி, ஸம்ஸாரத்தில் வெம்மையும், ப4க3வத்3விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யமும் வடிம்பிடுகையாலே, பண்டு போலே ஆஶ்ரயணவிமுக2னாகமாட்டாதே, து3ஷ்கரத்வாதி3களாலே ஸாத4நாந்தரங்களில் காலிடக்கூசி, புறம்பே போக்கடியற்றுத் தெகிடாடுகிற இச்சேதநன் 'ஈஶ்வரன் திருவுள்ளத்தில் நடையாடுகிற அழல் தீயை ஆற்றி, நம்மைச் சேரவிடுகைக்கு நம்மோடும் அவனோடும் நிருபாதி4கஸம்ப3ந்த4த்தை உடையளாய், "*ந கஶ்சிந் நாபராத்4யதி*" என்னுமிவளையொழியப் புகுவாசலில்லை' என்று காகவ்ருத்தாந்தாதி3முக2த்தாலே அறுதியிட்டு, "*ப்ரணிபாதப்ரஸந்நா ஹி மைதி2லீ ஜநகாத்மஜா*" என்று புருஷகாரநிரபேக்ஷமாக அஞ்ஜலிமாத்ரஸுலபை4யான இவளை வந்து கிட்டி, "*மாதர் மைதி2லி ராக்ஷஸீஸ் த்வயி ததை3வார்த்3ராபராத4ாஸ் த்வயா, ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகு4தரா ராமஸ்ய கோ3ஷ்டீ2 க்ருதா*" என்கிறபடியே. "புறம்புள்ள பொருத்தமடைய அற்று, ஈஶ்வரனுக்காளாகாதபடி, பூர்வாபராத4த்தாலே அஞ்சின எனக்கு நிருபாதி4கஜநநியான தேவரீர் திருவடிகளொழியப் புகலில்லை; இனி நான் ஈஶ்வரனுடைய இரக்கத்துக்கு இரையாய் ரக்ஷிதனாதல்; அவனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்ய

பாத்ரமாய் நாமத்தோடே தலைக்கட்டுதலொழிய இளைப்பாறுகைக் கிடமில்லாதபடி அநந்யக$_3$தி; இனி, அடியேனுக்கு ஹிதமின்னதென்றறிந்து ரக்ஷித்தருளுகை தேவரீருக்கே ப$_4$ரம்." என்று இவன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்கையும்;

அதுக்கு மேலே வெந்நீருக்குக் குளிர் நீர் போலே நிரங்குஶ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே "*அபி$_4$த: பாவகோபமம்*" என்கிறபடியே அநபி$_4$ப$_4$வநீயனான ஈஶ்வரனைத் தன்னுடைய பே$_4$ாக்$_3$யதாதிஶயத்தாலே பத$_3$மாக்கி "நாயந்தே! இச்சேதநனை அங்கீ$_3$கரித்தருளீர்" என்னும்; "ஆவதென்; '*ஶ்ருதிஸ்ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா*' என்று நம்முடைய ஆஜ்ஞாரூபமான ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$யை அதிலங்கி$_4$த்து நம் நெஞ்சு புண்படும்படி தீரக்கழிய அபராத$_4$ம் பண்ணிப்போந்தவனல்லனோ? இவனை அங்கீ$_3$கரிக்கைபாவதென்?" என்னும் ஈஶ்வரன்; "அவனுடைய பூர்வாபராத$_4$ங்களை உம்முடைய பொறைக்கிலக்காக்கி ரக்ஷித்தருளீர்" என்னும் பிராட்டி; "பொறையை நோக்குகைக்காக ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$யைக் குடநீர் வழியவோ?" என்னும் ஈஶ்வரன்; "ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$யை நோக்குகைக்காக உம்முடைய ஸ்வாப$_4$ாவிகமான க்ஷமாதத்வத்தைக் குடநீர் வழியவோ?" என்னும் பிராட்டி; "க்ஷமையை நோக்கில், ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$ குலையும்; ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$யை நோக்கில் க்ஷமாதத்வம் குலையும்: இரண்டும் குலையாதொழிய வேண்டும்; செய்யவடுப்பதென்?" என்னும் ஈஶ்வரன்; "கிங்கர்த்தவ்யதாகுலனாயிருந்தால் அத்தனையே; அவை இரண்டும் குலையாதபடி வழி சொல்லுகிறேன்; அப்படியே செய்தருளீர்." என்னும் பிராட்டி; "இரண்டும் குலையாமல் இச்சேதநனை நோக்க வழியுண்டாகில் நமக்குப் பொல்லாதோ? சொல்லிக்காண்" என்னும் ஈஶ்வரன்; "ஆனால், ஶாஸ்த்ரமர்யாதை$_3$யை விமுக$_2$ர் விஷயமாக்குவது; உம்முடைய க்ஷமையை அபி$_4$முக$_2$விஷயமாக்குவது; இரண்டும் ஜீவித்ததாயறும்" என்னும் விஷயவிப$_4$ாக$_3$ம் பண்ணிக் கொடுக்கும் பிராட்டி; அத்தைக்கேட்டு "அழகிய விப$_4$ாக$_3$ம்!" என்று இச்சேதநனை அங்கீ$_3$கரித்தருளும் ஈஶ்வரன்; ஆக, இப்படி ஸாபராத$_4$ஜந்துவை ஈஶ்வரன் அங்கீ$_3$கரித்தருளும்படியான வார்த்தைகளைக் கேட்பித்தருளுகையும்.

ஆக, புருஷகாரத்வஸமர்ப்பகமான ஸ்வபா$_4$வவிஶேஷங்களும், தத்கார்யங்களும் த$_4$ர்மிக்$_3$ராஹகமான ஶ்ரீ ஶப்$_3$த$_3$த்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று.

செயல்களைச் சொல்லுகிறது. a 'செய்தகவினுக்கில்லை கைம்மாறு' என்று இரண்டு தலைக்கும் தலைதடுமாறாக உபகரித்துத் தன் சொல்வழி போகவேண்டும்படியான திருவடியோடே மறு தலைக்குமவள். b தான்முயங்கும்படியான பே$_4$ாக்$_3$யதைக்குத் தோற்று எத்தைச் செய்வோமென்று தலைதடுமாறி c 'நின்னன் பின்வழி நின்று', d 'அதனின் பின்னே படர்ந்தான்' என்னும்படி விளைவதறியாதே முறுவலுக்குத் தோற்றுத் தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுக்குமென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே.

இப்படிப் புருஷகார க்ருத்யத்தைச் சொல்லுகிற இதுக்கும் புருஷகார ப$_4$ாவத்திலே நோக்கு. "மத்பக$_3$த்$_3$வந்த்$_3$வமேகம் யே ப்ரபத்$_3$யந்தே பராயணம்। உத்$_3$த$_4$ரிஷ்யாம்யஹம் தே$_3$வி ஸம்ஸாராத் ஸ்வயமேவ தாந்॥" "ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ த$_4$ர்ம:" இத்யாதி$_3$களை அவன்பக்கலிலே கேட்டு, கபோதத்தைக் கபோதி கேட்பித்தாப்போலே அவஸரத்திலே கேட்பிக்கும் என்னவுமாம். ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே லோகஹிதத்தைக்கேட்டு "மித்ரமௌபயிகம் கர்த்தும்" இத்யாதி$_3$களிற்படியே விபரீதரையும் கூடக் கேட்பிக்கும் என்னவுமாம். விமுக$_2$ாநாமபி ப$_4$க$_3$வதா$_3$ஶ்ரயணஶ்ராவயித்ருத்வம் புருஷகாரப$_4$ாவாநுப்ரவிஷ்டமிறே. எல்லாம் செய்தாலும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் சேதநருடைய அபராத$_4$ங்களை நிறுத்து அறுத்துத் தீர்த்துவன் என்று நிற்குமளவில், இவளாலே பொறுப்பிக்கப் போமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (செய்தகவினுக்கு) இத்யாதி$_3$—(சொல்லவேண்டாவிறே) இத்யந்தம். "திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள் தன் சொல்வழி வருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிறே" என்றருளிச் செய்தாரிறே பிள்ளைலோகாசார்யரும். ஆக ஶ்ரீமத்பத$_3$த்தில் ப்ரக்ருத்யம்ஶத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

---

a பெரியதிரு 5-8-2 b மூன்-திருவ 100 c பெரியாழ்திரு 3-10-7
d பெரியதிரு 2-5-6

மதுப3ர்த்த2ம்

மதுப்— இவனுமவளுமான சேர்த்தி எப்போதுமுண்டென்கிறது.

இனி ஸ்ரீமத் பத3த்தில் ப்ரத்யயாம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மதுப்) என்று தொடங்கி. மதுப்புத்தான் "பூ4ம நிந்த3ா ப்ரஶம்ஸாஸு நித்யயோகே3ऽதிஶாயநே। ஸம்ஸர்கே3ऽஸ்திவிவக்ஷாயாம் ப4வந்தி மதுப3ாத3ய: ||" என்று. "த4நவாந்" "மஹதி3க3ம் கௌஶலம் ஆயுஷ்மதாம்" "பு3த்3தி4மாந்" "ப்ரப4ாவாந்" "வீர்யவாந்" "ஸ்ப2டிகோ ரக்திமவாந்" "பர்வதோ வஹ்நிமாந்" இத்யாதி3களில் அநேகார்த்த2ங்களில் ப்ரஸித்3த4மிறே; அவற்றில் இங்கு விவக்ஷிதார்த்த2ம் எது என்னில்:— "லக்ஷ்மீம் அநபக3ாமிநீம்" "அநந்யா ராக4வேணாஹம் ப4ாஸ்கரேண ப்ரப4ா யதா2" "அநந்யா ஹி மயா ஸீதா ப4ாஸ்கரேண ப்ரப4ா யதா2" "தஸ்யாநபாயிநீ ஶக்தி: தே3வீ தத்3த4ர்ம த4ர்மிணீ" "மம ஸர்வாத்ம பூ4தஸ்ய நித்யைவைஷாநபாயிநீ" "நித்யைவைஷா ஜக3ந்மாதா விஷ்ணோஶ்ஸ்ரீரநபாயிநீ" "அப்ருத2க்சாரிணீ ஸத்தா மஹாநந்த3மயீ பரா" இத்யாதி3 ப்ரமாணாந்தர ஸித்3த4 நித்யயோகே3 மதுப்பாகிறது. இத்தால் புருஷகாரபூ4தையான பிராட்டியும் ஈஶ்வரனுமான இருவருடைய சேர்த்தியும் எப்போதுமுண்டு என்றபடி. "பூ4ம நிந்த3ா ப்ரஶம்ஸாஸு" என்று அநேகார்த்த2மாயிருந்ததேயாகிலும் இங்கு மதுப் உபயோக3விஶேஷத்தாலே ப்ரமாண ஸித்3த4மான நித்யயோக3த்தைச் சொல்லுகிறது. விக்3ரஹத்தில் ப்3ரஹ்மசர்யாவஸ்தை2யிலுங்கூட "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் வத்4ம் வக்ஷ:ஸ்த2லாலயாம்" என்னும்படியிறே நித்யயோக3மிருப்பது. அப்ருத2க்ஸித்3த4 வஸ்துவுக்கு "ஸ்ரீமாந்" என்று மத்வர்த்தீ2ய ப்ரத்யய ஸாபேக்ஷமாக ஸாமாநாதி4கரண்யம் கூடுமோ? என்றும், ப்ருத2க்ஸித்3த4மாகில் "கீர்த்தி: ஸ்ரீ: வாக் ச நாரீணாம்" என்றும் "பூவில் வாழ் மகளாய்" என்றும் மத்வர்த்தீ2ய

ப்ரத்யய நிரபேக்ஷமாக ஸாமாநாதி4கரண்யம் கூடுமோ என்றும் சிலர் சொல்லும் சோத்3யங்கள் இரண்டும் மந்த3ங்கள். எங்ஙனேயென்னில்:— "தத்3கு3ணஸாரத்வாத்து தத்3வ்யபதே3ஶ: ப்ராஜ்ஞவத்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநகு3ணத்தையிட்டு ஆத்மாவை ஜ்ஞாநமென்று சொல்லாநிற்கச் செய்தே. "ஜ்ஞாநவாந்" என்று மத்வர்த்தீ2யப்ரத்யயாந்விதமாகவும் ஸாமாநாதி4கரண்யம் உண்டாயிருப்போலே இங்கும் குறையில்லை. ஆகையால் மத்வர்த்தீ2யப்ரத்யயமாத்ரத்தைக்கொண்டு ப்ருத2க்ஸித்3த4மென்று நிஶ்சயிக்கப் போகாது. "நரபதிரேவ ஸர்வே லோகா:" இத்யாதி3களிற்போலே விவக்ஷாந்தரம் ஸம்ப4ாவிதமானவிடத்தில் இப்ரத்யயமில்லாத ஸாமாநாதி4கரண்ய மாத்ரத்தைக்கொண்டு ப்ருத2க் ஸித்3த4மன்று என்னவொண்ணாது. ஆன பின்பு, விஶத3மாக ப்ரதிபாதி3க்கும் ப்ரமாணாந்தரங்களைக்கொண்டு இவ்வஸ்துஸ்தி2தியிருக்கும்படி தெளியப்ராப்தம். இங்கு உபாயத3ஶையிலும் ப2லத3ஶையிலும் ப்ரமாணங்கள் நித்யயோக3த்தைச் சொல்லுகையாலும். இம்மந்த்ரத்தில் இவ்வர்த்த2ம் ப்ரகாஶிப்பிக்கை அபேக்ஷிதமாகையாலும். பூர்வோத்தரக2ண்ட3ங்களில் மதுப்பாலே "ஸ ப்4ராது: சரணௌ கா3ட4ம்" "ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா" என்கிறபடியே பிரிவற்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. நம்மாழ்வாரும் "அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல் மங்கையுறை மார்பா" என்றும், "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" என்றும், "இங்குமங்கும் திருமாலன்றியின்மை கண்டு" என்றும் உபாயத3ஶையிலும் ப2லத3ஶையிலும் ஸ்ரீமச்ச2ப்3த3த்திற்சொன்ன நித்யயோக3த்தை அநுஸந்தி4த்தார். இவ்வநுஸந்த4ாநம் ஸாபராத4ர்க்கு அணியிடாதே. நினைத்தபோதே ஆஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாம். "ஆஶ்ரயணவேளையோடு போ4க3வேளையோடு வாசியற ஒரு மிது2நமே உத்3தே3ஶ்யம்" என்றிறே நம்பிள்ளை ஈட்டிலே தி3வ்யஸூக்தியிருப்பது. "ஸ்ரிய:பதி: நிகி2லஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாந: ஸ்வேதர ஸமஸ்த

வஸ்து விலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தை3க ஸ்வரூப:" என்று ஸ்வரூபநிரூபகமான ஜ்ஞாநாநந்தா3தி3களுக்கு முன்னே ஶ்ரிய:பதித்வத்தைச் சொல்லும்படி அவன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரதா4ந நிரூபகையாயிருக்கையாலே இவளோடே கூடியே வஸ்துவினுடைய ஸத்3பா4வம் இருப்பது என்றபடி. ஆக இந்நித்யயோக3ம் ஸ்வரூபாநுப3ந்தி4த்வ ப்ரயுக்தம் என்றதாயிற்று.

இப்படி, புருஷகாரபூ4தையாயற்றாலும் இவள் அஸந்நிஹிதையாயிருக்குமாகில், *"சஞ்சலம் ஹி மந:"* *"சலசித்தம்"* "நின்றவா நில்லா நெஞ்சு" என்கிறபடியே, சூறாவழிக்காற்றுப் போலே சுழன்று வருகிற இஸ்ஸம்ஸாரி சேதநருடைய நெஞ்சுதளமாக அங்குரித்த ருசியாகையாலே, க்ஷணப4ங்கு3ரையாயிருக்குமாகையாலே, அது தீவதற்கு முன்னே ஈஶ்வரனை ஆஶ்ரயிக்கைக்கு விரகற்றுப் பழைய குருடே ஆய்விடும் என்கிற ஶங்கையிலே, ருசி பிறந்தபோதே ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவோடே இவள் நித்யஸம்யுக்தையாய் இருக்கும் என்கிறது—மதுப்பு.

இம்மதுப்பு, *'நித்யயோகே3 மதுப்'* ஆகையாலே இவள் நித்யாநபாயிநியாய் இருக்குமென்கிறது. அதுக்கு ஹேது என்னென்னில்: ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணமான ப4க3வத்ஸ்வரூபத்துக்கு ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணமான ஆத்மஸ்வரூபத்திற்காட்டில் வ்யாவர்த்தகமான ஹேயப்ரத்யநீகத்வ விபு4த்வ ஶேஷித்வாதி3களோபாதி, ஶ்ரிய:பதித்வமும், ம்ருது3பாத3ாநகமான க4டகரகாதி3களில் ப்ருது3பு3த்4நோத3ராகாரருடையான க4டத்வஜாதி க4டத்துக்குக் கரகாதி3 வ்யாவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறவோபாதி, வ்யாவ்ருத்தியைப் பண்ணித்தரும்படி ஸ்வரூபநிரூபகபூ4தையாகையாலும், ஸ்வாபா4விகமாகவும் ஔபாதி4கமாகவும் ப4க3வத்ஸாரூப்யம் பெற்றிருக்கிற நித்யருடையவும் முக்தருடையவும் விக்3ரஹங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமாம்படி, *"ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:"* என்கிறபடியே, அஸாதா4ரணதி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹத்துக்கு நிரூபகபூ4தையாகையாலும், ஒரு மிது2நவிஷயகிஞ்சித்காரத்தையொழியில், க்ஷணகாலமும் த4ரிக்கமாட்டாதபடியான நித்யரையும் முக்தரையும் நித்யகைங்கர்யம் கொள்ளுகைக்காக, *"ஶ்ரியா ஸார்த்த4மாஸ்தே"* என்கிறபடியே நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையாலும்,

விபு4வாதி3களிலும் வந்தால், *"தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ। விஷ்ணோர் தே3ஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ் தநும்॥"* என்கிறபடியே அவ்வோ அவ்வோ அவதாரஸஜாதீயமான விக்3ரஹபரிக்3ரஹம் பண்ணி வந்து அவதரிக்கையாலும், அதுக்கு மேலே "அகலகில்லேனிறையும்" என்று மார்பிலேயிருந்து மடலெடுக்கும்படி ப4க3வத்3போ4க3த்திலே ஆழங்காற்பட்டு, *"ஜலாந் மத்ஸ்யாவிவோத்3த்4ருதௌ"* என்கிறபடியே க்ஷணகாலவிஶ்லேஷாஸஹையாய் இருக்கையாலும், *"ஸ்வவைஶ்வரூப்யேண ஸதா3நுபூ4தயாப்யபூர்வவத்3 விஸ்மயமாத3தா4நயா"* என்கிறபடியே ப4க3வத3நுப4வாவகா3ஹநம் பண்ணி நித்யமுக்தஸங்க4ங்கள் *"ஏகதா4 ப4வதி, த்3விதா4 ப4வதி, த்ரிதா4 ப4வதி, ஶததா4 ப4வதி, ஸஹஸ்ரதா4 ப4வதி"* என்று, அநேக ஶரீரபரிக்3ரஹம் பண்ணி நிரந்தராநுப4வம் பண்ணினாலும், *"நிரவத்3ய: பர: ப்ராப்தே:"* என்கிறபடியே அநுபூ4தாம்ஶம் அல்பமாய், அநுப4ாவ்யாம்ஶமே அபரிச்சி2ந்நமாம்படியான பெரிய வைப4வத்தையுடைய தானும் தன்னுடைய ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3களையும், ஸ்வவைஶ்வரூப்யத்தையும் நேர்ந்து ஒருகாலகலைகதே3ஶமும் மலடுபற்றாதபடி நிரந்தராநுப4வம் பண்ணாநின்றாலும், ஆனைக்குக் குதிரை வைத்து அந்த வைஶ்வரூப்யாநுப4வமடைய, போ4கே3ாபோ4க3்4ாதகேளீசுளகிதமாம்படி பண்ணவற்றான அவளுடைய நிரவதி4கபோ4க்3யதாதிஶயத்தாலே மார்பிலே இருத்தி மடலெடுக்கும்படி க்ஷணகாலமும் விரஹாஸஹனகையாலும், இவள் நித்யஸம்யுக்தையாயிருக்கும்.

"ஶ்ரீயதே" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே த்ரிவித4ாத்மவர்க்க3த்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. மதுப்பாலே அல்லாத நாச்சிமாரிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லிற்று. அல்லாதவர்களுக்கு நித்யஸம்யோக3ஹேதுபூ4தங்களான ஸ்வரூபநிரூபகத்வாதி3களில்லையே. ஆக, இவள் சொன்னதொன்றை மேல் விழுந்து கேட்கும்படியான இவனோடுண்டான நிருபாதி4கப3ந்த4த்தாலு, நித்யாநபாயிநியாய் நின்று, "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்களாகியும் நிற்கும்" என்னும்படி பண்ணும் தன்னுடைய வால்லப்4யாதிஶயத்தாலும் நிருத்தரமாம்படியான தன்னுடைய உக்திவிஶேஷங்களாலும், அவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை ஆற்றிச் சேரவிடக்ஷமையாகையாலும், புருஷகாரப4ாவம் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்தபோது நீரைப்பிரிந்த மீனும் தாமரையும்போலே ஸத்தையழிவது முகம்வாடுவதாகையாலே அவனுமிவளோடு a அன்பளவி, இவளும் b செவ்விப்படிக் கோலம் c அகலகில்லேனென்றிருக்கையாலே d என்றும் திருவிருந்தமார்வன் சிரீதரன்' என்னும்படி நித்யயோக$_2$ம் குலே

உப$_4$யவிபூ$_4$திநாத$_2$ஞன ஈஶ்வரனுக்கு * நலமந்தமில்லதோர் நாடான நித்யவிபூ$_4$தியிலே அயர்வறுமமரர்களுடைய நிரந்தராநுப$_4$வஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷ ப$_2$லாத்காரகாரிதமான நித்யகைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிஸம்ப$_3$ந்தி$_4$யாய்க்கொண்டு அவர்களோட்டை அநுப$_4$வம் நடவாநிற்கச்செய்தே, ‘நல்கித்தான் காத்து அளிக்கும் பொழிலேழும்” என்கிறபடியே லீலாவிபூ$_4$தியில் ரக்ஷணம் குலையாமல் நடத்திக்கொண்டு போகிறாப்போலே, இவளும் மாத்ருத்வரூபேணவும் மஹிஷீத்வரூபேணவும் சேதநரோடும் ஈஶ்வரனோடும் அவர்ஜநீய ஸம்ப$_3$ந்த$_4$முடையவளாகையாலே அவனோட்டையநுப$_4$வம் நடவாநிற்கச் செய்தேயும் ஜக$_3$த்$_3$ரக்ஷணார்த்த$_2$மான புருஷகாரத்வம்—ஸ்வபே$_4$ாக்$_3$யதாதிஶயத்தாலே ‘இவளுக்கு என்ன உபகாரம் பண்ணுவோம்'' என்று உபகாரம்பண்ணியல்லது த$_4$ரிக்கமாட்டாதானை ஈஶ்வரனை உபகாரம் கொண்டு த$_4$ரிப்பித்த ப்ரகாரமாகையாலே, ஸ்வதந்த்ரவஸ்துவுக்கு. பரதந்த்ரையான இவள் புருஷகாரமாகப் போருமோ? என்கிற ஶங்கைக்கும். ப$_4$க$_3$வத்ஸ்வரூபரூபகு$_3$ணங்களை இடைவிடாமல் அஸங்குசிதமாக அநுப$_4$வித்துப் போருகிற இவளுக்கு. பரது$_3$:க்க$_2$க$_3$ர்ஶநமும் தந்நிவ்ருத்த்யபேக்ஷையும் உபபந்நமாகுமோ? என்கிற ஶங்கைக்கும் அவகாஶமில்லை.

'' ஜலாந் மத்ஸ்யாவிவோத்$_3$த்$_4$ருதௌ '' '' கமலம் ஜலாத$_3$பேதம் ஶோஷயதி ரவி: '' என்கிற ப்ரமாணங்களைத் திருவுள்ளத்தே கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (நீரைப்பிரிந்த மீனும் தாமரையும்போலே) என்று.

a பெரியதிரு2-4-1 b இர-திருவ82 c திருவாய்6-10-10 d நான்திருவ92

யாது. பிரிந்தபோது ஜக$_3$த்தைப் பரிவர்த்திப்பன், யுக$_3$ாந்தாக்$_3$னி கூற்றறுத்தோ சுடுவதென்னும்படி நாடு குடிகிடவாதே. கூடினபோது a 'ஏழுலகையின்பம் பயக்க' என்னும்படி நாடுவாழ்கையாலே இச்சேர்த்திதானே ஜக$_3$த்$_3$ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

அபராத$_4$ம் கனத்திருக்க இவள் ஸந்நிதி$_4$யாலே காகசூர்ப்பணகைகளுக்குத் தலைபெறலாயிற்று. அபராத$_4$ம் மட்டாயிருக்க இவள் அருகில்லாமையாலே ராவண தாடகைகள்

(ஜக$_3$த்தைப் பரிவர்த்திப்பன்) இதி—இங்கே ''புரேவமே சாருத$_3$தீமநிந்தி$_3$தாம் தி$_3$ஶந்தி ஸீதாம் யதி$_3$ நாத்$_3$ய மைதி$_2$லீம்। ஸதே$_3$வ க$_3$ந்த$_4$ர்வ மநுஷ்ய பந்நக$_2$ம் ஜக$_3$த் ஸஶைலம் பரிவர்த்தயாம்யஹம் ॥'' என்ற ஸ்ரீராமாயண வசநம் அநுஸந்தே$_4$யம். இனி, இவள் புருஷகாரத்வத்தின் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வத்தை அறிவிக்கைக்காக இவள் ஸந்நிதி$_4$க்கும் அஸந்நிதி$_4$க்குமுண்டான வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (அபராத$_4$ம்) என்று தொடங்கி; (காக ஶூர்பணகைகள்) இதி—இவர்கள் அங்க$_3$வைகல்யம் அடைந்தது அங்க$_3$மான பிராட்டி திறத்தில் அபசாரப்பட்டபடியால் என்றும், ராவண தாடகைகள் அங்கி$_3$விநாஶத்தையடைந்தது அங்கி$_3$யான பெருமாள் திறத்தில் அபசாரப்பட்டபடியால் என்றும் கண்டு கொள்வது. பெருமாளுக்கும் பிராட்டிக்கும் அங்க$_3$ாங்கி$_3$ ப$_4$ாவம் ப்ரகார ப்ரகாரி ப$_4$ாவமிறே. (காக) இதி:—'' புத்ர: கில ஸ ஶக்ரஸ்ய'' என்கிற ராமாயண வசநத்திலுண்டான—ஜயந்த வால்யந்யதரனே, அபூர்வபுத்ரனே என்கிற விஶேஷாகாங்க்ஷையை அபூர்வகல்பநா விரஹாநுக்$_3$ருஹீதமான புராண வசந ஸமர்ப்பித ஜயந்த ரூபவிஶேஷம் ஶமிப்பிக்கையாலே, ஸாமாந்ய விஶேஷ ந்யாயத்தாலும், ஸர்வஶாக$_2$ாப்ரத்யயந்யாயத்தாலும் ஜயந்தன் காகரூபேண வந்தான் என்னுமிடம் ஸித்$_3$த$_4$ம்.

a திருவாய் 7-10-1

முடிந்தார்கள். a 'சேர்ந்த திருமால்' என்கிறபடியே பரத்வம் முதலாக ஈஶ்வரக3ந்த4முள்ள இடமெல்லாம் விடாதே சேர்த்தியும் அநுப4வமும் உகப்பும் மாறுமையாலே. காலம் பாராதே ருசி பிறந்த போதே b திருமாலை விரைந்தடிசேரக் குறையில்லை.

பாத்3மோத்தரத்திலே தி3வ்யாஷ்டோத்தர ஶதநாம விஷயாத்4யாயத்திலே "ஜயந்த த்ராண வரத3:" என்று காகவ்ருத்தாந்த ஸ்த2லத்திலே சொல்லுகையாலே காகன் ஜயந்தன் என்னுமிடம் லப்3த4ம். பூர்வவாஸிஷ்ட2த்தில் ஹநூமத்3 விஜயத்தில் கௌ3தம ஶாபத்தால் இந்த்3ரனுக்கு வந்த காகத்வத்தை தே3வதைகள் ஜயந்தனிடத்தில் மாற்றினார்கள் என்கையாலும் காகன் ஜயந்தன் என்னுமிடம் ஸ்பு2டம். (1) "நக2ாக்3ரை: கேந தே பீ4ரு! ராதி3தஞ்ச ஸ்தநாந்தரே" என்று நக2ரூபகரண ஸாமர்த்2யத்தாலும், ஸ்தநரூபாதி4கரண ஸாமர்த்2யத்தாலும், ரத3ந ஶப்3தி3த விலேக2நரூப க்ரியா ஸாமர்த்2யத்தாலும் ராமாயணத்திலே வ்யஞ்ஜிதமாய். "கந்த3ர்ப்பஶரபீடி3த:" என்று பாத்3ம புராணத்திலே கண்டோ2க்தமான காமுகத்வமும், "ப4க்ஷார்த்தீ2" என்று ராமாயணத்திலே கண்டோ2க்தமான ப4க்ஷார்த்தி2த்வமும், ஜயந்தத்வ ப்ரயுக்த வாஸனையாலும், காகஶரீர ஸம்ப3ந்த4 நிப3ந்த4ந வாஸனையாலும் ஜாதிஸ்மரந்யாயேந ஏகத்ர ஸங்க4டநார்ஹமாகையாலும். (2) காகம் அபூர்வபுத்ரன் என்று அந்யத்ர சொல்லியிராமையாலும், (3) இத்தைக்கொண்டே கல்பிக்கில் கல்பநாகௌ3ரவம் ப்ரஸங்கி3க்கையாலும், (4) கிலஶப்3த3ஸ்வாரஸ்யத்தாலும், (5) 'இந்த்3ராய புத்ரிணே' என்கிறவிடத்தில் புத்ரஶப்3த3ம் ஜயந்தபரமாகக் கண்டபடியாலும் ஜயந்தன் காமுகதயா காகரூபேண வந்தான் என்று ஸித்3த4ம்.

இம்மதுப்பின் தாத்பர்யாம்ஶத்தையருளிச்செய்கிறார் (காலம் பாராதே) என்று. அதாவது—இப்படி புருஷகார

a மூன்-திருவ 30 b திருவாய் 4-1-2

இவள் சேரநிற்கையாலே ஸ்வதந்த்ரனுக்கும் பிழை நினைந்து கைவிடவொண்ணாது. ஸாபராத4னுக்கும் உடனிருக்கிறமையை நினைத்துக் கால்வாங்க வேண்டா.

உபாய வஸ்துக்களினுடைய நித்யயோக3த்தை ப்ரதிபாதி3க்கிற இம்மதுப்பால், இவ்விஷயத்தை ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு ஆஶ்ரயிக்கையில் ருசியே வேண்டுவது. "இரண்டு தலையும் கூடியிருக்கும் த3ஶையிலே ஆஶ்ரயிக்க வேணுமே" என்று ஆஶ்ரயணத்துக்குக் காலம் பார்த்திருக்கவேண்டா என்கை. இத்தால் ஜீவேஶ்வரர்களுக்குப் ப2லிக்குமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவள் சேரநிற்கையால்) இத்யாதி3.

ஶ்ரீயதே என்கிற கர்மணி வ்யுத்பத்தியாலே க்ருபையும், ஶ்ரயதே என்கிற கர்த்தரி வ்யுத்பத்தியாலே பாரதந்த்ர்யமும், நித்யயோக3 வாசியான மதுப்பாலே அநந்யார்ஹத்வமும் ஆகிற புருஷகாரத்வத்துக்கபேக்ஷிதமான கு3ணத்ரயமும் ஶ்ரீமத்பத3த்தாலே உக்தம்.

உப4யவிபூ4திக்கும் ஈஶ்வரியான பிராட்டிஸ்வரூபம் அசித்கோடியிலேயோ, ஆத்மகோடியிலேயோ, ஈஶ்வரகோடியிலேயோ என்று நிரூபித்தால், அறிவுண்டாகையாலே அசித்கோடியிலன்று. ஐஶ்வர்யத்தாலே ஆத்மகோடியில் அன்று. நித்யபாரதந்த்ர்யத்தாலே ஈஶ்வரகோடியிலுமன்று. ஆனால் தத்வம் நாலாகிறதோ என்னில், அதுக்கு ப்ரமாணோபபத்திகளில்லை. ஆனால் இவளுடைய ஸ்வரூபம் அறுதியிடும்படியென்னென்னில்:— நிரூபகவிஶேஷணம் நிரூபிதவிஶேஷணம் என்றிரண்டாய். சேதநன் நிரூபிதவிஶேஷணமாய். இவள் நிரூபகவிஶேஷணமாயிருக்கும். ஆனால் "அஸ்யேஶாநா ஜக3த:" என்றும், "ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ4தாநாம்" என்றும் ஶ்ருதிகளிலே ஈஶ்வரியாக ஓதிப்போருகையாலே ஈஶ்வரகோடியிலேயாகக் குறையென்னென்னில்; அப்போது நாட்டுக்கு இரண்டு ஈஶ்வரர்கள் கூடாமையாலும், "பதிம் விஶ்வஸ்ய ஆத்மேஶ்வரம்"

"க்ஷராத்மானௌ ஈஶதே தே3வ ஏக:" என்று தொடங்கி உண்டான ப்ரமாணபரம்பரைகளுக்கு விரோத4ம் பிறக்கையாலும், யுக்தியில்லாமையாலும் ஈஶ்வரத்வம் கூடாது. அங்கு ஓதிப்போருகிற ஈஶ்வரத்வம் பத்நீத்வநிப3ந்த4நமாகக் கடவது. ராஜமஹிஷியை ஸோபசாரமாகச் சொல்லாதபோது அவனுடைய ரோஷத்துக்கிலக்காமித்தனையிறே. "பும்ப்ரதா4நேஶ்வரேஶ்வரீம்" என்று தொடங்கி இவளுடைய வைப4வங்களை ப்ரதிபாதி3க்கிற ப்ரதே3ஶங்களில் அவளுடைய பே4தா3க்3யதாதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறதித்தனை. ஆனாலிவள் சேதநஸமானையோ என்னில். அப்படியன்று. ப3த்3த4ரிற்காட்டில் முக்தர் வ்யாவ்ருத்தர். முக்தரிற்காட்டில் நித்யர் வ்யாவ்ருத்தர். நித்யரிற்காட்டில் அநந்த க3ருட3ாதி3கள் வ்யாவ்ருத்தர். அவர்களிற்காட்டில் தே3வீஜநங்கள் வ்யாவ்ருத்தர். தே3வீஜநங்களிற்காட்டில் பூ4நீளைகள் வ்யாவ்ருத்தர். பூ4நீளைகளிற்காட்டில் இவள் வ்யாவ்ருத்தை. ஆகையால் உப4யவிபூ4திக்கும் ஈஶ்வரியாய்ப் போருகிறது. இவளுக்கு ஸ்வரூபத்தாலே சேதநஸாம்யமுண்டு. ஸ்வப4ாவத்தாலே ஈஶ்வரஸாம்யமுமுண்டு. இது நித்யர்க்கும் முக்தர்க்கும் உண்டோ என்னில். இவர்களுக்குமின்றியிலே, தே3வீஜநங்களுக்குமின்றியிலே, ஈஶ்வரன் தனக்குமின்றியிலே, இருப்பன சில கு3ணவிஶேஷங்கள் உண்டு. அவையென்னென்னில்; (1) நிரூபகத்வம் (2) ஆநுரூப்யம் (3) அபி4மதத்வம் (4) அஶேஷஶேஷித்வ ஸம்ப3ந்த4 த்3வாரப4ாவம் (5) ஆஶ்ரயணஸித்3தி4 (6) ப்ராப்யபூரகத்வம்.

இவ்வர்த்த2ங்களை அபி4யுக்தரும் வெளியிட்டார்கள். "திருவினுக்கரசே" "திருமாலே" என்று நிரூபகத்வத்தையும். "உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவை" என்று ஆநுரூப்யத்தையும். "அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குக்கள்" என்று பே4ாக்3யதையையும், "பூவின்மிசை நங்கைக்குமின்பன்" என்று அபி4மதத்வத்தையும். "திருமாமகளாலருள்மாரி" "திருமாலால் அருளப்பட்ட சடகோபன்"

என்று அஶேஷஶேஷித்வ ஸம்ப3ந்த4 த்3வாரப4ாவத்தையும். "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று ஆஶ்ரயண ஸித்3தி4யையும். "திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே" என்று ததீ3யபர்யந்தமாக ப்ராப்யபூரகத்வத்தையும் வெளியிட்டார்கள். ஈஶ்வர விஷயத்தில் இவளுடைய பாரதந்த்ர்யாநந்யார்ஹத்வங்களும் ஸ்வரூபப்ரயுக்தமான மாத்ரமன்றிக்கே. "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்றும், "விஷ்ணுபத்நீ" என்றும் சொல்லுகிற பத்நீத்வப்ரயுக்தமாயும். "அஹந்தா ப்3ரஹ்மணஸ்தஸ்ய ஸாऽஹமஸ்மி ஸநாதநீ" என்றும், "ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா: நித்யஶ்ரீ:" என்றும் சொல்லுகிற ஸ்வரூபநிரூபகத்வாதி3 ஸித்3த4மான அநந்யத்வ ப்ரயுக்தமாயுமிருக்கும். இப்படியிருக்கையாலேயிறே அல்லாதார்க்கடைய மிது2நஶேஷத்வமும். இவளொருத்திக்கும் ததே3கஶேஷத்வமுமாய்த்து. இந்த அவ்யவத4ாநேந உண்டான ஸம்ப3ந்த4த்தாலேயிறே இவளுக்கு ஈஶ்வரனை வஶீகரிக்குமளவில் புருஷகாரம் வேண்டாதொழிகிறது. ஆக இந்த கு3ணங்களாலேயிறே இவள் ஸர்வாதிஶயகாரியாயும் இருக்கிறது. "திருமாமகள் கேள்வா தேவா" என்றும். "திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடைய பிரானார்" என்றும் எம்பெருமானுக்கு ஶேஷித்வ பூர்த்தி பிறப்பது இவளாலே. இவளுடைய ஸத்தை எம்பெருமானிட்ட வழக்காயிருக்கும். எம்பெருமானுடைய ஐஶ்வர்யம் இவளிட்ட வழக்காயிருக்கும். இருவருடைய ஸ்வரூபமும் பூவும் மணமும் போலேயிறே. பூவையொழிய மணத்துக்கு நிலையில்லை. மணத்தையொழியப் பூவுக்கு ஏற்றமில்லை. இருவரையும் பிரித்துக் காண்பாரும் உண்டாகில், ஶூர்ப்பணகை2யும், ராவணனும் பட்டதுபடுவார்கள். ஆகையிறே—"திருமாலே நானும் உனக்குப் பழவடியேன்" என்று ஶேஷத்வப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 ஒருமிது2நமாய். "நாளும் நம் திருவுடையடிகள் நலங்கழல் வணங்கி" என்று ஆஶ்ரயண ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 ஒருமிது2நமாய். "அடிமை செய்வார் திருமாலுக்கே" என்று கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 ஒரு

16-12-'90

நாராயணபத3ார்த்த2ம்

அபராத4த்தாலே அமுக்குண்டு புருஷகாரத்தாலே தலையெடுத்து. சேர்ப்பாரே a சிதகுரைக்கிலும் மறுதலைத்துக் கைவிடாதே நோக்கும்படியான வாத்ஸல்யாதி3களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபத3ம். விட்டபோது கைக்கொண்டு விடுவிக்க

மிது2நமேயாயிருக்கிறது. இத்தாலேயிறே பா4ஷ்யகாரரும் ஒருமிது2நமொழிய வஸ்து இல்லையென்றறுதியிட்டது. மத்ஸ்யத்தினுடைய ஆகாரமெல்லாம் ஜலமயமாயிருக்குமோபாதி ஸ்ரீமானுடைய வடிவெல்லாம் ஸ்ரீமயமாய் இருக்குமென்று பெரியமுதலியாரும் நஞ்ஜீயரும் அருளிச்செய்து போருவர்கள்.

ஆக ஸ்ரீமத் பத3த்தாலே புருஷகாரமும் புருஷகாரத்தினுடைய ஈஶ்வர நித்யயோக3மும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக இப்படி ஸ்ரீமத்பத3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

அநந்தரம் நாராயண பத3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (அபராத4த்தாலே) என்று தொடங்கி. அதாவது, உபதே3ஶத்தாலும் அழகாலும் கண்ணழிவற வஶீகரித்துக் கார்யங்கொள்ளவல்ல புருஷகார ப3லத்தாலே, ஆஶ்ரயணோந்முக2னான சேதநன் அநாதி3காலம் பண்ணின அபராத4ங்களைப் பார்த்துச்சீறி "அங்கீ3கரியேன்" என்றிருக்கும் ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலைமடிந்தால், அதன் கீழ்த் தலையெடுக்கப்பெறாத செறிப்புத் தீர்ந்து தலையெடுக்கும் கு3ணங்களான வாத்ஸல்யாதி3களைச் சொல்லுகிறது 'நாராயணபத3ம்' என்கை. புருஷகாராபேக்ஷயா உபாயத்துக்குண்டான ஏற்றத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விட்டபோது) என்று தொடங்கி. "புருஷகாரமும் மிகையென்னலாம்படியான உபாயவைப4வம்" என்றிறே மாமுனிகள் திருவாக்கு. "மிகை" என்றது—"நாஸௌ புருஷகாரேண"

---

a பெரியாழ்திரு 4-9-2

வொண்ணுதபடி காட்டிக்கொடுத்தவள்தன்னையும் விட்டுப் பற்றும்படியிறே ஈஶ்வரனுடைய கு3ணாதி4க்யமிருப்பது. a 'ஈறிலவண் புகழ்' என்கிற b எண்ணில் பல் குணங்களும் இதுக்கர்த்த2மேயாகிலும், உபாய ப்ரகரணத்திலே c 'நிகரில் புகழாய்' என்று தொடங்கி ஆழ்வார் அருளிச்செய்த நாலு கு3ணங்களும் இதுக்கு ப்ரதா4நார்த்த2மாகக் கடவது. அதில் வாத்ஸல்யமாவது—அன்றீன்ற கன்றினுடம்பில் அழுக்கை

இத்யாதி3யைப்பற்ற என்று கண்டுகொள்வது. இப்படி அபேக்ஷிதமான புருஷகாரம்தானும் தன்னேற்றமாம்படியிருக்கிறன—நாராயண ஶப்3த3த்தில் தோற்றுகிற ஸம்ப3ந்த4மும் கு3ணங்களும் என்றபடி. இது "தன்னடியார்" என்கிற பாட்டிலே காணலாம். "ஸ்ரீத4ர: ஸ்ரீகர: ஶ்ரேய: ஸ்ரீமாந் லோகத்ரயாஶ்ரய:" இத்யாதி3களிலே ப4க3வந்நாமமாக ப்ரஸித்3த4மான ஸ்ரீமச்ச2ப்3த3மே அமையாதோ? என்னில்; பூர்வக2ண்ட3த்தில் உபாயபா4வத்துக்குறுப்பான கு3ணவிஶேஷாநுஸந்தா4நார்த்த2மாகவும், உத்தரக2ண்ட3த்தில் ஸர்வவிஶிஷ்டனை ஶேஷி—ப்ராப்யனாய்த் தோற்றுகைக்காகவும் நாராயண ஶப்3த3ம் அபேக்ஷிதமாகையால், இங்கு ஸ்ரீமச்ச2ப்3த3ம் விஶேஷணம். பூர்வக2ண்ட3த்தில் நாராயண ஶப்3த3த்துக்கு ஶரண்யதையிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில் புகழாய்" இத்யாதி3களிலே ஸங்க்3ருஹீதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்4ய ஜ்ஞாந ஶக்தி ப்ராப்தி பூர்த்தி காருண்யாதி3கள் இங்கு அநுஸந்தே4யங்களில் ப்ரதா4நதமங்கள். இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (ஈறில) என்று தொடங்கி.

வாத்ஸல்யாதி3கு3ணசதுஷ்டயம் ஆஶ்ரயணஸௌகர்யாபாத3கமாகும். "ஆஶ்ரயணே—ஶரணவரணே, ஸௌகர்யஸ்ய—ஸுகரத்வஸ்ய, ஆபாத3கா:—ஜ்ஞாபகா:" என்றபடி. இங்கே "சாக்ஷுஷ பூர்வகாஶ்ரயணே நிக்3ரஹாபாத3கத்வா

---

a திருவாய் 1-2-10 b பெரியதிரு 5-7-2 c திருவாய் 6-10-10

பே4ாக்3யமாகக்கொண்டு பாலைச்சுரந்து கொடுத்து வளர்த்து வேறொன்றை நினையாதே தன்னையே நினைத்துக் குமிறும்படி பண்ணி, முன்னணைக் கன்றையும், புல்லிட வந்தவர்களையும், விட்டுக் கட்டுவாரையும், நலியத் தேடுகிறவர்களையும் உதைத்து நோக்குகிற தே4நுகு3ணமிறே. அப்படியே இவனும்

ஶக்யத்வாந்யதரபு3த்3தி4 நிவர்த்தநத்3வாரா ஆஶ்ரயணப்ர வ்ருத்த்யௌபயிக ஜ்ஞாநவிஷயத்வம் ஆஶ்ரயணோபயோகி3த்வம்'' என்ற பூர்வர்கள் நிஷ்கர்ஷம் அநுஸந்தே4யம். வாத்ஸல்யம்—நிக்3ரஹாபாத3கத்வபு3த்3தி4யையும், ஸௌலப்4யம்—அஶக்யத்வ பு3த்3தி4யையும் நிவர்த்திப்பிக்கும் என்றபடி. வாத்ஸல்யமாவது:—''வத்ஸம் லாலயதி'' என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, அன்றீன்ற கன்றின் பக்கல் தாய் பண்ணும் வ்யாமோஹம். அதாவது—சுவடுபட்ட புல்லையும் காற்கடையில் கொள்ளும் த3ஶையிலும், தன் கடையில் நின்றும் புறப்பட்ட கன்றினுடைய வழும்புநாற்றத்தையே தனக்கு பே4ாக்3யமாக ஸ்வீகரித்து தன்னுடைய க்ஷீரத்தாலே அத்தை த4ரிப்பிக்குமாப்போலே, ''தோ3ஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத்'' என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதக3தமான தோ3ஷங்களைத் தன் பேறாக மேல்விழுந்து போக்கித் தன் கு3ணங்களாலே அவர்களை த4ரிப்பிக்கை. ஆத்மகு3ணாநுஸந்தா4நமாகையாலே ஆஶ்ரயணாநந்தரம் வரும் பாபவிமோசநவ்யாபாரத்தோடு விரோத4ம் பிறவாது. வத்ஸத்தின் பக்கல் தே4நு இருக்குமிருப்பு வாத்ஸல்யம். அதாவது அதினுடைய தோ3ஷத்தை பே4ாக்3யமாகக் கொள்ளுகையும், க்ஷீரத்தைக் கொடுத்து வளர்க்கையும், எதிரிட்டவரைக் கொம்பிலும் குளம்பிலும் கொண்டுநோக்குகையுமிறே. அப்படியே ஈஶ்வரனும், தோ3ஷத்தை பே4ாக்3யமாகக் கொண்டு, ''பாலே போல் சீர்'' என்கிற கு3ணங்களாலே த4ரிப்பித்து, ''கத2ஞ்சந ந த்யஜேயம்'' என்றும், ''அப4யம் ஸர்வ பூ4தேப்4ய:'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுகூலர் நிமித்தமாகவும் ப்ரதிகூலர் நிமித்தமாகவும் நோக்கும்

என்றபடி. இங்கே ''வத்ஸல:—வத்ஸாந் ஸ்வோத்ஸங்கா காமயதே இதி— 'வத்ஸாம்ஸாப்4யாம் காமப3லே' இதி லச்ப்ரத்யய:'' என்ற ஸ்ரீ பராஶரப4ட்டர் பா4ஷ்யமும், ''வாத்ஸல்யம் தோ3ஷேஷ்வபி கு3ணத்வ பு3த்3தி4: யதா2 மாதுர்வத்ஸே'' என்ற ஸமந்வயாதி4கரணஶ்ருதப்ரகாஶிகா வாக்யமும், ''ப்ரியதமையுடம்பில் அழுக்கும் வத்ஸத்தினுடைய வழும்பும்போலே ப்ரபந்நனுடைய தோ3ஷம்'' என்கிற வார்த்தையும், ''து3ஷ்டரும் ஶரணாக3தரானால் ஈஶ்வரன் கைவிடாதே திருத்தும் என்றபடி'' என்ற ரஹஸ்யத்ரயஸார வாக்யமும், ''ப்ரபந்நாந் மாத4வ: ஸர்வாந் தோ3ஷேண பரிக்3ருஹ்யதே। அத்3ய ஜாதம் யதா2 வத்ஸம் தோ3ஷேண ஸஹ வத்ஸலா ||'' என்ற வசநமும், ''அற்றமுரைக்கில் அடைந்தவர்பால் அம்புயைகோன் குற்றம் உணர்ந்து இகழும் கொள்கையனோ — எற்றே தன் கன்றின் உடம்பின் வழுவன்றோ காதலிப்பது அன்றதனை ஈன்றுகந்த ஆ'' என்ற ஞானஸாரப் பாசுரமும் அநுஸந்தே4யங்கள். ''தோ3ஷோ யத்3யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேதத் அக3ர்ஹிதம்'' என்றிறே ஶரண்யன் திருவாக்கிருக்கும்படி. ''ஸ்யாத்—என்று ப்ரார்த்த2நாயாம் லிங்'' என்றும், ''அக3ர்ஹிதம்''—க3ர்ஹிதவிரோதி4—ஶ்லாக்4யம் என்றுமிறே வ்யாக்2யாந சக்ரவர்த்தியின் வ்யாக்2யாநமிருக்கும்படி. கிஞ்ச. ப்ரீதி விஶேஷ விஶிஷ்ட விஷயத்தில் வத்ஸல ஶப்3த3த்துக்கு ஶக்தி ஶாப்3தி3கராலே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. காஶிகாவ்ருத்தி தத்வபோ3தி4ந்யாதி3களிலே இவ்வர்த்த2ம் ஸ்பஷ்டம். ''வத்ஸாம்ஸாப்4யாம் காமப3லே—இதி லச் ப்ரத்யய:। வத்ஸல: இதி ஸ்நேஹவாந் உச்யதே'' என்றிறே அவ்விடத்து வாக்யம். ப்ரீதி விஶேஷத்தைக் குறிக்குமதாக அறுதியிடப்பட்ட ''லச்'' ப்ரத்யயத்துக்கு அஜ்ஞாந பரமாக வ்யாக்2யாநம் பண்ணுவது அநுசிதம். ஏதேந ''அவிஜ்ஞாதா—ப்ரபந்நாபராத4ாபரிக3ணநம் கு3ண ஏவ। 'த்வம் ஹி அஜ்ஞ ஏவ ஆஶ்ரித

தோ3ஷஜோஷண:' என்ருரிறே தாதபாத3ரும்'' என்ற பட்டர் பா4ஷ்யமும் நிர்வஹிக்கப்பட்டது. காருண்யாதி3களை ப்ரஸரிக்கவொட்டாமல் தடுக்கிற தோ3ஷஜ்ஞாநம் இல்லை என்றிறே அவ்வாக்யத்தின் கருத்து. தோ3ஷத்வேந ஜ்ஞாநம் இல்லை. கி3ந்து கு3ணத்வேந ஜ்ஞாநம் உண்டு என்றபடி. தத3தி4க3மாதி4கரண ஶ்ருதப்ரகாஶிகையில் ப4க3வானுக்கு தோ3ஷஜ்ஞாநம் உக்தமிறே. "ந ததோ விஜுகு3ப்ஸதே" என்ற கட2வல்லீ வாக்யத்துக்கு "தோ3ஷாந் போ4க்3யதயா பஶ்யதி வாத்ஸல்யாதிஶயாத்" என்றிறே ஶ்ரீரங்க3ராமாநுஜ ஸ்வாமி பா4ஷ்யம் இட்டருளினர். அஹோபி3ல மட2ாதி4பதி ஶ்ரீ நாராயணமுநீந்த்3ரர் அருளிச்செய்த ரஹஸ்ய த்ரய ஜீவாதுவிலும் இவ்வர்த்த2ம் ஸ்பஷ்டம். மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களும் நற்கலைகள் ஆய்ந்து, அம்தமிழால் "நன்று செய்தார்" "குணம் கொள்ளும்" "நற்றமாகவே" என்று அருளிச்செய்து போந்தார்கள். "ஆலிஹ்ய தாந் நிரவஶேஷம் அலப்3த4த்ருப்தி: ஔத்ஸுக்யபூர்வமுபஹ்ருத்ய மஹாபராத4ாந்" என்றிறே கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ கோ4ஷமிருக்கும்படி. ஸம்ஸாரிக்குத் தன் குற்றம் கண்டு வெருவாமைக்கு வாத்ஸல்ய கு3ணத3ர்ஶநம். இதனாலும் ப்ரபத்தி உபாயமன்று என்று தேறுகிறது. ப்ரபத்தி உபாயமாகில், அதனாலேயே தோ3ஷம் நஶிக்குமாகையால், வாத்ஸல்ய பர்யாலோசநம் நிஷ்ப்ரயோஜநமாம். ப்3ரஹ்மஹத்யைக்கு ப்ராயஶ்சித்தமாக த்3வாத3ஶவார்ஷிகம் அனுட்டிக்குமவனுக்கு வாத்ஸல்ய கு3ணபர்யாலோசநம் நிஷ்ப்ரயோஜநம். அவ்வோபாதி இங்கேயும் வரும். இதுகொண்டும் ப்ரபத்தி அநுபாயம் எனத் தெளிய ப்ராப்தம். இங்கே போ4க்3யமாகக் கூறப்படும் தோ3ஷங்கள் பூர்வபாபங்களாகும். அன்றிக்கே தோ3ஷமாவது ஶரீரம்; அதனை போ4க்3யமாகக் கொள்கிறான் ப4க3வான் என்னவுமாம். இவ்வர்த்த2த்தை "ஜ்ஞாநியை விக்3ரஹத்தோடே ஆத3ரிக்கும்" என்று லோகதே3ஶிகன் அருளிச்செய்தார். இதுதன்னை அருளிச்செய்கிருர்

இன்று ஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுடைய அழுக்குடம்பை a 'உருவழுமாருயிருமுடனே' என்னும்படி போ4க்3யமாகக்கொண்டு, b பாலே போல் சீரில் c இன்னருள் சுரந்து கொடுத்து வளர்த்துத் d தாய்நாடு கன்றேபோல் e தன்னையே நினைக்கச் செய்து, f மறவாதழைக்கப்பண்ணி, ஸூரிகளையும் g 'அனந்தன் பாலும் கருடன் பாலும்' h 'தவம் செய்தார் வெள்கி நிற்ப' என்கிறபடியே திருமகளையும் உபேக்ஷித்து இவனை நோக்கக் கடவனுயிருக்கும்.

இப்படிச் செய்கைக்கடியான குடல்துடக்கு—ஸ்வாமித்வமாவது. இவன் i யாதானும் பற்றி j ஓடும்போதும் விடாதே

(அழுக்குடம்பை) என்று தொடங்கி. ஆக தோ3ஷமாவது—பூர்வபாபமும், ப்ராமாதி3க உத்தரபாபமும், அழுக்குடம்புமாகிறது. இவற்றை போ4க்3யமாகக் கொள்ளுகிருன் வத்ஸலன் என்றதாயிற்று. ஆஶ்ரயணாநந்தரம் பு3த்3தி4பூர்வமாகப் பாபத்தைச் செய்யான். புண்யத்துக்கஞ்சுகிறவன் பாபத்தைச் செய்யானிறே.

ஸ்வாமித்வமாவது:—இந்த வாத்ஸல்யத்துக்கு ஊற்ருய், "ஈஶ்வர ப்ராப்தி ஆத்மாவுக்கன்று, ஆத்மப்ராப்தி ஈஶ்வரனுக்கு" என்னும்படி இச்சேதந வஸ்துவை உடையனுகை. உடையானிறே உடைமையைப் பெறுகையிலே யத்நம் பண்ணுவான். "ப்ராப்தாவும் ப்ராபகனும் ப்ராப்திக்கு உகப்பானும் அவனே" என்றிறே வேதா3ந்தஸார நிஷ்கர்ஷமிருக்கும்படி. அதாவது, ஸ்வாமித்வம்; இவன் விமுக2னாத3ஶையிலும் விடாதேநின்று ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போருகைக்கு ஹேதுவான ஸ2ம்ப3ந்த4விஶேஷம். அதாவது—

---

a திருவாய் 9-6-5 b பெரியதிருவ 58 c பெரியதிரு 5-8-1 d முதல் திருவ 30 e பெரியதிரு 7-3-2 f பெரியதிரு 7-1-1 g பெரியாழ்-திரு 5-4-8 h திருமாலை 44 i திருவிருத்தம் 95 j நான்-திருவ 88

தொடர்ந்து உருவழியாமே a ஒருமாவயிற்றினுள்ளே வைத்து நோக்கி அத்3வேஷம் தொடங்கி அடிமையெல்லையாகத் தானே உண்டாக்கி, இழவுபேறு தன்னதாம்படி உடையவனு யிருக்கும் உறவை—ஸ்வாமித்வமென்கிறது.

இந்த கு3ணத்தைக் கண்டு b வானவர் சிந்தையுள் வைத்துச் சொல்லும் c வானோரிறையைக் d கள்ளத்தேன் நானும் e எச்சில் வாயால் f வாய்க்கொள்ளமாட்டேனென்று அகல்வாரளவில் பெருமை சிறுமைகள் பாராதே இவர்கள் நினைவைத் தன் பேறாக மேல்விழுந்து ஒருநீராகக் கலக்கை—ஸௌஶீல்யம்.

உடையவனாய் இருக்குமிருப்பு; அத்3வேஷம் தொடங்கிக் கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உண்டான ஸ்வபா4வவிஶேஷங்களை யெல்லாம் உண்டாக்குகிறது, இந்த ப3ந்த4விஶேஷமடியாக என்றபடி. இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (அத்3வேஷம் தொடங்கி) என்று தொடங்கி.

ஸௌஶீல்யமாவது:— உப4யவிபூ4தி யோக3த்தாலும், பெரியபிராட்டியாரோட்டைச் சேர்த்தியாலும், நிரங்குஶமா யிருக்கிற ஈஶ்வரனுடைய மேன்மையையும், தங்கள் சிறுமையையும் பார்த்து "அவனெவ்விடத்தான் யானார்" என்று பிற்காலியாதபடி எல்லாரோடும் ஒக்க மேல்விழுந்து புரையறக் கலக்கையும், அது தன் பேறாக இருக்கையும், எதிர்த்தலையில் அபேக்ஷையின்றியிலேயிருக்கக் கலக்கையும். இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார்—(இந்த கு3ணத்தைக் கண்டு) என்று தொடங்கி. அதாவது—வத்ஸலனுமாய், வகுத்த வனுமாயிருந்தாலும் தன்னுடைய விஶ்ருங்க2லிதமான ஐஶ்வர்யம் தோற்றும்படி இருக்குமாகில், அதிக்ஷுத்3ரனான இச்சேதநனாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது என்னவேண்டாத படி, பெரியனான தன்னைத் தாழவிட்டு "ஹே க்ருஷ்ண!

---

a திருவாய் 10-7-6 b திருவாய் 1-10-7 c திருவாய் 1-5-1 d திருமாலை 34 e திருக்குறு 12 f பெரியாழ்-திரு 5-1-1

a கட்கரிய திருமேனியை b நிலைக்கணங்களும் காணும்படி கண்ணுக்கிலக்காக்குகை—ஸௌலப்4யம். c சன்மம் பலபல செய்து d கண்காணவந்து ஒரொருத்தர்க்கு ஒரொரு தே3ஶகாலங்களிலே வடிவைக் காட்டின ஸௌலப்4யம் பரத்வமென்னலாம்படி எல்லா தே3ஶகாலங்களிலும் e இம்மட உலகர் காணலாம்படி பண்ணின அர்ச்சாவதார ஸௌலப்4யம் விஞ்சியிருக்கும்.

ஹே யாத3வ! ஹே ஸகே2!" என்னலாம்படி சிறியாரோடே ஒருநீராகக் கலந்து பரிமாறுகை என்றபடி.

ஸௌலப்4யமாவது:— கண்ணுக்கு விஷயமன்றிக்கே யிருக்கிற தான் கண்ணாலே கண்டு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி எளியனாயிருக்கை. இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார். (கட்கரிய) என்று தொடங்கி. அதாவது—"மாம்" என்று ஸேநாதூ4ளிதூ4ஸரிதமான திருக்குழலும், கையும் உழவுகோலும், பிடித்த சிறுவாய்க்கயிறும், தேருக்குக் கீழே நாற்றின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற ஸௌப4யம் பரத்வமென்னும்படியிருக்கும், இந்நாராயண பத3த்தில் ஸௌலப்4யம். அதாகிறது—அர்ச்சாவதார ஸௌலப்4யம். "எளிவரும், இணைவனும் என்றவை பரத்வமாம்படி அவனுக்கும் ஸௌலப்4யகாஷ்டை2" என்றிறே இவர் தாமும் ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்தில் அருளிச்செய்தருளினார். அது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (சன்மம் பல) என்று தொடங்கி. பரமபத3ம் க்ஷீராப்3தி4 தொடக்கமானவை தே3ஶவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. விப4வாதி3கள் இத3ாநீந்தநர்க்குக் காலவிப்ரகர்ஷத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கவொண்ணாது. அந்தர்யாமித்வாதி3கள் அசக்ஷுர்விஷயமாகையாலே ஆஶ்ரயிக்க வொண்ணாது. இனி இம்மூன்று குற்றங்களுமின்றிக்கே யிருக்குமது "பின்னானார் வணங்கும் சோதி திருமூழிக்களம்" என்றும் "அடியோமுக்கே எம்பெருமானல்லீரோ நீர்

---

a திருவாய் 7-7-11 b திருச்சந்த 16 c திருவாய் 3-10-1 d திருவாய் 3-10-6 e திருவாய் 9-2-7

தோ3ஷம் பாராதே கார்யம் செய்யுமென்று, வெருவாதே கண்டு பற்றினவர்களுக்குக் கார்யம் செய்கைக்குறுப்பான

இந்தளூரீரே" என்றும் குலாவப்படுகிற அர்ச்சாவதாரமிறே என்றபடி.

இக்கு3ணங்களுக்கு இவ்விடத்தில் விநியோக3ங்கள் எவை என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தோ3ஷம் பாராதே) இத்யாதி3.

உத்தரார்த்3த4த்தில் சொல்லுகிற விரோதி4 நிவ்ருத்தி பூர்வகமான ப்ராப்யஸித்3தி4க்கு ஏகாந்தமாய், அஹம் ஶப்3த3த்திலே உத்தமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3 கு3ணசதுஷ்கமும், அவற்றுக்குப் பெருநிலைநிற்கும் இரக்கமும் இப்பத3த்திலே அநுஸந்தே4யம் என்கிறார் (கார்யம் செய்கைக்கு) என்று தொடங்கி. ஸ்வீகாரத்துக்கு உபயுக்தங்களான கு3ண விஶேஷங்களோபாதி உபாயத்வோபயோகி3களான கு3ண விஶேஷங்களும் இவ்விடத்தே அநுஸந்தே4யங்கள். ப்ரத2ம பாதா3நந்தரத்தில் அஸ்மச் ச2ப்3த3த்துக்குப்போலே. இதுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே, அஸ்மச் ச2ப்3த3 த்3வயார்த்த2மும் இவ்விடத்திலே அநுஸந்தே4யம் என்றபடி. இவையிறே ஆஶ்ரித கார்யாபாத3க கு3ணங்கள்:. ஆஶ்ரிதஸ்ய—ஶரணவரணகர்த்து:, கார்யஸ்ய—அநிஷ்டநிவ்ருத்த்யாதே3:, ஆபாத3கா:—உபயோகி3ந: என்றபடி. ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது— "அஜ்ஞாதம் நாஸ்தி தே கிஞ்சித்" "யோ வேத்தி யுக3பத் ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா3 ஸ்வத:" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை. ஸர்வஶக்தித்வமாவது:— அக4டிதக4டநாஸாமர்த்2யம். ஹேயரான நித்ய ஸம்ஸாரிகளை, உபாதே3யதமரான நித்யஸூரிகளோடு, ஒரு கோவையாக்கவல்ல அத்3பு4தஶக்தி. பூர்த்தியாவது:— அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம். ப்ராப்தியாவது:— "அஶேஷ சித3சித்3 வஸ்து ஶேஷிபூ4த" என்கிறபடியே ஸமஸ்த பதா3ர்த்தா2நுப3ந்தி4 ஸகலாதிஶயங்களுக்கும் தான் ப2லியாய் இருக்கை.

ஜ்ஞாந ஶக்தி க்ருபைகளும் இதிலே அநுஸந்தி4க்கப்படும்

கீழ் வாத்ஸல்யாதி3ப்ரகரணத்திலே சொன்ன ஸ்வாமித்வத்துக்கும், இந்த ஶேஷித்வத்துக்கும் வாசி என்? என்னில்; தன்னை ஒழிந்த ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் தன் உடைமையென அபி4மாநித்தல் ஸ்வாமித்வம். அவற்றாலே ஆஹிதமான அதிஶயத்தை உடைத்தாயிருக்கை ஶேஷித்வம். ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரரும் "அஶேஷசித3சித்3வஸ்து ஶேஷி பூ4த! அகி2ல ஜக3த் ஸ்வாமிந்!" என்று ஸ்வாமித்வ ஶேஷித்வங்களைப் பிரிய அருளிச்செய்தாரிறே. இங்கே சிலர் 'சேதந ஶேஷித்வம் ஸ்வாமித்வம்' என்று கொண்டு, சேதநாசேதந ஸாதா4ரணமாக ஶேஷித்வத்தையும், சேதந மாத்ரவிஶ்ராந்தமாக ஸ்வஸ்வாமிபா4வத்தையும் நிர்வஹிப்பர்கள். அதுபொருளன்று. கிஞ்சித்காரப்ரதிஸம்ப3ந்தி4த்வமே ஶேஷித்வமாகையால், கிஞ்சித்காரமில்லாமலும் ஸ்வஸ்வாமிபா4வம் காண்கையாலும் பூர்வோக்தநிர்வாஹமே யுக்தமென்னத்தகும்.

கருணை உந்மேஷமடையாதபோது இவையித்தனை கு3ணங்களும் தோ3ஷமாமிறே. இந்த்3ரியங்களுள் மநஸ்ஸுக்கு ப்ராதா4ந்யம்போலே திருக்கல்யாண கு3ணங்களுள் கருணைக்கு ப்ராதா4ந்யம். "அருள் கொண்டாடு மடியவர்" என்றாரிறே ஸ்ரீமது4ரகவிகளும். அக்கு3ணமும் இங்கே அநுஸந்தே4யம் என்கிறார் (க்ருபை) என்று தொடங்கி.

ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்துக்கு ஆஶ்ரயணீயத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயம் உண்டானாப்போலே, ஆஶ்ரயியான கு3ணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்ரயம் உண்டாகக்கடவதாகையாலே வாத்ஸல்யாதி3கள் ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாய், ஜ்ஞாநாதி3கள் ஶரண்யத்வத்துக்குறுப்பாய், ஸௌந்த3ர்யாதி3கள் ப்ராப்யத்வத்துக்குறுப்பாயிருக்கும்.

'a நல்கித் தான் காத்தளிக்கும்' என்று வாத்ஸல்யமும், b 'முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்' என்று ஸ்வாமித்வமும், c நங்கள் பிரான்' என்று ஸௌஶீல்யமும், d 'நாவாயுறைகின்ற' என்று ஸௌலப்$_4$யமும், e 'ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி' என்று ஜ்ஞாந ஶக்திகளும், f 'நல்லருள் நம்பெருமான்' என்று க்ருபையும் நாராயண ஶப்$_3$த$_3$த்துக்கு அர்த்த$_2$மாக ஆழ்வார் அநுஸந்தி$_4$த்தருளினார்.

இந்த நாராயணபத$_3$ம் பூர்வக$_2$ண்ட$_3$த்தில் உள்ள தொன்றுகையாலே ஆஶ்ரயணத்துக்கேகாந்தமான ஸௌலப்$_4$யத்திலே நோக்காயிருக்கும். சரமஶ்லோகத்தில் "மாம்" ஶப்$_3$த$_3$ம் ஸௌலப்$_4$யபரமாகிலும், அங்குத்தை ஸௌலப்$_4$யம் "மய்யாஸக்தமநா: பார்த்த$_2$" என்று தன் பக்கலிலே ஆஸக்தமான மநஸ்ஸை உடைய அர்ஜுநன் ஒருவனுக்குமாய் இருக்கும். அர்ச்சாவதார ஸௌலப்$_4$யம் ஸர்வவிஷயமாய் இருக்கும். "நீயே நமக்கு வேண்டா" என்றவர்களையும் விடமாட்டாத ஸௌலப்$_4$யமிறே இது. அந்த ஸௌலப்$_4$யம் காத$_3$ாசித்கமாயிருக்கும். இந்த ஸௌலப்$_4$யம் ஸார்வகாலிகமாயிறேயிருப்பது. இந்த எளிமைக்கு வாசகமிறே நாராயணபத$_3$ம்.

இவ்வர்த்த$_2$ங்களை ஆழ்வார் பாசுரங்கொண்டு நிரூபிக்கிறார் (நல்கி) என்று தொடங்கி. இவையெல்லாம் நமக்கு நம்பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம். ஸௌகர்யாபாத$_3$கமாயும், கார்யாபாத$_3$கமாயும் சொன்ன இக்கு$_3$ணங்கள் எல்லாம், இவை காண்கையிலே அபேக்ஷையுடைய நமக்கு நம்முடைய பெருமாள் பக்கலிலே காணலாம் என்றபடி. திருக்கையிலே பிடித்த தி$_3$வ்யாயுத$_4$ங்களும், வைத்து அஞ்சல் என்ற கையும், கவித்த முடியும், முகமும் முறுவலும், ஆஸநபத்$_3$மத்திலே அழுத்தின திருவடிகளுமாய் நிற்கிற நிலையே தஞ்சம் என்கை. ஆக நாராயண பத$_3$ார்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று.

a திருவாய் 1-4-5 b திருவாய் 2-7-2 c திருவாய் 9-3-1
d திருவாய் 9-8-7 e திருவாய் 4-7-1 f திருவாய் 5-9-10

"சரணௌ" ஶப்$_3$த$_3$ார்த்த$_2$ம்

'சரணௌ'—என்று, பிராட்டியும் எம்பெருமானும் விடிலும் விடாத a திண்கழலாய் b முழுதும் வந்திறைஞ்சும் c மென் தளிர் போலடியாய் வந்திறைஞ்ச விராதே d 'கமல பாதம் வந்து' என்னும்படி e நீள்கழலாய்ச் f சாடுதைத்தவொண்

இனி (சரணௌ) என்கிற பத$_3$த்துக்கு அர்த்த$_2$மருளிச்செய்கிறார் (சரணௌ) என்று தொடங்கி. உபாயத்வத்துக்கேகாந்தமான இதன் கு$_3$ணதி$_4$க்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியும் எம்பெருமானும்) என்று தொடங்கி. அதாவது — ஸ்ரீமத் பத$_3$த்திலே புருஷகாரபூ$_4$தையாகச் சொன்ன பிராட்டியும், அவள்தானே சிதகுரைக்கிலும் "என்னடியார் அது செய்யார்" என்னும்படி நாராயண பத$_3$த்திற்சொன்ன கு$_3$ணவிஶிஷ்டனான அவனும் கைவிடிலும், திருவடிகள் தன் வைலக்ஷண்யத்தாலே துவக்கிக் கொள்ளுகையாலே கைவிடாது; "வண்புகழ் நாரணன் திண்கழல்" என்கிறபடியே பற்றினாரை நழுவவிடாதே திண்மையையுடைத்தாயிருக்குமென்கை. ஸர்வ ஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தைக் கவியன் பாசுரங்கொண்டு நிரூபிக்கிறார் (முழுதும்) என்று. "யத்நப$_2$லித்வங்கள் உபாயபூ$_4$தனான அவனுக்கே' என்ற உபாயபூர்த்தியை அருளிச்செய்கிறார் (கமல பாதம் வந்து) என்றுதொடங்கி. ஓடிவந்து தம்மைத்தொடர்ந்தபடியும், அயத்நலப்$_3$த$_4$மானபடியும் சொல்லுகிறது. (வந்து. நீள்கழல்) என்று உபாயபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. நாள்தோறும் ஆஶாலேஶமுடையாரிருந்தவிடத்திலே செல்ல வளரும் திருவடிகளிறே. த்$_3$வீபாந்தரத்தில் சரக்குச்சேரவேண்டினல் பாதிப்பாதி வழியாகிலும் வருதல், ஒருதலைப்பற்றுதல் செய்யவேணுமிறே. அங்ஙனன்றியே. "வந்துனதடியேன் மனம் புகுந்தாய்" என்கிறபடியே வழிவந்தானும் தானே.

a திருவாய் 1-2-10 b பெரியதிரு 5-8-5 c பெரியதிரு 7-4-8
d அமலனாதி 1 e திருவாய்(1-9-11),(1-10-1),(5-9-8) f முதல்திருவ 100

மலர்ச் சேவடியாகையாலே, a யாவர்க்கும் வன்சரணுய், b அழும் குழவிக்கும் c பேதைக் குழவிக்கும் தா4ரகமுமாய்,

---

பற்றினும் தானே என்கிறது. உனதடியேன்—வருகிற போது புகுருகைக்கடியாக அவன் கையோடு கொடுவந்த ப்ரமாணம். "நீயோ உன் கார்யத்துக்குக் கடவாய். நான் காண்" என்று தானே ஸர்வப4ரங்களையும் நிர்வஹிப்பானுக வாய்த்து ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது. வந்து புகுரப் புக்கால் இசையாதே "அல்லேன்" என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானுய்த்து. "யானெட்டி என்னுள் இருத்துவம் என்றிலன் தானெட்டி வந்து" என்ருரிறே ஆழ்வார். இசைவு என்னுலே வந்ததாகிலன்ருே விடுகையும் என்னுலே வந்ததாவது. "ஆழ்வீர்! நாம் உம்முடையபாடே இருப்போம்" என்ருல், "ஒட்டேன்" என்பரே. ஆகில், இங்கே இருக்கக்கடவோம் என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணியாயிற்று வந்திருப்பது. எனக்கு ஜ்ஞாநம் பிறக்கைக்கு க்ருஷிபண்ணி, பிறந்த ஜ்ஞாநம் ப2லிக்குமளவாகக்கொண்டு, நான் "அகன்று போவேன்" என்ருல் அவன் ஸம்வதி3க்குமோ? நான் அவனை விட்டாலும் அவன்தான் என்னை விடான்—பத்தி உழவனிறே. இவ்வருகடங்கலும் ப2ல போ4க்தாவான ஈஶ்வரன் க்ருஷி ப2லம் என்றபடி.

த்3விவசநம் இரண்டுக்குமேல் மற்ருென்று புகுர ஸஹியாமையாலே, ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமான உபாயபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது. "சரணை" என்கிற இடத்திலே "தமேவ ஶரணம் க3ச்ச2" "கழல்களவையே சரணுக" "நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண்" இத்யாதி3களிற்படியே அவதா4ரணம் விவக்ஷிதம் என்றும் சொல்லுவர். திருவடிகளின் தா4ரகத்வ போ4க்3யத்வங்களை அருளிச்செய்கிருர் (அழுங்குழவி) என்று தொடங்கி. அழுங்குழவி—

---

a திருவாய் 6-3-7 b பெருமாள்திரு 5-1 c பெரியாழ்திரு 1-2-1

போ4க்3யமுமாய், a 'இணைத்தாமரையடி' என்னும்படி சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளைச் சொல்லுகிறது.

அவன் 'மாம்' என்று தன்னைப் பற்றச் சொன்னுலும் ஶேஷபூ4தர் b 'கண்ணன் கழலிணை நண்ணும் மனமுடையீர்'

சேதநன். பேதைக்குழவி — ஈஶ்வரன். தா4ரகத்வ போ4க்3யத்வங்களை "மே தி3வ்யம்" [கீ3தை 4-9] முதலானவிடங்களில் காணலாம். திருவடிகளின் சேர்த்தியழகை அருளிச்செய்கிருர் (இணைத்தாமரை) என்று தொடங்கி. இரண்டு தாமரைப்பூவை நிரைத்துவைத்தாற்போலேயிருக்கிற சேர்த்தியழகைச் சொல்லும் த்3விவசநம் என்றபடி.

இந்த கு3ணாதி4க்யத்தையிட்டு மாத்திரமல்லாமல், இவன் தன் ஸ்வரூபாநுகு3ணமாகவும் திருவடிகளிலே இழிகிருன் என்னுமத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அவன் மாம்) என்று தொடங்கி. "ஶேஷிபக்கல் ஶேஷபூ4தன் இழியும் துறை, ப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே" என்றருளிச் செய்தாரிறே ஸ்ரீமல்லோகதே3ஶிகன். அதாவது—ஶேஷி பக்கல் ஆஶ்ரயிக்க இழியும் ஶேஷபூ4தன், தன் ஸ்வரூபாநுகு3ணமாக இழியும் துறை திருவடிகள்; ஸ்தநந்த4ய ப்ரஜை தாயினுடைய அவயவமெல்லாங்கிடக்கத் தனக்கு வகுத்ததாயுள்ள முலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே என்கை.

"சித்தாலம்ப3ந ஸௌகர்ய க்ருபோத்தம்ப4கதாதி3பி4:।
உபாயத்வமிஹ ஸ்வாமி பாத3யோரநுஸம்ஹிதம் ॥"

இங்கு தா3ஸபூ4தன் ஔசித்யாதிஶயத்தாலும், "அநதிக்ரமணீயம் ஹி சரணக்3ரஹணம்" என்கிறபடியே க்ருபோத்தம்ப4கத்வாதிஶயத்தாலும், "தவாம்ருதஸ்யந்தி3நி" இத்யாதி3களிற்படியே போ4க்3யத்வாதிஶயத்தாலும் திருவடிகளை

---

a பெரியதிரு 1-8-3 b திருவாய் 10-5-1

a "எந்தை கழலிணை பணிமின்" b 'ஆயனடியல்லது' c 'நின்னடியன்றி மற்றறியேன்' என்று d கண்ணனைத் தாள் பற்றக் கடவர்களிறே.

e இணைத்தாமரைகட்கு அன்புருகி நிற்கும் அது நிற்கச் f சிலம்படியிலே மண்டுகிறவனுக்கு. g அன்னமென்னடையை அருவருக்கும்படி, h சேவடிக்கே மறவாமையை உண்டாக்கி i அன்புசூட்டப்பண்ணி; j பாதமே சரணாகக் கொடுத்து. k 'கழல் காண்டுங் கொல்' l 'தலைக்கணியாய்' m 'சரணம்

அவலம்பி3க்கிறான். இவ்வர்த்த2ம். "ஸர்வதா3 சரணத்3வந்த்3வம்" "த்வத்பாத2கமலாத3ந்யத்" "மம தே பாத3யோ: ஸ்தி2தம்" "லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபே4ா" "ஸ ப்4ராதுஶ்சரணௌ கா3டம்4" "தஸ்ய தாம்ரதலௌ தாத சரணௌ ஸுப்ரதிஷ்டி2தௌ। ஸுஜாதம்ருது3ரக்தாபி4ரங்கு3லீபி4ரலங்க்ருதௌ॥ ப்ரயதேந மயா மூர்த்4நா க்3ருஹீத்வா ஹ்யபி4வந்தி3தௌ॥" "சரணௌ ஶரணம் யாத:" "ப்ரபந்நகௌ4க4 வித்4வம்ஸி சரணௌ ஶரணம் க3த:" இத்யாதி3களிலும் ப்ரஸித்3த4ம். இவற்றை அடியொற்றினவர்களும் "உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்" என்றும் "த்வத்பாத3மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே" என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். "ஸௌக3ந்த்4ய ஸௌகுமார்யாதி3கு3ணவிக்3ரஹவாந் ஹரி:। தஸ்ய ஸ்வாத்மப்ரதா3நே து ஸாத4நம் ஸ்வபத3த்3வயம்॥" என்று அபி4யுக்தரும் ப்ரதிபாதி3த்தார்கள்.

ருசிஜநகத்வாதி3கள் திருவடிகளின் வைப4வங்கள். இதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் (இணைத்தாமரைகட்கு) என்று தொடங்கி. "சூதனாய்க் கள்வனாகித் தூர்த்தரோ

---

a திருமாலை 9 b பெரியதிரு 1-10-8 c பெரியதிரு 7-7-2, 3, 5, 6 d திருவாய் 3-10-10 e திருவாய் 7-1-10 f பெரியதிரு 1-6-2 g பெரியதிரு 9-7-2 h பெரியதிரு 3-5-4 i திருவிருத்தம் 2 j திருவாய் 5-7-10 k திருவாய் 5-9-3 l திருவாய் 9-2-2 m திருவாய் 5-8-7

தந்தென் சன்மம் களையாய்' என்றிருக்கிற அபேக்ஷைகளையுண்டாக்கி. a 'தாள் கண்டு கொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேன்' b 'காண்டலுமே விண்டேயொழிந்த' என்கிற பேறுகளைக் கொடுத்து. c 'அங்கோர் நிழலில்லை நீருமில்லை' என்கிற விடாயை d அடிநிழல் தடத்தாலேயாற்றி e பாதபோதையுன்னி வழிநடத்தி. f தாளிணைக் கீழ்ப்புகும் காதலுக்கீடாகத் g தாளின் கீழ்ச்சேர்த்து. h வேறே போகவிடாதே. i அடிக்கீழிருத்தி, j திருவடியே சுமந்துழலப்பண்ணி. k அடிக்கீழ் குற்றேவலிலே மூட்டி. ருசி ஜநகத்வம் முதலாக நித்ய கைங்கர்யம் எல்லையாக நடத்துவது திருவடிகளைக் கொண்டிறே.

இத்தால் புருஷகாரமான l பனி(மா)மலராள் வந்திருக்குமிடமாய் m சுடர் வான் கலன் பெய்த மாணிக்கச் செப்புப்

டிசைந்த காலம், மாதரார் கயற்கணென்னும் வலையுள் பட்டழுந்துவேனை. போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருகவைத்த அழகன்' என்றாரிறே ஆழ்வார். "எங்ஙனேயோ"வில் ருசிஜநகத்வத்தையும், "நோற்றநோன்"பில் உபாயத்வத்தையும். "ஆராவமு"தில் உபேயத்வத்தையும் அருளிச்செய்தாரிறே நம்மாழ்வார். "இதுதான்—ஶாஸ்த்ரங்களால் திருத்தவொண்ணாதே. விஷயாந்தரங்களிலே மண்டி விமுக2ராய்ப் போரும் சேதநர்க்கு வைமுக்2யத்தை மாற்றி ருசியை விளைக்கக்கடவதாய். ருசி பிறந்தால் உபாயமாய். உபாய பரிக்3ரஹம் பண்ணினால் போ4க்3யமுமாயிருக்கும்" என்ற ஸ்ரீ வசநபூ4ஷண ஸூத்ரமும், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் சரிதமும் இங்கே அநுஸந்தே4யம்.

திருவடிகளைச் சொன்ன இது. திருமேனிக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார் (இத்தால்) என்று தொடங்கி. "இத்

---

a திருவாய் 10-4-3 b திருவாய் 10-4-9 c பெரியாழ்திரு 5-3-4 d திருவாய் 10-1-2 e திருச்சந்த 66 f திருவாய் 3-9-8 g திருவாய் 7-5-10 h திருவாய் 2-9-10 i திருவாய் 5.1-11 j திருவாய் 4-9-9 k திருவாய் 1-4-2 l பெரியதிரு 2-2-9 m பெரியதிரு 7-10-6

போலே ஸ்வரூபகு3ணங்கள் நிழலெழும்படியாய். 'திருமேனி கிடந்ததுவே' என்னும்படி அவையொழியவும் தானே கார்யம் செய்யவற்ருய். சிசுபாலனேடு சிந்தயந்தியோடு வாசியற ஸித்3த4ஸாத்4யரூபமான உபாயங்களால் செய்யும் கார்யத்தையும் தானேசெய்து a 'அலவலைமை தவிர்த்த' b 'காதல் கடல்

தால் பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய் கு3ணப்ரகாஶகமுமாய். ஶிஶுபாலனையுமகப்படத் திருத்திச் சேர்த்துக்கொள்ளும் திருமேனியை நினைக்கிறது." என்று அருளிச்செய்தாரிறே ஸ்ரீமல்லோகாசார்யனும். அதாவது—"சரணௌ" என்று விக்3ரஹ ஏகதே3ஶமான திருவடிகளைச் சொன்னவித்தால்—"திருவிருந்த மார்வன்" என்னும்படி ஸ்ரீமத்பத3த்திற் சொன்ன புருஷகாரபூ4தையான பிராட்டிக்கு இருப்பிடமாய். நாராயணபத3த்திற் சொன்ன கு3ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமாய். "பல பல நாழம் சொல்லிப் பழித்த சிசுபாலன்" என்கிறபடியே ப்ரத்3வேஷபரனாய், நிந்தே3ாக்திகளைப் பண்ணித்திரிந்த ஶிஶுபாலனையும் உட்பட "அலவலைமை தவிர்த்த அழகன்" என்கிறபடியே தன்னழகாலே த்3வேஷாதி3களை போம்படி திருத்தி "திருவடி தாட்பால் அடைந்த" என்கிறபடியே சேர்த்துக்கொள்ளும் ஸ்வபா4வத்தையுடைத்தான தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்தை நினைக்கிறது என்கை. "ஆராத்4ய ரூப ப்ரத3ர்ஶநோ ப4க்த்யுத்பாத3நம் அவதாராஸாதா4ரண ப்ரயோஜநம்। பரஶ்ஶதபருஷவாதீ3 ஜந்மத்ரயஶத்ரு: ஶிஶுபாலோऽபி ஹி க்ருஷ்ணத3ர்ஶநே ப்ரீதிமாந் பூ4த்வா முக்திம் க3த: ॥" இத்யாதி3 தாத்பர்யசந்த்3ரிகாவசநம் அத்ராநுஸந்தே4யம். தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்திலும் கீழ்ச்சொன்ன கு3ணாதி3களிலும் தெளிவில்லாதார்க்கும், ஶுத்3த4ஸத்வத்3ரவ்யமயமாய், ஸ்வவிஷய ஜ்ஞாநத்தாலே ஜ்ஞாநஸங்கோசத்துக்கு நிவர்த்தகமாய். பரத்வ ஸௌலப்4ய வ்யஞ்ஜகமான தி3வ்ய மங்க3ள விக்3ரஹமே இலக்காம். இப்ராதா4ந்யத்தைப்பற்ற க3த்3

---

a பெரியாழ்திரு 4-3-5 b திருவாய் 5-3-4

புரைய விளைவித்த' என்னும்படி அத்3வேஷத்தையும் பரப4க்தியையும் உண்டாக்கித் தன்னோடே சேர்த்துக்கொள்ளும் திருமேனியை நினைக்கிறது.

யத்தில் கு3ணங்களுக்கு முன்னே தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்தை அருளிச்செய்தார். தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தில் தெளிவுடையராயிருக்கச் செய்தேயும் "மூர்த்தம் ப்3ரஹ்ம ததோபி தத்ப்ரியதரம் ரூபம் யத3த்யத்3பு4தம்" என்னும்படி ஈஶ்வரன் தனக்கும் போ4க்3யதமமான தி3வ்யவிக்3ரஹாநுப4வத்தில் ஊற்றத்தாலே திருமங்கையாழ்வார் தம்மை ஈஶ்வர விஷயத்தில் தே3ஹாத்மவாதி3களாக அருளிச்செய்வர். ஸர்வேஶ்வரனுடைய தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்துக்கு "பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் ஸங்கல்பநாமயம்। தத் புண்ட3ரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்3ரக்ஷ்யாம்யஹம் முக2ம் ॥" "ரூபௌதா3ர்யகு3ணை: பும்ஸாம் த்3ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" இத்யாதி3களிற்படியே ஶுப4த்வமும் ஆஶ்ரயத்வமுமுண்டு. சதுர்முகா2தி3விக்3ரஹந்துக்கு ஆஶ்ரயத்வம் உண்டாகிலும். ஶுப4த்வமில்லை. ப4க3வத் ஸ்வரூபத்துக்கு ஶுப4த்வமுண்டேயாகிலும் ஆஶ்ரயத்வமில்லை. ஆகையால் தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்துக்கே ஶுப4த்வமும் ஆஶ்ரயத்வமும் உள்ளது. "ஸ்வரூபாத் ஸ்வாமிநோ ரூபம் உபாதே3யதமம் விது3:" என்றதாய்த்து.

நாராயண பத3த்திற் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரன் கு3ணத்3வாரா உபாய பூ4தனுமோபாதி. விக்3ரஹத்3வாராவும் உபாயபூ4தனுமென்று விக்3ரஹத்தினுடைய ஸ்வதந்த்ரோபாயத்வம் தோற்றுகைக்காகத் தனியே விக்3ரஹத்தை உபாதா3நம் பண்ணுகிறது. ஆகையிறே பா4ஷ்யகாரர் "ஸௌந்த3ர்யாதி3 கு3ணாவிஷ்காரேண அக்ரூரமாலாகாராதீ3ந் பரமபா4க3வதாந் க்ருத்வா" என்றருளிச்செய்தார். 'செறிவைமார் உருவமே மருவி" என்கிறபடியே இதரவிஷயங்களினுடைய பொரிபுறந்தடவின வடிவிலே அகப்பட்டுப் போருகிற சேதநனுக்கு ஸ்வவிஷயக ருசிஜநகமாயும்,

ஶரண ஶப்3த3ார்த்த2ம்

(ஶரணம்) என்று திருவடிகளைப் பற்றும்படியைச் சொல்லுகிறது. அவித்3யை முதலாக தாபத்ரயம் முடிவாக

உபாயமாயும், உபேயமாயும் ஆகிறது ப4க3வத்3தி3வ்ய மங்க3ள விக்3ரஹம். "ஜிதந்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ" என்றும், "சரணத்3வந்த்3வம் வ்ரஜாமி" என்றும், "ந ஜாநே ஶரணம் பரம்" என்றும், "த்வத்பாத3 கமலாத3ந்யத்" என்றும் "பாத3யோஸ் ஸ்தி2தம்" என்றும் விக்3ரஹத்தினுடைய ருசிஜநகத்வத்தையும் உபாயோபேயத்வங்களையுமிறே ஜிதந்தையில் அடைவே ப்ரதிபாதி3க்கிறது. "அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே" என்று ஆழ்வாரும், "ஸ ப்4ராது: சரணௌ கா3ட4ம் நிபீட்3ய" என்று ஆழ்வார்க்கடியான இளையபெருமாளும் திருவடிகளையிறே உபாயமாக அத்4யவஸித்தது. ப்ராப்யமும் ஸ்வரூபமும் ஸூரிகளோடு ஸமாநமாயிருக்குமாபோலே, ப்ராபகமும் ஸூரிஸமாநமாயிறேயிருப்பது என்றபடி.

அநந்தரம் ஶரணபத3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஶரணம்) என்று தொடங்கி. ஶரணம் — உபாயமாக என்றபடி. "உபாயே க்3ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்3த3: ஶரணமித்யயம்| வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைக வாசக:||" என்கிறபடியே ஶரணஶப்3த3ம் ரக்ஷிதாவுக்கும் க்3ருஹத்துக்கும் உபாயத்துக்கும் வாசகமேயாகிலும், இவ்விடத்தில் உபாயத்துக்கே வாசகமாகையாலும், உபாய க்ருத்யம் இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹாரகரணமாகையாலும், 'இஷ்டப்ராப்திக்கும் அநிஷ்டநிவாரணத்துக்கும் தப்பாத உபாயமாக' என்று இப்பத3த்துக்கு அர்த்த2ம் என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அவித்3யை) என்று தொடங்கி. இஷ்டாநிஷ்டங்கள் இவ்வதி4காரிக்கு எவை என்பதனை அருளிச்செய்கிறார் (அவித்3யை முதலாக) என்று

நடுவுள்ள அநிஷ்டங்களையும் போக்கி a பிணிவளராக்கை நீங்குகை முதலாக b நின்றேயாட்செய்கை முடிவாக நடுவுள்ள இஷ்டங்களையும் தரும் உபாயமாக.

தொடங்கி. அநிஷ்டமாவது:— "நீர்நுமது என்றிவை வேர்முதல் மாய்த்து" என்றும், "அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ர்யா" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ரூபமாயும் அஸ்வே ஸ்வப்ரதிபத்திரூபமாயுமிருக்கிற அவித்3யையையும், அவித்3யா கார்யமான ராக3த்3வேஷங்களும், கரணத்ரயத்தாலும் கூடுபூரித்துவைக்கும் தத்கார்யங்களான புண்யபாபரூபகர்மங்களும், கர்மத்3வயத்தினுடைய ப2லபோ4க3ார்த்த2மாகப் பரிக்3ரஹிக்கும் தே3வதிர்யக3ாதி3யான நாநாவித4ஶரீரங்களும், அஶரீரங்களைப் பரிக்3ரஹித்து அநுப4விக்கும் ஆத்4யாத்மிகாதி3 து3:க்க2பரம்பரைகளும் தொடக்கமானவை. இஷ்டமாகிறது:— புண்யபாபகர்ம வி்தூ4நநப்ரகாரமும், ஹார்த்த3மார்க்க3விஶேஷப்ரகாஶமும், ஹ்ருத3யகு3ஹாநிர்க3மநமும், அர்ச்சிர்வாஸரோத்தராயண ஶுக்லபக்ஷாத்3யாதிவாஹிக ஸத்காரமும், ஸலிலத3ஹந பவநாத்3யாவரணஸப்தகாதிலங்க4நமும், த்ரிகு3ணாதிக்ரமணமும், விரஜாக்2ய அப்ராக்ருத நதீ3விஶேஷாவகா3ஹநமும், ஸூக்ஷ்ம ஶரீரவிமோசநமும், அமாநவகரஸ்பர்ஶமும், அபஹதபாப்மத்வாதி3கு3ணக3ண தத3ாஶ்ரய ஸ்வரூபப்ரகாஶமும், பஞ்சோபநிஷந்மயமான தி3வ்யவிக்3ரஹபரிக்3ரஹமும், ஐரம்மதீ3ய தி3வ்யஸர:ப்ராப்தியும், தி3வ்யாப்ஸரஸ்ஸங்க4 ஸத்காரமும், ப்3ரஹ்மாலங்காராலங்கரணமும், ப்3ரஹ்ம க3ந்த4ரஸதேஜ: ப்ரவேஶமும், தி3வ்யகோ3புரப்ராப்தியும், ஸூரிஸங்க4ஸத்காரமும், ராஜமார்க்க3க3மநமும், ப்3ரஹ்ம வேஶ்மப்ரவேஶமும், தி3வ்யமண்ட3ப ப்ராப்தியும், தி3வ்ய பர்யங்கநிரீக்ஷணமும், ஸபத்நீக ஸர்வேஶ்வரத3ர்ஶநமும், ஆநந்த3மயபரமாத்மஸமீப ஸ்தி2தியும், பாத3பீட2பர்யங்

---

a பெரியதிருமொழி 9-8-3 b திருவாய் 8-3-8

அ—21

'சரணௌ ஶரணம்' என்று—[a] 'மருந்தும் பொருளும் அமுதமும் தானே' என்கிறபடியே அம்ருதமே ஔஷத4மாமாப்

போ த்ஸங்க3ாரோ ஹணமும், ஆலோக ஆலாப ஆலிங்க3நாத்3யநுப4வமும், ஸ்வரூபகு3ணவிக்3ரஹாத்3யநுப4வ ஜநித ப்ரீதிப்ரகர்ஷமும். நாநாவித4விக்3ரஹபரிக்3ரஹ பூர்வக ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்த்தோ2சித ஸர்வப்ரகார கைங்கர்யகரணமும்.

கீழ் நிர்தே3ஶித்த வஸ்துவை உபாயமாகச் சொன்ன தன் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (சரணௌ ஶரணம்) என்று தொடங்கி. இத்தால் ப்ராப்யந்தானே ப்ராபகம் என்கிறது. இங்கு உபாயத்வமாவது ப2லகரணத்வரூபம் என்றபடி. ரக்ஷகத்வமிறே ப2லப்ரத3த்வம். உபாயத்வ ப2லப்ரத3த்வங்களை "சரணமாகும் தனதாள் அடைந்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்" என்று நம்மாழ்வாரும். "அகிஞ்சந: அநந்யக3தி:" என்று ஆளவந்தாரும் பிரிய அருளிச்செய்தார்களிறே. "ஸ து3ஷ்கரேண ஶோசேத்3ய: யேந யேந இஷ்டஹேதுநா। ஸ ஸ தஸ்யாஹமேவேதி சரம ஶ்லோக ஸங்க்3ரஹ: ॥"[தாத்-சந்18-66] என்று தே3ஶிகனும் ப4க3வானுக்குப் ப2லகரணத்வத்தை அருளிச்செய்தாரிறே. பராதி4கரணத்தில் உபாயத்வத்தையும், ப2லாதி4கரணத்தில் ப2லப்ரத3த்வரூபரக்ஷகத்வத்தையும் ஸ்ரீ வேத3வ்யாஸரும் பிரித்து அருளிச்செய்தாரிறே. ரக்ஷணகர்த்தாவுக்குப் ப2லகரணத்வம் கொள்ளில் கர்த்ருத்வ கரணத்வங்களுக்கு ஏகத்ர ஸமாவேஶம் என்ற விரோத4ம் ப்ரஸங்கி3க்கும் என்ன வேண்டா. சேதநாசேதநவிஶிஷ்டன் உபாத3ாநமென்றும் ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டன் நிமித்தபூ4தன் என்றும் ஏகாஶ்ரயத்திலே உபாத3ாநத்வ நிமித்தத்வங்களை அவச்சே2த3கபே4த3த்தாலே கொண்டாப்போலே, ரக்ஷகனுக்கே தி3வ்யவிக்3ரஹவிஶிஷ்டத்வவேஷேண உபாயத்வம் அவிருத்3த4மிறே. அதேபோல

---

[a] மூன் திருவ 4

போலே [a] அங்கண்மாஞாலத்தமுதமாய், அம்ருதத்துக்கு ஊற்றுவாயான அடியிணையை அம்ருதஸஞ்ஜீவிநியாகக் கல்லும் கரிக்கொள்ளியும் பெண்ணும் ஆணுமாம்படி விரோதி4யைப் போக்குமென்கிறது.

ஏகத்ர ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வங்கள் கூடுமிறே. ப்ரஸாத3விஶிஷ்டன் உபாயம் என்றும், ப்ரீதிவிஶிஷ்டன் உபேயம் என்றும் விஶேஷணபே4த3ம் கிடக்கச்செய்தே விஶிஷ்டைக்யத்தாலே எம்பெருமானே உபாயோபேயபூ4தன் என்கிறதாகையாலே எல்லாம் கூடுமிறே. க்ஷீரம் பத்2யமுமாய் போ4க்3யமுமாயிருக்கிறாப்போலே "நிர்வாணம் பே4ஷஜம்" "அம்ருதம் ஸாத4நம் ஸாத்4யம்" "மருந்தும் பொருளும் அமுதமும் தானே" இத்யாதி3களிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ராப்யப்ராபகங்கள் ஏகமாயிறேயிருப்பது என்றபடி. கீழ்ச்சொன்ன மூன்றும் ப்ராப்யமிறே. ஸமஸ்தபத3மான பூர்வபத3த்திற்சொன்ன லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டத்வமும், கல்யாண கு3ணயோக3மும், தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹோபேதத்வமும் ஆகிற மூன்றும், "ஶ்ரியா ஸார்த்த4ம் ஆஸ்தே" "ஸர்வாந் காமாந் அஶ்நுதே" "ஸதா3 பஶ்யந்தி" என்று இவனுக்கு அநுப4வ விஷயமாகச் சொல்லப்படுகிறவையாகையாலே ப்ராப்யமிறே என்கை. இவன் * செயலறுதியாலே உபாயமாக்குகிறானித்தனை. அகிஞ்சநனாய் அநந்யக3தியாய் இருக்கிற இவன் தன் § செயல்மாட்சியாலே, போ4க்3யமான பாலை மருந்தாக்குவாரைப்போலே ப்ராப்யமானது தன்னையே ப்ராபகமாக்குகிறானித்தனை என்கை.

(கல்லும்) இத்யாதி3—கரிக்கொள்ளியாகக் கிடந்தவன் பரீக்ஷித்து. கல்லாகக் கிடந்தவள் அஹல்யை என்ற விபா4க3ம் கண்டு கொள்வது. அஹல்யையின் ஶிலாத்வம் விலக்ஷணத்வாதி4கரண பா4ஷ்யத்தில் ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரராலே உக்தமிறே.

---

[a] இர·திருவ 84 * செயலறுதி—செயலற்ற நிலை.
§ செயல்மாட்சி—செயல் மாண்ட நிலை.

இத்தால் [a] 'பொற்றாமரை' [b] 'அடித்தாமரை' [c] 'தாமரையன்ன பொன்னாரடி' என்கிறபடியே ப்ராப்யமே ஸாத4நமென்று உபாயாந்தரங்களில் வ்யாவ்ருத்தியைத் தெரிவிக்கிறது.

"ப்ரபத்3யே" ஶப்3த3ரர்த்த2ம்

'ப்ரபத்3யே' என்று—அணையையுடைத்து ஆன ஆற்றுக்கால்போலே உபாயமான [d] மதுரவாற்றுக்கால் பே4ாக3த்தை விளைக்கைக்கு உறுப்பான சேதனனுடைய விலக்காமையைத் தெரிவிக்கிறது.

"சரணெளஶரணம்" என்று ப்ராப்யவஸ்துதன்னையே ப்ராபகமாகச் சொல்லுகையாலே. ப்ராப்யம் வேறும். தான் வேறுமாயிருக்கும் உபாயாந்தரங்களிற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தமான உபாயம் இது என்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால்) என்று தொடங்கி.

அநந்தரம் க்ரியாபத3த்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபத்3யே) என்று தொடங்கி. ஸேதுப4ங்க3ஸ்ரோத: ப்ரஸ்ருதி ந்யாயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அணை) என்று தொடங்கி. "ப2லத்துக்கு வேண்டுவது ஆத்மஜ்ஞாநமும் அப்ரதிஷேத4முமே" என்கிற ஸ்ரீவசநபூ4ஷணஸூத்ரத்தை அடியொற்றி அருளிச்செய்கிறார் (விலக்காமை) என்று. இங்கே "பருப்பதத்துக்கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலபதி போல் திருப்பொலிந்த சேவடி என் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" (பெரியாழ் 5-4-7) என்ற பாசுரத்தையும் அதன் வ்யாக்2யாந விஶேஷத்தையும் அநுஸந்தி4ப்பது.

ப்ரபத்திதான், உபாயஶரீரத்தில் அந்வயியாதே உபாய ஸ்வீகாராத்மகமாகையாலே உபேயஶரீரத்திலும் அந்வயியாதே அதி4காரிக்கு விஶேஷணமாய். மஹாவிஸ்வாஸாத்மகமான ப்ரதிபத்தி விஶேஷமிறே. இது ஸ்வரூபவிரோத4

---

[a] திருப்பாவை 29 [b] மூன்திருவ96 [c] பெரியதிரு 7-3-5 [d] திருமாலை 36

இவன் நெஞ்சாலே துணிந்தாலிறே உபாயந்தான் கார்யம் செய்வது. வ்யஸநங்கள் வருதல், பேறு தாழ்த்தல். ஈஶ்வரன் ஶோதி4த்தல் செய்தாலும், துணிந்த சிந்தை குலையாமல் [a] 'சரணல்லாமல் சரணில்லை' என்றிருக்கிலிறே பேறுள்ளது.

து3ஷ்கரத்வாதி3தோ3ஷ ரஹிதமானதேயாயினும். வஸ்துத: உபாயத்வம் தனக்கின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே ஆபாத ப்ரதீதியிலே உபாயப்ரதிபத்த்யர்ஹமாயிருக்கும். ஸித்3தே4ாபாய வரணரூபமாய் நிவ்ருத்தி ஸாத்4யரூபமாய், அதி4காரி விஶேஷணமாய். ஸ்வரூபாநதிரேகியாயிருக்கிற இந்த ப்ரபத்தி — ஸித்3த4ஸாத்4யோபாய வ்யாவ்ருத்தவேஷையாயிருக்குமாகையால் இதற்கு உபாயத்வம் அஸம்ப4ாவிதம் என்றபடி. சரமபத3த்தில் சொல்லுகிற ப2லத்துக்கு. ப்ரத2மபத3த்திற் சொல்லுகிற ஆத்மஜ்ஞாநமும் மத்4யம பத3த்திற் சொல்லுகிற அப்ரதிஷேத4முமிறே வேண்டுவது என்றதாய்த்து.

இத்தால், "விலக்காமையே வேண்டுவதென்னில் அது அநுபபந்நம். ஸுஷுப்த்யாத்3யவஸ்தை2களிலே எல்லார்க்கும் மோக்ஷம் கொடுக்கப் ப்ரஸங்கி3க்கும்" என்கிற ஶங்கைக்குப் பரிஹாரம் கூறப்பட்டதாம். அதி4காரமாக அபேக்ஷிதமான ஆத்மஜ்ஞாநம் ஸுஷுப்த்யாதி3களில் இல்லாமையால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்க3மில்லை என்றபடி.

உபாயத்தில் துணிவை அருளிச்செய்கிறார் (இவன் நெஞ்சு) என்று தொடங்கி. "தெளிவுற்று வீவின்றி நின்றவர்க்கு இன்பக்கதி செய்யும் தெளிவுற்ற கண்ணன்" என்றருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வார். "ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவனே" என்று அத்4யவஸித்து, பின்னை நாட்டார் செயல்கள் கண்டாதல், யுக்த்யாப4ாஸங்கள் கண்டாதல் பிறகாலியாதே நிற்கை என்றபடி.

---

[a] பெருமாள்திரு 5-1

a மனமதொன்றித்துணிவினுல் வாழ்' என்கிறபடியே இந்நினைவு நெஞ்சாலேயமையுமேயாகிலும் b 'உன்தன் சரணமே சரணமென்றிருந்தேன்' c 'திருவடியே துணையல்லால் துணையிலேன் சொல்லுகின்றேன்' d 'அடியிணை பணிவன்' என்று மூன்றும் நடவாநின்றதிறே. உபாயஸ்வரூபம் புருஷகார கு3ண விக்3ரஹங்களோடே கூடிப் பூர்ணமாகிருப்போலே e சிந்தையாலும் சொல்லாலும் செய்கையினுலும் ஸ்வீகாரமுண்டானுல் அதி4காரி(ர)பூர்த்தியுண்டாகக் கடவது.

ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநமும், ப்ராப்யருசியும், உபாயாந்தர நிவ்ருத்தியும் பிறந்தாரடைய f உலகமளந்த பொன்னடிக்கு ஆளாகையாலே பற்றும் அதி4காரியைக் காட்டிற்றில்லை.

இதுதன்னுடைய காயிகத்வாதி3களை அருளிச்செய்கிருர் (மனமது) என்று தொடங்கி. இந்த ஸ்வீகாரம் த்ரிவித4கரணத்தாலும் உண்டானுல் அதி4காரி(ர)பூர்த்தியென்கிறது. இப்ரபத3நம் கரணத்ரயத்தாலும் உண்டாகவுமாம்; ஏககரணத்தாலே உண்டாகவுமாம். ப2லஸித்3தி4க்குக் குறையில்லை. அதி4காரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் வேணும். ப2லஸித்3தி4க்கு ஏககரணமே அமையும். உபாயபூர்த்திக்கு ஶ்ரிய:பதித்வமும், வாத்ஸல்யாதி3கு3ணயோக3மும், தி3வ்ய மங்க3ள விக்3ரஹமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கிருப்போலே, அதி4காரபூர்த்திக்குக் கரணத்ரயமும் அபேக்ஷிதமாயிருக்கும் என்றபடி.

இதில் "ஈத்3ருஶனை நான் அத்4யவஸிக்கிறேன்" என்று ஜாதி கு3ண வ்ருத்தாதி3களாலே ஒருவனை விஶேஷியாமையாலே, இப்ரபத்த்யநுஷ்டா2நம் ஸர்வாதி4காரம் என்று தோற்றுகிறது. இதுதன்னை அருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநமும்) என்று தொடங்கி. இப்பத3த்திலே

---

a திருமாலை 21 b பெரியதிரு 1-6-9 c பெரியதிரு 7-4-6 d திருவெழுகூற்றிருக்கை e திருவாய் 6-5-11 f பெரியதிரு 5-8-9

பற்றுகிறேன் என்கிற லட்டு (லட்)—a 'வாளுள் சென்னுள் எந்நாள் அந்நாள்' என்று ஶரீராவஸாநத்தளவும் உபாயாந்தரங்கள் கலசாமைக்கும் b நாள்கடலைக் கழிக்கைக்கும் c 'சோம்பரையுகத்தி' என்கிற உகப்புக்கும் d நிரந்தரம் நினைக்கையாகிற பேற்றுக்குமாக e நாடொறும் ஏக சிந்தையனுய்ச் செல்லுமிடத்தை வெளியிடுகிறது.

"அத்4யவஸிக்கிறேன்" என்று அத்4யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாந விஶேஷத்துக்கு ஆஶ்ரயமான அதி4காரிஸ்வரூபமும் அநுஸந்தே4யம். அதாவது திருமந்த்ரத்தில் பத3த்ரயத்திலும் சொன்ன ஆகாரத்ரயமும் அநுஸந்தே4யம் என்றபடி.

'ஸக்ருதே3வ ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்த2: க்ருதோऽயம் தாரயேந்நரம்" "ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய" இத்யாதி3களிற் சொல்லுகிறபடியே ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கரணீயையாயிருக்க, வர்த்தமாநமாகச் சொல்லுகிறது ஏதுக்காக என்ன அருளிச்செய்கிருர் (பற்றுகிறேன் என்கிற லட்டு) என்று தொடங்கி. அதாவது "லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஶரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ4" "நின்னடியிணை அடைந்தேன்" "அடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்" என்கிறபடியே சொல்லாதே, "ப்ரபத்3யே" என்று வர்த்தமானமாகச் சொல்லுகிறது, ப்ரக்ருதியோடேயிருக்கிற இவன் ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி உபாயாபாயங்களில் ஏதேனும் ஒன்றிலே அந்வயித்து, பின்னை ஸத்வம் தலையெடுத்து அநுதாபம் பிறந்து பயப்பட்ட காலத்திலே "ப்ராயஶ்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநஶ் ஶரணம் வ்ரஜேத்" என்கிறபடியே ப்ரபத்தியொழிய அதுக்குப் பரிஹாரம் இல்லாமையாலும், அதுதான் ஸக்ருத்க்ருதமான பின்பு புந: கரணம் ஆகாமையாலும், பூர்வப்ரபத3நத்தை அநுஸந்தி4க்கைக்காகக் கொழுந்து படக்கிடக்கிறது என்கை. உபாயாந்தரங்களில் நெஞ்சு செல்லாமைக்கும் காலக்ஷேபத்

---

a திருவாய் 5-8-3 b திருவாய் 1-6-7 c திருமாலை 38 d திருச்சந்த101 e திருவாய் 5-10-11

துக்கும் இனிமையாலே விடவொண்ணாமையாலும் நடக்கும். பேற்றுக்குப் பலகாலும் வேணுமென்று நினைக்கில் உபாயம் நழுவும். அதாவது பேற்றுக்கு உறுப்பாகப் பலகாலும் அநுஸந்தி4க்க வேணுமென்று ப்ரதிபத்தி பண்ணில், ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க3ாஸஹமான ஸித்3தோ4பாயம் சணற்கயிறு கண்ட ப்3ரஹ்மாஸ்த்ரம் போலே தன்னைக் கொண்டு நழுவும் என்கை. இங்கே "சரணாகதி மற்றோர் சாதநத்தைப்பற்றில் அரணாகாது, அஞ்சனை தன் சேயை—முரணழியக்கட்டியது வேறோர் கயிறு கொண்டார்ப்பதன் முன். விட்ட படை போல விடும்" என்ற ஞானஸாரப்பாசுரமும். "ராக்ஷஸாநாம் அவிஸ்ரம்ப4ாத் ஆஞ்ஜநேயஸ்ய ப3ந்த4நே। யதா2 விக3லிதா ஸத்3ய: த்வமோக4ாऽப்யஸ்த்ர ப3ந்த4நா ॥ ததா2 பும்ஸாமவிஸ்ரம்ப4ாத் ப்ரபத்தி: ப்ரச்யுதா ப4வேத் ॥" என்ற ஸநத்குமார ஸம்ஹிதா வசநமும் அநுஸந்தே4யம். "ப்ராய: ப்ரபத3நே பும்ஸாம் பௌந:புந்யம் நிவாரயந்। ஹஸ்த: ஸ்ரீரங்க3ப4ர்த்துர்மாம் அவ்யாத3ப4யமுத்3ரித: ॥" என்று ந்யாஸ திலகத்திலே தே3ஶிகனும் அருளிச்செய்தாரிறே. நமஸ்காரமும் காயிகப்ரபத்தியிறே. "த்3வயமர்த்தா2நுஸந்தா4நேந ஸஹ ஸதை3வம் வக்தா யாவச்ச2ரீரபாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே3 ஸுக2மாஸ்வ" என்று ஶரண்யன்தானே அருளிச்செய்கையாலும். ஸ்ரிய:பதித்வாதி3விஶிஷ்டவிஷயமாகையாலே "ஸுஸுக2ம் கர்த்தும் அவ்யயம்" என்ற ஸாத4நத3ஶையிலும் இனியதாயிருக்கையாலும் "அவனே உபாயம்" என்கிற நினைவு மாறாதே செல்லக்கடவதென்றதாயிற்று. ஆனால் "நிதி3த்4யாஸிதவ்ய:" என்று அஸக்ருதா3வ்ருத்திரூபமான உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் இதுக்கு வாசியேதென்னில்: அங்கு அநுஸந்தா4ந விச்சே2த3த்தில் ப2ல விச்சே2த3ம் பிறக்கையாலே விதி4யாயிருக்கும். இங்கு அப்படி வருவதொரு ஸங்கடமில்லாமையாலும், ஸ்மர்த்தவ்ய விஷயஸாரஸ்யத்தாலும் ராக3ப்ராப்தமாயிருக்கும். பணப3ந்த4த்3யூதத்துக்கும் லீலாத்3யூதத்துக்கும் உள்ள வாசி, ப4க்தி ப்ரபத்திகளுக்குண்டிறே. "மந்திரத்தை மந்திரத்தால்

மறவாதென்றும் வாழுதியேல் வாழலாம்" என்றாரிறே திருமங்கையாழ்வார். இப்போது மறதியாவது — புந: ஈஶ்வரனை உபாயமாக அநுஸந்தி4ப்பதொரு அநுஸந்தா4நம். ஆகையால் பூர்வார்த்த4த்திலே இழியாதே அநுப4விக்கப்பார் என்கிறார். அடியிலே ஈஶ்வரன் கையிலே நம் கார்யத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டோமாகில், இனி ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தைச் சிந்திக்கையாவது பிறர் கார்யத்திலிழிகையிறே. ஸ்வரக்ஷணத்தோடு ஜக3த்3வ்யாபாரத்தோடு வாசியில்லையிறே ப்ராப்தியில்லாமைக்கு. ஆகையால் ப2லஸித்3தி4க்கு ஸக்ருத்கரணமமையும். காலக்ஷேபாதி3களுக்கு அஸக்ருத்கரணம் அபேக்ஷிதமாய் இருக்கும் என்றதாய்த்து. அன்றிக்கே. "யாவச்ச2ரீரபாதம் அநுஷ்டி2யாநின்றாலும் பெறுகிற ப2லத்தின் கனத்தைப்பார்த்தால் 'ஸக்ருத்' என்கைக்கும் போராதபடிகாண் இருப்பது" என்று எம்பார் அருளிச்செய்வர். அங்ஙனன்றியிலே, ஸஹாஶப்3த3த்துக்கு ஸக்ருதா3தே3ஶமாய், "ஸக்ருதே3வ ப்ரபந்நாய" என்கிறது. "ஸஹைவ ப்ரபந்நாய" என்கிறபடி என்று ஆழ்வான் பணிக்கும். அதாகிறது – ஸம்ஸாரத்தில் ப4யாதிஶயத்தாலும் ப4க3வத்3 விஷயத்தில் ருச்யதிஶயத்தாலும் "ஆஜகா3ம முஹூர்த்தேந" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸத்வரனாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரயிக்கை. ஆகவித்தால் இழிகிறவன் நேரே அகிஞ்சநாதி4காரியாகையாலும். எதிரி நேரே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீய விஷயமாகையாலும் ப2லாவ்யபி4சாரியான உபாயாத்4யவஸாயத்தை ஸ்வாநுஷ்டா2நமாக்கிற்றாய் நின்றது.

ஆக, பூர்வார்த்த4த்தாலே — அத்4யவஸாயாத்மக ஜ்ஞாந விஶேஷத்தையும் அதுக்கு உபேயாத்4யவஸாயத்திற்காட்டில் வ்யாவ்ருத்தியையும். அந்த உபாயத்துக்கு ஸாத்4யோபாய வ்யாவ்ருத்தியையும். அந்த ஸித்3தோ4பாயத்தில் இழிகைக்கு விரோதி4யான பூர்வாபராத4 ப4யத்துக்கு

உத்தரவாக்யார்த்த2ம்

a "திருமாலைக் கைதொழுவர்" b "அடியாரைச் சேர்தல் தீர்க்கும் திருமாலை" என்கிறபடியே புருஷகாரம் முன்னாகப்

நிவர்த்தகமான புருஷகார விஶேஷத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று. ஆக பூர்வவாக்யத்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்தாராயிற்று.

இனி. உத்தர வாக்யத்துக்கு அர்த்த2ம் அருளிச் செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் (திருமாலை) என்று தொடங்கி. உத்தர வாக்யத்தாலே ப்ராப்யம் சொல்லுகிறது என்றபடி. ப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்று என்கை. பூர்வவாக்யத்தில் ப்ரதிபாதி3தமான ஸாத4நம் ப2லசதுஷ்டய ஸாத4ாரணமாகையாலே கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபகவரணம் ப்ராப்யாந்தரத்துக்கன்று என்னுமிடம் சொல்லுகை, இப்போது ப்ராப்யம் சொல்லுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றபடி. உபாயாந்தரங்களை விட்டுச் சரமோபாயத்தைப் பற்றினாற்போலே உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களை விட்டு எல்லையான ப்ராப்யத்தை அர்த்தி2க்கிறது. அதாவது, உபாயவரணம் பண்ணுகிறவளவில் அநந்யஶரணத்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கநுகு3ணமாக கர்மஜ்ஞாநப4க்திகளாகிற உபாயாந்தரங்களை விட்டுச் சரமமான ஸித்3தே4ாபாயத்தைப்பற்றினாற்போலே, உபேயப்ரார்த்த2னை பண்ணுகிறவளவிலும் அநந்யபே4ாக3த்வரூபமான ஸ்வரூபத்துக்கநுகு3ணமாக உபேயாந்தரமான ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை விட்டுச் சரமமான ப்ராப்யத்தை அர்த்தி2க்கிறது என்கை. உபேயதயா வரணமும் உபாயதயா வரணமுமிறே இரண்டுக்கும் க்ருத்யம். உபேயத்வேந வரித்தபோது உபாயாபேக்ஷையுண்டு. உபாயத்வேந வரித்தபோது உபேயாபேக்ஷையுண்டு. ஆகையால் உப4யமும் அபேக்ஷிதமாகக்கடவது. உபேயத்வவரணமாவது—ஈஶ்வரன் திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தையே

---

a முதல்-திருவ 52 b திருவாய் 1-5-7

பற்றி ப்ரயோஜநங்களைக் கொண்டகலாதே. அவற்றையொழிந்து a ஒண்டொடியாள் திருமகளும் அவனுமான சேர்த்தியிலே அடிமையே பேறென்று கீழ்ச்சொன்ன உபாய ப2லத்தைக் காட்டுகிறது பிற்கூறு.

உபேயமாக அத்4யவஸிக்கை. உபாயத்வவரணமாவது அவன் திருவடிகளை உபாயமாக அத்4யவஸிக்கை. அத்4யவஸாயத்3வயமும் இவ்வதி4காரிக்கு அபேக்ஷிதம். அநந்யஸாத4நத்வஸித்3தி4க்கு உபாயாத்4யவஸாயம் வேணும். அநந்யபே4ாக3த்வஸித்3தி4க்கு உபேயாத்4யவஸாயம் வேணும். உபாய விஶேஷாத்4யவஸாயம் ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்கும் உண்டாகையாலே தத்3வ்யாவ்ருத்திஸித்3தி4க்கு உபேயாத்4யவஸாயம் வேணும். ஸாத4கனுக்கும் உபேயாத்4யவஸாயம் உண்டாகையாலே தத்3வ்யாவ்ருத்திஸித்3தி4க்கு உபாயாத்4யவஸாயம் வேணும். "அந்தரிக்ஷக3த: ஸ்ரீமாந்" "ஸது நாக3வர: ஸ்ரீமாந்" என்கிறபடியே உபாயோபேயாத்4யவஸாயங்களாகிற மஹைத3ஶ்வர்யம் இவ்வதி4காரிக்கு அபேக்ஷிதம். அத்தைப்பற்றவிறே "முமுக்ஷுர்வைஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே" என்று ஶ்ருதமாயிற்றதும் என்றபடி. இது தன்னை அருளிச்செய்கிறார் (அவற்றை ஒழிந்து) என்று. (ஒண்டொடியாள்) இத்யாதி3—ஐங்கருவிகண்டவின்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம் ஒழிந்தேன்—ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக் கண்ட சதிர் கண்டு" என்றருளிச்செய்தாரிறே ஆழ்வார். ஐங்கருவி கண்டவின்பம்-அசித்தத்வாநுப4வமான ஐஶ்வர்யாநுப4வம். சிற்றின்பம்-அணுவான சித்தத்வத்தைப்பற்றி வருகிற பே4ாக3மான கைவல்யம். பூர்வக2ண்ட3த்திலர்த்த2ம் ப2லாந்தரங்களுக்கும் ப2லப்ரத3மாகையாலே. "இவன் நம்மை உபாயமாகப்பற்றி ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டுபோகிறானாகாதே" என்று ஈஶ்வரஹ்ருத3யம் கடல் கலங்கினாற்போலே கலங்கும். உத்தரக2ண்ட3த்தாலே "உன்னையே உபாயமாகப் பற்றி

---

a திருவாய் 4-9-10

உத்தரவாக்ய ப்ரதமபதார்த்தம்

'ஸ்ரீமதே' — பெரியபிராட்டியாரோடே கூடியிருக்கிறவனுக்கு. a 'நீ திருமாலே' என்னும்படி "மாம், அஹம்" என்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீ ஸம்பந்தத்தை வெளியிடுகிறது.

ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக்கொண்டு போவான் ஒருவனல்லன்" என்று, ஈஶ்வரன் "மாஶுச:" என்று சேதநன் கண்ணநீரைத்துடைத்தாப்போலே, சேதநனும் ஈஶ்வரனை "மாஶுச:" என்கிருன் என்றதாயிற்று. இப்படித் தோற்றின ஶரணாகதி "தாவதார்த்தி: ததா வாஞ்சா தாவந் மோஹ: ததாऽஸுகம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகல பல ஸாதநமாகையாலும், "தத்ந்ய: கோ மஹோதார:" என்கிறபடியே பரமோதாரனை ஶரண்யன் அர்த்தி தார்த்த பரிதாநதீக்ஷிதனுய் "கொள்ளக் குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாம் தரும்" என்னும்படி நிற்கையாலும், இங்கு என்ன பலத்துக்காக ப்ரபத்தி பண்ணுகிறதென்கிற அபேக்ஷையிலே, மஹோதாரனை ஶரண்யனுக்கும், ஸர்வோத்க்ருஷ்ட விஷயமான இவ்வஶீகரண விஶேஷத்துக்கும், ஶேஷைதகரஸனுன தன் ஸ்வரூபத்துக்கும் அநுரூபமான பல விஶேஷத்தை உத்தரகண்டம் "தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே ஸமஸ்த விரோதி நிவ்ருத்தி பர்யந்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறது. இத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநத்வமும் ஸித்திக்கிறது என்னவுமாம்.

இனி இவ்வாக்யத்துக்கு ப்ரதிபதம் அர்த்தமருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரதமபதத்துக்கர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீமதே) என்று தொடங்கி. இங்கும் ஸ்ரீஶப்தத்துக்குப் பூர்வவாக்யத்தில் சொன்ன வ்யுத்பத்தித்வயமும், அதில் அர்த்தமும், மதுபர்த்தமான நித்யயோகமும் அநுஸந்தேயம். இரண்டிடத்திலும் நித்ய

---

a

முன்னில் ஸ்ரீமச்சப்தம் சேர்க்கைக்குறுப்பான சேர்த்தியைச் சொல்லிற்று. கட்டிலும் தொட்டிலும் விடாத தாயைப்போலே அகாரதத்விவரணங்களில் உண்டான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை விஶதமாக்குகிற இந்த ஸ்ரீமச்சப்தம் அடிமையை வளர்க்கைக்குக் கூடியிருக்கும்படியைக் காட்டுகிறது.

திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை விடாதே a திருவில்லாத் தேவரில் தான் b நின்ற பக்கத்துக்குப் பெருமையையுண்

யோகம் ஒத்திருக்கச்செய்தே அவ்வவ தஶாநுகுணமான இவளிருக்கும் இருப்பை அருளிச்செய்கிருர் (முன்னில்) என்று தொடங்கி. அவன் உபாயமாமிடத்தில் தான் புருஷகாரமாயிருக்கும். அவன் ப்ராப்யனுமிடத்தில் தான் ப்ராப்யையுமாய்க் கைங்கர்யவர்த்தகையுமாயிருக்கும். அதாவது—அவன் சேதநர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்டப்ராப்திகளுக்கு உபாயமாமிடத்தில் ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கத்தை ஸஹியாமையாலே தான் உபாயபாவத்தில் அந்வயமின்றிக்கே, ஸாபராதசேதநருடைய அபராதங்களைப் பார்த்து அவன் சீறுமளவில், அத்தை ஸஹித்து அங்கீகரிக்கும்படியாகப் பண்ணும் புருஷகாரமாயிருக்கும். அவன் சேதநர்க்குக் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்திகயாப்ராப்யனுமிடத்தில், அவனோபாதி கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாய்க்கொண்டு தான் ப்ராப்யையுமாய், இவர்கள் செய்யும் கைங்கர்யத்தை அவன் திருவுள்ளத்திலே ஒன்று பத்தாகப்படுத்தி உகப்பிக்கையாலே, கைங்கர்ய வர்த்தகையுமாயிருக்கும் என்கை. ஶேஷித்வப்ரதிஸம்பந்தி ஒரு மிதுநமானவோபாதி, கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்தியும் ஒரு மிதுநமாயிறே இருப்பது என்றபடி. மிதுநஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானுல் மிதுந கைங்கர்யமிறே ஸ்வரூபப்ராப்தம்.

பிராட்டியின் ஆகாரத்ரயத்தை விஶதமாக அருளிச்செய்கிருர் (திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தை) என்று தொடங்கி.

---

a நான்-திருவ 53 b நான்-திருவ 62

டாக்கி ஸ்வாமிநியாய் a 'தன்னுகத் திருமங்கை' என்னும்படி மார்பைப்பற்றி ஸத்தைபெற்று b 'திருமார்பில் மன்னத்தான் வைத்துகந்தான் மலரடியேயடை' என்று மார்பைப் பார்த்துக் காலைக்கட்டலாம்படி புருஷகாரமாய் c 'திருமாமகளிரும் தாம் மலிந்திருந்து' என்னும்படி படுக்கையிலே ஒக்கவிருந்து d பிரியாவடிமையைக்கொண்டு ப்ராப்யையாய் மூன்றுகாரத் தோடுகூடின ஜ்ஞாநத்2வையில் தன்னைப்போலே அநந் யார்ஹராக்கி வரணத்3வையில் தன்னைப்போலே அநந்ய ஸாத்4நராக்கி ப்ராப்யாவஸ்தை2யில் தன்னைப்போலே அநந்ய போ4க்3ராக்குகையாலே e 'சார்வு நமக்கு' என்னும்படியாயிற்று இவளிருப்பது. f 'சயமேயடிமை தலைநின்றார்' g 'திருமாற் கரவு' h 'மலிந்து திருவிருந்த மார்பன்' என்னும்படி செய்கிற வடிமை அல்லாதார்க்கும் ஸித்3தி4த்து வர்த்தி4த்து ரஸிப்பது— i 'கோலத்திருமாமகளோடு' என்கிற சேர்த்தியிலே ஆசைப் பட்டாலிறே. j காதல்செய்து k 'பொன்னிறங்கொண்டெழா நிற்கத் தனித்தனியே விரும்புகையாலேயிறே தங்கையும் தமையனும் l 'கொண்டுபோந்து கெட்டான்' m 'கதறியவளோடி'

அடிமைதான் ஸித்3தி4ப்பதும், வளர்வதும், ரஸிப்பதும் அச்சேர்த்தியிலேயிறே. இத்தையருளிச்செய்கிறார் (சயமே) என்று தொடங்கி. தி3வ்யத3ம்பதிகளில் ஏகதே3ஶமாத்ரத் தைப் பற்றுவார்க்கு ஏற்படும் அநர்த்த2த்தை ஸத்3ருஷ்டாந்த மாக அருளிச்செய்கிறார் (தனித்தனியே) என்று தொடங்கி. (தங்கை)ஶூர்ப்பணகை2. (தமையன்)இராவணன் என்றபடி. இவ்விஶிஷ்டத்திலே ஒன்றைப்பிரித்து ப்ராப்யமாக நினைக்கு மன்றும், ப2லாப4ாவமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்வநாஶத்தையும் ப2லிப்பிக்குமாகையாலே. "தன்னை நயந்தாளை" என்று விஶேஷணவ்யதிரேகேண விஶேஷ்யமாத்ரத்தை ப்ராப்ய

---

a நாச்சியார்திரு 8-4 b பெரிய-திரு 6-9-6 c திருவாய் 6-5-8 d திருவாய் 5-8-7 e மூன்-திருவ 100 f திருவாய் 8-10-2 g முதல் திருவ 53 h மூன்-திருவ 57 i திருவாய் 6-9-3 j பெரிய-திரு 2-2-2 k பெரியதிருமடல் 145 l பெரிய-திரு 10-2-3 m பெரியதிரு 3-9-4

என்னும்படி தலைசிதறி முகமும் கெட்டது. a 'அவன் தம்பியே சொன்னன்' என்னும்படி சேர்த்தியிலே நினைவாயிறே b செல்வவிபீடணன் c நீடரசுபெற்று d அல்லல் தீர்ந்தே னென்னும்படி வாழ்ந்தது.

நாராயண ஶப்3த3ார்த்த2ம்

'நாராயண' பத3ம் அடிமை கொள்ளுகிறவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. e எழில்மலர் மாதரும் தானு மான சேர்த்தியிலே இன்பத்தை விளைக்கிறுப்போலே f 'வீவி லின்பம் மிக வெல்லை நிகழ்ந்த' என்கிறபடியே ஸ்வரூபகு3ண விக்3ரஹ விபூ4திகளோடே கூடி ஆனந்த3த்தை விளைத்து அடிமையிலே மூட்டுமவனுடைய பூர்த்தியைக் காட்டுகிறது.

மாக நினைத்த ஶூர்ப்பணகை2க்கு முக்2யாங்க3ஹாநி பிறந்த தும், "பொல்லாவரக்கன்" என்னும்படி விஶேஷண மாத்ரத்தை ப்ராப்யமாக நினைத்த ராவணனுக்கு அங்க3 ஹாநியளவிற்போகாமல் அங்கி3யான தே3ஹத்தை நஶிப் பித்ததும். "அநந்யா ராக4வேணஹம்" "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா" என்கிற உடலையும் உயிரையும் பிரித்த வனைத் தாம் உடலையும் உயிரையும் பிரித்து விட்டார். இருவரையும்பற்றி வாழ்ச்சியுற்றுளிறே ஸ்ரீவிபீ4ஷணாழ்வான். அதுதன்னை அருளிச்செய்கிறார் (அவன் தம்பி) என்று தொடங்கி. ஆக அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே மிது2நமே உத்3தே3ஶ்யம் என்றதாயிற்று. மாதாபிதாக்களிருவரும் சேரவிருக்க ஶுஶ்ரூஷிக்கும் புத்ரனைப்போலே, இருவரு மான சேர்த்தியிலே அடிமை செய்யக்கடவன் என்றதாயிற்று.

இனி இரண்டாம் பத3த்துக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (நாராயணபத3ம்) என்று தொடங்கி. அடிமைதான் அநு

---

a பெரிய-திரு 10-2-4 b பெரியதிரு 6-8.5 c பெரியாழ்திரு 3-9·10 d பெரியதிரு 4-3-6 e திருவாய் 7-10-1 f திருவாய் 4-5-3

a பிணங்கியமரர் b பேதங்கள் சொல்லும் குணங்களெல்லாம் அநுப4ாவ்யங்களேயாகிலும் வகுத்தவிஷயத்தில் இனிமைக்குத் தோற்று c ஏவிற்றுச் செய்யவேண்டுகையாலே d 'எழில் கொள் சோதி—e மலர்புரையும்' என்கிற ஸ்வாமித்வ பே4ாக்3யதைகளிலே இதுக்கு நோக்கு.

ப4வஜநிதப்ரீதி ஊற்றாக விளையுமதாகையாலும். அநுப4வ ஜநித ப்ரீதிதான் அநுப4ாவ்ய விஷயாதீ4நமாகையாலும், அந்தக் கைங்கர்யத்துக்கடியான ப்ரீதிக்கு நாற்றங்காலான ஸ்வஸ்வரூபகு3ணவிபூ4திபூர்த்தியைச் சொல்லுகிறது நாராயணபத3ம். ஸர்வவித4கைங்கர்யத்துக்கும் ப்ரயோஜகமான ப்ரீதிவிஶேஷத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஸம்ப3ந்த4கு3ண விபூ4த்யாதி3பரிபூர்ணாநுப4வ ஸித்3தி4க்காக இங்கு நாராயண பத3ம் ப்ரயுக்தமாகிறது என்றபடி. இனி இப்பத3த்துக்குத் தாத்பர்யம் இன்னதிலே என்று அருளிச்செய்கிறார் (பிணங்கி) என்று தொடங்கி. ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூப விஶேஷத்துக்கு ஆகாரத்3வயமுண்டாகிறாப்போலே, ஆஶ்ரயிகளான கு3ணவிஶேஷங்களுக்கும் ஆகாரத்3வயம் உண்டாயிறேயிருப்பது. பூர்வவாக்யத்தில் நாராயணபத3த்தில் உபாயவரணத்துக்கு உபயுக்ததயா அநுஸந்தே4யங்களான கு3ணவிஶேஷங்களும். இப்பத3த்திலே ப்ராப்யதயா அநுஸந்தே4யங்கள். அநுப4ாவ்யத்வம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே ஸகலகு3ணங்களும் ப்ரதிபாதி3தமாயிருந்ததேயாகிலும், சதுர்த்2யந்தத்தில் சொல்லுகிற வ்ருத்தி விஶேஷத்துக்கு மிகவும் அந்தரங்க3மாயிருப்பது ஸ்வாமித்வபே4ாக்3யத்வங்களிறே. கீழே ஸௌலப்4யப்ரதிபாத3நத்திலே நோக்கு. இங்கு ஸ்வாமித்வ பே4ாக்3யத்வ ப்ரதிபாத3நத்திலே நோக்கு என்றபடி.

---

a திருவாய் 1-6-4 b திருவாய் 4-2-4 c பெரியாழ்திரு 4-2-6
d திருவாய் 3-3-1 e திருநெடு 5

விப4க்த்யர்த்த2ம்

'ஆய'—என்கிற சதுர்த்தி2 கைங்கர்யத்தில் இரப்பைக் காட்டுகிறது. a 'எய்தியும் மீள்வர்கள்' என்கிற பே4ாக3ம் போலன்றிக்கே b மீளாவடிமைப் பணியாய் c சிற்றின்பம்

இனி இப்பத3த்தில் விப4க்த்யம்ஶத்துக்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆய) என்று தொடங்கி. (இரப்பைக் காட்டுகிறது) என்றது. ப்ரார்த்த2னை சதுர்த்2யர்த்த2ம் என்றபடி. ஆகையால் "ப4வேயம்" என்ற அத்4யாஹார ப்ரஸங்க3மில்லையென்றதாயிற்று. "ஆத்மேஶ்வராயார்த்த2யே கர்த்தும் தா3ஸ்யம்" என்று ஸ்ரீபராஶரப4ட்டர் சதுர்த்தி2க்குக் கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2நா ப்ரகாஶகத்வத்தை அருளிச்செய்தாரிறே. "ப4வாநி" என்றும், "அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்" என்றும் ஸ்ரீ பா4ஷ்யகாரரும் ஆழ்வாரும் ப்ரார்த்தி2க்கையாலே இங்கும் ப்ரார்த்த2நாபர்யந்தமாக அர்த்த2மென்னப்பட்டது. ப்ராப்யாந்தரங்களிற்காட்டில் மிது2ந கைங்கர்யத்துக்குள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (எய்தியும்) என்று தொடங்கி. முமுக்ஷுவுக்குப் ப2லம் சொல்லுகிறவிடத்தில், "தரதி ஶோகமாத்மவித்" என்று ஶோக நிவ்ருத்தியும், "தத்ஸுக்ருதது3ஷ்க்ருதே தூ4நுதே" என்று புண்யபாபரூபகர்மவிமோசநமும், "தத்3 விஷ்ணோ: பரமம் பத3ம்—ஸோऽத்4வந: பாரமாப்நோதி" என்று ஒரு தே3ஶ விஶேஷ ப்ராப்தியும், "ஸ்வேந ரூபேணாபி4நிஷ்பத்3யதே" என்று ஸ்வஸ்வரூபப்ராப்தியும், "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்று பரமஸாம்யாபத்தியும். "ஆநந்த3மயமாத்மாநமுபஸங்க்ராமதி" என்று ப4க3வத்ஸாமீப்யத்தையும், "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்" என்று ப4க3வத்3கு3ணாநுப4வத்தையும், "ஆநந்தீ3 ப4வதி" என்று ப4க3வத3நுப4வ ஜநிதமான பரமாநந்த3த்தையும். "யேந யேந தா4தா க3ச்

---

a திருவாய் 4-1-9 b திருவாய் 9-8-4 c திருவாய் 4-9-10

போலன்றிக்கே a அந்தமிலடிமையாய், வந்தேறியன்றிக்கே b 'தொல்லடிமை' என்னும்படி ஸஹஜமாய் c 'உகந்து பணி செய்து' என்னும்படி ப்ரீதியாலே வரக்கடவதாயிருக்கிற

ச2தி தேந தேந ஸஹ க3ச்ச2தி" என்று ப4க3வத3நுவ்ருத்தி ரூபமான கைங்கர்யத்தையும் ப2லமாகச் சொல்லிற்றிறே. தத்தத்3 வாக்யவிஶேஷங்களில் சரமபுருஷார்த்த2 நிஷ்கர்ஷம் பிறவாமையாலே. அந்தப் புருஷார்த்த2 விஶேஷத்தை ப்ரகாஶிப்பிகிறது இவ்வுத்தர வாக்யம் என்றபடி. "த்வத் ஸாம்யமேவ ப4ஜதாமபி4வாஞ்ச2ஸி த்வம் தத்ஸாத்க்ருதை: விப4வரூப கு3ணைஸ்த்வதீ3யை:| முக்திம் ததோ ஹி பரமம் தவ ஸாம்யமாஹு: த்வத்3 தா3ஸ்யமேவ விது3ஷாம் பரமம் மதம் தத்||" என்ற ஆழ்வான் அருளிச்செய்தாரிறே. அபி4மதலாப4ம் விரோதி4நிவ்ருத்தி பூர்வகமாகவன்றி உதி3யாமையாலே இங்குப் பண்ணுகிற கைங்கர்யாபேக்ஷையாலே. விரோதி4 நிவ்ருத்தியும் ப்ரார்த்தி2க்கையாகக் கடவது. இரண்டும் அபேக்ஷிதமாகில், இரண்டையும் ப்ரார்த்தி2யாதே, கைங்கர்யத்தையே ப்ரார்த்தி3ப்பான் என்னென்னில்; கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2னையே பரம ப்ரயோஜநம். அதுக்கு ப்ரதிப3ந்த4கமாகையாலே விரோதி4யினுடைய நிவ்ருத்தி அபேக்ஷிதமாகிறதத்தனை போக்கி. ஜராமரணமோக்ஷார்த்த2மாக இழிந்த கேவலனைப்போலே ஸ்வயம் உத்3தே3ஶ்யமல்லாமையாலே வந்த அப்ராத4ாந்யம் தோற்ற அத்தை எடாதொழிகிறது. விரோதி4 நிவ்ருத்தியை அவன் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக நினைத்திருக்கும். இவன் கைங்கர்ய விரோதி4தயா த்யாஜ்யமென்று நினைத்திருக்கும். ஸம்ஸார ப4யமிறே அவனுக்குள்ளது. ப4க3வத் ப்ராவண்யமுள்ளது இவனுக்கேயிறே. சரமஶ்லோகத்தில் விரோதி4நிவ்ருத்தியை ப்ராத4ாநமாகச் சொல்லிற்று—ஸ்வயமுத்3தே3ஶ்யமாயன்று. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாப4ாவிக த4ர்மமான கைங்கர்யம் ப்ரகாஶிக்கைக்கு நடுவில் இடைச்சுவர் போகவேண்டுவதென்னும்

---

a திருவாய் 2-6-5 b திருவாய் 9-2-3 c திருவாய் 10-8-10

அடிமையைக் கருத்தறிவார் a 'ஏவமற்றமரர் ஆட்செய்வார்' என்னும்படி சொற்பணி செய்யுமாப்போலே b முகப்பே கூவிப் பணி கொண்டருள வேணுமென்கிற இரப்போடே பெறவேணும்.

நினைவாலே. ஆகையாலே கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2னையைச் சொன்னவிது. விரோதி4 நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்த2னைக்கும் உபலக்ஷணம் என்றதாயிற்று. ஆக இச்சதுர்த்தி2 "அகிஞ்சித் கரஸ்ய ஶேஷத்வாநுபபத்தி:" என்கிறபடியே, ஶேஷத்வ ப2லமான ஶேஷவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறதென்றபடி. ஜ்ஞாநமில்லாதவன்று ஸ்வரூபம் "அஸந்நேவ" ஆமோபாதியும், அநுஷ்டா2நமில்லாதபோது அந்த ஜ்ஞாநமும் "அஸந்நேவ" ஆமோபாதியும், ஶேஷவ்ருத்தியில்லாதபோது ஶேஷத்வமும் அஸத்கல்பமாகக் கடவது. ஆகவிறே மகாரத்துக்கு மேலில் சதுர்த்தி2 விவரணமாயற்றது. உபாய ஸ்வீகாரத்துக்கு முன்னே உண்டே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநம். ஆகையிறே திருமந்த்ரத்துச்குப் பின்பு த்3வயமாக வேண்டிற்று. ஆகையாலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநம் முற்படக்கடவது. அநந்தரம் உபாயஸ்வீகாரமாகக் கடவது. அநந்தரம் கைங்கர்யரூபமான ப்ராப்யத்தினுடைய ப்ரார்த்த2நமாகக் கடவது என்றதாயிற்று. "கிங்குர்ம: இதி கைங்கர்யம்" என்று. யாதொன்று எதிர்முகமலர்த்திக்குறுப்பு—அதிறே கைங்கர்யமாவது. ஆகையிறே, கூடப்போன இளையபெருமாளோடு, படைவீட்டிலிருந்த ஸ்ரீ ப4ரதாழ்வானோடு, "இங்கொழி" என்று சொற்படியேயிருந்த ஸ்ரீ கு3ஹப்பெருமாளோடு வாசியற ஸ்வரூபம் குலையாதிருந்தது. "எங்கள் திருத்தமப்பனார் இறைக்கத் திருநந்த3வநத்துக்கு மடையிட்டடிமை செய்யவுமாம், திருமாலை கட்டி அடிமை செய்யவுமாம், தமிழ் மாலை செய்து அடிமை செய்யவுமாம், கட்டின மாலையைச் சூட்டித்தந்து அடிமை செய்யவுமாம், இதில் ப்ரகாரநியதியில்லை, ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4 நியதியே உள்ளது." என்று ஆண்டாள் வார்த்தையாக ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த

---

a திருவாய் 8-1-1 b திருவாய் 8-5-7

நமஸ் ஶப்3த3ார்த்த2ம்

'நம:'— என்று அடிமைக்குக் களையான அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கிறது. a நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே b அந்தமில் பேரின்பத்திலே இன்புற்றிருந்து c வேதவிமலர்

வார்த்தையையும். "மரவடிகளோபாதி திருவடிகளிலே கிடக்கவுமாம். மாலையோபாதி மயிர்முடியிலேறவுமாம். இளையபெருமாளோபாதி கூடப்போகவுமாம். ஸ்ரீப4ரதாழ்வானோபாதி முடியை வைக்கவுமாம்" என்று நாயனாராச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வார்த்தையையும் நினைப்பது. இத்தாலே ஸ்வேச்ச2ாதீ4ந கைங்கர்யம் ஸ்வரூபமன்று என்கிறது. உபேயத்துக்கு ப்ரேமமும் தன்னைப் பேணாமையும் த்4ரியாமையும் வேணுமிறே என்றதாயிற்று.

அநந்தரம் சரமபத3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்கிறார் (நம:) என்று தொடங்கி. இத்தால் கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறது என்கிறது என்கிறார் (அடிமை) இதி. அதாவது—நமஶ்ஶப்3த3ம் ஸாமாந்யேந அஹங்கார மமகாரங்களைக் கழிக்கையாலே, திருமந்த்ரத்தில் மத்4யமபத3மான நமஶ்ஶப்3த3ம்போலே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2 விரோதி4கள் மூன்றையும் கழிக்கவற்றாயிருந்ததேயாகிலும். இங்கு அங்ஙனன்றிக்கே. கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2நாநந்தரோக்தமாகையாலே, இந்தக் கைங்கர்யத்தில் விரோதி4யைக் கழிக்கிறதென்கை. கைங்கர்யத்துக்குக் களை எது என்ன அருளிச்செய்கிறார் (களையான அஹங்கார) என்று தொடங்கி. அதாவது. "போ4க்தாऽஹம் மம போ4கோ3ாऽயம்" என்கிறபடியே இத்தைத் தன்னுடையரஸத்துக்குறுப்பாக நினைத்துப்பண்ணுகை, ப4க3வந்முக2விகாஸ ஹேதுவாகையாலே இது நமக்கு ஆத3ரணீயம் என்கிற ப்ரதிபத்தியொழிய, இதில் போ4க்த்ருத்வ ப்ரதிபத்தியும், மதீ3யத்வப்ரதிபத்தியும் நடக்குமாகில் அபுருஷார்த்த2மாயிறே இருப்பது என்றபடி.

---

a திருவாய் 2-8-4 b திருவாய் 10-9-11 c திருவாய் 2-9-8

விழுங்குகிற a அப்பொழுதைக்கப்பொழுதாராவமுதமான விஷயத்துக்குத் தான் நிலையாளாக உகக்கப் பண்ணுகிற அடிமை தனக்கு போ4க3ரூபமாக இருக்குமாகில் b 'கண்ணி

இந்த நமஶ் ஶப்3த3ம் ஹேயக3ந்த4ராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் போ4க3க்துக்கு ஹேயாந்வயமுண்டாவது— போ4க்3யவஸ்துவின் பக்கல் குறையாலேயாதல். போ4க்தாவின் பக்கல் குறையாலேயாதலிறே. அதில் இங்குச் சொன்ன போ4க்3யம் ஸர்வமங்க3ளாயதநபூ4தையான பிராட்டிக்கும் மாங்க3ள்யகரமாய். தான் "மங்க3ளாநாம் ச மங்க3ளம்" என்கிறபடியே ஸ்வரூப ரூபாதி3களாலே ஸர்வ மங்க3ளங்களுக்கும் அவ்வருகுபட்டிருக்கையாலே குறைவற்றிருந்தது. இனி போ4க்த்ருத்வதோ3ஷமேயுள்ளது. அத்தைக் கழிக்கிறது இப்பத3ம். அதாவது - அஹங்கார மமகாரங்கள். ஸ்வரூப யாத2ாத்ம்ய ஜ்ஞாநஜநகமான திருமந்த்ரத்தில் அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவ்ருத்தமாயிருக்க, இப்போது நிவர்த்யமாகிற அஹங்காரமமகாரங்கள் எவையென்னில்; அநாத்மந்யாத்ம பு3த்3தி4யான அஹங்காரம் மகாரநிவர்த்யம். அஸ்வதந்த்ரே ஸ்வதந்த்ர பு3த்3தி4யான அஹங்காரம் சதுர்த்தீ2நிவர்த்யம். ஸாத4நாந்தராந்வயமாகிற அஹங்காரம் நம: பத3நிவர்த்யம். இங்கு நிவர்த்யமான அஹங்கராதி3கள் "நான் போ4க்தா என்னுடைய போ4க3ம்" என்றிருக்கை. இத்தைக் கழிக்கிறது இங்குத்தை நம: பத3ம் என்கை. இவனுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வத்திற்காட்டில் ஶேஷத்வ பாரதந்த்ர்யங்கள் அந்தரங்க3 நிரூபகமானாப்போலே, ஜ்ஞாத்ருத்வ ப2லாயாத போ4க்த்ருத்வத்திற்காட்டில் போ4க்3யத்வமிறே அந்தரங்க3மாயிருப்பது. "அஹமந்நம்" என்ற பிறகிறே அஹமந்நாத3: என்ற முக்தர் பாசுரம் இருப்பது. இவன் அவனுக்கு ஷட்3கு3ண ரஸாந்நமாம் அறுசுவையடிசிலிறே. எதிர்விழிகொடுக்கையிறே இவனுடைய போ4க்3யத்வம். போ4க3த3ஶையில்

---

a திருவாய் 2-5-4 b திருவாய் 4-3-5

எனதுயிர்' என்னும்படி போ4க3த்துக்குப் பூமாலையோபாதி இருக்கிற ஸ்வருபத்துக்குக் கொத்தையாகையாலே நானெனக்கு இனிதாகச் செய்கிறேன் என்கிற நினைவு கிடக்குமாகில் a ஆட்கொள்வானொத்து உயிருண்கிறவனுடைய ஊணிலே புழுவும் மயிரும் பட்டாப்போலே போ4க3விரோதி4 யென்று இவற்றைக் கழிக்கிறது. b 'ஆவியல்லல் மாய்த்தது' c 'உன்தன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும்' என்று அத்தலையுகப்பே பேருனல் தனக்கென்றிருக்குமது கழிக்க வேணுமிறே.

ஜ்ஞாந த3சையில் ஸமர்ப்பணம் போலே போ4க3த3சையில் சேஷத்வமும் ஸ்வருபத்துக்குச் சேராது. d திருவருள்

அவனுக்கு எதிர் விழிகொடாதே அசித்துப்போலே கிடக்கைக்குறுப்பான கேவல பாரதந்த்ர்யமும் எதிர் விழி ஸாபேக்ஷனன ஈஸ்வரனுடைய போ4க3த்துக்கு மிடறுபிடியாம் என்றபடி. இத்தால் கேவல பாரதந்த்ர்யம் போ4க3 விரோதி4 என்றதாயிற்று. "படியாய்க்கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே" என்னுநின்றதிறே. அஹங்காரமமகாரங்களினுடைய த்யாஜ்யத்வே த்3ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (பூமாலை....கொத்தை) (ஊணிலே புழுவும் மயிரும் பட்டாப் போலே) என்று. பரார்த்த2கைங்கர்யம் பரம புருஷார்த்த2ம் என்பதனை 'ஜிதம்தே புண்ட3ரீகாக்ஷ .. ஹ்ருஷீகேஸ" என்ற ஜிதந்தையிலும், "பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த2... ஸ்வயம் து ருசிரே....க்ரியதாமிதி மாம் வத3" என்ற இளையபெருமாள் திருவாக்கிலும், "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்ற ஆழ்வார் திருவாக்கிலும், "ஆம் பரிசறிந்துகொண்டு ஐம்புலனகத்தடக்கி" என்ற தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருவாக்கிலும் காணலாம்.

"தனக்கேயாக"என்றத்தை விவரிக்கிறார் (போ4க3த3சையில் சேஷத்வம்) என்று தொடங்கி. இத்தால் அத்தலைக்கே

---

a திருவாய் 9-6-7 b திருவாய் 4-3-3 c திருவாய் 10-3-9 d திருவாய் 9-6-5

செய்பவன்போலே a ஆட்கொள்வானொத்து b நீர்மையால் வஞ்சித்துப் புகுந்து முறைகெடப் பரிமாறப்புக்கால் தன்னை உணருகை படுக்கையில் முறைகேடிறே. கைங்கர்யத3சையில் தன் ஸ்வருபத்திலும் அவன் ஸௌந்த3ர்யத்திலும் கண்ணும் நெஞ்சும் போகாமல் அடக்கவேண்டும். இதிலருமையிறே c 'மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று' என்று அவனையபேக்ஷிக்கிறதும். d 'அந்தி தொழும் சொல்லுப் பெற்றேன்' என்று களிக்கிறதும்.

ரஸமாம்படி விநியோக3ப்படுகையிறே. அதாவது, தன்னோடே கலந்து பரிமாறும் த3சையில் போ4க்தாவான ஈஸ்வரன் "ஆட்கொள்வானொத்து என்னுயிருண்ட மாயன்" என்கிறபடியே அடிமைகொள்வாரைப்போலே புகுந்து தன் வ்யாமோஹத்தாலே தாழநின்று பரிமாறி இத்தலையில் சேஷத்வத்தை அழிக்கும்போது 'நம் சேஷத்வத்தை நாம் நோக்கவேணும்' என்று நைச்யம் பா4வித்து இருய்த்து அவன் போ4க3த்தை அழியாதொழிகையென்கை. இத்தால் கேவல சேஷத்வம் போ4க3விரோதி4யென்றதாயிற்று. பாரதந்த்ர்யத்தோடே கூடின சேஷத்வமே உத்3தே3ஸ்யமென்றபடி. "தனக்குத் தான் தேடும் நன்மை தீமையோபாதி விலக்காயிருக்கும்" "அழுக்கிட்ட சட்டை அணைக்கைக்கு விரோதி4யாமாபோலே" "ஹாரோSபி" "போ4க3 த3சையில் ஈஸ்வரன் அழிக்கும்போது நோக்கவேணுமென்று அழியாதொழிகை" "ஈஸ்வரன் தனக்கேயாயிருக்கும். அசித்து பிறர்க்கேயாயிருக்கும். ஆத்மா தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருக்கும் என்ற முற்பட்ட நினைவு. அங்ஙனன்றிக்கே அசித்தைப்போலே தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளவேணும் என்கிறது நமஸ்ஸால்" என்று ஸ்ரீமல் லோகாசார்யன் அருளிச்செய்தாரிறே. இதன் அருமையை ஆண்டாள் ஆழ்வார் பாசுரம் கொண்டு நிரூபிக்கிறார் (இதின் அருமை) என்று தொடங்கி.

---

a திருவாய்9-6-7 b திருவாய்9-6-3 c திருப்பாவை29 d திருவாய்10-8-7

நிவர்த்யவிரோதி4நிரூபணம்

'உகார நமஸ்ஸு'க்களிலே ஸ்வரூபவிரோத4ம் கழிந்தது. 'பரித்யஜ்ய' 'ஏகம்' என்கிறவிதிலே உபாயவிரோதி4 தடையுண்டது. 'அஹம்' 'மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்கிறவிதிலே ப்ராப்திக்கு இடைச்சுவர் தள்ளுண்டது. இந்த 'நமஸ்ஸு' ப்ராப்யத்தில் களையறுக்கிறது.

த்3வய விவரணமான க3த்3யத்திலே நமஶ் ஶப்3த3ார்த்த2த்தை அநுஸந்தி4த்தருளுகிறவளவில், "மநோவாக்காயை:" இத்யாதி3 சூர்ணையாலே அக்ருத்ய கரணாத்3யகி2ல கர்ம நிவ்ருத்தியையும், "அநாதி3கால ப்ரவ்ருத்த" இத்யாதி3 சூர்ணையாலே அவித்3யாநிவ்ருத்தியையும், "மதீ3யாநாதி3" இத்யாதி3 சூர்ணையாலே ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4 நிவ்ருத்தியையும் பா4ஷ்யகாரர் ப்ரார்த்தி2த்தருளிற்று. ஆனாலும் இதுக்கு ப்ரதா4நார்த்த2ம் கைங்கர்யத்தில் ஸ்வப்ரயோஜநநிவ்ருத்தி என்பதனை பாரிஶேஷ்யந்யாயத்தாலே உபபாதி3க்கிறார் மேல் (உகார) என்று தொடங்கி. ஸ்வரூப விரோதி4யென்றும் ஸாத4ந விரோதி4யென்றும் ப்ராப்தி விரோதி4யென்றும் ப்ராப்ய விரோதி4யென்றும் சதுஷ்டயமாயிருக்கும் விரோதி4. அதில் திருமந்த்ரம் ஸ்வரூபவிரோதி4நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதி3க்கிறது. சரமஶ்லோகம் அர்த்4த4 த்3வயத்தாலும் ஸாத4நவிரோதி4நிவ்ருத்தியையும் ப்ராப்தி விரோதி4நிவ்ருத்தியையும் ப்ரதிபாதி3க்கிறது. இது ப்ராப்ய விரோதி4நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதி3க்கிறது என்றபடி. "ப்ரணவத்தில் ப4க3வத3நந்யார்ஹஶேஷமான ஆத்ம வஸ்துவை ஜ்ஞாதாவாகச் சொன்னவநந்தரம் அஹம் மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது திருமந்த்ரத்தில் நமஶ் ஶப்3த3ம். இதரோபாய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி பூர்வகமான ப4க3வதே3கோபாயத்வ ப்ரதிபத்தியை "ஸர்வத4ர்மாந் பரித்யஜ்ய-மாம் வ்ரஜ" என்று விதி4த்தவநந்தரம் அதில் அஹம்மமதைகளை நிவர்த்திப்பித்தது "ஏக" பத3ம். ப4க3வத் கைங்கர்ய ப்ரார்த்த2நா வாசகமான நாராயண

த்3வய வாக்யார்த்த2 நிக3மநம்

ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய சேர்த்தியழகையுடைத்தான திருவடிகளை உபாயமாக அத்4யவஸிக்கிறேன். ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு ஸர்வவித4 ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அவனுக்குப் பேரும்படி செய்யப்பெறுவேனாகவேணும் என்று தலைக் கட்டுகிறது.

ப்ரமாணோபந்யாஸம்

a 'ஏழையேதலனும்' b 'அகலகில்லேனும்' முற்கூற்றிலர்த்த2ம். c 'எனக்கேயாட்செய்' d 'சிற்றம் சிறுகாலே'என்கிற பாட்டு பிற்கூற்றுக்கர்த்த2ம்.

த்3வய ப்ரகாணம் ஸமாப்தம்.
அருளிச் செயல் ரஹஸ்யம் முற்றிற்று.
அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பத3த்துக்கு அநந்தரமான இந்நமஶ் ஶப்3த3ம் இதில் அஹம் மமதைகளை நிவர்த்திப்பிக்கிறது. "ஆசார்யஸேவாப2லம் இவ்வவத4ாரண த்ரயத்திலும் அர்த்த2ஜ்ஞாநம் பிறந்து உஜ்ஜீவிக்கை காணும்" என்று ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த வார்த்தையை நினைப்பது.

த்3வய வாக்யார்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய) என்று தொடங்கி. வாக்யத்3வயார்த்த2ப்ரதிபாத3கங்களான பாசுரங்களை இவ்வர்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணமாக உதா3ஹரித்தருளுகிறார் (ஏழை) என்று தொடங்கி. "ந வேதா3ந்தாத் ஶாஸ்த்ரம் ந மது4மத2நாத் தத்வமதி4கம் ந தத்3ப4க்தாத் தீர்த்த2ம் ந தத3பி4மதாத் ஸாத்விகபத3ம் | ந ஸத்வாத3ாரோக்3யம் ந பு3த4 ப4ஜநாத் போ3த4ஜநகம் ந முக்தே: ஸௌக்2யம் ந த்3வய வசநத: க்ஷேமகரணம் ||" என்றாரிறே ஸ்ரீமந் நிக3மாந்த மஹாதே3ஶிகன்.

---

a பெரியதிரு 5-8-1 b திருவாய்6-10-10 c திருவாய் 2-9-4
d திருப்பாவை 29

சாற்றுக்கவிகள்

திருத்தாழ்வரை தாதன் தேவன் தாள் வாழி
மருத்தார் கொடைப் பெற்றார் வாழி—கருத்தாபம்
தீர்த்த மணவாளன் வாழியரோ வாழியவன்
கோத்த தமிழ்மாறன் குறிப்பு.

மணவாளன் மாறன் மனமுரைத்தான் வாழி
மணவாளன் மன்னு குலம் வாழி—மணவாளன்
வாழ் முடும்பை வாழி வடவீதி தான் வாழி
தேன் மொழியான் சொல்வாழி தேர்ந்து.

தந்தருளவேணும் தவத்தோர் தவப்பயனாய்
வந்த முடும்பை மணவாளா—சிந்தையினால்
நீயுரைத்த மாறன் நினைவின் பொருளனைத்தென்
வாயுரைத்து வாழும் வகை.

பூர்வாசார்யர்கள் மற்றையிரண்டிலும் அர்த்த2த்தையே மறைத்துக்கொணடு போருவர்கள். இதில் ஶப்3தார்த்த2ங்களிரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டு போருவார்கள். மந்த்ரஶ்லோகங்களிரண்டிலும் ஶப்3த3த்தை வெளியிட்டு அர்த்த2த்தை மறைத்துக்கொண்டு போருவர்கள். த்3வயத்தில் இரண்டையும் மறைத்துக்கொண்டுபோருவர்கள். "மந்த்ராணாம் பரமோமந்த்ர: கு3ஹ்யாநாம் கு3ஹ்யமுத்தமம் | ரஹஸ்யாநாம் ரஹஸ்யம் ச ஸத்3யஸ் ஸம்ஸாரதாரணம் || ஶரணாக3தி மந்த்ரஸ்து ஸர்வஸம்பச்சு2ப4ாவஹ:" என்றதிறே. ஆக, த்3வயவ்யாக்2யாநமருளிச்செய்தாராயிற்று.

த்3வயப்ரகரணம் நிறைவுற்றது.

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரரர்த்த2ஸங்க்3ரஹம்

இவ்வளவால் நிரூபிதமான ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த2ங்களின் ஸங்க்3ரஹமிருக்கும்படி:— ரஹஸ்யங்கள் மூன்றும் நமக்கு ஜ்ஞாந அநுஷ்ட2ாந ப2லநித4ாநங்களாய்க்கொண்டு த4ாரக போஷக போ4க்3யங்கள். "வ்யக்தம் ஹி ப4க3வாந் தே3வ: ஸாக்ஷாந் நாராயண: ஸ்வயம்| அஷ்டாக்ஷர ஸ்வரூபேண முகே2ஷு பரிவர்த்ததே ||" என்கிறபடியே தே3ஶிக ஜிஹ்வையிலே இருந்து ஶிஷ்ய ஹ்ருத3யகு3ஹாந்த4காரத்

தைக் கழித்துப் பரஶேஷதைகரஸமான பரிஶுத்3த2ஸ்வரூபத்தை வெளியிட்டு ஸத்தாலாப4த்தைப் பண்ணுகையாலே திருமந்த்ரம் த4ாரகம். சரமோபாயத்திலே ப்ரவர்த்திக்கும்படியான ஜ்ஞாநவிஶேஷோபசய ஹேதுவாகையாலே ஶ்ரோதவ்யஶேஷமில்லாதபடி உபாயோபதே3ஶபர்யவஸாநமான சரமஶ்லோகம் போஷகம். ஸக்ருது3ச்சாரணத்தாலே பரமபுருஷார்த்த2 ஹேதுவாய்க்கொண்டு ஸத3ாநுஸந்த4ாநத்தாலே க்ருதார்த்த2னாக்குகையாலே த்3வயம் போ4க்3யம். இப்படியிறே ரஹஸ்யத்ரயவைப4வமிருப்பது. இவற்றின் ஸாரார்த்த2 ஸங்க்3ரஹமாவது:— விவேகம்தான் மூன்றுபடியாயிருக்கும். ஆத்மாநாத்ம விவேகமென்றும், உபாயாநுபாய விவேகமென்றும், புருஷார்த்த2ாபுருஷார்த்த2 விவேகமென்றும். இந்த விவேகத்துக்கு ஸ்த2ாநமாயிருப்பதும் மூன்றுபடியாயிருக்கும். தத்வமென்றும் வித4ாநமென்றும் அபி4மதமென்றும். இதில் ஸ்வரூபப்ரதிபாத3கமான திருமந்த்ரம் தத்வமாவது. ஹிதவித4ாயகமாய் ஶரண்யாபி4மதியாலே ப்ரவ்ருத்தமான சரமஶ்லோகம் வித4ாநமாகிறது. புருஷார்த்த2 ப்ரதிபாத3கமான மந்த்ரரத்நம் அபி4மதமாவது.

திருமந்த்ரார்த்த2ஸங்க்3ரஹம்

இதில் தத்வரூபமான திருமந்த்ரமும் பத3ரூபத்தாலே மூனறுபடியாயிருக்கும். இதில் ப்ரத2மபத3த்தாலே சேதநனுடைய ஸ்வரூபம் சொல்லுகிறது. மத்4யமபத3த்தாலே ஸ்தி2தி சொலலுகிறது. த்ருதீய பத3த்தாலே வ்ருத்தி சொல்லுகிறது. இந்த ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்திகள் மூன்றும் எம்பெருமானிட்ட வழக்காயிருக்கும். ப்ரத2மபத3த்தாலே இவனுடைய அநந்யார்ஹத்வம் சொல்லுகிறது. மத்4யமபத3த்தாலே அநந்யஶரணத்வம் சொல்லுகிறது. த்ருதீயபத3த்தாலே அநந்யபோ4க்3யத்வம் சொல்லுகிறது. இவனுக்கு ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4யாயிருக்கிறவனுடைய ஶேஷித்வம் சொல்லுகிறது ப்ரத2மபத3த்தாலே. அவ

னுடைய ஶரண்யத்வம் சொல்லுகிறது மத்யமபதத்தாலே. அவனுடைய போக்யத்வம் சொல்லுகிறது த்ருதீய பதத்தாலே. ப்ரதம பதத்திற் சொல்லுகிற ஜ்ஞாத்ருத்வமும் மத்யம பதத்திற் சொல்லுகிற கர்த்ருத்வமும் த்ருதீய பதத்திற் சொல்லுகிற போக்த்ருத்வமும் எம்பெருமானிட்ட வழக்காயிருக்கும்.

திருமந்த்ரம் ஸாமாந்யேந ஸ்வரூபபரமாயிருக்கும். சிலர் வாக்யத்ரயமென்று நிர்வஹிப்பர்கள். சிலர் வாக்யைக வாக்யத்தாலே ஏகவாக்யமென்று நிர்வஹிப்பர்கள். சிலர் ஸ்வரூப புருஷார்த்தபரமென்று நிர்வஹிப்பர்கள். சிலர் அர்த்த பஞ்சகபரம் என்று நிர்வஹிப்பர்கள். சிலர் ப்ரபத்தியையும் கூட்டி ஷடர்த்தபரமென்று நிர்வஹிப்பர்கள். சிலர் ஆத்ம ஸமர்ப்பணபரமென்று நிர்வஹிப்பர்கள். "திருவெட்டெழுத்தும் கற்று நானுற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை" என்று பதத்ரயத்துக்கும் தாத்பர்யார்த்தம் ததீய ஶேஷத்வமென்று அருளிச்செய்தார் திருமங்கையாழ்வார். ப்ரதமாசார்யரான நம்மாழ்வாரும் "பயிலும் சுடரொளி" "நெடுமாற்கடிமை"களிலே இவ்வர்த்தத்தை அருளிச்செய்தாரிறே. ஆக, ப்ரதமபதஸித்தமான ஶேஷிகளும் ததீயரேயாய், மத்யமபதஸித்தமான ஶரண்யரும் ததீயரேயாய், த்ருதீயபதஸித்தமான ப்ராப்யரும் ததீயரேயான படியால் திருமந்த்ரத்துக்குத் தாத்பர்யமான அர்த்தம் ததீய ஶேஷத்வமென்றறிகை.

ப்ரணவந்தான் அக்ஷரஸ்வபாவத்தாலே மூன்றுபடியாயிருக்கும் — அகாரமென்றும் உகாரமென்றும் மகாரமென்றும். அதில் அகாரம் காரணத்வத்தையும் ரக்ஷகத்வத்தையும் ஶேஷித்வத்தையும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும் சொல்லக் கடவதாயிருக்கும். இதில் காரணத்வத்தாலும் ரக்ஷகத்வத்தாலும் உபாயபாவத்தை வெளியிடுகிறது. ஶேஷித்வத்தாலும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தாலும் உபேயபாவத்தை வெளியிடுகிறது.

அகாரம் ப்ரக்ருதியென்றும் ப்ரத்யயம் என்றும் இரண்டாய். இதில் ப்ரக்ருதியான அகாரம் உபாயத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்யயமான சதுர்த்தி உபேயத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. உகாரத்தாலே பிறர்க்குரியன் அன்று என்னுமிடம் சொல்லி, நமஸ்ஸாலே தனக்குரியன் அன்று என்னுமிடமும் சொல்லுகிறது. நாராயணபதத்தில் உண்டான பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தாலும் தத்புருஷஸமாஸத்தாலும் அந்தர்யாமித்வமும் ஆதாரத்வமும் சொல்லுகிறது. அந்தர்யாமித்வத்தாலே எம்பெருமானுடைய ஶரீரித்வம் சொல்லுகிறது. ஆதாரத்வத்தாலே அதிஶயம் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படி ப்ரணவத்தாலே தன் ஸ்வரூபம் பகவதநந்யார்ஹஶேஷத்வம் என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி. ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய நிவர்த்தகமான மத்யமபதத்தாலே அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் என்று உபபாதித்து. த்ருதீய பதத்தாலே இதுவும் ஶரீரத்வநிபந்தநம் என்று உபபாதித்து கீழ் ப்ரஸ்துதமான ஶேஷத்வமே ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிறது.

"ப்ரதமபதத்தாலே பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறது. மத்யமபதத்தாலே மணநீராட்டுகிறது. த்ருதீயபதத்தாலே சதுர்த்திபடுக்கையாயிருக்கிறது" என்று பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் நிர்வஹிப்பர். திருமந்த்ரத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்தம் ஸகல வேத ஶாஸ்த்ர ருசி பரிக்ருஹீதம். வாக்யார்த்தம் ப்ராப்யஸ்வரூபநிரூபணம். ப்ரதநார்த்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிரூபணம். அநுஸந்தாநார்த்தம். ஸம்பந்தாநுஸந்தாநம்.

சரமஶ்லோகார்த்தஸங்க்ரஹம்

சரமஶ்லோகம் மூன்றுபடியாயிருக்கும் — பரித்யாகமென்றும் ஸ்வீகாரமென்றும் ஶோகநிவ்ருத்தியென்றும். "ப்ராப்தி ஹேதுத்வ புத்திவிட்டு ப்ரீதிஹேதுவென்று அநுஷ்டிப்பார்" என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர். "மாம்" என்கிற பதத்தாலே ஸாத்யோபாயங்களிற்காட்டில் ஸித்

தோ4பாயமான தன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறான். "பதர்க்கூட்டைவிட்டுப் பர்வதத்தை அண்டை கொள்ளுமாபோலே" என்றும் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர். "இந்த ஸித்3தோ4பாயத்தைவிட்டு ஸாத்4யோபாயங்களில் அந்வயித்தானாகில் மரக்கலத்தைவிட்டுத் தெப்பத்தைப் பற்றுமோபாதி" என்று நிர்வஹிப்பர் ஸோமாசியாண்டான். அன்று "உன்முகம் காணில் முடிவேன்" என்கையாலே முகம் தோற்றாமல் நடத்தினேன். இன்று "உன்முகம் காணாவிடில் முடிவேன்" என்கையாலே முகம் தோற்றி நின்று நடத்தினேன் என்று தன் வ்யாபாராதி3களைக் காட்டுகிறான். அதாகிறது—"என் கையில் மடல் உன் கையிலே வரும்படியாகவும். என் தலையில் முடி உன் தலையிலே வரும்படியாகவும்வேணுமென்று ஆசைப்பட்டு. உன்கால் என் தலையிலே படும்படி தாழநின்றேன்" என்று தன் ஸௌலப்4யத்தைக் காட்டுகிறான் "மாம்" என்று என்றபடி. அவதா4ரண ரூபமான ஏகஶப்3த3த்தாலே ஸாத்4யஸாத4நங்களினுடைய ப்ருத2க்3பா4வஜந்யமான த்3வித்வத்தையும். ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அந்வயத்தால் வருகிற த்3வித்வத்தையும் வ்யாவர்த்திக்கையாலே ஶரண்யனுடைய சுணையுடைமையைச் சொல்லுகிறது. "மாஶுச:" என்கிற பத3த்தாலே "வ்ரஜ" என்கிற விதி4யோபாதி. "மாஶுச:" என்கிற இதுவும் விதி4யாகையாலே ஸ்வீகாரத்தோபாதி ஶோகநிவ்ருத்தியும் கர்த்தவ்யமென்கை. அதாவது உன்னைப் பார்த்து நிர்ப4ரனாய். என்னைப் பார்த்து நிர்ப4யனாய் இரு என்கை. முன்பு ஶோகித்திலையாகில் அதி4கார ஸித்3தி4யில்லை. பின்பு ஶோகித்தாயாகில் ப2ல ஸித்3தி4யில்லை என்றபடி. பா4ஷ்யகாரர் ஆழ்வானுக்குச் சரமஶ்லோகத்தை உபதே3ஶித்து. 'இருந்தபடியென்?' என்று கேட்டருள, "ஒரு ஜந்மத்தில் நின்று ஒரு ஜந்மத்திலே போந்தாப் போலேயிருந்தது" என்று பணித்தார். நஞ்ஜீயர் சரமஶ்லோகார்த்த2த்தைக்கேட்டு, "தலைச்சுமை போட்டாப் போலே இருந்தது" என்கிறார். திருமந்த்ரம் திருமுகப்

பாசுரமாயிருக்கும். சரமஶ்லோகம் வேட்டாயிருக்கும். த்3வயம் படியெடுப்பாயிருக்கும். சரமஶ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்த2ம் ஶரண்யருசி ப்ரிக்3ருஹீதம். வாக்யார்த்த2ம் ப்ராபகஸ்வரூபநிரூபணம். ப்ரதா4நார்த்த2ம் ஈஶ்வரஸ்வரூப நிரூபணம். அநுஸந்தா4நார்த்த2ம் நிர்ப4ரத்வாநுஸந்தா4நம்.

த்3வயார்த்த2ஸங்க்3ரஹம்

த்3வயம்—இருபத்தைந்து திருவக்ஷரமாய், வாக்யத்3வயமாய். ஆறுபத3மாய் பத்தர்த்த2மாயிருக்கும். இதில் பூர்வக2ண்ட3த்திலும் உத்தரக2ண்ட3த்திலும் மாமலர் மங்கையாகிற ஸ்ரீரத்நத்தோடே கூடுகையாலே இருதலைமாணிக்கமாயிருக்கும். அவன் தே3வகீபுத்ர ரத்நமாயிருக்குமோபாதி இதுவும் மந்த்ர ரத்நமாயிருக்கும். இந்த மந்த்ரரத்நம் தான் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிகள், ஸ்ரீமந்நாத2முநிகள், யாமுநமுநிகள், ராமாநுஜமுநிகள், ஸ்ரீவரவரமுநிகள் ஆகிறமுனிவர்களுடைய நெஞ்சாகிற செப்பிலே வைத்துச் சேமிக்கப்பட்டிருக்கும்.

இந்த த்3வயம், அர்த்த2ப்ராதா4ந்யத்தாலே மூன்று படியாயிருக்கும். விஶேஷண ப்ரதா4நமென்றும் விஶேஷ்ய ப்ரதா4நமென்றும் விஶிஷ்டப்ரதா4நமென்றும். ஆஶ்ரயண த3ஶையில் விஶேஷணப்ரதா4நமாயிருக்கும். உபாயத3ஶையில் விஶேஷ்யப்ரதா4நமாயிருக்கும். போ4க3த3ஶையில் விஶிஷ்டப்ரதா4நமாயிருக்கும். ப்ரத2மபத3த்தில் விஶேஷணப2லத்தாலே ப்ராயஶ்சித்தவ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத2மபத3த்தாலே உபாயாந்தர வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. த்3விதீயபத3த்தாலே உபேய வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. க்ரியாபத3த்தாலே அதி4காரி வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. உத்தரவாக்யத்தில் ப்ரத2மபத3த்தாலே ப்ராப்யாந்தர வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. த்3விதீயபத3த்தாலே தே3வதாந்தர வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. இதில் சதுர்த்2தியாலே ப்ரயோஜநாந்தர வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. த்ருதீய பத3த்தாலே ஸ்வபா4வ வ்யாவ்ருத்தியைச் சொல்லு

கிறது. ப்ரத2மபத3 விஶேஷணத்தில் ப்ரத2மாக்ஷரத்தாலே புருஷகாராத்3யபூ4ர்வவாதி3களை நிரஸிக்கிறது. அநந்தர பத3த்தாலே நிர்கு3ணப்3ரஹ்மவாதி3களை நிரஸிக்கிறது. ப்ரத2ம பத3ாந்தமான த்3விவசந(ாந்தபத3)த்தாலே நிர்விக்3ரஹ வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. அநந்தரபத3த்தாலே உபாயத்3வித்வ வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. க்ரியாபத3த்தாலே அத்4யவஸாயாபா4வ வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. மதுப்பாலே அநித்யயோக3 வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. உத்தரவாக்யத்தில் ப்ரத2மபத3த்தாலே ஆத்ம ஸாம்யவாதி3களை நிரஸிக்கிறது. அநந்தர பத3த்தாலே ஈஶ்வர ஸாம்ய வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. இதில் சதுர்த்தி2யாலே கிஞ்சித்கார புருஷார்த்த2 ப்ரதிபூ4ட வாதி3களை நிரஸிக்கிறது. அநந்தரபத3த்தாலே ஸ்வப்ரயோஜந வாதி3களை நிரஸிக்கிறது—என்று நிர்வஹிப்பர் நடுவிற்றிருவீதிப்பிள்ளை.

க்ரியாபத3த்தாலே உபாய ப்ரார்த்த2னை. சதுர்த்தி2யாலே உபேய ப்ரார்த்த2னை. இவையிரண்டும் அதி4காரி க்ருத்யம். த்3வயத்துக்குத் தாத்பர்யார்த்த2ம் ஆசார்யருசி பரிக்3ருஹீதம். வாக்யார்த்த2ம் ப்ரார்த்த2நா(ப்ராபக?) ஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரதா4நார்த்த2ம் மிது2ந கைங்கர்யம். அநுஸந்தா4நார்த்த2ம் ஸ்வதோ3ஷாநுஸந்தா4நம். ஏவம்பூ4தமான த்3வயத்தில் நிஷ்டை2யாவது—ஸ்வாசார்ய புரஸ்ஸரமாகக் கோவலர் பொற்கொடியான பிராட்டியிருக்க ஶரணம்புக்குக் கொடிவழியாகச் சென்று ப்3ரஹ்மதருவை ஆஶ்ரயித்து இளைப்பாறியிருக்கை.

ஆசார்ய வைப4வம்.

இவ்வதி4காரிக்குக் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்த2விஶேஷங்களுக்கெல்லாம் உபதே3ஷ்டா ஆசார்யனாகிறான். நேரே ஆசார்யனென்பது ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான பெரிய திருமந்த்ரத்தை உபதே3ஶித்தவனை. ஸம்ஸார வர்த்த4கங்களுமாய் க்ஷுத்3ரங்களுமான ப4க3வந் மந்த்ரங்களை உபதே3ஶித்தவர்களுக்கு ஆசார்யத்வபூர்த்தியில்லை. ப4க3வந் மந்த்ரங்களை

க்ஷுத்3ரங்களென்கிறது ப2லத்3வாரா. ஸம்ஸார வர்த்3த4கங்களென்கிறதும் அத்தாலே. மற்ற ரஹஸ்யத்3வயமும் ப்ரத2ம ரஹஸ்யத்தோடே அநந்யமாயிருக்கையாலே ரஹஸ்ய த்ரயோபதே3ஷ்டா ஆசார்யன் என்று சொல்லிற்றாயிற்று. இவ்வர்த்த2த்தை இன்னார் சொல்லி இன்னார் கேட்கவேணுமென்கிற நியதியில்லை. பிதாவுக்குப் புத்ரன் உபதே3ஶம் பண்ணினான். அக3ஸ்த்யனுக்கு லோபாமுத்3ரை உபதே3ஶம் பண்ணினாள். கௌ3ரிக்கு ருத்3ரனுபதே3ஶித்தான். ஆசார்யபுத்ரனான ஶுக்ரனுக்கு ஜநகன் உபதே3ஶித்தான். பரமர்ஷிகளுக்கு த4ர்ம வ்யாத4ன் உபதே3ஶித்தான். ஆண்டாள் ப4ட்டர் பக்கலிலே ஶ்ரவணம் பண்ணியிருந்தாள். ஸ்ரீகு3ஹப்பெருமாள் ஸ்ரீப4ரதாழ்வானுக்கு ஸ்ரீராமவ்ருத்தாந்தம் சொன்னான். நாச்சியார் ஸ்ரீபாஞ்ச சன்னியத்தைக்கேட்டாள். ஆசையாலே ப4க3வத்3வைப4வம் சொல்லுமவன் ஆசார்யன். கேட்குமவன் ஶிஷ்யன் என்றதாயிற்று. "தேவு மற்றறியேன்" என்றும் "விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவர்" என்றும் ஸ்ரீமது4ரகவிகளும் நாச்சியாரும் ஆசார்யப4ரந்யாஸம் பண்ணினார்களிறே. ஆகையிறே இவர்களை ஏகத்ர நிர்தே3ஶம் பண்ணியருளினார் உபதே3சரத்தினமாலையில் ஸ்ரீமத்3வரவரமுநிகள்.

ஸ்ரீமச்ச2ாரீரகாத்4யாய சதுஷ்டயார்த்த2ங்களான காரணத்வஶேஷித்வ ப்ராபகத்வ ப்ராப்யத்வங்கள் ரஹஸ்யத்ரயமான ஶாஸ்த்ர ஸாரத்தாலே இங்ஙனே நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டதாயிற்று.

ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த2ஸங்க்3ரஹம் நிறைவுபெற்றது.

ஸ்ரீமல்லோகாசார்ய ஸம்ப்ரதா3ய நிஷ்கர்ஷமிருக்கும்படி:

ஶேஷத்வாதி3களும் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களும் ஆத்மத4ர்மங்களாயிருக்கச் செய்தே. ஶேஷத்வாதி3களை ப்ரதா4நமாக்கி ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களை தத3நுகு3ணமாக யோஜிக்கைக்கு நியாமகமேது? மற்றைப்படிதான் ஆனலோ? என்ன அருளிச்செய்கிறா (அஹமர்த்த2த்துக்கு) என்று தொடங்கி.

73. அஹமர்த்த2த்துக்கு ஜ்ஞாநாநந்த3ங்கள் தடஸ்த்த2மென்னும்படி தா3ஸ்யமிறே அந்தரங்க3நிரூபகம். (ஸ்ரீவசநபூ4ஷணம்)

அஹமர்த்த2மாவது:— ப்ரத்யக்த்வேந அஹம்பு3த்3தி4 வ்யவஹாரார்ஹமான ஆத்மவஸ்து. ஜ்ஞாநாநந்த3ங்களாவன—தத்3க3தமான ப்ரகாஶத்வாநுகூலத்வங்கள். "ஜ்ஞாநாநந்த3மயஸ் த்வாத்மா" 'ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாந்தை3கலக்ஷணம்" என்று இவற்றையிட்டிறே வஸ்துவை நிரூபிப்பது. (தடஸ்த்த2மென்னும்படி) என்றது. ப3ஹிரங்க3நிரூபகதயா புறவிதழென்னும்படி என்றபடி. (தா3ஸ்ய)மாவது—ஶேஷத்வம். இது (அந்தரங்க3 நிரூபக)மாகையாவது—ப4க3வத் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரகாரதயா ஶேஷமாய்க்கொண்டு தன் ஸத்தையாம்படியிருக்கும் வஸ்துவாகையாலே, ப்ரத2மம் ஶேஷத்வத்தையிட்டு நிரூபித்துக்கொண்டே மற்றுள்ள ஆகாரங்களையிட்டு நிருபிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. இத்தால் நிரூபகமாகையாவது—வஸ்துவை வஸ்த்வந்தரத்திற்காட்டில் வ்யாவர்த்திப்பிக்குமதாகையாலே தா3ஸ்யம் ஈஶ்வர வ்யாவர்த்தகமாய், ஜ்ஞாநாநந்த3ங்கள் அசித்3வ்யாவர்த்தகங்களாயிருக்கும். இப்படி நிரூபக த்3வயமும் வஸ்துவுக்கு அபேக்ஷிதமாயிருக்கச் செய்தே. ப4க3வத்ப்ரகாரதயா லப்3த4ஸத்தாகமான வஸ்துவுக்கு அசித்திற்காட்டில் உண்டான வாசியை அறிவிக்கிற மாத்ரமான ஜ்ஞாநாநந்த3ங்கள் புறவிதழாம்படி ப்ரகாரத்வ ப்ரயுக்தமான ஶேஷத்வமே அந்தரங்க3நிரூபகமாயிருக்கு

மென்றதாயிற்று. (இறே) என்று—இவ்வர்த்த2த்தில் ப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4. ப்ரத2மம் ஶேஷத்வத்தையிட்டு வஸ்துவை நிருபித்துக்கொண்டு. பின்னை ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணமுமாய் ஜ்ஞாநகு3ணகமுமாய் அசித்3வ்யாவ்ருத்தமுமாமாயிருக்கும் என்னுமிடத்தை த்ருதீயபத2த்தாலே நிருபிக்கிற ப்ரணவமும். ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரகாரம் என்னுமத்தை ப்ரதிபாதி3க்கிற நாராயணபத3மும் முதலானவை இதில் ப்ரமாணம். "தா3ஸபூ4தாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:। நாந்யதா2 லக்ஷணம் தேஷாம் ப3ந்தே4 மோக்ஷே ததை2வ ச ॥" இத்யாதி3களும் உண்டிறே. "அடியேனுள்ளான்" என்றாரிறே ஆழ்வார். திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாத3த்திலே ஆறுமாதம் ஆழ்வான் ஸேவித்து நின்று மஹாநிதி4யாகப் பெற்ற அர்த்த2மிறேயிது. இப்படி ஶேஷத்வம் அந்தரங்க3நிருபகமாகையாலே நிருபித ஸ்வரூபவிஶேஷணங்களான ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களையே தத3நுகு3ணமாக யோஜிக்கவேணுமென்று கருத்து.

அயமத்ர ஶங்காபி4ப்ராய:—

"ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3கள் த4ர்மிக்3ராஹக மாந ஸித்3த4ங்களாகையாலே ஶேஷத்வாத்3யபேக்ஷயா ப்ரப3லங்கள்" என்று கொள்ளவேணும். உபக்ரமக3தலுப்த சதுர்த்த்2யுக்த மாகையாலே ஶேஷத்வம் ப்ரப3லம் என்னில். தது3பமர்தே3ந மகாரத்தாலே உக்தங்களாகையாலே ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3கள் ப்ரப3லம். அவற்றையும் உபமர்தி3த்துக் கொண்டு நமஸ்ஸாலே பாரதந்த்ர்யம் உக்தமென்னில், அவற்றையும் உபமர்தி3த்துக் கொண்டு வ்யக்த சதுர்த்த்2யர்த்த2ாந்வித்ருப்ரார்த்த2னையாலே போ4க்த்ருத்வம் லபி4க்கையாலே அது ப்ரப3லம். "ஜ்ஞாநாநந்த3 மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்று ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3கள் ப்ரத2மோபாத்தமாகையாலே ப்ரப3லம். ஆத்மஸ்வரூபம் ப4க3வத் ஸ்வரூபாதீ4நமாகையாலே ப4க3வச்சே2ஷத்வம் ப்ரப3லமென்னில், ஸ்வஸ்வரூபமும் ஸ்வாதீ4நமாகையாலே ஸ்வஶேஷத்வமும்

துல்யம். ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3கள் ஸுஷுப்தி ப்ரளயங்களிலின்
றிக்கே யிருக்கையாலே அப்ரதா4நங்களென்னில். ப4க3வச்
சே2ஷத்வமும் ஸம்ஸாரத3ஶையிலில்லாமையாலே அப்ராதா4ந்
யம் துல்யம். ப2லோபதா4நம் காதா3சித்கமானாலும் ஸ்வரூப
யோக்3யத்வம் நித்யமென்னில். அது ஜ்ஞாத்ருத்வ ஸத்தை
நித்யமாகையாலே இதுக்கும் துல்யம். ப4க3வச்சே2ஷத்வம்
ப்ரத்யக்த்வவத் அஹம் ப்ரத்யய கோ3சரமாகையாலே
ஸ்வரூபநிரூபகத்வாத் ப்ரப3லம். வேதா3ந்த வ்யுத்பத்தி
மான்களுக்கு ப4க3வச் சே3ஷத்வம் அஹம் ப்ரத்யயத்தில்
ஸ்பு2ரிக்கும் என்னில். அஹம் ப்ரத்யயம் த4ர்மிஸ்வரூப
மானால். அதுக்கு ஸ்வக3த ப்ரத்யக்த்வாநுகூலத்வாதி3
நியதவிஷயகத்வத்தாலே நாநாபதா3ர்த்த2க4டித ப4க3வச்
சே2ஷத்வ விஷயகத்வம் கூடாது. அப்படி அப்4யுபக3மமு
மில்லை. த4ர்மிஸ்வரூபத்தில் ஶேஷத்வம் தோற்றும் போது,
வேதா3ந்த வ்யுத்பத்தியும் அநபேக்ஷிதை. த4ர்மிஸ்வரூபம்
நித்யமாகையாலே வ்யுத்பத்தியால் கிஞ்சித்காரமும் அந
பேக்ஷிதம். உபாஸநாத்மகமான த4ர்மபூ4தஜ்ஞாநத்திலே
"ஆத்மேதி தூபக3ச்ச2ந்தி" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶரீரத்வ
ப்ரயுக்த ஶேஷத்வம் தோற்றும் என்னில். ஜ்ஞாநமும்
ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகையாலே ஶேஷத்வத்தோடு யுக3பதே3வ
தோற்றுமாகையாலே துல்யம். ப4க3வத் ப்ரகாரதயைவ
லப்3த4ஸத்தாகமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு நிரூபித ஸ்வரூப
விஶேஷண ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3கள் ப்ரகாரத்வத்தைப்பற்ற
அப்ரதா4நமென்னில். ப்ரகாரதயைவ லப்3த4ஸத்தாகத்வம்
ப்ரகாரத்வ வ்யாப்ய ஸத்தாகத்வ ரூபமானால், ஜ்ஞாநத்3ரவ்
யம் ஆத்மாவிலே நித்யமாயிருக்கையாலே ஆத்மஸத்தாவ்யா
பகத்வம் ஜ்ஞாநாதி3களுக்கும் துல்யம். ப்ரகாரதாதீ4நஸத்
தாகத்வ ரூபமானால், ப4க3வத் ஸ்வரூபாதீ4நாத்ம ஸத்தைக்கு
ஆத்ம த4ர்மபூ4த ப்ரகாரத்வாயத்தத்வம் கூடாது. ஆகை
யால். ஜ்ஞாத்ருத்வாயத்தகர்த்ருத்வ போ4க்த்ருத்வ ப3லாயாத
ஸ்வஶேஷத்வாநுகு3ண்யேநவே ப4க3வச் சே2ஷத்வத்தை

யோஜிக்கை உசிதம். அதாவது—ஸ்வபோ4கா3ர்த்த2ம்
ஸாத4நாநுஷ்டா2நமாய் ப4க3வது3பாஸநமும். அநுப4வ
கைங்கர்யங்களும் ஸ்வபோ4க்த்ருத்வார்த்த2 மாயிருக்கை—
என்று ஶங்காபி4ப்ராயம் விவக்ஷிதம்.

அயமத்ர பரிஹாராபி4ப்ராய:—

ப4க3வத்ஸ்வரூபாதீ4நையான ஸ்வஸத்தை ஸ்வத4ர்ம
பூ4த ப4க3வத் ப்ரகாரத்வாயத்தை என்கை அநுபபந்நம்
என்ன ஒண்ணாது. ஆஶ்ரயாஶ்ரயிபா4வஶப்3தி3த ஸம்யோ
கா3த்மகாதே4யதாரூப அப்ருத2க்ஸித்3த4 த4ர்மதாலக்ஷண ப4க3
வத் ப்ரகாரதை ஆஶ்ரய ஸம்ப3ந்த4ரூபையாகையாலே,
ஸ்வாஶ்ரயமாய். ப4க3வதா3ஶ்ரிதமுமான சேதநஸ்வரூபத்தி
னுடைய ஸத்தாநிர்வாஹகையென்கை அத்யந்தமுபபந்நம்.
இந்த ப4க3வத் ப்ரகாரதை சேதநஸ்வரூபமாகிற ஆஶ்ரிதத்
துக்கு ப4க3வத்ஸ்வரூபமாகிற ஆஶ்ரயத்தினுடைய ஸம்
ப3ந்த4ரூபையாயிருக்கும். ஆஶ்ரயஸம்ப3ந்த4ம் ஆஶ்ரித
ஸத்தாநிர்வாஹகம் என்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம் என்றபடி.
ஆகையிறே "ஸ்வஸம்ப3ந்தி4தயா ஹ்யஸ்யா: ஸத்தாவிஜ்ஞ
ப்திதாதி3 ச" என்கிறவிடத்துக்கு "ஸத்தாயா ஆஶ்ரய
ஸம்ப3ந்தா4தீ4நத்வாத் ஸ்வரூபலாபே4 ஸதி ஸர்வம்
தத3தீ4நமித்யர்த்த2:" என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிருக்கிறது.
ப்ரதியோகி3தா விஶேஷத்தாலே சேதநஸ்வரூபவ்ருத்தியான
ஆஶ்ரய ஸம்ப3ந்த4மாயிருக்கிற இந்த ப4க3வத் ப்ரகாரதை
ஆஶ்ரய ஸம்ப3ந்த4ரூபையாகையாலே சேதநஸ்வரூபத்துக்கு
ஸத்தாநிர்வாஹகமாய், ஈஶ்வராவ்ருத்தியாகையாலே ஈஶ்வர
வ்யாவர்த்தகமாயிருக்கும். ஜ்ஞாநாநந்த3த்வங்கள், ஆஶ்ரய
ஸம்ப3ந்த4ரூப ப4க3வத்ப்ரகாரதா நிர்வாஹ்யமான
ஸத்தையை யுடைத்தாயிருக்கிற சேதநஸ்வரூபாத்மக த4ர்ம
யதீ4நஸத்தாகமாகையாலே, நிரூப்ய வஸ்துவினுடைய
ஸத்தாநிர்வாஹகமன்றிக்கேயிருந்துகொண்டு, அசித்3வ்ருத்
தித்வாபா4வத்தாலே அசித்3வ்யாவர்த்தகமாத்ரமாயிருக்கும்,
ஆக. நிரூபகாந்தரங்களினுடையவும் நிரூப்யத்தினுடைய

வும் ஸத்தா காரணமாயிருக்கை, இதுக்கு நிரூபகாந்தரங்களைப் பற்ற வாசி. ஸத்தானதுக்கே லக்ஷணாபேக்ஷையாகையாலே. லக்ஷணத்தையநுஸந்தி4க்குமிடத்தில் லக்ஷணாபேக்ஷா ஜநக ஜ்ஞாநவிஷய ஸத்தாநிர்வாஹகத்வேந பு3த்3தி4ஸ்த2மாயிருக்கிற இந்த ப4க3வத் ப்ரகாரதையே ப4க3வத்வ்யாவர்த்தகத்வத்தாலே ப்ரத2மம் லக்ஷணத2ளமாக அநுஸந்தி4க்க உசிதை. அநந்தரம், தந்நிர்வாஹ்யஸத்தாகங்களான ஜ்ஞாநத்வாதி3கள் அசித்2வ்யாவர்த்தகங்களாக அநுஸந்தி4க்க உசிதங்களாகக் கடவன. "மநாகு3பகாரிதா ச ஸர்வஸ்யாஸ்தி தத்பரிகரத்வேந ஜ்ஞாயமாநத்வாத்" என்கிறபடியே. இந்த ப4க3வத் ப்ரகாரதை. ததீ3யத்வேந ஜ்ஞாயமாநத்வரூபாதிஶயஹேதுதாப்ரயோஜகமாகையாலே. லீலாரஸஸம்பாத3கத்வௌத3ார்ய ப்ரகாஶகத்வ கைங்கர்ய ரஸாத4ாயகத்வாதி3ரூப ஶேஷத்வாபேக்ஷயா. ஸர்வாத்ம வ்யாபி ஸார்வகாலிக ஶேஷதாரூபையாயிருக்கும். ஆகையாலே ஶேஷத்வ ஸாமாந்யத்துக்கு அந்தரங்க3த்வமுண்டு என்னுமிவ்வளவே அபேக்ஷிதம். த4ர்மத்துக்கு த4ர்மி ஸத்தாநிர்வாஹகத்வாப4ாவம் ஆஶ்ரய ஸம்ப3ந்த4ாத்மகத்வாப4ாவ ப்ரயுக்தம். இத்தால், த4ர்மிக்3ராஹக மாந ஸித்3த4த்வரூப ப்ராப3ல்யம் ப்ரத்யுக்தம். த4ர்மிக்கும் நிர்வாஹகமாகையாலே ஶேஷத்வம் அத்யந்தம் ப்ரப3லமாயிறேயிருப்பது. கிஞ்ச, திருமந்த்ரத்திலே லுப்தசதுர்த்2யுக்தமாகையாலே. உபக்ரம ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாத்ருத்வாத்3யபேக்ஷயா ஶேஷத்வமே ப்ரப3லம். ப்ரத2மஶ்ருத நாராயணஶப்3தோ3க்தமாகையாலே. அநந்தரஶ்ருத சதுர்த்2லப்3த4 ப்ரார்த்த2நா ப3லாயாத பே4ாக்த்ருத்வாபேக்ஷயா. ஶரீரத்வ ப்ரயுக்த பாரதந்த்ர்யம் ப்ரப3லம். அந்தர்யாம்யதி4கரணாதி3களிலே ப்ரத2மாத்4யாயத்திலே பாரதந்த்ர்ய ஶேஷத்வங்களைச் சொல்லி. த்3விதீயாத்4யாயத்திலே "ஜ்ஞோऽத ஏவ" "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்த2வத்வாத்" என்று ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களை ஶாரீரகத்தில் சொல்லிற்று. சேதநஸ்வரூபக3தமான ப4க3வச்சே2ஷத்வம் ஶேஷிமாத்ரப்ரதியோகி3

கத்வாத் ப்ரப3லம். ஸ்வஶேஷத்வம் ஶேஷத்வாஶ்ரய ப்ரதியோகி3கத்வாத் து3ர்ப3லம். த4ர்மிகளுக்கு ப்ராப3ல்யதௌ3ர்ப3ல்ய விப4ாக3ம். த4ர்மங்களுக்கு ப்ராப3ல்ய தௌ3ர்ப3ல்ய நிப3ந்த4நம் என்னுமது முக்2யக்ரமந்யாயஸித்3த4ம். ஜநக பும்ஸ்த்வ ஜந்யபும்ஸ்த்வாதி3ரூப பித்ருபுத்ராதி3பத3ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தங்களிலே. பும்ஸ்த்3வாத்யபேக்ஷயா ஜநகத்வாதி3கள் ப்ரத2ம நிர்தி3ஷ்டங்களாகிருப்போலே. "தா3ஸ" ஶப்3த3ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தத்திலும், "ஶேஷசேதநத்வம் தா3ஸத்வம்" என்று சேதநத்வாபேக்ஷயா ஶேஷத்வமே ப்ரத2மம் என்கை உசிதமாகையாலே, "சேதநத்வே ஸதி ஶேஷத்வம் தா3ஸத்வம்" என்று வ்யுத்க்ரமோக்தியும் அநுசிதை. "நிஶ்சிதே பரஶேஷத்வே ஶேஷம் ஸம்பரிபூர்யதே। அநிஶ்சிதே புநஸ் தஸ்மிந் ஸர்வமந்யத்அஸத் ஸமம்॥" என்கிறபடியே, ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநமில்லாவிடில் நிரூப்யத்துக்கும் நிரூபகாந்தரங்களுக்கும் அஸத்தை சொல்லுகையாலும், ஶேஷத்வமே ப்ரப3லம். பராஶரஸ்ம்ருதியிலும் "அகார வாச்யஸ்ய விபே4ா: ஹரே: ஶேஷமஹம் ஸதா3" என்று அஹந்த்வாபேக்ஷயா ஶேஷத்வம் ப்ரத2மோக்தம். பா4ஷ்யகாரரும் "ஶேஷத்வே ஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வம் சேதந லக்ஷணம்" என்றருளிச்செய்தார். இப்படி. த4ர்மிஸத்தா நிர்வாஹக ஆஶ்ரயஸம்ப3ந்த4ாத்மகத்வரூப வஸ்து ஸாமர்த்2ய ஸசிவ உபக்ரம ப்ரதிபந்நத்வாதி3 ந்யாயங்களாலே ஶேஷத்வ ப்ராத2ம்யம் ஸித்3தி4க்கையாலே. "ஜ்ஞாநாநந்த3மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்று க்வசித் ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களுக்கு ப்ராத2ம்யம். ஶாக2ாசந்த்3ரந்யாயத்தாலே. அந்நமயாத்3யநுக்ரமம்போலே புத்3த்4யாரோஹண ஸௌகர்யார்த்த2ம் என்று ஸித்3தி4க்கும். ப்ராச2ுர்ய மாத்ரத்தைக்கொண்டு ப்ராப3ல்யம் சொல்ல நினைக்கில், "ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத் ஜ்ஞாநாநந்தை3கலக்ஷணம்" என்று, அணுத்வத்துக்கு ஜ்ஞாநாநந்த3ாபேக்ஷயா ப்ராப3ல்யம் ப்ரஸங்கி3க்கும். புருஷார்த்த2ாந்வய ப்ரயோஜகமல்லாத அணுத்வத்தைப்பற்ற, தத்ப்ரயோஜகங்களான ஜ்ஞா

நாநந்த3த்வாதி3கள் வஸ்து ஸாமர்த்2யத்தாலேயும் தத் ஸஹக்ருத புரோநிர்தே3ஶத்தாலும் ப்ரப3லங்களென்னில், அது ஶேஷத்வத்துக்கும் துல்யம். ப்ரத2மநிர்தே3ஶத்துக்கு ப3ாஹுள்யமும். ஸகல ப்ரமாண ஸங்க்3ரஹ மூலமந்த்ர ஸங்க்3ரஹ ப்ரணவஸ்த2த்வமும் அதி4கம். அநியதபௌர்வா பர்யாநுஷ்ட2ாநாவதி4க க்ரமவிஷயத்தில் ப்ரவர்த்திக்கத் தக்கதான "பூர்வாபா3தே4ந நோத்பத்தி: உத்தரஸ்ய ஹி ஸித்3த்4யதி" என்கிற ந்யாயமும், நியதக்ரமமான மூல மந்த்ர பத3த்ரய ப்ரதிபந்ந ஶேஷத்வாதி3விஷயத்தில் ப்ரவர்த்தியாது. பரமதநீதியைக்கொண்டு ப்ரவர்த்திக்கும் என்று கொள்ளிலும், தத்4வதே3வ, நிஷேத4ாபேக்ஷித நிஷேத்4ய ஸமர்ப்பக வ்யக்த சதுர்த்2லப்3த4போ4க்த்ருத்வா பேக்ஷயா தந்நிஷேத4க (வ்யக்த சதுர்த்2யநந்தராநுஷக்த) நமஶ்ஶப்3தே3ாக்த போ4க்த்ருத்வாப4ாவமே ப்ரப3லம் என்று ஸித்3தி4க்கும். ஆக, ப்ரணவத்திலே ப்ரத2மநிர்தே3ஶத்தாலே ஜ்ஞாநத்வாத்3யபேக்ஷயா அப்4யர்ஹிதமும் தத்3தே4துபூ4த த4ர்மிஸத்தா நிர்வாஹகத்வ நியாமக ஆஶ்ரயஸம்ப3ந்த4ரூபமும் ஆன ப4க3வத் ப்ரகாரத்வம் நாராயணபத3த்தாலும் சொல்லிற்று என்று கருத்து. ஆக ஜ்ஞாநத்வாத்3யபேக்ஷயா ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யங்களே ப்ரப3லங்களாகையால், ஶேஷத்வாத்3யநுகு3ணமாகவே ஜ்ஞாத்ருத்வாதி3களை யோஜிக்க வேணும் என்றதாயிற்று. ஆக ஜீவன் ப4க3வத3த்யந்த பரதந்த்ரன் என்றபடி. இதிறே நமஶ்ஶப்3த3ார்த்த2ம்.

நமஸ்ஸால் விரோதி4நிவ்ருத்தி சொல்லப்படுகிறது. "விரோதி4தான் மூன்று. அதாவது ஸ்வரூபவிரோதி4யும் உபாயவிரோதி4யும் ப்ராப்ய விரோதி4யும். ஸ்வரூப விரோதி4 கழிகையாவது—"யானே நீ என்னுடைமையும் நீயே" என்கிருக்கை. உபாயவிரோதி4கழிகையாவது— "களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்" என்கிருக்கை. ப்ராப்யவிரோதி4 கழிகையாவது, "மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று" என்கிருக்கை.

"ம:" என்கை ஸ்வரூபநாஶம். "நம:"என்கை ஸ்வரூபோஜ் ஜீவநம் என்னுநின்றதிறே. "அஹம் ப்ரத்யயவேத்3யத்வாத் மந்த்ரே ப்ரத2மமீரணாத்। பா4ஷ்யகாரஸ்ய வசநாத் ஶேஷிக்ரம நயாத2பி ॥ ஶேஷத்வமுக்2யதாஸித்3தே4:, கர்த்ருதா போ4க்ருதா ப4வேத்। பராதிஶய ஸித்3த்4யர்த்த2ா நோசேத் ஜ்ஞாத்ருத்வ-ஶேஷதா॥"என்றதிறே."பாரதந்த்ர்யந்தான்.பராதீ4நப2லத்வம் 2. பராதீ4நகர்த்ருத்வம் 3. ஸ்வரக்ஷணோபாய ப்ரவ்ருத்த்யநர்ஹத்வம் என்று இப்படி அநேகவித4மாயிருக்கும். 1. ராஜாவுக்கு ப்4ருத்யன். ஸ்வகர்மாநுகு3ணப2லமாத்ரத்திலே பராதீ4நனுகையாலே பரதந்த்ரன். 2. பராதீ4நஸ்வீயக்ருதி ஸாத்4ய ஸாத4ந ப்ரீத பராதீ4நப2லகனுகையாலே உபாஸகன் ஈஶ்வரனுக்கு அதிபரதந்த்ரன். 3. பராதீ4ந அகி2லஸ்வவ்யாபாராதீ4ந ஸாத4நதாக பராதீ4நப2லகனுகையாலே ப்ரபந்நன் ஈஶ்வரனுக்கு அத்யந்தபரதந்த்ரன். ஆக அத்யந்த பாரதந்த்ர்யமாவது—ஸ்வரக்ஷணோபாய ப்ரவ்ருத்த்யநர்ஹத்வம்" என்றும் ஜீவஸ்வரூபயாத2ாத்ம்ய நிஷ்கர்ஷம்பண்ணினர்களிறே நைஷ்டி2கப்3ரஹ்மசாரிகளாயும், ஜீவபரயாத2ாத்ம்ய த3ர்ஶிகளாயும்,லோகாசார்ய ப்ரத2மாசார்யாநுக்3ரஹப2லாவதாரராயும் உள்ள ப்4ரதாக்கள்.

"ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்யப2லம். ஸ்வப்ரயோஜந நிவ்ருத்தி ஶேஷத்வ ப2லம்" "பரப்ரயோஜந ப்ரவ்ருத்தி ப்ரயத்நப2லம். தத்3 விஷய ப்ரீதி சைதந்யப2லம்" "ஶாஸ்த்ரிகள் தெப்பக்கையரைப்போலே இரண்டையும் இடுக்கிப் பிறவிக்கடலை நீந்த, ஸாரஜ்ஞர் விட்டத்திலிருப்பாரைப்போலே இருகையும் விட்டுக் கரைகுறுகும் காலம் எண்ணுவர்கள்" "இவை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்துணர்ந்து உணரவும், உணர் வைப்பெறஊர மிகவுணரவுமுண்டாம்" என்றருளிச் செய்தார்களிறே.

அஷ்டாக்ஷராதி3ஸத்3வித்3யா தாத்பர்யமகி2லம் க்ரமாத்।
ரம்யஜாமாத்ருதே3வேந த3ர்ஶிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா ॥

ஆரணநூல்வாழ்க அருளிச்செயல்வாழ்க
தாரணியும் விண்ணுலகும் தான்வாழ்க—பூரணமாய்
பின்னுமுள்ளோர் தான்வாழ்க பிள்ளைஉலகாரியனே
இன்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்.

श्रीवेङ्कटार्यशिष्येण वरदार्येण धीमता।
रहस्यत्रयमीमांसाभूषणं ग्रथितं त्विदम्॥

उद्धृतानि सुरत्नानि पूर्वग्रन्थेभ्य एव हि।
क्वचित् क्वचित् दासवाक्यं घटनार्थं तु वर्तते॥
श्रीकृष्णपादलोकार्यवरयोगिमुखोक्तयः।
विलसन्ति प्रबन्धेऽस्मिन् निगमान्तगुरूक्तिभिः।

रम्यजामातृदेवस्य कृतेः विवरणात्मकं।
प्रमाणपदवीनिष्ठकटाक्षैः एधतां भुवि॥

चण्डमारुतवेदान्तविजयादिस्वसूक्तिभिः।
वेदान्तरक्षकायास्तु महाचार्याय मङ्गलम्॥

அத்₄யாத்மதத்வபே₃ாத₄பா₄ஸ்கரர் வாகு₃ம்ருதவர்ஷீ
ஸ்ரீ உ. வே. வேளுக்குடி வரத₃ாசார்ய ஸ்வாமி தொகுத்த
அருளிச்செயல் ரஹஸ்யபூ₄ஷணம் நிறைவுபெற்றது.

— ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள் —

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு
முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான
பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்கள்.

	க்ரந்தங்கள்	விலை	தபால்
1.	பரந்த ரஹஸ்யம் முதலிய எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-35
2.	ஸ்தோத்ரரத்நசது:ஸ்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள்	3-00	-55
3.	திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-35
4.	முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-45
5.	பெருமாள் திருமொழி வ்யாக்யானம்	1-88	-40
6.	திருமாலை வ்யாக்யானம் (அச்சில்)		
7.	திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-63	-40
8.	சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் (நாயனாராச்சான்பிள்ளை)	1-50	-35
9.	கத்ய வ்யாக்யானங்கள் (அச்சில்)		
10.	நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யானம்	4-00	-75
11.	திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-55
12.	நான்முகன் திருவந்தாதிவ்யாக்யானம் (அச்சில்)		
13.	ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் (விவரணத்துடன்) I Part	3-50	-65
	ஷை இரண்டாம் பாகம் (விவரணத்துடன்)	7-00	1-25
14.	திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம் (அச்சில்)		
15.	பாசுரப்படி ராமாயணம் (விலையில்லை தபால்கூலி 0-10)		
16.	அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானங்கள்	1-88	-40
17.	கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்	2-75	-50
18.	சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்) (அச்சில்)		
19.	முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-55
20.	பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-50	-35
21.	முதல்திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை ,,	3-00	-55
22.	இரண்டாந்திருவவந்தாதி வ்யாக்யானம் ,,	4-00	-75
23.	ஆறாயிரப்படி குருபரம்பராப்ரபாவம் (அச்சில்)		
24.	ஸ்ரீவசநபூ₄ஷண வ்யாக்யாநம் 4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல் பாகம்	6-00	1-00
25.	மூன்றாந்திருவந்தாதிவ்யாக்யானம்(விவரணத்துடன்)	4-00	-60
26.	அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் (பூ₄ஷணத்துடன்)	2-50	-50

கிடைக்குமிடம்:—

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்வகேட்,
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம் வெளியீடுகள்

(ஸுதர்ஶன பத்ரிகையில் வெளிவந்த எளியநடை நூல்கள்)

1. திருப்பாவை வ்யாக்யானம்	4-00	-55
2. (போதாயந) ஸந்த்யாவந்தநம் பதவுரையுடன்	0-35	-10
3. (போதாயந) உபாகர்மவிதி	0-35	-10
4. புருஷஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-25
5. நாராயண ஸூக்த வ்யாக்யானம்	0-75	-25
6. ஸ்ரீஸூக்த வ்யாக்யானம்	2-00	-45
7. பூ நீளா விஷ்ணுஸூக்த வ்யாக்யானங்கள்	1-75	-50
8. தேஹளீஶ ஸுப்ரபாதம்	0-25	-10
9. ராமாநுஜதேசிக ஸ்தோத்ரங்கள்	1-00	-30
10. விசிஷ்டாத்வைதவிஜயம் (முதல் பாகம்)	10-00	1-50
ஷை இரண்டாம் பாகம்	5-00	-75
11. சாதிமதஆராய்ச்சி	2-00	-25
12. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹஸ்தவம்	0-37	-15
13. ஸந்மதகாரிகாவளீ	1-75	-45
14. விஷ்ணுசித்தவிஜயம் முதல் பாகம்	5-00	1-00
ஷை இரண்டாம் பாகம்	7-00	1-50
15. கம்பனின் சமயம் முதல் பாகம்	1-00	-30
16. சாரீரககாரிகாவளீ (முதல் பாகம்)	3-00	-60
17. பெரியாழ்வார் ப்ரபாவம்	4-00	-75
18. ஸாத்விகவிஜய ஸர்வஸ்வம் (தபால் உள்பட 50பை)		
19. ஸந்த்யாவந்தநபாஷ்யம்	3-00	-70
20. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-35
21. மகரநெடுங்குழைக்காதர் பாமாலையந்தாதி	1-50	-40
22. ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0-75	-25
23. மாமுனிகள் அறுநூறுவது ஆண்டு மலர்	1-50	-40
24. சங்கரரும் வைணவமும் (தபால் வகைக்கூலி) 50பை		
25. ஸித்தோபாய விஜயம்	3-00	-50
26. திருப்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி (மூலம் மட்டும்)	0-20	-10

ஸ்ரீ:

★ **ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்** ★

சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை

ஆசிரியர்: **ஸ்ரீ. S.கிருஷ்ணஸ்வாமிஅய்யங்கார்**, அட்வகேட்,

3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

வருடச் சந்தா ரூ. 5-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (12-1-1948) முதல் வெளிவருகிறது.